

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΑ΄

Τετάρτη 1 Αυγούστου 2012

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 337,388
2. Άδεια απουσίας της Βουλευτή κ. Έ. Κουντουρά, σελ. 343
3. Ανακοινώνεται επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνη Σαμαρά με την οποία ορίζονται ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας κατ' αλφαβητική σειρά οι Βουλευτές: Μαυρουδής Βορίδης, Βουλευτής Αττικής, Σοφία Βούλτεψη, Βουλευτής Β' Αθηνών και Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης, Βουλευτής Ηρακλείου, σελ. 301-302
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 303, 306, 313, 314, 315, 318, 322, 323, 324, 330, 336, 337, 359, 360, 368, 388
5. Ανακοινώνεται η υπ' αριθμ. 9948/7090 από 31 Ιουλίου 2012 απόφαση του Προέδρου της Βουλής με την οποία συγκροτήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 49Α του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφελείας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, σελ. 308-310
6. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 322, 328, 329
7. Ειδική Ημερήσια Διάταξη.
Εκλογή ενός Κοσμήτορα από τη Συμπολίτευση, σελ. 331-335,337
8. Ονομαστική μυστική ψηφοφορία επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης, σελ. 331-335, 337
9. Επιστολικές ψήφοι επί της ονομαστικής μυστικής ψηφοφορίας για την εκλογή του Κοσμήτορα, σελ. 331-332, 333-334
10. Ανακοινώνεται ότι η Ελλάδα κατέκτησε το πρώτο μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες, το χάλκινο, στο τζούντο με τον πρωταθλητή μας Ηλία Ηλιάδη, σελ. 364

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 2 Αυγούστου 2012, σελ. 335

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.
Η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: "Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις", σελ. 303
2. Συζήτηση επί της αρχής και των άρθρων και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: "Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις", σελ. 303-330, 335-364, 381-388
3. Κατάθεση πρότασης νόμου:
Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Αλέξης Τσίπρας και οι Βουλευτές του Κόμματός του κατέθεσαν πρόταση νόμου: "Για τη λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων", σελ. 339
4. Κατάθεση σχεδίων νόμων:
α) Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσε σχέδιο νόμου: "Μετάθεση χρόνου

έναρξης ισχύος διατάξεων του ν. 4055/2012", σελ. 344

β) Οι Υπουργοί Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Υγείας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Τουρισμού, Ναυτιλίας, Μακεδονίας και Θράκης και Επικρατείας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των νόμων 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα» και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών», σελ. 360

5. Αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σελ. 364-368

6. Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σελ. 368-381

7. Επιστολικές ψήφοι επί της ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, σελ. 368-369, 370-375

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε., σελ. 353-356

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 337-344
 ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 344-353
 ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 315-337
 ΝΑΚΟΣ Α., σελ. 356-365
 ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι., σελ. 301-315, 365-388

ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι., σελ. 318, 348
 ΠΑΝΤΖΑΣ Γ., σελ. 335, 336
 ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ., σελ. 327
 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ., σελ. 354
 ΡΕΠΟΥΣΗ Μ., σελ. 312, 313, 346
 ΡΗΓΑΣ Π., σελ. 336
 ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ., σελ. 306, 307, 337
 ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β., σελ. 319, 320
 ΦΩΤΙΟΥ Θ., σελ. 316, 347
 ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 343, 360
 ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ., σελ. 320

ΟΜΙΛΗΤΕΣ**Α. Επί διαδικαστικού θέματος:**

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε., σελ. 388
 ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 303
 ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 337
 ΔΗΜΑΡΑΣ Ι., σελ. 322
 ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ., σελ. 303
 ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 314
 ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 337
 ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 315
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ., σελ. 303, 360
 ΜΑΡΙΑΣ Ε., σελ. 306, 315, 337, 388
 ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 318, 322, 323, 324, 330, 336
 ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 306, 388
 ΝΑΚΟΣ Α., σελ. 359, 360
 ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι., σελ. 303, 306, 313, 315, 368, 388
 ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ. 368

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 329
 ΜΑΡΙΑΣ Ε., σελ. 328, 329
 ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 322, 328, 329
 ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 329
 ΦΩΤΙΟΥ Ε., σελ. 322

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού:

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι., σελ. 322, 323, 350
 ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 303, 318, 326, 327, 341, 353, 364
 ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 339, 340, 355
 ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ., σελ. 327, 328, 352
 ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ., σελ. 325, 351
 ΓΚΕΡΕΚΟΥ Α., σελ. 323, 324
 ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 336
 ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ. 318
 ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 359
 ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 314, 363
 ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ., σελ. 315
 ΚΟΥΙΚ Τ., σελ. 324, 351
 ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ. 307, 337, 338, 339
 ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 344, 345, 356
 ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ., σελ. 317
 ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ., σελ. 321, 322, 350
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ., σελ. 318, 322, 350
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ. 325, 326, 327
 ΜΑΝΤΑΣ Χ., σελ. 320, 349
 ΜΑΡΙΑΣ Ε., σελ. 340, 341, 361, 362
 ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ. 317, 318, 348
 ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 311
 ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ., σελ. 307, 308, 346
 ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ., σελ. 311
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β., σελ. 345, 346, 362, 363

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΑ'

Τετάρτη 1 Αυγούστου 2012

Αθήνα, σήμερα την 1η Αυγούστου 2012, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.20' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση. Καλημέρα και καλό μήνα!

Θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι, σύμφωνα με το

άρθρο 17 του Κανονισμού της Βουλής, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας κατ' αλφαβητική σειρά ορίζονται οι Βουλευτές: Μαυρουδής Βορίδης, Βουλευτής Νομού Αττικής, Σοφία Βούλτεψη, Βουλευτής Β' Αθηνών και Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης, Βουλευτής Ηρακλείου.

(Η προαναφερθείσα απόφαση έχει ως εξής:

 ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αθήνα, 31 Ιουλίου 2012

Α.Π.: 2117

Κύριο
Ευάγγελο Μείμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

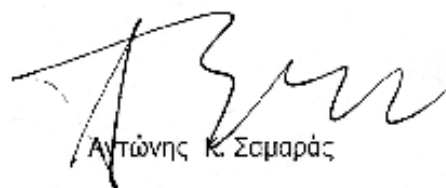
Αριθμ. Πρωτ.: 1718

Ημερομ. 31/07/2012

Κώριε Πρόεδε,

Σας γνωρίζω ότι, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Κανονισμού της Βουλής, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας (κατά αλφαβητική σειρά) ορίζονται οι Βουλευτές:

Μαυρουδής Βορίδης – Βουλευτής Αττικής
Σοφία Βούλτεψη – Βουλευτής Β' Αθηνών
Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης – Βουλευτής Ηρακλείου

Αντώνης Κ. Σαμαράς

»»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διарκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

Το παραπάνω νομοσχέδιο, σύμφωνα με την απόφαση την οποία έλαβε η Διарκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή, ύστερα από πρόταση του αρμοδίου Υπουργού, συζητείται με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, σύμφωνα με τα άρθρα 76 παράγραφος 4 του Συντάγματος και 109 του Κανονισμού της Βουλής.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, η συζήτηση ολοκληρώνεται επί της αρχής και επί των άρθρων σε μία συνεδρίαση που διαρκεί κατ' ανώτατο όριο δέκα ώρες.

Στη συζήτηση μετέχουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές, ο Πρωθυπουργός ή ο αρμόδιος Υπουργός, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων κι από ένας εκπρόσωπός τους. Η ομιλία τους περιορίζεται στο μισό του χρόνου που προβλέπεται από τα άρθρα 97 και 103 του Κανονισμού της Βουλής.

Επίσης, προτείνω –με διασταλτική ερμηνεία του Κανονισμού, επειδή έχει εφαρμοστεί ξανά- να λάβουν το λόγο τέσσερις ομιλητές ορισμένοι από τη Νέα Δημοκρατία, τέσσερις ομιλητές ορισμένοι από το ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, τέσσερις ομιλητές ορισμένοι από το ΠΑΣΟΚ, τρεις ομιλητές ορισμένοι από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, τρεις ομιλητές ορισμένοι από Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, τρεις ομιλητές ορισμένοι από τη Δημοκρατική Αριστερά και τρεις ομιλητές ορισμένοι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Επειδή ο αριθμός των ομιλητών είναι πάρα πολύ μεγάλος, σύμφωνα με αυτή τη διασταλτική ερμηνεία –είναι τριάντα οκτώ ομιλητές στο σύνολο, εκτός της ομιλίας του κυρίου Υπουργού- και έχουμε και τις δευτερολογίες, προτείνω να εφαρμοστεί κατά γράμμα ο Κανονισμός, σε ό,τι αφορά τους χρόνους. Δηλαδή, οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές έχουν χρόνο ομιλίας οκτώ λεπτά, οι Υπουργοί εννέα λεπτά, ο Πρωθυπουργός και οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο δέκα λεπτά, οι Πρόεδροι των υπολοίπων Κοινοβουλευτικών Ομάδων οκτώ λεπτά, οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι έξι λεπτά και οι ορισθέντες από τα κόμματα ομιλητές τέσσερα λεπτά.

Η δευτερολογία περιορίζεται στο μισό του χρόνου της πρωτολογίας.

Στη συζήτηση επί των άρθρων, όπως επίσης ορίζεται στα άρθρα 109 παράγραφος 7 και 103 του Κανονισμού της Βουλής, οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές έχουν χρόνο ομιλίας δύο λεπτά, οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί δύο λεπτά την πρώτη φορά –και από δύο λεπτά σε κάθε επόμενη φορά που θα ζητήσουν το λόγο- οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δύο λεπτά την πρώτη φορά και μέχρι δύο φορές ακόμη.

Η διάρκεια ομιλίας των ορισθέντων ομιλητών είναι δύο λεπτά. Εφόσον τα άρθρα συζητηθούν σε ενότητες –που κατά πάσα πιθανότητα εκεί θα πάμε, αποφασίστε εσείς- οι χρόνοι αυτοί διπλα-

σιάζονται. Θέλω να σας ενημερώσω ότι το νομοσχέδιο έχει 17 άρθρα.

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 109, η Βουλή μπορεί –μετά από πρόταση του Προέδρου της- να καθορίσει το χρόνο που θα διατεθεί για την κατ' αρχήν και κατ' άρθρον συζήτηση και αν δεν ληφθεί αυτή η απόφαση, διατίθενται τέσσερις ώρες για την κατ' αρχήν και έξι ώρες για την κατ' άρθρον συζήτηση. Ας μην πάρουμε απόφαση ως προς αυτό, να το αφήσουμε και όπως πάει.

Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι στις 12.00' θα διακόψουμε για την εκλογή του κοσμήτορα. Υπολογίζω ότι η διαδικασία θα κρατήσει μισή ώρα με σαράντα πέντε λεπτά.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα συνεφώνησε. Θα ήθελα να τονίσω κάτι ακόμα, ότι αν χρειαστεί...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, στις 12.00'...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν έχετε το λόγο!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επειδή ζητήσατε να συμφωνήσουμε σε κάτι διαδικαστικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν έχετε το λόγο, δεν έχετε το λόγο!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Κυρία Κωνσταντοπούλου, έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Να ολοκληρώσω και, αν χρειαστεί, θα δώσω το λόγο στον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο.

Θα ήθελα να διευκρινίσω το εξής: Επειδή προβλέπεται ότι η διαδικασία θα πάει σε μάκρος, τα κόμματα έχουμε συμφωνήσει αν χρειαστεί να διακόψουμε τη συνεδρίαση σήμερα σε μια ορισμένη ώρα, την οποία εσείς θα αποφασίσετε, και να συνεχίσουμε το υπόλοιπο της συνεδρίασης αύριο. Αυτό έχει ξαναγίνει πάλι σε κατεπείγον νομοσχέδιο και έχει εφαρμοστεί. Δηλαδή μπορούμε σήμερα μέχρι τις 18.00' να καλύψουμε επτά ή οκτώ ώρες και να συμπληρώσουμε αύριο το χρόνο, λόγω του γεγονότος ότι έχουμε πολλούς ομιλητές.

Μάλιστα, ενημερώνομαι τώρα από την υπηρεσία ότι έχει υποβληθεί και πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας, η οποία θα γίνει αύριο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Πριν ξεκινήσουμε, θα ήθελα απλώς να πω ότι υπάρχουν κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις που προέκυψαν μετά τη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και τις οποίες καταθέτω στα Πρακτικά και παρακαλώ να διανεμηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πρόκειται δηλαδή για νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία. Να κατατεθούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους συναδέλφους κυρίου Βουλευτές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος καταθέτει τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού στο
Σχέδιο Νόμου : «**Ρυθμίσεις Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες
διατάξεις**»

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 15 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής :

«Στην περίπτωση αποχώρησης μονομελών οργάνων διοίκησης, για οποιονδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένων της παραίτησης ή της συνταξιοδότησης, η Σύγκλητος του οικείου Ιδρύματος ορίζει μεταξύ των μελών της τον αντικαταστάτη αυτών μέχρι την λήξη της τετράμηνης προθεσμίας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Ειδικά, στην περίπτωση αποχώρησης του Πρύτανη ή άλλου μονομελούς οργάνου διοίκησης, εντός του χρονικού διαστήματος της θητείας του, όπως προβλέπεται στο εδάφιο α' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, η Σύγκλητος του οικείου Ιδρύματος ορίζει μεταξύ των μελών της αντικαταστάτη αυτού με θητεία έως τη λήξη του ακαδημαϊκού έτους κατά το οποίο έγινε η αντικατάσταση. Εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος πραγματοποιείται η εκλογή νέου Πρύτανη ή του μονομελούς οργάνου διοίκησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4009/2011 (Α' 195), ως αυτός ισχύει. Η θητεία του νέου Πρύτανη ή του μονομελούς οργάνου διοίκησης αρχεται μετά το πέρας της θητείας του ορισθέντος από τη Σύγκλητο αντικαταστάτη. Οι κατά τα ανωτέρω θητείες αντικαταστάσεων δεν θεωρούνται πλήρεις θητείες.».

2. Στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του σχεδίου νόμου προστίθενται οι εντός εισαγωγικών λέξεις : Η θητεία των μονομελών και συλλογικών οργάνων «διοίκησης» των Ανώτατων «Εκπαιδευτικών» Ιδρυμάτων, ...

3. Στην πρώτη περίοδο της περίπτωσης β) της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «με τη συμπλήρωση τριετούς υπηρεσίας και».

4. Στο τέλος της πρώτης περιόδου της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του σχεδίου νόμου διορθώνεται η αναφορά στον νόμο «... Ν. 4009/2011 (Α' 195), ...».

5. Στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 3 του άρθρου 7 του σχεδίου νόμου προστίθεται η εντός εισαγωγικών φράση : ... τη συγκέντρωση «και τον έλεγχο νομιμότητας» των δικαιολογητικών ...

6. Το τέλος της τέταρτης περιόδου της περίπτωσης γ) της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου τροποποιείται ως εξής : ... στη διεξαγωγή κλήρωσης, μεταξύ των δύο ή τριών, κατά περίπτωση, επιλεγέντων, από το Συμβούλιο, υποψηφίων, για την ανάδειξη του Πρύτανη, με τους περιορισμούς της περ. ε) της παρούσας παραγράφου.

7. Το τέλος της τέταρτης περιόδου της περίπτωσης γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται ως εξής : ... στη διεξαγωγή κλήρωσης, μεταξύ των δύο ή τριών, κατά περίπτωση, επιλεγέντων, από το Συμβούλιο, υποψηφίων, για την ανάδειξη του Κοσμήτορα, με τους περιορισμούς της περ. δ) της παρούσας παραγράφου.

8. Μετά τη δεύτερη περίοδο της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθεται η φράση : ... σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78. Τα εσωτερικά μέλη ανά Σχολή δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα δύο. Σε περίπτωση δύο (2) ...

9. Στο τέλος της δεύτερης περιόδου της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθεται η φράση : « γ) τους Προέδρους των Τμημάτων και μέχρι δύο ανά Σχολή, με διετή θητεία μη ανανεούμενη, με εναλλαγή των σχολών και μέχρις ότου εξαντληθεί το σύνολο των Τμημάτων της κάθε Σχολής. Ο τρόπος καθορισμού της εκπροσώπησης των προέδρων ορίζεται με απόφαση του Πρύτανη, η οποία εκδίδεται άπαξ.».

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπεται; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, έτσι;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ανακοινώσατε ότι την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας την κατέθεσαν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα διαβάσω τα ονόματα, όταν έλθει η ώρα να διεξαχθεί η ονομαστική ψηφοφορία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατετέθη πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας και δεν είπατε τίποτα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία! Κατετέθη αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανώτατη εκπαίδευση αποτελεί δημόσιο αγαθό και όλες οι πολιτικές δυνάμεις πρέπει να εργαστούμε προς την κατεύθυνση της αναβάθμισής της με κάθε τρόπο.

Εμείς είμαστε υπέρ της αριστείας, της διεθνοποίησης, της αξιολόγησης και της κοινωνικής λογοδοσίας των ελληνικών πανεπιστημίων και ΤΕΙ. Στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης πρέπει να συνεχιστεί η προσπάθεια για να εξαλειφθούν οι αγκυλώσεις και οι παθογένειες και να δοθεί έμφαση στη διεπιστημονικότητα και την επιστημονική καινοτομία, ώστε να συνεχιστεί η προσπάθεια αναβάθμισης των ελληνικών ΑΕΙ η οποία ξεκίνησε από το 2004.

Βασικός σταθμός στην προσπάθεια για την αναβάθμιση της ανώτατης δημόσιας εκπαίδευσης αποτέλεσε η ψήφιση του ν. 3649/2007 που απετέλεσε καρπός εξαντλητικού διαλόγου με όλους τους φορείς της ακαδημαϊκής κοινότητας. Οι σημαντικότερες καινοτομίες που εισήχθησαν με το νόμο αυτό ήταν η πρόβλεψη σύνταξης τετραετούς ακαδημαϊκού και αναπτυξιακού προγράμματος από τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, η θέσπιση υποχρέωσης κατάρτισης εσωτερικού κανονισμού, η κοινωνική λογοδοσία και η ενίσχυση της διαφάνειας των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και στη συνέχεια εισήχθη για πρώτη φορά στα ΑΕΙ ο θεσμός της αξιολόγησης της εσωτερικής και εξωτερικής. Αυτή η σημαντική προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί.

Τα ελληνικά πανεπιστήμια και ΤΕΙ χρειάζονται ρυθμίσεις που θα θωρακίζουν και δεν θα αποδομούν το δημόσιο και ακαδημαϊκό χαρακτήρα τους. Να στηριχθεί η αυτοδιοίκηση των ιδρυμάτων. Η μεταρρύθμιση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης για την περαιτέρω αναβάθμιση της ποιότητας των σπουδών πρέπει να συνεχιστεί και να πετύχει. Προς αυτή την κατεύθυνση κινούνται οι ρυθμίσεις του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, οι οποίες στοχεύουν στη βελτίωση της κείμενης νομοθεσίας αλλά και στην εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ.

Η ψήφιση του ν. 4009 το 2011 απετέλεσε ένα γεγονός μεγάλης πολιτικής σημασίας και αυτό γιατί ο νόμος εγκρίθηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής. Ο νόμος αυτός υιοθέτησε περαιτέρω καινοτόμες επιλογές σχετικά με τη διοικητική δομή και την ακαδημαϊκή λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Κατά την εφαρμογή του όμως, κυρίως στο σκέλος της διοίκησης των ιδρυμάτων, παρουσιάστηκαν δυσλειτουργίες.

Γι' αυτό το λόγο έρχεται σήμερα για συζήτηση αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο περιλαμβάνει ρυθμίσεις που έχουν δυο βασικά χαρακτηριστικά. Από τη μία πλευρά προβλέπουν την ύπαρξη ενός μεταβατικού χρονικού διαστήματος ρεαλιστικού και ικανού για τη σταδιακή εφαρμογή των διατάξεων του νόμου και απ' ετέρου περιλαμβάνουν ορισμένες αλλαγές σε σημεία τα οποία αποδείχθηκε ύστερα από εξαντλητικό διάλογο με την ακαδημαϊκή κοινότητα, συνόδους πρυτάνεων, συνόδους προέδρων ΤΕΙ, συλλόγους διδασκόντων στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, ότι χρήζουν βελτιωτικών παρεμβάσεων.

Οι αλλαγές αυτές όμως δεν ανατρέπουν τη βασική φιλοσοφία του ν. 4009, αλλά δημιουργούν τις βασικότερες προϋποθέσεις για μια καλύτερη, πληρέστερη και αποτελεσματικότερη εφαρ-

μογή αυτού του νόμου. Άρα δεν ισχύει αυτό που ισχυρίζονται εκείνοι οι οποίοι λένε ότι ακυρώνεται ο νόμος. Ο νόμος επιδιώκεται να εφαρμοστεί κατά τον καλύτερο τρόπο για να βελτιωθεί η ποιότητα της ανώτατης εκπαίδευσης της πατρίδας μας.

Ο σκοπός των ρυθμίσεων που συζητούμε σήμερα είναι να οδηγήσουν στην πιο ομαλή μετάβαση της οργάνωσης και λειτουργίας των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Για το λόγο αυτό εστιάζονται οι ρυθμίσεις που συζητούμε σε θέματα που διασφαλίζουν: Πρώτον, τη χρηματοδότηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Δεύτερον, την επίτευξη μιας όσο το δυνατόν πιο λειτουργικής ισορροπίας μεταξύ των αρμοδιοτήτων των διαφόρων οργάνων διοίκησης των ιδρυμάτων. Τρίτον, τη βελτίωση του τρόπου ανάδειξης των οργάνων διοίκησης των ιδρυμάτων δίνοντας έμφαση στη συνταγματικά προβλεπόμενη έννοια της αυτοδιοίκησής τους. Και τέλος, στην επίλυση ζητημάτων που έχουν προκύψει από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή μεταβατικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στο ν. 4009.

Θα αναφερθώ πολύ σύντομα και επιγραμματικά σε ορισμένες, στις πιο βασικές αλλαγές που φέρνει το σχέδιο νόμου.

Πρώτον, αλλάζει το τμήμα και δεν αποτελεί απλά εκπαιδευτική μονάδα, αλλά βασική ακαδημαϊκή μονάδα όπως ισχύει σε όλα τα μεγάλα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Αποκαθίσταται, δηλαδή, ο βασικός ρόλος του τμήματος στο ίδρυμα και η εύρυθμη οργάνωση και λειτουργία του.

Δεύτερον, τα εσωτερικά μέλη του συμβουλίου εκλέγονται με την προβλεπόμενη διαδικασία. Σε περίπτωση, όμως, δύο διαδοχικών άγονων εκλογικών διαδικασιών, προκειμένου να μην υπάρχει συμβούλιο, προβλέπεται και εφαρμόζεται η ηλεκτρονική και επιστολική ψήφος. Αν έχουμε πάλι άγονη διαδικασία, τα μέλη διορίζονται υποχρεωτικά και είναι οι αρχαιότεροι καθηγητές της πρώτης βαθμίδας του ιδρύματος. Έτσι, διασφαλίζουμε ότι σε κάθε περίπτωση θα υπάρχει συμβούλιο, θα υπάρχει όργανο στο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα.

Θα ήθελα να σημειώσω ότι το ίδιο συμβαίνει και για το συμβούλιο σε περίπτωση άγονης εκλογικής διαδικασίας των εξωτερικών μελών ή εκπροσώπου των φοιτητών. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται και σε περίπτωση άγονης διαδικασίας εκλογής του συμβουλίου συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα χωρίς την εκλογή αυτών. Έτσι, έχουμε και εσωτερικά και εξωτερικά μέλη.

Επίσης, παρόμοιες διαδικασίες για να αποφεύγονται ατέρμονες εκλογικές διαδικασίες προβλέπονται για την εκλογή του πρύτανη και του κοσμήτορα. Την ευθύνη -μια ακόμα αλλαγή για την ανάδειξη των μελών του συμβουλίου σε κάθε τμήμα- αναλαμβάνουν τα πρυτανικά συμβούλια, όργανα, δηλαδή, του πανεπιστημίου. Και αυτό είναι σημαντικό.

Επίσης, οι κοσμήτορες εκλέγονται από τους καθηγητές και τους υπηρετούντες λέκτορες της σχολής, από την ακαδημαϊκή κοινότητα, δηλαδή. Ήταν ένα θέμα το οποίο είχε ανακύψει.

Η χρηματοδότηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων για το έτος 2012 γίνεται βάσει των εγκεκριμένων ή εγκριθεισών προϋπολογισμών και με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η χρηματοδότησή του που έχει «κολλήσει» και δημιουργεί προβλήματα στη λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Μία άλλη ρύθμιση είναι ότι η θητεία όλων των μονομελών και συλλογικών οργάνων των ΑΕΙ που ολοκληρώνεται στις 31 Αυγούστου του 2012 παρατείνεται μέχρι το Δεκέμβριο του 2012. Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία για να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος για τη διεξαγωγή των εκλογών με το νέο καθεστώς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η θητεία των οργάνων που δεν ολοκληρώνεται στις 12 Αυγούστου συνεχίζεται κανονικά μέχρι την προβλεπόμενη λήξη της, καθώς οποιαδήποτε άλλη ρύθμιση θα έπληττε δημοκρατικές διαδικασίες στην αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ. Έτσι, λοιπόν, μία διοίκηση πρυτανική ή προέδρου ΤΕΙ που λήγει το 2014 θα πάει μέχρι το 2014.

Όμως, ο νόμος θα εφαρμοστεί. Οι αλλαγές που προβλέπονται στο ν. 4009 θα εφαρμοστούν άμεσα και δεν θα αναμείνουν το πότε θα αλλάξει ο πρύτανης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε

συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κλείνω λέγοντας ότι για τους λόγους αυτούς επειδή με δύο λόγια ο ν. 4009 μπορεί να εφαρμοστεί και οι καινοτόμες αλλαγές να ισχύσουν εισηγούμαστε την ψήφιση του σχεδίου νόμου, την ψήφιση αυτών των αλλαγών που δίνουν μία ανάσα στην ανώτατη εκπαίδευση της πατρίδας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου, ο κ. Κουράκης Αναστάσιος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι ο νόμος θα εφαρμοστεί. Τα ίδια ακούγαμε και πριν από ένα χρόνο όταν σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα είχε γίνει η αναγκαία υποχώρηση από τη Νέα Δημοκρατία κυρίως εξαιτίας του ασύλου και προσχώρησε στην άποψη του ΠΑΣΟΚ και της κ. Διαμαντοπούλου. Στη συνέχεια με το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό έγινε μία συμφωνία ώστε με μία τρικομματική συμφωνία να περάσει από τη Βουλή σε πλήρη αναντιστοιχία με την εκπαιδευτική κοινότητα, σε πλήρη αναντιστοιχία με την κοινωνία.

Ο νόμος αυτός δεν «περπάτησε». Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι επί ένα χρόνο ταλαιπωρούνται τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ εξαιτίας της εμμονής να εφαρμοστεί ένας νόμος, ο οποίος δεν έδινε απολύτως καμμία διέξοδο σε κανένα ζήτημα.

Στη σημερινή κατάσταση, πέρα από το γεγονός της απόλυτης ακινησίας των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ και του μαρasmus της ανώτατης εκπαίδευσης, προστίθεται μία επιπλέον δυσκολία, η τεράστια μείωση της χρηματοδότησης γύρω στο 40% με 50%. Έχει γίνει ένα τεράστιο κούρεμα των αποθεματικών των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, ώστε είναι αδύνατο να ανταποκριθούν και σε στοιχειώδεις ανάγκες κυρίως φοιτητικής μέριμνας.

Επειδή ο νόμος δεν περπάτησε, έρχονται τώρα με τη νέα ηγεσία τροπολογίες για να εφαρμοστεί ο νόμος. Είναι ένας νόμος που δεν αλλάζει καθόλου την ουσία του, που είναι η παντοδυναμία των συμβουλίων διοίκησης. Οι συγχωνεύσεις προωθούνται με έναν τελείως ανορθολογικό τρόπο από το Υπουργείο, για να εξοικονομηθούν 3 δισεκατομμύρια. Δεν εξυπηρετούν κανένα άλλο σκοπό.

Και εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ λέμε ότι υπάρχουν προβλήματα στη διαπορά πανεπιστημίων και ΤΕΙ σε όλη τη χώρα και ότι θα έπρεπε, βεβαίως, να υπάρξει μία διαφορετική κατανομή που να εξυπηρετεί εκπαιδευτικές, αλλά και κοινωνικές ανάγκες.

Θα έλεγα, όμως, ότι το κυριότερο σε όλη αυτήν την ιστορία είναι ότι διατηρείται ένας νόμος που έχει την κατεύθυνση του επιχειρηματικού πανεπιστημίου.

Το γεγονός ότι δίδεται μία παράταση στη θητεία -μέχρι εξαντλήσεως, δύο χρόνια ακόμη- των εκλεγμένων πρυτανικών αρχών θα έλεγα ότι δεν είναι καμμία παραχώρηση. Ούτως ή άλλως, αυτή η βίαιη διακοπή εκλεγμένων οργάνων που δεν έχει γίνει ούτε επί κατοχής ούτε επί χούντας ήταν μία στρέβλωση του προηγούμενου νόμου και τώρα έρχεται να αποκατασταθεί. Σήμερα, όμως, το είπε και ο κύριος Υπουργός πολύ καθαρά -και αυτή είναι η θέση του- ότι η παράταση θητείας γίνεται για να εφαρμοστεί ο νόμος.

Εμείς καλούμε τους πρυτάνεις να μη δεχθούν μία τέτοια ρύθμιση σε καμμία περίπτωση, καθώς είχαν συνταχθεί με όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα και είχαν σηκώσει και αυτοί το μερίδιο ευθύνης που τους αναλογεί στην αντίσταση του νόμου Διαμαντοπούλου που γυρνούσε τα πανεπιστήμια πολλά χρόνια πίσω.

Ήδη η ανακοίνωση των πρυτάνεων -που είναι και ομόφωνη- όπως γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, αναφέρει ότι τα σημεία τα οποία επιχειρεί να «βελτιώσει» ο νόμος κινούνται προς την ίδια κατεύθυνση του νόμου. Άρα, αυτός ο νόμος, οι τροπολογίες που κατατίθενται σήμερα δεν μπορεί να είναι αποδεκτές.

Δεν γίνεται λόγος για το πανεπιστημιακό άσυλο, το οποίο είχε καταργηθεί με τον προηγούμενο νόμο ούτε για τη φοιτητική συμμετοχή, λες και οι φοιτητές δεν είναι μέρος της πανεπιστημιακής κοινότητας. Βέβαια, πολύ δειλά τους αναφέρει στη συμμετοχή των συνελεύσεων των τμημάτων, αλλά αυτό είναι απολύτως αναιμικό και τελείως αναντίστοιχο με την ουσιαστική συμμετοχή των

φοιτητών στα πανεπιστημιακά πράγματα.

Το κυριότερο, όμως, στο νόμο, στις τροπολογίες που έρχονται είναι ότι δεν θίγεται η παντοδυναμία του Συμβουλίου. Παρ' όλη τη μεταφορά κάποιων ακαδημαϊκών υποθέσεων στη Σύγκλητο, δεν θίγεται η ουσία του προβλήματος.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε ότι αυτός ο νόμος, αυτές οι τροπολογίες κινούνται στην κατεύθυνση του να υλοποιηθεί ο νόμος.

Θα θέλαμε να το πούμε ακόμη μία φορά -και αυτό δεν είναι ούτε προειδοποίηση ούτε πρόβλεψη, είναι απλώς μία διαπίστωση- ότι αυτός ο νόμος δεν πέρασε, γιατί ήταν αναντίστοιχος με τις ανάγκες της κοινωνίας. Δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ που εμπόδισε το νόμο, ήταν όλη σύσσωμη η πανεπιστημιακή κοινότητα, όλες οι σύγκλητοι όλων των πανεπιστημίων με ομόφωνες αποφάσεις ότι αυτός ο νόμος δεν μπορεί και δεν πρέπει να εφαρμοστεί. Αυτό ακριβώς θα συμβεί από το Σεπτέμβριο και μετά. Πρέπει να το καταλάβετε ότι δεν μπορεί να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια με αυτόν τον νόμο.

Γι' αυτόν το λόγο, εμείς στο ΣΥΡΙΖΑ, αντιλαμβανόμενοι ότι κάτι πρέπει να γίνει, καταθέσαμε πρόταση χθες διά του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας η οποία λέει στο άρθρο πρώτο ότι καταργείται ο ν. 4009 και στο άρθρο δεύτερο ότι συνεχίζουν τη θητεία τους όλα τα εκλεγμένα όργανα στα πανεπιστήμια με τις ίδιες αρμοδιότητες που είχαν πριν από τον ν. 4009.

Ανάμεσα στα άλλα, κύριες είναι οι ρυθμίσεις για τη φοιτητική μέριμνα, καθώς η κρίση πλήττει οξυύντατα το δικαίωμα στη μόρφωση. Λέμε ότι σε όσα σημεία δεν αναφερόμαστε -αναφερόμαστε σε ένα, δύο άλλα ζητήματα που έχουν σχέση με το διδακτικό προσωπικό- ισχύουν οι προηγούμενες ρυθμίσεις.

Εν τω μεταξύ, αρχίζει ένας διάλογος με όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα, με όλη την κοινωνία, με όλους τους φορείς, για τη σύνταξη ενός νέου χάρτη, ενός νέου νόμου-πλαίσου για την ανώτατη εκπαίδευση, που θα ολοκληρωθεί σε συντομότερο χρονικό διάστημα, έτσι ώστε σύντομα να πάμε σε ένα αναβαθμισμένο νόμο-πλαίσιο που θα μπορεί να λειτουργήσει και θα μπορεί να βάλει τα πανεπιστήμια στην τροχιά.

Πρέπει να πω, επίσης, για το χτύπημα των πανεπιστημίων από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας. Το άκουσα με έκπληξη, αλλά το έχουμε ακούσει και άλλες φορές, δηλαδή ότι είναι τα πανεπιστήμια μας πάρα πολύ χάλια, ότι δεν αξίζουν οι απόφοιτοί μας. Πρέπει να σας πω ότι αυτό είναι απολύτως αναληθές. Τα πανεπιστήμια μας είναι σε πολύ καλό επίπεδο, όπως και τα ΤΕΙ. Μάλιστα, διακρίνονται ανάμεσα στα πρώτα στην Ευρώπη και στον κόσμο, παρ' όλες τις αδυναμίες που υπάρχουν.

Όμως, συνεχίζεται και σήμερα αυτό που είχε αρχίσει προηγουμένως, δηλαδή πρώτα ξηλώνεται και απαξιώνεται στη συνείδηση του κόσμου ένας φορέας και μετά εκποιείται. Το έχουμε δει το έργο πάρα πολλές φορές. Έτσι, λοιπόν και σήμερα, προκειμένου να στηριχθούν αυτές οι τροπολογίες, για να μπορέσει να εφαρμοστεί ο νόμος Διαμαντοπούλου, επιχειρείται πάλι ένα ξήλωμα των πανεπιστημίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν αρκετά ζητήματα που αφορούν το προσωπικό και σ' αυτά θα αναφερθώ στη δευτερολογία μου. Θα ήθελα να δηλώσω από την αρχή ότι είμαστε απολύτως αντίθετοι στο νόμο και, προφανώς, θα τον καταψηφίσουμε. Εμείς δεν σταματάμε εκεί, αλλά θα συνεχίσουμε τον αγώνα για ένα άλλο πανεπιστήμιο και να είστε σίγουροι ότι και αυτός ο νόμος στην πράξη δεν θα περάσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε και ευχαριστούμε και για τη συνέπεια στο χρόνο σας.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Μάρκος Μπόλαρης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και καλό μήνα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σε μία εποχή κρίσης, η οποία δυστυχώς δεν είναι μόνο δημοσιονομική, αλλά έχει και πολλά άλλα χαρακτηριστικά. Γι' αυτό, σ' αυτήν την κρίσιμη

εποχή, έχει πολύ μεγάλη σημασία η προστασία της λειτουργίας των θεσμών σ' αυτό το κράτος.

Όταν, λοιπόν, από το Βήμα της Βουλής ο εισηγητής κοινοβουλευτικού κόμματος καλεί και συνηγορεί στη μη εφαρμογή ενός νόμου ο οποίος ψηφίστηκε με ψήφους ρεκόρ –διακόσιοι πενήντα πέντε ψήφοι!– από τη Βουλή των Ελλήνων, δεν νομίζω ότι προσφέρει καλές υπηρεσίες. Αν δεν σεβαστούμε τη Βουλή των Ελλήνων, αν δεν σεβαστούμε την ανώτατη έκφραση της λαϊκής ετυμηγορίας, της λαϊκής κυριαρχίας, αν δεν σεβαστούμε τους νόμους που ψηφίζει η Βουλή των Ελλήνων, τότε στέλνουμε λανθασμένα μηνύματα στην κοινωνία! Όποιος έχει πρόβλημα με το νόμο, ζητά την εφαρμογή και παλεύει για να διορθωθούν τα λανθασμένα σημεία! Δεν καλεί την κοινωνία να μην εφαρμοστεί ο νόμος!

Κύριε Υπουργέ, εχθές, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, έβγαλε και μία ανακοίνωση. Σας είπε –το λέμε και στη Βουλή– ότι δεν είμαστε ευτυχείς που την 1η Αυγούστου, με διαδικασίες κατεπείγοντος, συζητούμε διατάξεις οι οποίες δεν έχουν χαρακτηρη κατεπείγοντος. Από το νόμο μέσα θα πω ποιες είναι αυτές οι διατάξεις που έχουν όντως χαρακτήρα κατεπείγοντος. Και λέω ότι δεν είμαστε ευτυχείς –το είπε εχθές η Κοινοβουλευτική Ομάδα με την ανακοίνωσή της– γιατί έχει προηγηθεί διαδικασία διαλόγου, διαβούλευσης, διεθνών επαφών, εσωτερικών επαφών με όλους τους συναρμόδιους, με όλους όσους έπρεπε να έχουν άποψη, εκτός από τη Βουλή, επί ενάμιση χρόνο, προκειμένου να ψηφιστεί ο ν. 4009, ο οποίος έχει στόχο σαφέστατα την αναβάθμιση των ελληνικών πανεπιστημίων και να αντιμετωπίσει χρόνιες παθολογίες, προκειμένου να αναβαθμιστεί το ελληνικό πανεπιστήμιο και όχι να υποβαθμιστεί, όπως ακούστηκε προηγουμένως! Μόνο όταν αναβαθμιστεί το πανεπιστήμιο και ξεπεράσει χρόνιες παθολογίες και δυσλειτουργίες, μόνο τότε μπορεί να αναβαθμιστεί και τις παρεχόμενες σπουδές, δηλαδή τα παρεχόμενα πτυχία στο διεθνές χώρο.

Αυτή είναι η φιλοδοξία μας και αυτή είναι η πρόκληση για όλους μας. Ήρθαμε λοιπόν, κύριε Υπουργέ, χωρίς να υπάρξει σε αυτήν τη διαδικασία που συζητούμε διαβούλευση και διάλογος, για να δούμε στο τέλος ποια είναι τα προβλήματα.

Υπάρχει σε αυτήν την υπόθεση ένα λάθος μήνυμα προς την κοινωνία. Το λάθος μήνυμα είναι το εξής. Στα δύο τελευταία χρόνια έχουμε καλέσει το σύνολο των πολιτών να υποστούν θυσίες, να υποστούν περικοπές δίκαιες και άδικες με νόμους που πέρασαν από αυτήν τη Βουλή. Είμαστε σε μία εξαιρετικά κρίσιμη φάση για να συνεχίσουμε, για να σταθεί η χώρα στα πόδια της. Κόντρα στις θυσίες που έχει υποστεί ο κάθε πολίτης, η ακαδημαϊκή ηγεσία είπε «εμείς δεν θέλουμε να ξεβολευτούμε. Θεωρούμε ότι αυτή είναι η άποψη μας και ότι έτσι πρέπει να είναι η διοίκηση των πανεπιστημίων». Ωραία, αυτή είναι η άποψή σας, αλλά ο λαός, η λαϊκή κυριαρχία, η Βουλή, αποφάσισε κάτι άλλο. Αυτό το άλλο το εφαρμόζουμε. Εδώ λοιπόν επανέρχονται μετά τις εκλογές και ζητούν τροποποιήσεις. Εγώ θα σας πω ότι είναι καλές. Αυτό είπε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Δεν έχει σημασία η προσωπική μου γνώμη. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα είπε ότι «ναι, παρεμβαίνουμε στο τμήμα, στα μεταπτυχιακά, στην εκλογή του κοσμήτορα και το διορθώνουμε».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Διορθώνουμε.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Αυτό δεν σημαίνει ότι αίρονται οι ευθύνες σας. Προστίθενται και οι δικές μας γιατί δεν έγινε συζήτηση, γιατί δεν είδαμε εάν οι διατάξεις που ψηφίστηκαν και πάμε να τις αλλάξουμε τώρα –που δεν εφαρμόστηκαν– έπρεπε να αλλάξουν. Αυτό είναι θέμα διαβούλευσης. Αυτό είναι το μείζον ζήτημα. Αυτό συζητήσαμε χθες στο ΠΑΣΟΚ.

Λέμε λοιπόν ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ συμ-

φωνεί με τις αλλαγές που επιφέρει το νομοσχέδιο ως προς την εκλογή κοσμητόρων, θεσμική θέση των τμημάτων, την οργάνωση των μεταπτυχιακών. Επιμέρους παρατηρήσεις για την αποσαφήνιση, βελτίωση θα διατυπωθούν στην Ολομέλεια.

Λέω λοιπόν, κύριε Υπουργέ τα εξής:

Το πρώτο θέμα αφορά το τμήμα. Ξέρετε ότι είναι πολλά τα τμήματα, ξέρετε ότι υπάρχουν τμήματα, πρώην σχολές όπου είναι στιβαρά ακαδημαϊκά και διοικητικά όργανα και υπάρχουν και άλλα τα οποία είναι προβληματικά στη λειτουργία τους. Ποια είναι τα κριτήρια; Ο νόμος δεν έχει τα κριτήρια. Πώς θα προχωρήσουμε;

Δεύτερο θέμα είναι να προσδιοριστεί με σαφήνεια το αντικείμενο των τμημάτων. Το ξέρετε ότι μέσα στις σχολές υπάρχουν τμήματα τα οποία έχουν αλληλεπικαλυπτόμενα αντικείμενα. Ο προηγούμενος νόμος με τη σχολή το έλυνε. Με την επαναφορά του τμήματος σε αυτήν τη διαδικασία, πρέπει να το λύσουμε, να αποσαφηνιστεί.

Τρίτον, χρειάζεται ένα ελάχιστο προσωπικό για να φύγουμε από τη λογική του «κάνω μία παρέα και κάνω ένα τμήμα». Πρέπει να το πει ο νόμος.

Τέταρτον, υπάρχει μέσα στις διατάξεις, έτσι όπως έχουν κατατεθεί, πρόβλημα με τις αρμοδιότητες, υπάρχει σύγχυση. Κάνουμε ένα πίσω μπρος με τους νόμους. Στην εφαρμογή αυτό θα έχει πρόβλημα, γι' αυτό χρειάζεται να το δούμε.

Στα μεταπτυχιακά ξέρετε ότι ο ν.4009 παρενέβη, διότι υπάρχουν τμήματα τα οποία με πολύ μεγάλη ευκολία, για να μην πω τίποτα βαρύτερο, έδιναν τα μεταπτυχιακά. Χρειάζεται πρόβλεψη, χρειάζονται δικλίδες ασφάλειας. Στο θέμα του κοσμήτορα, του ορισμένου ή του εκλεγμένου, ξέρετε τα επιχειρήματα τα οποία επικράτησαν για τον ν.4009, ξέρουμε τα επιχειρήματα τα οποία υπάρχουν για την εκλογή. Χρειάζονται πρόνοιες, ώστε η εκλογή να μην δημιουργεί τα ζητήματα της εξάρτησης, της εκλογικής πελατείας για τα οποία υπήρξε η πρόνοια του 4009.

Τα κεφάλαια Β' και Γ' δεν είναι καθόλου επείγοντα. Μάλιστα, το ένα, το Γ', είναι και αρμοδιότητας άλλων Υπουργείων και θα έπρεπε να περάσει και από άλλη επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο χρόνος μου έχει τελειώσει.

Θα κλείσω, λοιπόν, με το κομμάτι από την απόφαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, το οποίο λέει ότι διαφωνεί με την παράταση της θητείας των υπηρετούντων πρυτάνεων μέχρι τη λήξη της προβλεπόμενης στην προγενέστερη νομοθεσία διάρκειάς της και προτείνει την παράταση μέχρι 31-12-2012, υπό τον όρο ότι θα έχουν την ευθύνη εφαρμογής του νόμου.

Είναι προφανές ότι οι υπηρετούντες πρυτάνεες των οποίων λήγει η θητεία έχουν δικαίωμα συμμετοχής στις διαδικασίες αυτού του νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι με την υπ' αριθμ. 9948/7090 από 31 Ιουλίου 2012 απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 49 Α του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφελείας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η σχετική απόφαση θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση, έχει ως εξής:

CC

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΟΝΙΜΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Αθήνα, 31 Ιουλίου 2012

Πρωτ: 9948
Αριθμ.
ΔΙΕΚΤ: 7090

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Συγκρότηση της Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφελείας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 49Α, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 5 και 31 παρ. 5 και 6 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό),
2. την εκλογή των Αντιπροέδρων της Βουλής στη συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής της 29ης Ιουνίου 2012,
3. τις υπ' αριθμ. 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463 και 1464 από 9 Ιουλίου 2012 επιστολές του Προέδρου της Βουλής προς τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,
4. τις έγγραφες υποδείξεις των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,

αποφασίζουμε,

συγκροτούμε, για την ΙΕ' Βουλευτική Περίοδο, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49Α του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων, Τραπεζών, Οργανισμών Κοινής Ωφελείας και Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, ως ακολούθως:

1. Μείμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος, Πρόεδρος
2. Τραγάκης Ιωάννης
3. Νάκος Αθανάσιος
4. Μαργογιαννάκης Χρήστος
5. Μπούρας Αθανάσιος
6. Τασούλας Κωνσταντίνος
7. Δραγασάκης Ιωάννης
8. Λαφαζάνης Παναγιώτης
9. Μπόλαρη Μαρία
10. Γρηγοράκος Λεωνίδας
11. Κακλαμάνης Απόστολος
12. Κόλλια – Τσαρουχά Μαρία
13. Γερμενής Γεώργιος
14. Τσούκαλης Νικόλαος
15. Χαλβατζής Σπυρίδων

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΦΩΤΙΝΗ Δ. ΣΦΕΤΣΙΟΥ

Κοινοποίηση:

- Γραφείο Προέδρου της Βουλής
- Γραφείο Γενικών Γραμματέων Κοινοβουλευτικών Ομάδων
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα της Βουλής
- Γραφείο Ειδικού Γραμματέα της Βουλής
- Γραφείο Κοινοβουλευτικών Ομάδων
- Αναφερόμενους κ.κ. Βουλευτές
- Γενική Διεύθυνση Κοινοβουλευτικών Επιτροπών
- Διεύθυνση Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών
- Διεύθυνση Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών
- Τμήμα Διοικητικών και Οικονομικών Εφαρμογών

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Σταυρούλα Ξουλιδού εκ μέρους των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους τελευταίους μήνες έγινε σαφές ότι στα πανεπιστήμια υπάρχει σοβαρότατο λειτουργικό πρόβλημα που δεν είναι αποκλειστικά οικονομικό. Το πρόβλημα στο πανεπιστήμιο ήταν κυρίως θεσμικό εξαιτίας των ανεφάρμοστων ρυθμίσεων του ν. 4009. Όλες οι πρυτανικές αρχές και η πολιτική ηγεσία της χώρας συναίνεσαν στο να προωθήσουν κάποιες αλλαγές για να εφαρμοστεί ένα νέο θεσμικό πλαίσιο.

Πριν από ενάμιση χρόνο, στις αποφάσεις που πάρθηκαν στο συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ τονίζονταν η ανάγκη αλλαγής του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου και είχαν γίνει προτάσεις που φαίνεται πως κάποιες από αυτές έχουν τύχει επεξεργασίας από τη σημερινή πολιτική ηγεσία.

Με την προσπάθεια που γίνεται να επιβληθούν αυτούσιες οι θέσεις-αντιρρήσεις στο νέο νόμο της ΔΗΜΑΡ, φαίνεται να επιχειρείται η επαναφορά στον προηγούμενο ν. 1268/1972, οι συντάκτες του οποίου σήμερα είναι Βουλευτές και στελέχη της ΔΗΜΑΡ. Άραγε είναι ένας ακόμα πολιτικός εκβιασμός της ΔΗΜΑΡ στην Κυβέρνηση συνεργασίας; Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να δικαιολογηθεί η τάση συναίνεσης Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ στις τροπολογίες που κατέθεσε η ΔΗΜΑΡ, όταν μόλις πριν από έντεκα μήνες ψήφισαν με πρωτοφανή συναίνεση το ν. 4009 που δεν εφαρμόστηκε ποτέ στα ΑΕΙ; Και πώς μπορεί να εκφραστεί κανείς για το μέγα συνταγματολόγο και νέο Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, του κόμματος που εισηγήθηκε το ν. 4009, που στη διάρκεια της πολύμηνης δημόσιας διαβούλευσης και συζήτησης στη Βουλή τήρησε σιγήν ιχθύος;

Θα επιθυμούσα διακαώς να ακούσω τους υποστηρικτές του νόμου και των μεταρρυθμίσεών του, που προβάλλονται ως σωτήρες των ανωτάτων ιδρυμάτων και των ΤΕΙ, να μας πουν πώς είναι δυνατόν να θεωρούν ότι μόνο με το δικό τους τρόπο υπάρχει μέλλον στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όταν θα δημιουργούν συνεχώς αναταραχές με τη μη εφαρμογή του νόμου.

Το βέβαιο είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει ανάγκες ριζικών αλλαγών. Η χωροταξική αναδιάρθρωση των πανεπιστημίων, το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, το εθνικό απολυτήριο, το λύκειο και η τεχνολογική εκπαίδευση των εφήβων, καθώς και ο επαναπροσδιορισμός της ελληνοκεντρικής παιδείας στο δημοτικό είναι μερικά από αυτά.

Καμιά από τις προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες δεν τόλμησε να προωθήσει αυτές τις αλλαγές. Και σήμερα καλούμαστε να ψηφίσουμε τροποποιήσεις σε ένα νόμο αναποτελεσματικό και ανεφάρμοστο, την ίδια ώρα που η Κυβέρνηση μελετά τις περαιτέρω περικοπές των συντάξεων και των μισθών και δεν φαίνεται να συγκινείται από την εκρηκτική αύξηση των άνεργων νέων.

Εμείς πρέπει να ψηφίσουμε ένα νόμο που ιδιωτικοποιεί τη δημόσια και δωρεάν παιδεία και εισάγει δίδακτρα που πρέπει να πληρώσουν οι ήδη ταλαίπωροι γονείς που επιδιώκουν ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά τους.

Δεν φτάνει που ήδη ο ελληνικός λαός έζησε τις συνέπειες του PSI και την εξανέμιση των οικονομιών του, τώρα καλείται να πληρώσει αυτός τη νύφη γιατί εξανέμιστηκαν και τα αποθεματικά των πανεπιστημίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οπισθοδρόμηση στη μεταρρύθμιση των πανεπιστημίων δεν εμπεριέχεται στην εφαρμογή των μεταρρυθμιστικών τροποποιήσεων, παρά σε ένα και μόνο πράγμα: στα άδεια ταμεία και τη μη επαρκή κρατική χρηματοδότηση για τα πανεπιστήμια. Αυτοί που είναι υπεύθυνοι για την καταστροφή της χώρας με τις υπογραφές που έβαλαν στο μνημόνιο ως απολογηθούν για την κατάντια των ΑΕΙ και την αδυναμία να λειτουργήσουν στη νέα ακαδημαϊκή χρονιά.

Κύριε Υπουργέ, ως μην εθελουφλούμε. Δεν φτάνει οι πανεπιστημιακές αρχές για τη δυσλειτουργία που θα παρουσιαστεί ενδεχομένως στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ. Δεν φτάνει οι φοιτητές που θα φωνάζουν για την άδικη καταπάτηση των δικαιωμάτων τους. Φταίει η υποχρηματοδότηση και ο δημόσιος διασποράς, στον οποίο εσείς οδηγείτε τη χώρα μας. Αν δεν λάβετε άμεσα μέτρα

για την έγκαιρη και επαρκή χρηματοδότηση των ανωτάτων ιδρυμάτων, θα πρέπει να ξεχάσετε και τον εκσυγχρονισμό που διατείνεστε ότι θα φέρετε μέσω των τροποποιήσεων αυτού του νόμου. Έτσι, θα οδηγήσετε τα δημόσια πανεπιστήμια στην υπανάπτυξη και την πλήρη αδιαφορία όλων των εμπλεκομένων.

Όπως είναι λογικό, λοιπόν, εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο και αναμένουμε ενεργονίως την πρόσκλησή μας στη σύγκληση του Ανώτατου Συμβουλίου Παιδείας, για να διατυπώσουμε πλήρως τις απόψεις μας για την παιδεία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Χρυσής Αυγής κ. Αρτέμιος Ματθαίουπουλος.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμετέχοντας στις διαδικασίες και στη συζήτηση για την αναδιάρθρωση των ΑΕΙ και έχοντας ακούσει τις προτάσεις όλων των εκπροσώπων των κομμάτων του Κοινοβουλίου, μετά θλίψης μας διαπιστώσαμε ότι υπάρχει μία ασυμφωνία, η οποία δεν βασίζεται στα άρθρα που προτείνει το αρμόδιο Υπουργείο, αλλά σε κάτι πολύ πιο βασικό: Πρώτον, η Χρυσή Αυγή θεωρεί ότι το παρόν νομοσχέδιο προς συζήτηση κοιτάει προς τη λάθος κατεύθυνση και δεύτερον, δεν δόθηκε καμμία εγγύηση από τον Υπουργό ότι θα είναι αποτελεσματικό το νομοσχέδιο που προτείνει.

Θα αναφέρω και σήμερα μερικούς από τους λόγους που εξηγήσαμε και χθες, για να καταδείξω ότι το πρόβλημα δεν είναι η ανάδειξη των οργάνων διοίκησης των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, αλλά άλλα προβλήματα, τα οποία, όπως και οι ίδιοι παραδεχθήκατε, ταλανίζουν εδώ και δεκαετίες την παιδεία μας.

Η Χρυσή Αυγή, λοιπόν, πιστεύει ότι το πρόβλημα δεν εντοπίζεται σε θέματα δευτερεύουσας σημασίας, αλλά σε άλλα, τα οποία συναντάμε όλοι όσοι είχαμε την τύχη ή την ατυχία να περάσουμε από κάποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Τα συγγράμματα, το προσωπικό, το πρόγραμμα σπουδών, οι ελλείψεις κτηρίων, το δήθεν δημόσιο και δωρεάν αγαθό της παιδείας, το οποίο ο Έλληνας φορολογούμενος πληρώνει πάρα πολύ ακριβά, οι υπηρεσίες καθαριότητας, φύλαξης, στέγασης και σίτισης των φοιτητών δεν περιλαμβάνονται πουθενά στο νομοσχέδιο που προτείνει το αρμόδιο Υπουργείο. Αντ' αυτού, όλη η συζήτηση γίνεται για τον τρόπο ανάδειξης των πρυτανικών αρχών, λες και η ελληνική κοινωνία έχει λύσει τα προβλήματά της και το μόνο που απομένει είναι να ικανοποιήσουμε τα αιτήματα μερικών ανθρωπίνων που, έχοντας φτάσει σε προχωρημένη ηλικία, θέλουν να παραμείνουν σε μία θέση εξουσίας.

Άλλωστε, κύριε Υπουργέ -το παραδεχθήκατε και χθες- συζητήθηκε το θέμα των ηλικιών για τον τρόπο που θα διοικούν οι πρυτάνεις. Επαναφέρω, όμως, την αρχική πρόταση του κινήματος και θέλω να επικαλεστώ τη λογική όλων. Όλοι μας ακούσαμε εδώ πέρα ότι «ναι, πράγματι χρειάζεται να γίνουν βελτιωτικές παρεμβάσεις». Βελτιωτικές παρεμβάσεις να γίνουν πού και γιατί; Μήπως λύσαμε όλα τα προβλήματα της παιδείας και έμεινε το θέμα των πρυτάνεων για να συζητηθεί σήμερα εδώ στη Βουλή και μάλιστα με τη διαδικασία του κατεπείγοντος; Επίσης, αναφέρθηκε ότι υπάρχει πίεση χρόνου, γιατί την 1η Σεπτεμβρίου, σε ένα μήνα από σήμερα, δεν θα μπορούν να λειτουργήσουν διαφορετικά τα πανεπιστήμια.

Μέχρι τώρα, κύριε Υπουργέ, τα πανεπιστήμια πώς λειτουργούσαν;

Επίσης, είπατε χθες κατά τη δευτερολογία σας ότι πρέπει πρωτίστως να λυθούν τα προβλήματα διοίκησης των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, γιατί διαφορετικά δεν νοείται να υπάρχει εύρυθμη λειτουργία όλων των φορέων.

Υπάρχει, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, εκπαιδευτικό ίδρυμα χωρίς σπουδαστές; Δεν πρέπει να δούμε πρώτα τα δικά τους προβλήματα και μετά να εστιάσουμε σε ζητήματα δευτερεύουσας σημασίας;

Είπα προηγουμένως για κάποια προβλήματα που αντιμετωπίζ-

ζει η παιδεία. Μερικά εξ αυτών είναι τα συγγράμματα και ούτως καθεξής.

Εάν πάτε σε κάποιο πανεπιστήμιο σήμερα και ρωτήσετε ένα σπουδαστή ποιο είναι το αντικείμενο σπουδών του και αν έχει παραλάβει εγκαίρως τη διδακτέα ύλη, θα σας απαντήσει αρνητικά. Αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Οι φοιτητές σήμερα αναγκάζονται να σπουδάζουν πολλά παραπάνω έτη από τον προκαθορισμένο χρόνο.

Σε ό,τι αφορά συνολικότερα όμως την παιδεία δεν θα πρέπει να αρκεστούμε στα ανώτατα και τεχνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα. Η παιδεία νοσεί πολύ πριν απ' αυτά τα στάδια. Ήδη από το δημοτικό, αργότερα στο γυμνάσιο και μετά στο λύκειο πριν εισαχθεί κάποιος στα ανώτατα ή τεχνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, αντιμετωπίζει όλα αυτά τα προβλήματα.

Σε πολλά δημοτικά σχολεία δεν υπάρχουν καλοριφέρ και συνεπώς θέρμανση για τα μικρά ελληνόπουλα. Δεν υπάρχουν βιβλία και τα ήδη διδασκόμενα βιβλία προσβάλλουν πρώτον τη νοημοσύνη μας και δεύτερον την ιστορική μνήμη.

Αναφέρθηκα και χθες σε αυτά τα ζητήματα και οφείλω να τα επαναλάβω και σήμερα για να γίνει κατανοητό ότι πρέπει επιτέλους να επαναπροσδιορίσουμε τι ακριβώς εννοούμε με τον όρο παιδεία.

Δεν νοείται σήμερα ένα ελληνόπουλο να μαθαίνει αυτή την κατάπτυστη νέα γραμματική, την οποία ουδείς νοήμων άνθρωπος καταλαβαίνει. Και δεν γίνεται αντ' αυτού να ζητάμε την κατάνοση της ελληνικής κοινωνίας, που παιδεύεται για να σπουδάσει τα παιδιά της σε ένα ίδρυμα το οποίο ενδεχομένως να τους δώσει ένα πτυχίο το οποίο όμως έξω στην κοινωνία δεν έχει καμμία βαρύτητα και καμμία σημασία.

Ξέρετε πολύ καλά ότι τα ζητήματα αυτά είναι καίρια και σημαντικά. Δεν ακούστηκε πουθενά όμως τι σκοπεύετε να κάνετε μετά το χρόνο φοίτησης σε κάποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Τι κάνει στη συνέχεια ένας που αποφοιτά από τα πανεπιστήμια; Πού μπορεί να απευθυνθεί για να δείξει το πτυχίο του και να αποκατασταθεί επαγγελματικά;

Αυτά τα ζητήματα πρέπει να τεθούν σήμερα και να συζητηθούν και όχι άλλα όπως ακούμε, για τους πρυτάνεις και τους κοσμητορες.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι το θέμα αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί όπως ανέφερε και ο προλαλήσας, η ελληνική κοινωνία δέχεται μια μεγάλη πίεση λόγω της οικονομικής ανέχειας που έχει επιβάλλει το μνημόνιο.

Πρέπει επιτέλους να δούμε όλους αυτούς τους παράγοντες. Πρέπει να δούμε ποιος θα είναι ο πιο αποτελεσματικός και ο πιο αναίμακτος τρόπος να συνδυαστούν όλοι αυτοί οι τομείς ώστε να γίνει αποτελεσματικό το νομοσχέδιο για να εξυπηρετεί αυτούς τους οποίους αφορά και όχι μια συγκεκριμένη μειοψηφία.

Οφείλω, επίσης, να αναφερθώ στο θέμα που τέθηκε από τον κ. Κουράκη σχετικά με το άσυλο. Μάλιστα αν δεν κάνω λάθος ο κ. Μπόλαρης είπε ότι οι νόμοι εφαρμόζονται στην Ελλάδα. Προφανώς εγώ ζω σε διαφορετική χώρα.

Οι νόμοι αν εφαρμόζονταν δεν θα φτάναμε στο σημερινό χάλι που έχουμε φτάσει. Θα αναφερθώ και στο άσυλο, αλλά συγκεκριμένα για τους νόμους που είπε ο κ. Μπόλαρης, να σας υπενθυμίσω ότι σημασία δεν έχει αν τηρείς ή δεν τηρείς το νόμο, αλλά ποιος είσαι όταν δεν τον τηρείς.

Το ελληνικό Κοινοβούλιο με διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές ψήφισε νομοσχέδιο που δεν το αποδέχθηκαν οι πρυτανικές αρχές. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τις θλιβερές εικόνες που είδαμε σε όλα τα πανεπιστήμια της χώρας με φοιτητές να εμπλέκονται μεταξύ τους, να μπαίνουν μέσα στα γραφεία των πρυτάνεων και να επικρατεί μια αναμπουμπούλα η οποία στοίχισε πάρα πολλές εξεταστικές στους σπουδαστές.

Όσον αφορά το θέμα του ασύλου έχουμε ξεκαθαρίσει τη θέση μας και λέμε ότι πρέπει επιτέλους να λήξει αυτή η φαρσοκωμωδία που ακούμε δεξιά και αριστερά πως η ελληνική πολιτεία εγγυάται ότι κανένας πολίτης δεν χρειάζεται να κρύβεται πίσω από κουκούλες και μάσκες. Όμως μετά θλίψης μας διαπιστώνουμε ότι αυτά δεν είναι τίποτα άλλο παρά αερολογίες.

Όποιος πάει σήμερα σε ένα πανεπιστήμιο είτε στην Αθήνα είτε στη Θεσσαλονίκη θα διαπιστώσει τη μπόχα της κομματοκρατίας,

των φοιτητικών παρατάξεων που δραστηριοποιούνται εντός του πανεπιστημιακού χώρου με αντικείμενα που δεν έχουν καμμία σχέση με το λόγο για τον οποίο βρίσκονται εκεί μέσα.

Οι φοιτητές δεν δραστηριοποιούνται μέσα στα πανεπιστήμια για να ασκούν κομματικά καθήκοντα, αλλά για να σπουδάζουν.

Πιστεύω ότι όλα αυτά έχουν πείσει στην αντίληψή σας, αλλά δεν θέλετε να δείτε την ουσία του ζητήματος.

Επιτέλους να καταλάβετε ότι πρέπει να επενδύσουμε στην ελληνική νεολαία. Αν θέλουμε να έχουμε μια παιδεία, πρέπει να στοχεύσουμε στα προβλήματα που τη βασανίζουν και όχι σε ζητήματα που δεν αφορούν κανέναν στο κάτω-κάτω.

Προεξοφλώ την απόφαση του κινήματος και λέω ότι η Χρυσή Αυγή φυσικά και θα καταψηφίσει το νομοσχέδιο. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν την ενδιαφέρει το ζήτημα της παιδείας. Οι θέσεις και οι προτάσεις μας είναι πολύ συγκεκριμένες, αλλά θα θέλαμε επιτέλους να υπάρχει μια σύμπλευση απόψεων σε ζητήματα που η Χρυσή Αυγή θέτει ως άμεσης προτεραιότητας. Και όποτε κι αν γίνει ένας τέτοιος διάλογος, πολύ ευχαρίστως να συναίνεσουμε επ' αυτών των θεμάτων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρία Ρεπούση.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πολιτικός κόσμος της χώρας, οι πολιτικοί και οι Βουλευτές εγκαινιάζουν συχνά τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ανάμεσα σε άλλα και για τη φιλοξενία που παρέχουν σε κομματικές λογικές και αντίστοιχες πρακτικές.

Τα πανεπιστήμια είναι ταγμένα για την παραγωγή και τη διάδοση της γνώσης και αυτή τη λειτουργία οφείλουν πρωτίστως να διαφυλάξουν προκειμένου να λειτουργήσουν για την κοινωνική πρόοδο και την ανάπτυξη της χώρας.

Η Βουλή των Ελλήνων αντίστοιχα καλείται σήμερα να δει το νομοθετικό της έργο, να αναθεωρήσει ενδεχομένως πλευρές του πρόσφατα ψηφισμένου νομοθετικού της έργου για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα προκειμένου να διασφαλίσει εκείνο το περιβάλλον που θα επιτρέψει στα πανεπιστήμια και στα τεχνολογικά ιδρύματα να επιτελέσουν το χρέος τους απέναντι στους Έλληνες πολίτες που τα χρηματοδοτούν.

Το πρώτο κατά την άποψή μας μέλημα της Βουλής των Ελλήνων οφείλει να είναι να ανοίξουν τα πανεπιστήμια την πρώτη Σεπτεμβρίου για να υποδεχθούν τους φοιτητές που με στερήσεις οι ελληνικές οικογένειες έχουν στείλει στο πανεπιστήμιο για να σπουδάσουν. Γιατί, μπορεί να αναρωτηθεί κανείς; Διακυβεύεται το στοιχειώδες; Βεβαίως διακυβεύεται. Με βάση το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο στις 31-8 παύονται όλες οι εκλεγμένες διοικήσεις των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε επίπεδο πανεπιστημίου, σχολής, τμήματος και τομέα, χωρίς να έχουν εκλεγεί ή ορισθεί άλλες διότι, όπως γνωρίζετε, σε κανένα πανεπιστήμιο δεν έγιναν εκλογές συμβουλίων διοίκησης που επρόκειτο να αντικαταστήσουν τις εκλεγμένες πρυτανικές αρχές.

Θα συμφωνήσω με όσους και όσες υποστηρίζουν ότι η παρεμπόδιση της εκλογικής διαδικασίας και η μη εφαρμογή του νόμου είναι απαράδεκτο γεγονός που πλήττει τους δημοκρατικούς θεσμούς, αλλά δυστυχώς είναι γεγονός. Έτσι τα πανεπιστήμια δεν μπορούν να λειτουργήσουν την επόμενη χρονιά χωρίς νομοθετική παρέμβαση. Συνεπώς είναι αναγκαία η νομοθετική ρύθμιση. Οποιαδήποτε άλλη πολιτική στρέφεται κατά του δημόσιου αγαθού της παιδείας και είναι βαθιά ανεύθυνη.

Ερχόμαστε τώρα στο είδος της διορθωτικής νομοθετικής παρέμβασης που χρειάζεται για να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια. Πολιτικά το μείζον για τη Δημοκρατική Αριστερά είναι μία ουσιαστική παρέμβαση για την αποκατάσταση της επικοινωνίας και της εμπιστοσύνης ανάμεσα στα πανεπιστήμια και την πολιτεία.

Δεν έχουμε πόλεμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και, αν είχαμε, οφείλουμε να συνάψουμε ειρήνη. Η χώρα διέρχεται την πιο κρίσιμη περίοδο της σύγχρονης ιστορίας της και δεν μας παίρνει να σπαταλάμε τις όποιες δυνάμεις μας σε συγκρούσεις που κάθε άλλο παρά παραγωγικές είναι. Εξάλλου με τον πόλεμο δεν καταφέραμε τίποτα. Ο νόμος δεν εφαρμόστηκε παρά επιλεκτικά –

για να το πω κομψά- μόνο σ' ό,τι αφορά εκλογές και εξελίξεις μελών ΔΕΠ, οι εκλογές των συμβουλίων δεν έγιναν και οι προβλέψεις είναι εξίσου απογοητευτικές και για την επόμενη χρονιά. Αποκατάσταση της επικοινωνίας ανάμεσα στα πανεπιστήμια και στην πολιτεία σημαίνει κατά τη γνώμη μας να ξαναδεί το Κοινοβούλιο τις ρυθμίσεις εκείνες που συγκέντρωσαν τις αντιρρήσεις όχι των αιώνιων υποστηρικτών της μη αλλαγής, της μη εφαρμογής των νόμων, αλλά και όσων είχαν και έχουν ταχθεί δημόσια υπέρ των μεταρρυθμίσεων στα ΑΕΙ, των υγιών εκείνων ακαδημαϊκών πυρήνων που θέλουν ένα πανεπιστήμιο να χρηματοδοτείται από το κράτος για να εκπαιδεύει ικανούς και άξιους πολίτες, που αξιολογείται και λογοδοτεί για τα πεπραγμένα του, που συνομιλεί με την κοινωνία και τα προβλήματά της, που συμβάλλει στην ανάπτυξη της χώρας, γιατί όσο σημαντική είναι μια μεταρρύθμιση, άλλο τόσο είναι και η πολιτική που οδηγεί στην εφαρμογή της. Αλήθεια, τι να τις κάνουμε τις μεταρρυθμίσεις αν μένουν στα συρτάρια; Γνωρίζουμε ειδικά για την τριτοβάθμια εκπαίδευση πόσες μεταρρυθμίσεις έμειναν στα συρτάρια.

Επομένως ποιος πρέπει να είναι ο δικός μας στόχος; Να άρουμε στο επίπεδο που μας αναλογεί τα εμπόδια για την εφαρμογή της μεταρρύθμισης. Τα εμπόδια που μας αφορούν είναι αρκετά. Ας δούμε ποια είναι τα κυριότερα εμπόδια όπου επικεντρώθηκαν οι περισσότερες και απολύτως δίκαιες για τη Δημοκρατική Αριστερά αντιρρήσεις.

Για να μην μακρηγορώ, θα έλεγα ότι τα εμπόδια αφορούν πρωτίστως στη διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης με την αναγκαία δέσμευση της πολιτείας για τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, στην ακαδημαϊκή «γεωγραφία» και την οργάνωση των σπουδών σε σχολές, τμήματα και τομείς, καθώς και στις ρυθμίσεις εκείνες που οικοδομούν ένα σύστημα διακυβέρνησης χωρίς ασφαλιστικές δικλίδες και θεσμικά αντίβαρα, δηλαδή επιρρεπές στην αυθαιρεσία.

Τι ζητάει η ακαδημαϊκή κοινότητα; Την επαναφορά του τμήματος ως της βασικής ακαδημαϊκής μονάδας, πράγμα που είναι απολύτως αναγκαίο για την περίπτωση των τμημάτων που αντιστοιχούν σε συγκεκριμένες πειθαρχίες και την ανακατανομή των αρμοδιοτήτων ανάμεσα σε μία Σύγκλητο που είναι αρμόδια για τα ακαδημαϊκά θέματα, ένα συμβούλιο που ελέγχει και εποπτεύει και έναν πρύτανη που διοικεί.

Υπήρξαν και άλλες αντιρρήσεις για τις προχειρότητες του νόμου, για την τιμωρητική του διάθεση απέναντι στους πανεπιστημιακούς, για τα νομικά κενά του, για την απουσία των αναγκαίων μεταβατικών διατάξεων που διασφαλίζουν τα περάσματα από το ένα καθεστώς στο άλλο.

Να προσθέσω εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι αλλαγές που άλλαξαν τη φυσιογνωμία των μεγάλων πανεπιστημίων του δυτικού κόσμου υπήρξαν σταδιακές και σχεδιασμένες σε βάθος χρόνου. Δεν κατεδαφίζεις κάτι που έχεις για να δημιουργήσεις κάτι που δε γνωρίζεις και μάλιστα σε περιόδους κρίσης που δεν μπορείς να χρηματοδοτήσεις τις αλλαγές.

Η καλύτερη μεταρρύθμιση θα ήταν ενδεχομένως η διόρθωση των παθογενειών που είχαν δημιουργηθεί ως αθέλητες συνέπειες του ν. 1268/1982 που εκτός από τις θετικές του πλευρές που μπορούν να συνοψιστούν στο τρίπτυχο της δημοκρατικής συμμετοχής, της κατάργησης των συντηρητικών δομών, όπως ήταν ο θεσμός της καθηγητικής έδρας και του ανοίγματος των πανεπιστημίων σε νέους επιστήμονες, έθρεψε και τη συναλλαγή και την ευνοιοκρατία και τελικά και την εκτροπή από τους δημοκρατικούς κανόνες. Μια μεταρρύθμιση στις προβληματικές αυτές πλευρές ήταν απολύτως ώριμη και συνεπώς άμεσα εφαρμόσιμη.

Δεν βρισκόμαστε όμως εδώ. Διανύσαμε μεγάλη απόσταση και σήμερα η ακαδημαϊκή κοινότητα έχει, στη μεγάλη της πλειοψηφία, αποδεχθεί τα συμβούλια διοίκησης, τα εξωτερικά τους μέλη, την αξιολόγηση, τη λογοδοσία και πολλά άλλα που εμπεριέχονται στον πρόσφατο νόμο και που διατηρούνται και στο σχέδιο νόμου.

Με αφορμή τη νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης αναπτύσσονται ωστόσο δυο αντίπαλες ρητορικές που είναι κατά την άποψή μας βαθιά λαϊκιστικές και αντιμεταρρυθμιστικές, όσο και αν η πρώτη ομνύει στο όνομα της μεταρρύθμισης.

Υποστηρίζει η πρώτη ότι είναι αντιμεταρρυθμιστική, ακούσαμε και «ύβρις για τη δημοκρατία», η επανεξέταση κάποιων από τις νομοθετικές ρυθμίσεις του ν.4009/2011. Είναι αντιμεταρρυθμιστική η υποχρέωση του Κοινοβουλίου να δημιουργήσει το αναγκαίο νομοθετικό περιβάλλον για τη λειτουργία των ΑΕΙ; Στο πλαίσιο αυτής της ρητορικής, που χάρη στην επικοινωνιακού χαρακτήρα επένδυσή της αγγίζει πολλά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και έγκριτους δημοσιογράφους, ο ν.4009 είναι η μεταρρύθμιση και η όποια αμφισβήτησή του συνιστά ιεροσυλία.

Τα πανεπιστήμια μεταβάλλονται σε πεδίο απόδειξης του μεταρρυθμισμού και χρειάζονται για να καταγγελλεί η οπισθοχώρηση στις μεταρρυθμίσεις. Το ενδιαφέρον δεν είναι εδώ η εκπαίδευση, αλλά το πολιτικό στίγμα και η κομματική γεωγραφία.

Η δεύτερη ρητορική, που με λύπη μου διαπίστωσα ότι υιοθέτησε επισήμως και ο ΣΥΡΙΖΑ, έχει κοινά σημεία με την πρώτη, αλλά διαφορετικό συμπέρασμα. Υποστηρίζει ότι όποια αλλαγή και αν γίνει στο ν.4009/2011, ακόμα και αν είναι πρόταση της συνδικαλιστικής παράταξης που πρόσκειται φιλικά στο ΣΥΡΙΖΑ, δεν μεταβάλλει τα πράγματα και είναι απορριπτέα. Πιστή στο δόγμα του «όσο χειρότερο τόσο το καλύτερο» ο πολιτικός αυτός χώρος αναγγέλλει στο όνομα της ακαδημαϊκής κοινότητας ένα νέο ανένδοτο αγώνα.

Έχουμε λοιπόν να κάνουμε με δυο καταγγελίες των ρυθμίσεων που φέρνει η Κυβέρνηση. Η πρώτη τις καταγγέλλει ως ανάσχεση της μεταρρύθμισης και η δεύτερη ως συνέχεια της συγκεκριμένης μεταρρύθμισης.

Και οι δυο ρητορικές υποτιμούν κατά την άποψή μας βαθιά τους πανεπιστημιακούς και στην πραγματικότητα αποδεικνύουν ότι δεν τους ενδιαφέρουν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, αλλά η πολιτική σκακίερα, οι κομματικοί πόνοι και το προσωπικό πολιτικό προφίλ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ολοκληρώνω.

Η Δημοκρατική Αριστερά, συνεπής μεταρρυθμιστική και αριστερή πολιτική δύναμη, με αυτό το αίσθημα της ευθύνης βαδίζει. Στο διάστημα που προηγήθηκε εργάστηκε συστηματικά για να εντοπίσει τις δυσλειτουργίες του νόμου και να επεξεργαστεί εκείνες τις ρυθμίσεις που θα επέτρεπαν στα πανεπιστήμια αφ' ενός να μείνουν ανοιχτά και αφ' ετέρου να διορθώσουν παθογένειες και αγκυλώσεις.

Υποστηρίζουμε τις αλλαγές που προωθεί το σχέδιο νόμου. Θεωρούμε ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση και ότι είναι συμβατές με τις προτάσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας και επεμβαίνουμε με τεκμηριωμένο τρόπο διορθωτικά και σε άλλα άρθρα για τα οποία έχουμε καταθέσει τροπολογίες, για το σύνολο των αλλαγών που θέλουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ιεραρχούμε. Στόχος μας είναι να μην κυριαρχήσει η αντίδραση, να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια, να εφαρμόσουν τους νόμους και να εξελιχθούν. Κάποια περισσότερο, κάποια λιγότερο. Έτσι συμβαίνει πάντα. Να υποστηρίζουμε, πρέπει, τις καλές πρακτικές, να τις αναδείξουμε και να μην τις θυσιάσουμε στο βωμό άλλων προτεραιοτήτων.

Εμείς στο μέτρο του εφικτού και όσο μας επιτρέπουν οι δυνάμεις μας θα παραμεινουμε εγγύηση της ομαλότητας στα πανεπιστήμια και θα προσπαθήσουμε να λειτουργήσουμε συναινετικά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι οι επίκαιρες ερωτήσεις, οι οποίες είχαν προγραμματιστεί για αύριο, ημέρα Πέμπτη 2 Αυγούστου, θα γίνουν στις 21 Αυγούστου, ημέρα Τρίτη, λόγω του ότι αύριο θα συνεχιστεί η συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου, όπως είπαμε προηγουμένως.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας.

στικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ξεκινώντας, θα ήθελα να πω ότι το «επίκαιρες» σημαίνει ότι συζητούνται τη στιγμή που κατατίθενται. Αν είναι να συζητηθούν έπειτα από ένα μήνα, χάνουν την επικαιρότητά τους. Άρα, λοιπόν, δεν θεωρούμε λογική την απόφαση η οποία πάρθηκε. Θα μπορούσαν να γίνουν οι επίκαιρες ερωτήσεις αύριο και να συνεχιστεί η νομοθετική εργασία. Άλλωστε, δεν γίνεται πρώτη φορά. Η Πέμπτη είναι μέρα και κοινοβουλευτικού ελέγχου και νομοθετικής εργασίας. Γιατί πρέπει να το αλλάξουμε τώρα και οι επίκαιρες να πάνε μετά από ένα μήνα; Δεν θα είναι επίκαιρες. Θα μπορούσαν να γίνουν και τα δύο ταυτόχρονα. Δεν αλλάζει τίποτα.

Το ένα ζήτημα είναι αυτό.

Το δεύτερο θέμα, το οποίο εισαγωγικά θέλω να βάλω στη συζήτηση αυτή, είναι το εξής: Εμείς δηλώνουμε καθαρά από την πρώτη στιγμή ότι θα καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο νόμο. Δηλώνουμε, επίσης, πως θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να οργανώσουμε, να στηρίξουμε, να ενισχύσουμε την πάλη των φοιτητών, των εργαζομένων, των διδασκόντων στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα ακαδημαϊκά, για να μην εφαρμοστεί ούτε μία πτυχή του σημερινού, αλλά και του χθεσινού νόμου. Και το δηλώνουμε καθαρά: Να μην εφαρμοστεί ούτε μία πτυχή.

Και μην τολμήσει κανείς να πει ότι αυτό αποτελεί ποινικοποίηση, αποτελεί αντίθετη άποψη, γιατί διαχρονικά οι αγώνες του εργατικού και του λαϊκού κινήματος στρεφόντουσαν απέναντι σε νόμους αντιλαϊκούς, βάρβαρους. Κι εμείς έχουμε δηλώσει, άλλωστε, απερίφραστα, ότι συνολικά το ΚΚΕ θέλει να ανατρέψει αυτό το οικοδόμημα το οποίο έχει δημιουργηθεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, να θωρακίσει την κερδοφορία του κεφαλαίου και που στο όνομα αυτό, θυσιάζει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, οδηγεί πλατιά λαϊκά στρώματα στη φτώχεια και στην εξαθλίωση -όχι μόνο σε καιρούς κρίσης- οδηγεί στην αμορφωσιά ευρύτερα στρώματα της νεολαίας μας.

Από αυτή την άποψή μας εμείς λέμε καθαρά πως θα κάνουμε ό,τι μπορούμε, έτσι, για να ξεκαθαρίσουμε τη θέση μας. Και δεν μας φοβίζει καμμία απειλή.

Δεύτερο ζήτημα: Θεωρούμε απαράδεκτο -το είπαμε και στην επιτροπή- ότι η Κυβέρνηση φέρνει το πρώτο της νομοσχέδιο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Μάλιστα, είχε και τη μορφή «σκούπα». Αποσύρθηκαν, βέβαια, στη συνέχεια τρία άρθρα, αλλά αυτό δεν αλλάζει τα πράγματα. Γιατί το φέρνει με τη διαδικασία του κατεπείγοντος; Διότι η Κυβέρνηση επείγεται να λειτουργήσει το πανεπιστήμιο - εταιρεία, επείγεται να αξιολογηθεί η επιχειρηματική δραστηριότητα των ΑΕΙ, επείγεται να προχωρήσει η επιβολή διδάκτρων και η ιδιωτικοποίηση της φοιτητικής μέριμνας. Αυτό επείγεται. Και μας κάνει εντύπωση πού βρήκε την ανοχή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τη διαδικασία αυτού του κατεπείγοντος.

Για να ξεκαθαρίσουμε τα ζητήματα, θα σας πω ποια είναι η δική μας αντίληψη: Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό το κάνει για να εφαρμόσει το νόμο - πλαίσιο της Διαμαντοπούλου και όχι για να τον αναρέσει. Να είμαστε καθαροί. Δεν αλλοιώνει τα βασικά του χαρακτηριστικά. Δεν ανατρέπει τη φιλοσοφία του. Κάνει μερικές μικροαλλαγές, για να αντιμετωπίσει, λέει, τις δυσλειτουργίες. Ποιες είναι αυτές οι δυσλειτουργίες; Έχουν να κάνουν ακριβώς με την προσπάθεια που κατέβαλαν οι φοιτητές, οι εκπαιδευτικοί, οι διδάσκοντες να μην εφαρμοστεί ο νόμος, με τους αγώνες που αναπτύχθηκαν το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Αυτό θέλει να υπερκεράσει. Και από αυτή την άποψη δεν έχουμε καμμία παραχώρηση. Αντίθετα, οι συγκεκριμένες αλλαγές γίνονται για να ενισχυθεί η φιλοσοφία του νόμου - πλαισίου Διαμαντοπούλου. Γι' αυτό ακριβώς υπάρχουν διατάξεις που βρίσκονται σε ακόμη πιο συντηρητική -αντιδραστική, αν θέλετε- κατεύθυνση, όπως είναι η επιστολική ή ηλεκτρονική ψήφος.

Με το νόμο Διαμαντοπούλου έχουμε την ολοκλήρωση της λογικής του πανεπιστημίου της αγοράς, πανεπιστήμιο ανώνυμη εταιρεία, βαθαίνοντας τα επιχειρηματικά του χαρακτηριστικά, ένας νόμος - πλαίσιο, ο οποίος οδηγεί στη διάλυση ουσιαστικά

των σπουδών, σε πτυχία υποβαθμισμένα και πολλαπλών ταχυτήτων, οδηγεί στην κατάργηση του ασύλου, βάζει ταφόπλακα στην όποια δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση με την επιβολή διδάκτρων, εφαρμόζει δηλαδή με συνέπεια το σύνολο των κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτές αποτυπώνονται στη συμφωνία της Μπολόνιας, για εκπαίδευση και έρευνα που θα υπηρετεί πιστά τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων και της κερδοφορίας τους και όχι τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας και της νεολαίας.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, η μορφή διοίκησης δεν αποτελεί αυτοτελή μεταβλητή. Αντίθετα, η διοίκηση την οποία διαμορφώνετε με το νόμο Διαμαντοπούλου και σήμερα με το δικό σας αντιστοιχείται στις κατευθύνσεις για ΑΕΙ ανώνυμη εταιρεία. Η μη εκλογή των συμβουλίων της διοίκησης δεν είναι αποτέλεσμα της δυσλειτουργίας, όπως είπα και πριν, αλλά είναι αποτέλεσμα των αγωνιστικών κινητοποιήσεων. Αυτή η αγωνιστική στάση μπλόκαρε την εφαρμογή του ν. 4009 παρά τους εκβιασμούς και τη δυσφήμιση.

Και τώρα τι κάνετε; Με τις προτεινόμενες αλλαγές αφήνετε όλους τους μηχανισμούς που εξασφαλίζουν τον πλήρη έλεγχο των πανεπιστημίων από τα επιχειρηματικά συμβούλια άθικτους, διατηρείτε το συμβούλιο διοίκησης και τα εξωπανεπιστημιακά του μέλη με αφαίρεση κάποιων μόνο ελάχιστων ακαδημαϊκών αρμοδιοτήτων, πρυτάνεις και κοσμήτορες θα είναι προεπιλεγμένοι από το συμβούλιο. Ο αυταρχικός χαρακτήρας της διοίκησης θωρακίζεται από τη δυνατότητα της επιστολικής ή και ηλεκτρονικής ψήφου, αλλά και από την ανυπαρξία του πανεπιστημιακού ασύλου και την ελαχιστοποιημένη φοιτητική συμμετοχή στα όργανα διοίκησης.

Στο επίθεδο σπουδών η επαναφορά των τμημάτων, που κάποιος το θεωρούσε ως θετικό, αποτελεί κατά τη γνώμη μας στόχτη στα μάτια για να κρύψει τη διάλυση των σπουδών και τη γενίκευση της κατάρτισης της δια βίου εκπαίδευσης που οδηγεί τα πανεπιστήμια με ποικιλία προγραμμάτων, τριετών, διετών, εξ αποστάσεως, τα οποία θα πουλάνε διπλώματα και πιστοποιητικά πολλαπλών ταχυτήτων αποσυνδεδεμένα πλήρως από την πρόσβαση στο επάγγελμα, εισιτήρια για την ανεργία και για την ημι-απασχόληση.

Τρίτο σημείο, το οποίο θα θέλαμε να αναφέρουμε. Επαναφέρετε το απαράδεκτο ζήτημα των ενεργών φοιτητών για τη διανομή συγγραμμάτων στο όνομα της αντιμετώπισης των αιώνων φοιτητών. Μ' αυτόν τον τρόπο ποινικοποιείτε τους φοιτητές, οι οποίοι προέρχονται από λαϊκά στρώματα και αναγκάζονται να εργάζονται, βάζοντάς τους μια απαράδεκτη ρατσιστική ταμπέλα περί αιώνων φοιτητών. Αυτό αποτελεί πρόκληση.

Το τέταρτο σημείο αφορά τη χωροταξική διάθρωση και την αναδιάρθρωση την οποία κάνετε. Η χωροταξία, η οποία έχει δημιουργηθεί, είναι δικό σας παιδί, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας κατά κύριο λόγο, όπου κάθε χωριό και τμήμα ΤΕΙ, κάθε πόλη και τμήμα πανεπιστημίου για να διαμορφώνετε πελατειακά και άλλα ζητήματα. Απ' αυτήν την άποψη σήμερα την αναδιάρθρωση, την οποία θέλετε να κάνετε, την πάτε όχι με τη λογική να ικανοποιήσει ακαδημαϊκές ανάγκες, αλλά ουσιαστικά για να αποτελέσει αναγκαίο όρο για να γίνει πράξη το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο κατά παραγγελία των μονοπωλίων με κριτήριο δηλαδή τι χωροταξία θα δημιουργηθεί, τα συμφέροντα και τους στόχους των επιχειρήσεων. Εμείς το λέμε καθαρά.

Τα δύο ζητήματα, τα οποία βάλατε ότι κάνετε το κατεπείγον για να μπορέσετε να εξασφαλίσετε να συνεχιστεί η χρηματοδότηση, εμείς λέμε ότι αποτελούν πρόκληση. Γιατί λέμε ότι αποτελούν πρόκληση; Από τη στιγμή που μειώσετε την κρατική χρηματοδότηση, από τη στιγμή που έχετε φάει, περίπου, 90 με 95 εκατομμύρια, παραπάνω ίσως, από τα αποθεματικά των ταμείων των πανεπιστημίων με το κούρεμα του PSI σήμερα λέτε ότι θέλετε να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια. Θέλετε απλά και μόνο πολύ πιο γρήγορα να μετατραπούν σε επιχειρήσεις.

Επίσης, πρόκληση αποτελεί ότι θέλετε να αντιμετωπίσετε το θέμα της φοιτητικής μέριμνας, γιατί θα γίνει εκρηκτικό το επόμενο χρονικό διάστημα. Ουσιαστικά, αυτός ο νόμος, τον οποίο θέλετε να υλοποιήσετε, ξεπουλά ολοκληρωτικό τη φοιτητική μέριμνα, τις φοιτητικές εστίες, αλλά και τη σίτιση σε ιδιώτες μέσω

νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που θα δημιουργήσουν, κύριε Υπουργέ, τα νέα συμβούλια διοίκησης στο πανεπιστήμιο της αγοράς, γιατί θα λένε δεν έχουμε χρηματοδότηση, νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, διαγωνισμό για το ποιος επιχειρηματίας θα αναλάβει την εστίαση, τη σίτιση, τη στέγαση.

Αυτό θα γίνει στην πράξη, με αποτέλεσμα σε συνθήκες κρίσης φοιτητές και σπουδαστές των λαϊκών στρωμάτων να μην μπορούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Σήμερα, κάνετε ακόμη πιο αντιδραστικό αυτό το καθεστώς. Κλείνετε ακόμη περισσότερο την ψαλίδα και δημιουργείτε ακόμη δυσκολότερα κριτήρια για να έχουν πρόσβαση στη σίτιση και τη στέγαση, με αποτέλεσμα να τους οδηγείτε μαζικά και να τους πετάτε εκτός πανεπιστημίου.

Από αυτήν την άποψη, εμείς το λέμε καθαρά: Σήμερα είναι επιτακτικό, κανένας φοιτητής ή σπουδαστής να μη μείνει άστεγος και να μην αναγκαστεί να εγκαταλείψει τις σπουδές του για οικονομικούς λόγους, κύριε Υπουργέ. Αυτό είναι το βασικό κριτήριο, στο οποίο δεν θα κάνουμε -εμείς τουλάχιστον- πίσω ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

Επαναλαμβάνω ότι εμείς καταψήφισουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Όσον αφορά την ακύρωση που έχετε κάνει για το θέμα των επικαίρων ερωτήσεων, θέλω να εκφράσω τη διαφωνία μας. Νομίζω ότι οι επικές πρέπει να γίνουν, ακόμη και αν χρειαστεί να βρεθεί κάποιος χρόνος αύριο το απόγευμα. Ούτως ή άλλως, θα κλείσει η Βουλή για είκοσι μέρες και δεν θα υπάρχει δυνατότητα ελέγχου της Κυβέρνησης. Νομίζω ότι θα πρέπει να ρωτηθεί το Σώμα, αν συμφωνεί με μια τέτοια απόφαση, την οποία ανακοινώσατε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ το λόγο για λίγο επί αυτού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κι εμείς, κύριε Πρόεδρε, πιστεύουμε ότι οι επικές ερωτήσεις πρέπει να συζητηθούν. Είναι πράγματι επικές όσες έχουν κατατεθεί. Κατά την έννοια αυτή, πολλές από αυτές, αν μεταφερθούν με τον προγραμματισμό που λέτε μετά τις 21 Αυγούστου, δεν θα είναι και επικές.

Επομένως, πρέπει να διευθετηθεί το θέμα και να γίνει η συζήτηση όλων των επικαίρων ερωτήσεων που έχουν προσδιοριστεί και όπως είπε και ο συνάδελφος να συζητηθούν το απόγευμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, εγώ το έθεσα το θέμα, επειδή υπάρχει και η πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας που εσείς έχετε καταθέσει και λόγω του γεγονότος ότι θα πρέπει να μιλήσουν ακόμη τριάντα συνάδελφοι, είπαμε να γίνει αύριο η συνέχιση της σημερινής συνεδρίασης. Οι επικές, οι οποίες έχουν κατατεθεί είναι δέκα τέσσερις -έχω τον κατάλογο μπροστά μου- δηλαδή, δεν υπάρχει καμμία αναβολή και θα συζητηθούν όλες και χρειάζονται τέσσερις ώρες περίπου για να ολοκληρωθούν.

Εάν το Σώμα θέλει να συζητηθούν οι επικές ερωτήσεις αύριο...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Να συζητηθούν το απόγευμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν θα συζητηθούν το απόγευμα. Θα ξεκινήσουμε αύριο με επικές ερωτήσεις. Απ' ό,τι βλέπω, δεν υπάρχει καμμία αναβολή μέχρι στιγμής. Θα γίνουν δεκατέσσερις ερωτήσεις. Επομένως, αν ξεκινήσουμε στις δέκα παρά, υποθέτω θα τελειώσουμε δύο παρά τέταρτο και από τις δυο παρά τέταρτο θα ξεκινήσει το νομοσχέδιο. Καταλαβαίνετε ότι δημιουργείται ένα θέμα.

Πάντως, έχω την άποψη ότι αν προσπαθήσουμε λίγο όλοι μαζί, μπορεί να βγάλουμε σήμερα τη συνεδρίαση, στο δεκάωρο, δηλαδή, που προβλέπεται από τον Κανονισμό, του κατεπείγοντος νομοσχεδίου. Επομένως, θα μπορούσαμε αύριο να έχουμε την

άνεση.

Να δούμε, λοιπόν, αυτό το θέμα, να δούμε πως θα κυλήσει η συζήτηση, διότι βλέπω ότι είναι περίπου συνεπείς στο χρόνο τους όλοι οι ομιλητές. Επομένως, πηγαίνουν καλά τα πράγματα. Από εκεί και πέρα θα συζητήσουμε πάλι όλοι μαζί.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Δεν έχουμε αντίρρηση να πάμε μέχρι τέλους τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Κοντογεώργος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ο ν. 4009 για την παιδεία ήταν τομή για τα πολιτικά πράγματα της χώρας, όχι μόνο γιατί υπερψηφίστηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία των Βουλευτών -πρωτόγνωρο για τα κοινοβουλευτικά μας δεδομένα- αλλά γιατί ήταν αποτέλεσμα μακρόχρονης εργασίας και διαλόγου και αντιμετώπιζε χρόνια προβλήματα που απασχολούσαν τη δημόσια παιδεία μας. Θα έλεγα ακόμη ότι αντιμετώπιζε προβλήματα σε απαγορευμένες περιοχές, στη διακεκαυμένη ζώνη της ανώτατης παιδείας μας.

Αντιμετώπιζε, για παράδειγμα, προβλήματα που είχαν σχέση με το άσυλο, τη διοίκηση των πανεπιστημίων, το καθηγητικό κατεστημένο, την αξιολόγηση, τη λογοδοσία και πάρα πολλά άλλα.

Είναι γεγονός επίσης, ότι οι υφιστάμενες δομές της ανώτατης παιδείας μας αντέδρασαν λυσσασμένα, βολεμένες στα κεκτημένα, με αποτέλεσμα τα πανεπιστήμια κυρίως να υπολειπονται, να χάνεται πολύτιμος χρόνος και η ελληνική οικογένεια να αναστενάζει και να ανησυχεί για τα παιδιά της σε καιρό, μάλιστα, βαθιάς οικονομικής κρίσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Μπροστά σε αυτήν την πραγματικότητα η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Παιδείας φέρνουν σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής ορισμένες βελτιωτικές αλλαγές και συμπληρώσεις που έχουν σαν στόχο την ουσιαστική εφαρμογή του ν. 4009 με τη διευκόλυνση εκλογής των οργάνων διοίκησης, την απρόσκοπτη λειτουργία των ΑΕΙ και κυρίως τη φοιτητική και σπουδαστική μέριμνα, αλλά και την επανέναρξη της επικοινωνίας του διαλόγου της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου και της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε ένας εξαντλητικός διάλογος πάνω σε όλες αυτές τις αλλαγές και εκεί διεφάνη η πρόθεση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου να δεχθούν ακόμη και την πιο απλή παρατήρηση για τη συμπλήρωση όλων αυτών των αλλαγών προς διευκόλυνση της λειτουργίας του θεσμικού πλαισίου για την ανώτατη παιδεία μας.

Στην ίδια επιτροπή, όταν πήρα το λόγο και επειδή μετέχω σε αυτήν την επιτροπή με πολλούς αγαπητούς συναδέλφους οι οποίοι φέρουν την ιδιότητα του ακαδημαϊκού δασκάλου, έθεσα δύο ρητορικά ερωτήματα:

Αλήθεια μετρήθηκε ποτέ η γνώμη της κοινωνίας για την κατάντια των ελληνικών πανεπιστημίων;

Οι συνάδελφοι ακαδημαϊκοί δάσκαλοι είναι ευχαριστημένοι από το επίπεδο των πανεπιστημίων μας σήμερα και αν είναι, ωθούν τα παιδιά τους στα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή τα στέλνουν στο εξωτερικό;

Αυτά τα ερωτήματα είναι ερωτήματα της κοινωνίας και πρέπει να απαντηθούν. Είμαι βέβαιος ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι έτσι δεν πάμε πουθενά.

Η μεταρρύθμιση είναι επιβεβλημένη. Οι προτεινόμενες αλλαγές του Υπουργού Παιδείας βρίσκονται σε σωστή κατεύθυνση και πρέπει να υπερψηφιστούν. Τα περιθώρια στενεύουν. Και δεν έχουμε το δικαίωμα να παίζουμε με το μέλλον της νέας γενιάς, αυτής που μάλιστα σήμερα διακυβεύεται το μέλλον της μέσα στη μεγάλη αυτή οικονομική κρίση.

Θέλω να κάνω τώρα ορισμένες επισημάνσεις, κύριε Υπουργέ, τις οποίες θα πρέπει να τις λάβετε και πάλι υπ' όψιν σας, όπως για παράδειγμα ότι τα χρονοδιαγράμματα θα πρέπει να είναι σταθερά για την εκλογή των οργάνων, όπως και για τη φοιτητική και

για τη σπουδαστική μέριμνα. Είναι ένα θέμα που καίει όλες τις φτωχές οικογένειες της περιφέρειας που τα παιδιά της σπουδάζουν ανά την Ελλάδα και τα πανεπιστήμιά μας.

Επίσης, το είπα και χθες, το επαναλαμβάνω και σήμερα, χωρίς να θέλω να σας φέρω σε δύσκολη θέση, αλλά η κατάργηση της ταξινόμησης ψήφου είναι ένα θέμα που πρέπει να απλοποιηθεί και δεν ξέρω για ποιο λόγο έτσι τόσο σύνθετα τίθεται. Επίσης, πρέπει να εξεταστεί το θέμα του προσδόκιμου θητείας των πρυτάνεων. Για την ισονομία των υποψηφίων, το έχετε ήδη νομίζω προβλέψει, αλλά και ιδιαίτερα θα πρέπει να εξεταστεί το θέμα της ειδικής μέριμνας και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση για τους διδασκάλους της ειδικής αγωγής. Είναι ένα θέμα που απασχολεί πολλές ελληνικές οικογένειες.

Πρόθεσή μας είναι, αγαπητοί, συνάδελφοι να αφήσουμε κατά μέρος τις λαϊκιστικές κορώνες, να ακούσουμε τον παλμό της κοινωνίας και ιδιαίτερα της νέας γενιάς, να αναβαθμίσουμε τα πανεπιστήμιά μας, να βοηθήσουμε τον Υπουργό Παιδείας να εφαρμόσει το νόμο με συναίνεση και κατανόηση, στα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική οικογένεια και με ταχύ αυτών το σπουδαιότατο της ανώτατης εκπαίδευσης.

Για τους λόγους αυτούς, κύριε Υπουργέ, θα υπερψηφίσουμε τις προτεινόμενες αλλαγές προσβλέποντας βεβαίως ότι θα φέρουν την άνοιξη στο ελληνικό πανεπιστήμιο και κυρίως θα είμαστε κοντά σας, γιατί πιστεύουμε ότι είναι μια δυναμική εξέλιξη η αναβάθμιση της ανώτερης και ανώτατης παιδείας μας, η οποία θα συνεχιστεί και με νέες νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει η κ. Θεανώ Φωτίου για τέσσερα λεπτά.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η Βουλή των Ελλήνων πέρυσι τέτοια εποχή, χωρίς διάλογο, μέσα στον Αύγουστο – κατακαλόκαιρο - με κλειστά τα πανεπιστήμια - τι περιέργες συμπτώσεις, κύριε Υπουργέ- ψήφισε με τεράστια πλειοψηφία προπομπή της κυβερνήσης Παπαδήμου, το ν. 4009.

Ο νόμος ως γνωστόν απορρίφθηκε ομόφωνα από όλα τα πανεπιστήμια της χώρας, τις συγκλήτους, τους συλλόγους εργαζομένων, τις φοιτητικές παρατάξεις από την άκρα δεξιά μέχρι την άκρα αριστερά, ανεξαρτήτως πολιτικών εντάξεων και πεποιθήσεων.

Ο ν.4009, επομένως, αποτύπωσε μια ακραία αναντιστοιχία κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και βούλησης της ακαδημαϊκής κοινότητας ανάλογη με τους εφαρμοστικούς νόμους του μνημονίου. Θα το λάβουμε αυτό υπ' όψιν μας καθόλου σήμερα;

Η συνέχεια είναι γνωστή. Υπακούοντας το άρθρο 16 του Συντάγματος η πανεπιστημιακή κοινότητα που το είχε υπερασπιστεί και δεν το είχε αφήσει να αναθεωρηθεί, προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της συνταγματικότητας του νόμου. Υπερασπιζόμενα, λοιπόν, το Σύνταγμα τα Πανεπιστήμια, ως υπέρτατη αρχή, τον κατέστησαν ανενεργό. Αυτή είναι η αλήθεια. Τα περί δυσλειτουργιών που επικαλείσθε, κύριε Υπουργέ, είναι υποκρισίες.

Ο νόμος, λοιπόν, είναι κλινικά νεκρός, δεν μπορείτε να τον νεκραστήσετε, πρέπει να καταργηθεί. Η μόνη διέξοδος για τα Πανεπιστήμια σήμερα είναι ο νόμος που καταθέτουμε ως ΣΥΡΙΖΑ. Είναι μόνο αυτός ο νόμος που μπορεί να δώσει διέξοδο στο αδιέξοδο που έχει δημιουργηθεί. Δυστυχώς, όμως, με τις τροπολογίες που φέρνει ο κύριος Υπουργός, βαδίζει στον ίδιο αδιέξοδο δρόμο της κ. Διαμαντοπούλου, τη διαδρομή της οποίας, δυστυχώς, πρέπει να πω ότι δεν ενέκρινε ο ελληνικός λαός και δεν την επιβράβευσε.

Οι τροπολογίες δεν άρουν την αντισυνταγματικότητα του Νόμου σήμερα. Επιχειρούν, αντίθετα, να προσδώσουν επίφαση ακαδημαϊκότητας με την επαναφορά του τμήματος ως βασικής ακαδημαϊκής μονάδας, το οποίο, όμως, τμήμα εξακολουθεί να μην απονέμει πτυχία, αλλά τίτλους σπουδών, τους οποίους θα πιστοποιεί η ανεξάρτητη αρχή που εσείς θα διορίζετε, κύριε Υπουργέ, φαντάζομαι χωρίς κομματικά κριτήρια.

Επιχειρεί να προσδώσει επίφαση δημοκρατικότητας. Ας είμαστε σοβαροί. Υπάρχει δημοκρατία με ταξινόμηση και επιστολική

ψήφο και με υποψήφιους προεπιλεγμένους, sort list; Ρωτώ την κυρία συνάδελφο από τη ΔΗΜΑΡ. Πόσο μπορούμε να γελοιοποιήσουμε τους θεσμούς; Αυτό είναι επικίνδυνο, κύριε Υπουργέ, γιατί χτυπάει ευθέως την αξιοπιστία και του κοινοβουλευτικού θεσμού.

Ο ν. 4009 αντιμετωπίζει τους πανεπιστημιακούς ως διαρκείς ύποπτους για απειθεία, για συναλλαγή, για νεποτισμό, ανίκανους επιστημονικά. Έχετε, κύριοι του δικομματισμού, απαξιώσει στην κοινωνία τους πανεπιστημιακούς δασκάλους ως μία συντεχνία που υπερασπίζεται τα κεκτημένα και τα συμφέρότά της. Ποια είναι τα κεκτημένα; Οι άθλιοι μισθοί τους; Η υποχρηματοδότηση των Πανεπιστημίων, όπου δεν έχουμε ούτε εργαστήρια, ούτε βιβλιοθήκες, ούτε θέρμανση; Το κούρεμα των αποθεματικών μας, το οποίο είναι 97,8 εκατομμύρια και με το οποίο θα είχαμε αγοράσει εμείς την ΑΤΕ; Τα τρία δισεκατομμύρια που θέλετε να πάρετε τώρα από την παιδεία μέσα στο πακέτο μέτρων των 11,5 δισεκατομμυρίων; Η έλλειψη προσωπικού και οι εννιακόσιοι όμηροι, οι οποίοι είναι αδιόριστοι; Αυτά είναι τα κεκτημένα και τα συμφέροντα;

Δεν γνωρίζετε ότι σε συνθήκες οικονομικής κρίσης μόνο η έμπνευση και ο πατριωτισμός των εκπαιδευτικών μπορεί στην ουσία να σώσει την Παιδεία; Νομίζω ότι το γνωρίζετε. Όμως, ο στόχος του νόμου είναι υπέρτερος και μένει αλώβητος. Είναι, δηλαδή, η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου, η μετατροπή του σε μια εξαιρετικά κερδοφόρα αγορά προϊόντων εκπαίδευσης για να προνομιούχους, δηλαδή, να πληρώνουν οι πολίτες για να κάνουν σπουδές και να παίρνουν συνεχώς φοιτητικά δάνεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε πολλούς νέους ηλικιακά Βουλευτές εκλεγμένους από την περιφέρεια. Δεν είναι γόνιμοι πολιτικών οικογενειών. Ο λαός τους εμπιστεύτηκε, όμως, να νομοθετούν στο όνομά του. Είμαστε περήφανοι γι' αυτούς, όπως και για τη νέα γενιά, τους φοιτητές και τις φοιτήτριές μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Συντομεύετε, κυρία συνάδελφε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Σε μισό λεπτό ολοκληρώνω.

Σε συνθήκες κρίσης, χωρίς ορατό μέλλον και αύριο, η νέα γενιά αντιμετωπίζεται από το ν. 4009 ως απειλή που αποκλείεται επί της ουσίας από τη διοίκηση πανεπιστημίων, διότι εκπροσωπείται από άτομα της διαφθοράς και διαπλοκής, δηλαδή, τους εκπροσώπους των φοιτητικών παρατάξεων, δηλαδή, των φοιτητικών παρατάξεων των κομμάτων μας. Μήπως κάτι δεν λέμε καλά;

Ο ν.4009 απαξιώνει τους Έλληνες και τις Ελληνίδες φοιτητές και φοιτήτριες. Θεωρεί την ελευθερία του διδάσκοντος και του διδασκόμενου, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη διδασκαλία και την έρευνα, ότι είναι η συναλλαγή, η διαφθορά, η λούφα. Δεν τους δίνει καμμία ελπίδα και προοπτική. Τους εκδικείται για τα νιάτα τους, για την τόλμη τους, για την κριτική τους που ασκούν πολλές φορές με ανεπίτρεπτο τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ολοκληρώσω σε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Πότε θα ολοκληρώσετε; Ήδη πέρασε ενάμισι λεπτό.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Αμέσως.

Ο νόμος αυτός αποκλείει με τον πιο βάνουσο τρόπο τα παιδιά των φτωχών, των ανέργων, των μικρομεσαίων που λεηλατήθηκαν από τα μνημόνια. Δεν τους δίνει καμμία διέξοδο και κανένα μέλλον. Το μέλλον της νέας γενιάς υποθηκεύθηκε από αυτήν εδώ τη γενιά. Δεν μπορούμε να της στέρησουμε τη μόνη της ελπίδα στο κοινωνικό αγαθό της εκπαίδευσης.

Γι' αυτό, κύριοι Βουλευτές, δώστε ακόμα μία ελπίδα, μία ευκαιρία στη νέα γενιά και τα πανεπιστήμια. Καταψηφίστε τις τροπολογίες του Υπουργείου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Το λόγο έχει ο

κ. Δημήτριος Κρεμαστινός, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εκείνο που πρέπει να αντιληφθούμε όλοι είναι γιατί γίνεται αυτή η ιστορία του νόμου περί παιδείας και γιατί μέχρι σήμερα δεν έχει ολοκληρωθεί. Η κ. Γιαννάκου ήταν η πρώτη που είπε ότι πρέπει να σταματήσει η συναλλαγή. Δηλαδή, τι έκανε; Ενώ οι πρυτάνεις είχαν δύο τριετίες, είπε ότι θα σας δώσω ένα χρόνο ώστε τα τρία να γίνουν τέσσερα, αλλά να μην έχετε επανεκλογή. Διότι, η επανεκλογή σημαίνει συναλλαγή με τον φοιτητή, σημαίνει συναλλαγή με τον καθηγητή των μικρότερων βαθμίδων. Όταν, λοιπόν, οι φοιτητές δεν μετέχουν, τότε σταματά ο ένας κρίκος της συναλλαγής.

Όπως ξέρετε ή όπως δεν ξέρετε, όταν ο φοιτητής έρχεται από το χωριό του, τον προσεγγίζουν οι περίφημες κομματικές οργανώσεις –που δεν είναι καν κομματικές, είναι ομάδες- οι οποίες τον διευκολύνουν να πάρει μία σημείωση, ένα σύγγραμμα ή οτιδήποτε να διαβάσει και του λύνουν και τα άμεσα προβλήματά του. Διότι, δυστυχώς, η συναλλαγή οδηγεί τους προέδρους να δημιουργούν προϋποθέσεις για το φοιτητή αυτό, πώς θα περάσει τα μαθήματά του, πώς θα εξυπηρετηθεί, πώς θα πάρει διατριβή αργότερα μπροστά από τους άλλους φοιτητές και πώς θα πάρει ακόμα και θέση στο πανεπιστήμιο. Αν ψάξετε να δείτε στα πανεπιστήμια ποιοι παίρνουν θέσεις, θα δείτε ποιοι συνδικαλιστές πήραν θέση λεκτόρων και ποιοι δεν πήραν ή συνεργατών ή οτιδήποτε. Η συναλλαγή, λοιπόν, είναι η πρώτη πληγή για το πανεπιστήμιο.

Όμως, ο αρχικός νομοθέτης για αυτόν το συγκεκριμένο νόμο είχε πει το εξής. Για να σταματήσει η συναλλαγή πρέπει ο πρύτανης και η πλειοψηφία του διοικητικού συμβουλίου να μην είναι οι καθηγητές του ίδιου του πανεπιστημίου. Αυτός ο νόμος, τελικά δεν προχώρησε. Ψηφίστηκε ένας νόμος που δεν λέει αυτό. Λέει ότι οι καθηγητές του πανεπιστημίου θα εκλέγουν τον πρύτανη τους και όχι τα υπόλοιπα όργανά τους. Τότε, όμως, αν υπήρχε η συναλλαγή, αυτοί θα διόριζαν τους κοσμήτορες. Εκ των πραγμάτων υπήρξε αδιέξοδος. Αν ο νόμος εφαρμόζονταν στην αρχική του μορφή δηλαδή εάν τα μέλη του Συμβουλίου διοίκησης ήταν καθηγητές πανεπιστημίων καθ' υπεροχήν, κατά απόλυτο αριθμό εκτός του πανεπιστημίου, θα υπήρχε μια ελπίδα αξιοκρατική. Εάν, όμως, είναι οι ίδιοι καθηγητές εκ των έσω, απλώς η συναλλαγή που υπήρχε μεταξύ του φοιτητή και του καθηγητή, θα συνεχιζόταν μεταξύ του καθηγητή, των μικρότερων βαθμίδων (λέκτορας, επίκουρος) με τον πρύτανη ή τον πρόεδρο του τμήματος ή τον κοσμήτορα. Αυτό είναι, λοιπόν, το μεγάλο πρόβλημα, η μεγάλη αγωνία του Υπουργείου σήμερα, να προχωρήσει αυτές τις διατάξεις.

Το δεύτερο, που νομίζω ότι όλοι θα ήθελαν να το δουν και το βλέπουν, είναι το εξής. Εγώ ήμουν της γενιάς περίπου της περιόδου της δικτατορίας. Εκείνη η γενιά αγωνιζόταν στους δρόμους για το περίφημο άσυλο, το 1-1-4 και όλα αυτά, χυνόταν αίμα στους δρόμους, υπήρχαν ακόμα και νεκροί στους δρόμους καμιά φορά γι' αυτά τα πράγματα. Αυτοί, όμως, που τους διαδέχτηκαν έβαζαν μουστάκια στο Ρήγα Φεραίο, κάθονταν και έδερναν τους καθηγητές μέσα στον πανεπιστημιακό χώρο. Εμείς δεν δειράμε κανέναν καθηγητή ποτέ, παρ' ότι δεν ήταν δημοκρατικοί οι δικοί μας καθηγητές, ή τουλάχιστον περισσότερο δημοκρατικοί από τους σημερινούς.

Δεν σπάσαμε ποτέ το πανεπιστήμιο. Δεν βάλαμε φωτιά στο πανεπιστήμιο. Όλα αυτά υπάρχει κανένας σε αυτήν την Αίθουσα που τα επικροτεί; Βεβαίως, ας υπάρχει η λέξη «άσυλο», εμένα δεν με ενδιαφέρει, αλλά να είναι άσυλο ιδεών. Ο φοιτητής δεν πρέπει να είναι κομματικοποιημένος, πρέπει να είναι πολιτικοποιημένος.

Εγώ προσωπικά -το είπα και στην επιτροπή χθες, κύριε Πρόεδρε- μιλώντας με φοιτητές από το Λομονόσοφ τους ρώτησα επί Μπρέζνιεφ: «Ποια είναι η απόψή σας για τα προβλήματα της Μέσης Ανατολής, της Ελλάδας». Και μου απάντησαν οι φοιτητές: «Έχουμε απόψεις, αλλά είναι προσωπικές. Εσείς δεν έχετε κυβερνήσεις;». Εγώ με το πονηρό μου μυαλό είπα ότι φαίνεται ότι το καθεστώς δεν αφήνει εδώ να γίνονται τα πράγματα έτσι. Και όταν βρέθηκα στην Οξφόρδη, έκανα την ίδια ερώτηση και πήρα την ίδια απάντηση. Αυτό δεν μας προβληματίζει εμάς εδώ;

Βέβαια, από την άλλη πλευρά θα προτείνω στον Υπουργό ορισμένες θέσεις των κομμάτων -και ειδικότερα των κομμάτων της Αριστεράς- να τις ξαναδείτε. Παραδείγματος χάρη, να μην πληρώνουν οι χρόνιοι οι φοιτητές, αλλά να βάλετε μία αριθμητική θητεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε Κρεμαστινέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δηλαδή, αντί να πληρώνουν, παραδείγματος χάρη, να πείτε «ο διπλάσιος χρόνος» ή κάτι παραπάνω. Έτσι άκουσα. Αν δεν ισχύει, το αποσύρω και εγώ αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσαμε να μιλάμε για πολλή ώρα για το πανεπιστήμιο, αλλά δυστυχώς ο χρόνος ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο Κανονισμός, βλέπετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Ο Κανονισμός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να είστε καλά. Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ας κάνουμε μία μικρή πολιτική ιστορική αναδρομή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για ποιο σχέδιο νόμου μιλάμε σήμερα.

Κύριε Υπουργέ, μιλάμε για ένα σχέδιο νόμου, το οποίο ήταν το πολυδιαφημισμένο για τη μεγάλη συναίνεση της προηγούμενης κοινοβουλευτικής περιόδου, αυτό που διαφημίστηκε υπερβαλλόντως ότι ήταν το μεγάλο σημείο, η μεγάλη εστία συνεννόησης των δύο μεγάλων κομμάτων της προηγούμενης περιόδου, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Είναι αυτό για το οποίο πολύ συγκεκριμένα πολιτικά στελέχη των δύο κομμάτων πίεζαν αφόρητα την ελληνική Βουλή να υπερψηφιστεί. Μια ομάδα νεοφιλελεύθερων της Νέας Δημοκρατίας που απ' ό,τι είδα είναι απόντες τώρα στο να υπερασπιστούν στους ομιλητές και μια ομάδα οπαδών της «Υπουργού της φωτοτυπίας» που δεν εξελέγη και δεν είναι σε αυτήν τη Βουλή.

Αυτό το σχέδιο νόμου, κύριε Υπουργέ, που ελπίζω να με παρακολουθείτε και να μη σας απασχολούν πολλοί, απέτυχε παταγωδώς. Δηλαδή, το μεγάλο πείραμα της συνεννόησης απέτυχε, δεν εφαρμόστηκε ποτέ προς μεγάλη διαχρή του πολιτικού συστήματος ότι, όταν το πολιτικό σύστημα αποφασίζει σε κλειστά δωμάτια, σε πολιτικό δοκιμαστικό σωλήνα, χωρίς συνεννόηση με την κοινωνία, τίποτα δεν μπορεί να προχωρήσει. Είναι ό,τι κάνουν οι τρεις Αρχηγοί που συναντώνται τώρα πρωί και απόγευμα και μέρα παρά μέρα και σε λίγο κάθε μέρα και σε λίγο θα μένουν και μαζί στο ίδιο σπίτι και αποφασίζουν μαζί ερήμην της Κυβέρνησης -το σχέδιο νόμου σας δεν πέρασε από το Υπουργικό Συμβούλιο- αλλά και ερήμην της ελληνικής Βουλής και ύστερα τα φέρντε εδώ στην πλειοψηφία που υπάρχει και είναι ευρεία για να τα ψηφίζει. Αναλαμβάνετε δηλαδή ως μέλη της Κυβέρνησης και ως εισηγούμενος Υπουργός την ευθύνη να υπερψηφιστεί κάτι που θα αποτύχει εκ νέου.

Μας ζητάτε, λοιπόν, να ψηφίσουμε σημαντικές αλλαγές σε εκείνο το πολυδιαφημισμένο νομοσχέδιο που απέτυχε παταγωδώς και μας ζητάτε να τις ψηφίσουμε τώρα. Το κάνετε αυτό, αφού ακριβώς σαράντα οκτώ ώρες πριν το εισάγετε στην ελληνική Βουλή με τη διαδικασία του κατεπείγοντος το πυροβολήσατε δύο φορές. Μία φορά το πυροβολήσατε με το κούρεμα των αποθεματικών των ΑΕΙ και των ΤΕΙ από τα ομόλογα, τα οποία κουρεύτηκαν χωρίς την απόφαση των πρυτανικών αρχών -αυτών που είχαν- και που δεν έχετε δεσμευτεί μέχρι στιγμής για το αν θα αναπληρώσετε. Άρα, για ποιο πανεπιστήμιο μιλάμε; Πώς θα λειτουργήσει αυτό το πανεπιστήμιο; Μόνο με νόμο; Χωρίς λεφτά;

Και δεύτερον το «πυροβολήσατε», κύριε Υπουργέ, όταν διαρρεύσατε το σχέδιο «Αθηνά», με το οποίο θα κουρέψετε και τις σχολές των πανεπιστημίων, για τις οποίες δεν έχετε κάνει κανένα λόγο ούτε στην επιτροπή ούτε στην ελληνική Βουλή.

Και ο λόγος που το εισάγατε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος είναι να μην έρθουν οι φορείς, γιατί οι φορείς αυτό θα έθεταν πρώτο. Οι φορείς, που δεν έρχονται στη διαδικασία του κατεπεί-

γοντος, θα σας έλεγαν «ποια πανεπιστήμια θα κόψετε, κύριε Υπουργέ; Ποιες περιοχές θα μείνουν χωρίς σχολές, με ποιο αξιακό σύστημα, με ποιο τρόπο, για ποιον λόγο θα το κάνετε αυτό;». Αυτός είναι ο λόγος.

Εγώ σας καταλαβαίνω, έχετε δίκιο. Τα πανεπιστήμια δεν διοικούνται. Γιατί πριν διοικούσαν; Εσείς λέγατε για το προηγούμενο σύστημα, γι' αυτό και το υπερψηφίσατε στην προηγούμενη Βουλή. Και εγώ το ψήφισα, ως μέλος της τότε πλειοψηφίας, υπό την πίεση των νεοφιλελεύθερων απόντων και τις «φωτοτυπίες» της Υπουργού και των οπαδών της που σήμερα διαμαρτύρονται. Και πριν δεν λειτουργούσαν και τώρα δεν λειτουργούν και αύριο δεν θα λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια ελλείψει χρημάτων, γι' αυτό και θα τα κόψετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γι' αυτό δεν το ψηφίζουμε και γι' αυτό καταθέσαμε αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία, για να αναλάβει ο κάθε Βουλευτής την ευθύνη του απέναντι σε αυτό που αποφασίζεται στο κλειστό δωμάτιο των τριών Αρχηγών, χωρίς καμμία διαβούλευση ούτε με τις Κοινοβουλευτικές τους Ομάδες ούτε με την κοινωνία ούτε με ακρόαση φορέων.

Είναι κακό αυτό το παράδειγμα, διότι αν ξεκινήσει αυτή η κοινοβουλευτική περίοδος με αυτόν τον τρόπο, δεν θα έχουμε καλά αποτελέσματα. Γι' αυτόν τον λόγο εκτός από την ονομαστική ψηφοφορία, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα καταθέσουμε σήμερα μία επιστολή στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και θα ζητήσουμε τη συνδρομή και των άλλων κομμάτων και όλων των Βουλευτών της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, ώστε να υπάρχουν τα 2/5 που χρειάζονται για να ζητήσουμε ακρόαση από τον κύριο Υπουργό και να μας πει για το σχέδιο «Αθηνά», να μη το μαθαίνουμε ούτε εμείς ούτε οι πολίτες ούτε οι καθηγητές ούτε οι φοιτητές ούτε η ελληνική κοινωνία από τις διαρροές των εφημερίδων.

Εδώ είναι ο ναός της δημοκρατίας και εδώ γίνεται η μεγάλη πολιτική διαβούλευση, όχι στον κλειστό δοκιμαστικό σωλήνα, όχι στη διαβούλευση των τριών Αρχηγών, όχι στη διαβούλευση με την τρόικα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Κάποτε η ελληνική κοινωνία, αλλά και η ελληνική πολιτική σκηνή πρέπει να αποκτήσει το δικό της αξιακό σύστημα. Η ελληνική Βουλή και οι Έλληνες Βουλευτές που επωμίζονται το βάρος να ψηφίζουν πράγματα για τα οποία ποτέ δεν έχουν ερωτηθεί, πρέπει κάποτε να αντληφθούν –και εκείνοι και εμείς– ότι πρέπει να απαιτούμε τα δικά μας δικαιώματα απέναντι σε όλες τις κυβερνήσεις.

Κύριε Υπουργέ, καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλούσα να τηρείτε το τετράλεπτο. Παρατηρώ άλλωστε ότι το τελευταίο λεπτό που είναι πέραν του τετράλεπτου χρησιμοποιείται κυρίως όχι για προτάσεις ή κριτική επί των συγκεκριμένων ρυθμίσεων, αλλά για γενικότερες κρίσεις και «κορώνες». Παρακαλώ, λοιπόν, να τηρήσουμε το τετράλεπτο.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος για τέσσερα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άκουσα τον θόρυβο που δημιουργήθηκε όλες αυτές τις ημέρες, διάβασα blogs, sites, άκουσα τα κανάλια, είδα ένα ΠΑΣΟΚ να διαλύεται γι' αυτόν το νόμο, είδα κόμματα να κάνουν δηλώσεις επί δηλώσεων.

Προχθές το βράδυ ήρθε στη θυρίδα μου στη Βουλή το νομοσχέδιο που θα συζητούνταν χθες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Άνοιξα το νομοσχέδιο και περίμενα να δω κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Θεωρούσα πως για να γίνεται τόσος θόρυβος, για να έχουν πέσει τα κανάλια επάνω σε αυτό το νομοσχέδιο, θα έβλεπα κάτι που θα αλλάζει την παιδεία, κάτι που θα συμβάλει στη βελτίωση της παιδείας, κάτι που θα δίνει έστω μία ανάσα,

μία βελτίωση στην παιδεία που έχει βαλτώσει.

Ανοίγω το νομοσχέδιο και βλέπω να αναφέρει το πώς εκλέγονται οι πρυτάνεις, οι κοσμήτορες, αν θα προσλάβουμε προσωπικό για να καθαρίζει τα Ιδρύματα από τον Σεπτέμβριο, δηλαδή πράγματα που άλλες χώρες –τριτοκοσμικές χώρες– κύριε Υπουργέ, τα έχουν επιλύσει εδώ και δεκαετίες.

Εμείς τα συζητάμε Αύγουστο μήνα και μάλιστα με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, δηλαδή είναι κατεπείγον το αν θα έχουμε καθαρίστριες για τα σχολεία τον Σεπτέμβριο ή αν θα μπορούν τα πανεπιστήμια να διοικούνται ή πώς θα εκλέγονται οι κοσμήτορες και οι πρυτάνεις.

Είπε ο κύριος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ότι όλο αυτό το διάστημα από την ψήφιση του ν. 4009 οι πρυτάνεις, η διοίκηση των πανεπιστημίων επί χιλιάδες ώρες συζητούσαν για το πώς θα βελτιώσουν το ν. 4009, για να καταλήξουμε σήμερα να ασχολούμαστε πάλι με το πώς θα εκλέγονται οι πρυτάνεις και οι κοσμήτορες. Δηλαδή αυτοί, που είναι τα ανώτατα στελέχη της εκπαίδευσης, αντί να συζητάνε για το πώς θα βελτιώσουν την εκπαίδευση, κάθονται επί χιλιάδες ώρες και συζητάνε για το πώς θα εκλέγονται μεταξύ τους. Κι εμείς θα πρέπει αυτούς τους ανθρώπους να τους πληρώνουμε για να συζητάνε το πώς θα εκλέγονται μεταξύ τους, αντί να βάλουν ένα λιθαράκι –υποτίθεται αφού είναι οι πνευματικοί άνθρωποι του τόπου, για να βελτιώσουν την παιδεία. Γι' αυτό έχουμε φθάσει στο σημείο η τριτοβάθμια εκπαίδευση να μην παράγει ανθρώπους ικανούς να αντεπεξέλθουν στην αγορά εργασίας και να χρειάζεται μετά, όταν θα πας σε μία εταιρεία, –γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα– να πας να κάνεις ένα MBA, να πας να κάνεις ένα master –δεν ξέρω πώς αλλιώς τα λένε– γιατί η εταιρεία σου λέει «έτσι όπως μας ήρθες, δεν μπορούμε να σε κάνουμε τίποτα. Δεν χρησιμεύεις στην παραγωγική διαδικασία. Είσαι πίσω». Διότι αυτοί οι άνθρωποι συζητάνε το πώς θα εκλέγονται, αντί να βελτιώσουν την ύλη, ώστε να βγάζουν τους απόφοιτους έτοιμους για την αγορά εργασίας.

Κι αφού μιλάμε για εκλογές, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να μας πείτε τι δουλειά έχουν οι φοιτητές να μετέχουν στις εκλογές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Δεν μετέχουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Μετέχουν. Στη διοίκηση κάποιων ιδρυμάτων έχουν κάποιο ποσοστό και οι φοιτητές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Με το καινούργιο σύστημα δεν υπάρχει αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Με το καινούργιο δεν υπάρχει αυτό; Νόμιζα ότι υπήρχε.

Κύριε Υπουργέ, θα σταθώ σ' αυτό που μας υποσχεθήκατε χθες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ότι από Σεπτέμβριο θα ξεκινήσουμε έναν παραγωγικό διάλογο για την παιδεία, όπου θα μετέχουμε όλοι. Θα μετέχουμε κι εμείς που είμαστε νεοεισερχόμενοι στο ελληνικό κοινοβούλιο. Η Χρυσή Αυγή, όλο το κίνημα –κι όχι μόνο εμείς οι τρεις που μετέχουμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων– επί χιλιάδες ώρες, είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο, όποτε μας χρειαστείτε, είμαστε διατεθειμένοι να βοηθήσουμε για να αναστηθεί, να ανασυνταχθεί η παιδεία.

Αυτή η λέξη που έχετε αφαιρέσει, δηλαδή το «εθνική» από το παιδείας, για μας δεν είναι τυπική. Για μας, κύριε Υπουργέ, είναι ουσιαστική. Είναι ο πυρήνας της εκπαίδευσης. Το «εθνική» πρέπει να επανέλθει όχι στις ταμπέλες αλλά στην ουσία και στον πυρήνα της εκπαίδευσης. Να δουλέψουμε όλοι μαζί από Σεπτέμβριο, κύριε Υπουργέ, για την παιδεία του μέλλοντος, για την παιδεία που ονειρευόμαστε για τα ελληνόπουλα!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε, και για την τήρηση του χρόνου εκμέρους σας.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Πανούσης για τέσσερα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην Ελλάδα γενικότερα, όταν μιλάμε για την παιδεία, αλλά και ειδικότερα στο νομοσχέδιο αυτό, δίνουμε τη λάθος απάντηση σε λάθος ερώτημα. Αντί δηλαδή να απαντήσουμε

στους φοιτητές και στους γονείς αν πιάνουν τόπο οι αγώνες, οι αγωνίες και οι θυσίες τους, αν τα παιδιά μαθαίνουν γράμματα κι αν θα έχουν μέλλον σ' αυτήν τη χώρα, τους βομβαρδίζουμε με ποσοστά, συσχετισμούς δυνάμεων, μηχανισμούς εσωτερικής εξουσίας στα πανεπιστήμια. Αντί τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα να σκύβουν στην κοινωνία για να βοηθήσουν στην επώδυνη πληγή των πληγών της κι αντί να αξιοποιείται η επιστήμη κι η έρευνα στο πλαίσιο μιας ακαδημαϊκής διπλωματίας που θα συμβάλει στο να αποκτήσει και πάλι αξιοπιστία η χώρα, το νομοσχέδιο ασχολείται στο μεγαλύτερο μέρος του με το ποιος διοικεί, ποιος κυβερνά τα πανεπιστήμια, ποιος εκλέγει ποιον.

Ένας θεσμός όπου όλοι γνωρίζουμε ότι η δημοκρατική συμμετοχή εκφυλίστηκε σε συμψηφιστική συνενοχή κι ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν λύνει κανένα από τα προβλήματα που οδήγησαν τα ΑΕΙ στην κρίση ηθικής και ακαδημαϊκής μορφής πριν καν ενσκήψει ο ν. 4009, μοιάζει να κινούνται σε μια συναινετική βάση παραγραφής. Πιστεύει άραγε κάποιος φοιτητής, διοικητικός υπάλληλος ή αφοσιωμένος δάσκαλος ότι ο νόμος, ο οποίος νόμος φέρνει από μόνος του την κρίση κι ότι οι εφαρμοστές του νόμου είναι αθώοι; Ό,τι κι αν γράψει ο νομοθέτης, άνθρωποι των πανεπιστημίων θα λειτουργήσουν τους θεσμούς. Αυτούς πρέπει να ρωτήσουμε κι όχι τους παρατρεχάμενους της εξουσίας.

Με το ν. 4009 αλλά και με το σημερινό νομοσχέδιο μοιάζει να χρεώνονται οι φοιτητές όλη την ανομία στα πανεπιστήμια. Το πανεπιστήμιο όμως βρίσκεται σε κρίση, κατά κοινή ομολογία, εδώ και πολύ καιρό και κανείς δεν παίρνει την ευθύνη: ούτε οι πανεπιστημιακές ηγεσίες ούτε οι Υπουργοί Παιδείας. Για να υπάρξει όμως ένας εποικοδομητικός διάλογος και να βρει η πολιτεία και το πανεπιστήμιο κοινή γλώσσα συνεννόησης, καθώς η κάθε πλευρά χρησιμοποιεί ή ερμηνεύει τους όρους κατά το δοκούν, πρέπει κάποια στιγμή να συμφωνήσουμε στο εξής:

Δεν υπάρχει δημοκρατικό πανεπιστήμιο χωρίς λογοδοσία, χωρίς διαφάνεια, χωρίς ευθύνη. Δεν υπάρχει πανεπιστήμιο αποτελεσματικό ή επιχειρησιακό ως εταιρεία με λογιστικά βιβλία, χωρίς άρωμα παιδείας, χωρίς ελευθερία και δημόσια εμπιστοσύνη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κανένας νόμος δεν διαμορφώνει ήθος, αλλά θα περίμενα μεγαλύτερη τόλμη, ειλικρίνεια και παρρησία από τους πανεπιστημιακούς λειτουργούς, οι οποίοι κρυπτόμενοι πίσω από νόμους δεν αναλαμβάνουν καμμία ευθύνη, δίνοντας και ένα κακό παράδειγμα στους φοιτητές τους.

Πρέπει, λοιπόν, να συμφωνήσουμε όλοι επί των ορίων και των κανόνων της δημοκρατίας, της αυτοδιοίκησης και της ακαδημαϊκής ελευθερίας και νομιμότητας, να απαρνηθούμε όλοι τη συνεχιζόμενη διακυβέρνηση, δηλαδή τα επιμέρους πανεπιστήμια μέσα στο ίδιο πανεπιστήμιο, να αποδεχθούμε όλοι ότι το πανεπιστήμιο υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και όχι τα ειδικά συμφέροντα των ομάδων – καθηγητών, πρυτάνεων κ.λπ., να αποδοκιμάσουμε όλοι την έλλειψη συνέπειας, την επίκληση διαφόρων σκοπιμοτήτων, τα ιδιωτικά παιχνίδια, τα άτυπα συστήματα παρέμβασης στα εσωτερικά των πανεπιστημίων.

Μας χρειάζεται, λοιπόν, ένας συνταγματικός πατριωτισμός, ένα νέο ακαδημαϊκό συμβόλαιο τιμής στο πολιτικό, κοινωνικό και πανεπιστημιακό επίπεδο. Δεν μας χρειάζεται ούτε καθοδήγηση από τα πάνω ούτε συμπίεση από τα κάτω, δεν μας χρειάζονται νέοι νόμοι, αλλά ανανέωση της εμπιστοσύνης προς τους θεσμούς και τις αξίες της *academia*, δηλαδή κανόνες σεβαστοί από όλους, ασυμβίβαστο των καθηγητών με ετεροαπασχολήσεις και υποχρεωτική παρουσία των φοιτητών στις αίθουσες. Αυτό το μήνυμα πρέπει να δώσει η Βουλή. Τα άδεια αμφιθέατρα δεν δικαιώνουν κανέναν που αγαπά τα πανεπιστήμια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το πανεπιστήμιο συχνά παρουσιάζεται κατώτερο των προσδοκιών μας αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να το φθάσουμε στο ύψος των ονείρων μας. Άλλωστε, δεν φταίει το πανεπιστήμιο, αν πολλές φορές εμείς οι ίδιοι καταβάζουμε τα όνειρά μας στο επίπεδο των σκοπιμοτήτων και ισορροπιών της στιγμής.

Το παρόν νομοσχέδιο λύνει κάποια προβλήματα του ν. 4009, αλλά δεν απαντά στο βασικό ερώτημα που ταλανίζει όλους μας: για ποιον λειτουργεί και ποιον ωφελεί το ελληνικό πανεπιστήμιο τον 21ο αιώνα;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Υψηλάντης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, για τέσσερα λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου: «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις» δηλώνει από τον τίτλο του το σκοπό του, αλλά ταυτόχρονα δηλώνει και την αποφασιστικότητα της Κυβέρνησης –και εν προκειμένω της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας– να αντιμετωπίσει άμεσα, ακαριαία κενά και ελλείψεις που σε περίπτωση αδράνειας κοστίζουν και το κόστος λειτουργίας στην παιδεία σαφέστατα είναι τεράστιο.

Το γεγονός αυτό όπως καταγράφηκε κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην αρμόδια επιτροπή, η αναγκαιότητα δηλαδή της κατεπείγουσας ρύθμισης των θεμάτων, υιοθετήθηκε εμμέσως πλην σαφώς και από τον ΣΥΡΙΖΑ. Άλλωστε, η κοινωνία μας παρακολουθεί και δεν συγχωρεί πλέον άλλη κωλυσιεργία σε κανέναν τομέα και κυρίως στα τόσο λεπτά θέματα που αφορούν την εύρυθμη λειτουργία της παιδείας.

Δυστυχώς, έστω και προσχηματικά, δεν το υιοθέτησαν άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ιδίως δε εκείνο που αρκετά από τα μέλη του από άλλη θέση είχαν ψηφίσει υπέρ του βασικού νόμου-πλαίσου για την παιδεία και που, όπως διαφαίνεται, αυτό που πλέον τους αφορά είναι η προσπάθεια μπλοκαρίσματος ακόμα και των προφανών αναγκών ενεργειών για τη λειτουργία θεσμικών παραμέτρων στον τόπο μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που καλούμαστε να ψηφίσουμε αποτελεί στην ουσία αναγκαία λειτουργική παρέμβαση για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή του θεσμικού ν. 4009/2011 για την παιδεία και έχει να κάνει κυρίως με δυσλειτουργίες στη διοίκηση των ΑΕΙ με τέτοιο τρόπο, ώστε να διασφαλιστεί στο βέλτιστο βαθμό η ακαδημαϊκή διοικητική οργάνωση και λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Και οφείλω στο σημείο αυτό να επισημάνω ότι παρέχεται πλέον η δυνατότητα με την εκλογή των πρυτανικών και άλλων οργάνων των πανεπιστημίων μας, τα πανεπιστήμιά μας επιτέλους να οργανωθούν με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν και τις προκλήσεις της εποχής αλλά και να βελτιώσουν το επίπεδο της παρεχόμενης γνώσης.

Η αναγκαιότητα εξάλλου της ύπαρξης μεταβατικού χρονικού διαστήματος, ρεαλιστικού και ικανού για τη σταδιακή εφαρμογή των διατάξεων του θεσμικού νόμου αλλά και οι αναγκαίες λειτουργικές αλλαγές κατόπιν εξαντλητικού διαλόγου με όλες τις ενδιαφερόμενες πλευρές προσδιορίζουν τη σημαντικότητα αλλά και την αναγκαιότητα ψήφισής του σχεδίου νόμου.

Επιθυμώ, κύριε Υπουργέ, να εκφράσω την ικανοποίησή μου για την αποδοχή εκ μέρους σας ορισμένων σημαντικών παρατηρήσεών μας που έγιναν στην αρμόδια επιτροπή, όπως για παράδειγμα το προσδόκιμο του χρόνου για την εκλογή των πρυτάνεων. Έγινε μία ανοιχτή συζήτηση, έστω και στο χρόνο που μας επιτρέπεται, προκειμένου το Σεπτέμβριο να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια και ορισμένα άλλα θέματα της παιδείας στον τόπο μας.

Έγινε ανοιχτή συζήτηση και είχαμε το χρόνο να καταθέσουμε και τις απόψεις μας. Πιστεύω ότι από την πλευρά μας πράξαμε το καθήκον μας επισημαίνοντας τα χρήσιμα και τα αναγκαία.

Θέλω, επίσης, να εκφράσω στο Σώμα την απορία μας, που μπορεί ακόμα και ένας απλός αναγνώστης του σχεδίου νόμου να διακρίνει και που δυσκολεύονται πολλά πολιτικά κόμματα να το πράξουν. Γελοιοποίηση –λέει– των θεσμών με την επιστολική ψήφο; Αυτό ισχύει σχεδόν σε όλα τα πολιτισμένα κράτη του κόσμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Διευκρινίσεις για το ενδεχόμενο αλλαγής του πανεπιστημιακού χάρτη της χώρας, η αλλαγή της παραγράφου 6 του άρθρου 7 του ν. 3011. Υπάρχουν εγγυήσεις και διαδικασίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Εύχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σε άλλες περιπτώσεις να λειτουργήσει με την ίδια ταχύτητα προκειμένου να έχουμε αποτελεσματική αντιμετώπιση των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε σήμερα ως χώρα και ως πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής, κ. Χρήστος Μαντάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναρωτιέται κανείς τι έκανε το σημερινό Υπουργείο Παιδείας σε μια περίοδο λίγο πριν από το κλείσιμο της Βουλής και λίγο πριν ανακοινωθούν τα νέα επώδυνα μέτρα που θα επιτείνουν την κοινωνική κατεδάφιση σε συνθήκες πρωτοφανούς ύφεσης και ανεργίας, να φέρει το νομοσχέδιο για τις ρυθμίσεις θεμάτων των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Είναι μήπως η αγωνία για το πώς θα λειτουργήσουν φέτος τα ιδρύματα; Με τι διοικήσεις, με τι προϋπολογισμούς; Και επιτρέψτε μου να πω, με ποιους φοιτητές, καθώς είναι πλέον φανερό ότι η φοιτητική διαρροή κάθε μορφής λόγω αδυναμίας των εξουθενωμένων και υπερχρεωμένων πλέον ελληνικών νοικοκυριών αποκτά νέες διαστάσεις.

Ακόμη και αν ήθελε κανείς να αναγνωρίσει τις όποιες καλές προθέσεις του Υπουργείου, διαβάζοντας προσεκτικά τα κείμενα, ακούγοντας τους κυβερνητικούς Βουλευτές όλων των πλευρών ακόμη και τη σωπή τους, οδηγείται στο συμπέρασμα ότι πέρα από τις όποιες τροποποιήσεις αναφέρονται ή και θα προστεθούν, πέρα από τα όποια ζητήματα ακόμη και απελπισμένων συναδέλφων πανεπιστημιακών που μπορεί έστω μερικά να αντιμετωπίζει το σχέδιο νόμου, το DNA του νόμου παραμένει ανέπαφο.

Θέλω να πω καθαρά ότι πέραν και από την όποια πιο ευέλικτη τακτική του Υπουργείου που προφανώς θέλει να κλείσει γρήγορα αυτό το μέτωπο, πέραν και από την όποια πιο ρεαλιστική προσέγγιση, πέραν και από τις όποιες κραυγές της πρώην Υπουργού και των συνοδοιπόρων της, ιδιαίτερα στα συνήθη ΜΜΕ ότι δήθεν ο νόμος ξηλώνεται, πέραν και από το πόσο επηρέασε –και επηρεάζει– αποφασιστικά η αγωνιστική στάση της πανεπιστημιακής κοινότητας θα ήταν πολιτική αφέλεια να πιστεύει κανείς ότι το σκληρό τρικομματικό μνημονιακό μπλοκ θα λειτουργούσε διαφορετικά.

Μπροστά στις πραγματικά κατεπείγουσες ανάγκες των ιδρυμάτων ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ ανέλαβε την ευθύνη και καταθέτει σχέδιο μεταβατικών διατάξεων που δίνει πραγματική διέξοδο στα ιδρύματα καταργώντας στο πρώτο του άρθρο, το έκτρωμα του ν. 4009.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν επιχειρήσουμε να δούμε χωρίς παραμορφωτικούς φακούς τα πραγματικά ζητήματα της ανώτατης εκπαίδευσης και μέσα στο συνολικό πλαίσιο, νομίζω ότι θα μπορούσαμε ίσως εύκολα να συμφωνήσουμε ότι τα πράγματα δεν πάνε καλά από την προσχολική ως την ανώτατη εκπαίδευση. Θα διαφωνήσουμε, βεβαίως, στο τι δεν πάει καλά, στο που βρίσκονται οι αιτίες αυτής της κατάστασης και στο ποια είναι η διέξοδος.

Όμως, νομίζω ότι κι εσείς είναι αδύνατον να μην αποδεχθείτε το πόσο υποφέρει η κάθε ελληνική οικογένεια στη συντριπτική της πλειοψηφία για να σπουδάσει τα παιδιά της, στο τι θυσίες κάνει –και όχι μόνο αναφορικά με την οικονομική απομύζηση– για να υπηρετήσει έστω στρεβλά την αξία της μόρφωσης ή την αυταπάτη της κοινωνικής καταξίωσης και ανόδου μέσα από την απόκτηση πτυχίων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Μόνο που ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, ότι η κατάσταση της δημόσιας εκπαίδευσης έτσι όπως διαμορφώθηκε όχι μόνο σήμερα στις συνθήκες της απίστευτης βαρβαρότητας του μνημονίου, δεν είναι φυσικό φαινόμενο, είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη, να μετατρέψουν το δικαίωμα και τη βασική ανθρώπινη ανάγκη της μόρφωσης και της παιδείας με την ευρύτερη έννοια σε εμπόρευμα.

Οι περιφνημες οδηγίες της Μπολόνια που χρησιμοποιήθηκε ως ανεστραμμένο σύμβολο το αποδεικνύουν. Οι πολιτικοί εκφραστές του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού –επιτρέψτε μου να πω– είναι «μανούλες» στην υλοποίηση της ακραίας εμπορευματοποίησης και εξαιρετικά εφευρετικοί στο πλασάρισμα του εμπορεύματος με ιδεολογικά επιχειρήματα και με την αγαστή συνεργασία των φίλων ΜΜΕ φτιάχνουν και αναπαράγουν στερεότυπα, όπως παραδείγματος χάριν οι «τεμπέληδες φοιτητές», οι «βολεμένοι εκπαιδευτικοί που δεν εργάζονται» κ.λπ.

Τα πραγματικά προβλήματα, λοιπόν, όπως η υποχρηματοδότηση, η διαρροή σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, η κάθε είδους εκπαιδευτική μετανάστευση, οι τραγικές ελλείψεις σε υποδομές και προσωπικό σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, τα ζητήματα του περιεχομένου των σπουδών κ.λπ. δεν αντιμετωπίζονται ούτε με τα περίφημα συμβούλια επιτάχυνσης της διαδικασίας για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ώστε να τα κάνουν ανώνυμες εταιρείες και τη συγχώνευση fast track των ιδρυμάτων, που μεθοδεύεται συγκεκριμένα, ούτε με τους κύκλους σπουδών και με τα δίδακτρα, που μεθοδικά προετοιμάζονται για να συγκεντρώσει ο φοιτητής διάφορα πιστοποιητικά σε ένα κατακερματισμένο γνωστικό αντικείμενο και για να βγει ο ίδιος από αυτόν τον κυκλώνα κατακερματισμένος και εξουθενωμένος ούτε με την «κονσέρβα» της δήθεν αξιολόγησης και το «τυράκι» του μόνου για τα ιδρύματα που θα διαπρέπουν τάχα σύμφωνα με τις δικές σας νόρμες ούτε με τις επιδερμικές τροποποιήσεις που φέρνετε στο νόμο ούτε, βεβαίως, με την κατάργηση του ασύλου και την εξασφάλιση της φοιτητικής συμμετοχής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κάτι ακόμη θέλω να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και με το ν.3696/2008 και με τις σημερινές ρυθμίσεις επιχειρείται να νομιμοποιηθούν τα περίφημα κολλέγια. Με την ανοχή σας επιχειρείται η από το «παράθυρο» κατασκευή αγορασμένων πτυχίων. Μην το συνεχίσετε.

Στη δικιά μας αντίληψη, λοιπόν, είναι η ριζική αλλαγή των όρων και των προϋποθέσεων της παροχής του κοινωνικού αγαθού της μόρφωσης. Στη δικιά μας αντίληψη είναι ότι το δικαίωμα αυτό πρέπει να είναι δημόσιο, κοινωνικό και να παρέχεται, πραγματικά, δωρεάν σε όλους τους κατοίκους της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Στη δικιά μας αντίληψη είναι ότι η μόρφωση δεν είναι εμπόρευμα για παραγωγή κέρδους και για κάθε είδους μπίζνες. Στη δικιά μας αντίληψη βρίσκεται η υπεράσπιση των εκπαιδευτικών και των ιδρυμάτων που δίνουν όλες τους τις δυνάμεις αντιμετωπίζοντας την παιδεία ως κοινωνικό αγαθό. Στη δικιά μας αντίληψη χρειάζεται να δοθεί άμεση διέξοδος στη λειτουργία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με το σχέδιο νόμου μεταβατικών διατάξεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε. Πότε θα τελειώσετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τελειώνω με το εξής: Οι χιλιάδες Καναδοί φοιτητές στις πολύμορφες κινητοποιήσεις τους, παρά την καταστολή, αλλά και οι φοιτητές της Χίλης και της Βρετανίας, μας εμπνέουν και μας δείχνουν ότι δεν είμαστε καθόλου μόνοι στο αίτημα για παιδεία ως κοινωνικό αγαθό και όχι εμπόρευμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Είναι ισχυρό, είναι δίκαιο και είναι παγκόσμιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητείται σήμερα αποτελεί μία προοπτική αναθεώρησης του ν. 4009/2011, του ονομαζόμενου

«νόμου Διαμαντοπούλου» για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Σύμφωνα, όμως, με την ίδια, την πρώην Υπουργό, την κ. Διαμαντοπούλου, αποτελεί μία ύβρη για τη δημοκρατία, καθώς στην πραγματικότητα αποτελεί μία προσπάθεια εσωτερικής διευθέτησης προβλημάτων που απασχολούν τη συγκυβέρνηση υπό το πρόσχημα κάποιας δήθεν έκτακτης και κατεπείγουσας ανάγκης.

Η μόνη, όμως, ανάγκη που εξυπηρετείται από τη διαδικασία του κατεπείγοντος με την οποία εισάγεται για να συζητηθεί το νομοσχέδιο αυτό είναι να υπάρξουν οι λιγότερες δυνατές αντιδράσεις από τους ενδιαφερόμενους, γιατί η συγκυβέρνηση γνωρίζει πολύ καλά την αναταραχή που συνεπάγεται για την ίδια και για την κοινωνία αυτό το νομοσχέδιο.

Η δικαιολογία για την αιφνιδιαστική κατάθεση στη Βουλή αυτού του νομοσχεδίου είναι κάποια αόριστη κατεπείγουσα ανάγκη.

Είναι σαφές ότι μία απλή ανάγνωση του νομοσχεδίου ακόμα και από κάποιον που δεν είναι ειδικός πείθει ότι το πρώτο δείγμα νομοθέτησης της συγκυβέρνησης χαρακτηρίζεται από εξαιρετική προχειρότητα, δεδομένου ότι δεν εστιάζει και δεν δίνει λύση σε βασικά ζητήματα που απασχολούν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Δεν θα κουράσω με λεπτομερείς αναφορές στα ζητήματα αυτά, καθώς οι αγορητές του κινήματος που προηγήθηκαν ανέλυσαν την ορθή οπτική και θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων. Απλώς θα επισημάνω ότι και πάλι με τη διαδικασία του κατεπείγοντος ανοίγεται η κερκόπορτα για την άλωση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων από τη συγκυβέρνηση.

Αναφέρομαι στο περίφημο σχέδιο «Αθηνά» που προβλέπει τις μαζικές καταργήσεις, συγχωνεύσεις ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, το οποίο τίθεται σε εφαρμογή με το άρθρο 1 του παρόντος νομοσχεδίου.

Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 4 ρυθμίζετε τη διαδικασία με την οποία θα συγχωνεύονται, κατατέμνονται, μετονομάζονται και καταργούνται ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή θα μεταβάλλεται η έδρα τους. Πλέον με ένα απλό προεδρικό διάταγμα θα μπορούν να καταργούνται πανεπιστήμια και ΤΕΙ κατά βούληση της Κυβέρνησης. Με ένα απλό διάταγμα θα καταργείται όχι μόνο το αυτοδιοίκητο, αλλά και τα ίδια τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, χωρίς καμμία απολύτως διαβούλευση με τις τοπικές κοινωνίες που αναπόφευκτα θα επηρεαστούν από τέτοιες μαζικές καταργήσεις.

Όμως, όσοι φίλα προσκείμενοι θα ωφελούνται από αυτές τις αλλαγές θα έχουν τον πρώτο λόγο στις κυβερνητικές επιλογές, δυστυχώς μακριά από τον έλεγχο της Βουλής.

Από την άλλη πλευρά, ο Υπουργός κ. Αρβανιτόπουλος εισάγει και μία διάταξη για να εξευμενίσει τη δηλωμένη αντίπαλό του, πρώην Υπουργό Παιδείας, κ. Διαμαντοπούλου. Με το άρθρο 5, παράγραφο 8 προσθέτει στο ν. 4009/2011, δηλαδή στο «νόμο Διαμαντοπούλου», τη δυνατότητα να οργανώνουν τμήματα ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών με γλώσσα διδασκαλίας, όπως αναγράφεται, εν όλω ή εν μέρει, κατ' εξαίρεση, ξένη γλώσσα. Έτσι, λοιπόν, επιχειρείται να γίνει πράξη το όραμα της κ. Διαμαντοπούλου για τη γενικευμένη χρήση της αγγλικής στην ανώτατη εκπαίδευση, προκειμένου να αντικατασταθεί η ξεπερασμένη και επαγγελματικά άχρηστη, σύμφωνα με την ίδια, ελληνική γλώσσα.

Πλην όμως, το πρόβλημα των πανεπιστημίων δεν εστιάζεται στη χρήση της αγγλικής γλώσσας στα εκάστοτε μεταπτυχιακά ή στα περίπλοκα διοικητικά σχήματα που προτείνονται, αλλά στην οικονομική τους επιβίωση που παρίσταται άκρως προβληματική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεδομένου ότι η δέσμευση όλων των αποθεματικών των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των ΤΕΙ στο κοινό κεφάλαιο της Τράπεζας της Ελλάδος τα οδήγησε σε απόλυτη οικονομική καταστροφή, η ανακεφαλalaίωση των τραπεζών που έκανε η Κυβέρνηση άφησε στο περιθώριο δημόσιους φορείς, όπως είναι τα πανεπιστήμια, λησμονώντας βολικά την υποχρέωση της πολιτείας να τα στηρίξει με πράξεις και όχι με λόγια. Για να μπορέ-

σουν, όμως, να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια αποτελεσματικά, εκτός από τη διοικητική αυτοτέλειά τους που χρήζει διασφάλισης, έχουν απόλυτη ανάγκη από την οικονομική τους ανεξαρτησία για την οποία ουδεμία πρόνοια λαμβάνεται, καθώς η συγκυβέρνηση επιμένει να εντάσσει τον ευαίσθητο τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης στη μνημονιακή καταστροφική πολιτική της την οποία επιβάλλουν εξωθεσμικοί παράγοντες.

Για τους παραπάνω λόγους καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου που εισάγεται προς συζήτηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Κυρίτσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είμαστε εδώ, για να μιλήσουμε για τα πανεπιστήμια, για τη χώρα, για τα παιδιά μας. Γιατί η χώρα δεν υπάρχει χωρίς πανεπιστήμια. Επειδή έχω την ικανότητα να βγαίνω απ' αυτήν την Αίθουσα σαν αντιλήψη, πιστεύετε εσείς ότι ο κόσμος που μας βλέπει σήμερα λέει «αυτοί θα με σώσουν» ή «αυτοί θα φτιάξουν πανεπιστήμια»;

Φοράμε όλοι εδώ τα κομματικά γυαλιά και ερχόμαστε να συζητήσουμε για τα πανεπιστήμια. Εμείς διαφωνούμε με τα κατεπείγοντα, κλπ. Πάμε, λοιπόν, να αρχίσουμε από κάπου.

Θέλετε, κύριε Κουράκη –λέει κιόλας– να αποδεχθώ ότι έχουμε τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου. Το δέχομαι. Θέλω να μου πείτε εσείς, όμως, γιατί τα ελληνόπουλα, χιλιάδες επί χιλιάδων, βγαίνουν στο εξωτερικό! Γιατί δισεκατομμύρια βγαίνουν στο εξωτερικό;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: (Δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ένα λεπτό! Θα πούμε και για τις ευθύνες τις δικές σας, κυρία του ΣΥΡΙΖΑ!

Κοιτάξτε, αντί σήμερα να συζητάμε για πέντε πράγματα ουσίας, επειδή ψηφίζουμε για το πώς θα διοικούνται, κ.λπ., το καταψηφίζετε. Θα σας πούμε λοιπόν, πέντε πραγματάκια, για να δούμε αν τα καταψηφίζετε.

Πρώτον, γιατί μπαίνει χρονική περίοδος στον επίκουρο καθηγητή, καθώς χρειάζεται έξι χρόνια, για να πάρει θέση και από εκεί και πέρα να γίνει αναπληρωτής καθηγητής και ο αναπληρωτής να χρειάζεται άλλα τέσσερα χρόνια; Πρέπει να μπαίνει μόνο η επαγγελματική επάρκεια, γιατί αλλιώς έχουμε καθηγητές οι οποίοι μπαίνουν από μία ηλικία και μετά και μένουν εκεί μόνιμοι.

Να εξηγήσουμε κάποια πράγματα. Αν κάποιος είναι επίκουρος καθηγητής και έχει την επαγγελματική επάρκεια και μπορεί να βγάλει δύο, τρία, τέσσερα βιβλία ή να κάνει κάποιες εργασίες, γιατί δεν μπορεί στα δύο χρόνια να κάνει αίτηση για αναπληρωτής, κύριε Υπουργέ;

Έπειτα, πάμε να δούμε γιατί δεν κρίνονται. Είστε εναντίον, βεβαίως, στο να κρίνεται κάποιος αξιοκρατικά. Γιατί δεν κρίνονται οι καθηγητές και σε όλες τις βαθμίδες, δηλαδή και στην ανώτατη και στη μεσαία; Λέμε, δηλαδή, να κρίνονται από επιτροπές και αν έχουν κάθε χρόνο την επαγγελματική επάρκεια, καλώς. Αν δεν την έχουν, να φεύγουν από την έδρα.

Ας αναφέρουμε παρακάτω, γιατί πρέπει οι φοιτητές να βοηθούν σ' αυτήν την ιστορία. Αυτό γίνεται και έξω. Δεν θα έπρεπε να έχουμε εμείς, κύριε Υπουργέ, ένα έντυπο του οποίου ο φοιτητής κάθε χρόνο να αξιολογεί τον καθηγητή του, το μάθημα, τις εργασίες; Θέλουμε καινούργιο πανεπιστήμιο ή θέλουμε να τα αφήσουμε όλα όπως είναι; Διότι αν μου πείτε ότι είχαμε πολύ καλά πανεπιστήμια και πολύ καλά αντιδρούν, τότε δεν έχουμε λόγο να κουβεντιάσουμε εδώ μέσα.

Ας περάσουμε σε κάτι άλλο. Πώς γίνεται ο έλεγχος των προγραμμάτων; Υπάρχουν προγράμματα στα πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπά προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, επειδή έχουν πάρει και άλλοι ομιλητές παραπάνω χρόνο, αφήστε και εμένα να μιλήσω λίγο παραπάνω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχετε ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Έχω ένα λεπτό.

Υπάρχει, λοιπόν, ο έλεγχος των προγραμμάτων. Ποιος ελέγχει αυτά τα προγράμματα; Δίνονται χρήματα στα πανεπιστήμια για

προγράμματα. Υπάρχει μηχανισμός ελέγχου; Όχι, δεν υπάρχει ουσιαστικός μηχανισμός ελέγχου. Τα χρήματα πηγαίνουν αλλού και έχουμε δει τι έχει συμβεί.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: (Δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Μη «χτυπιέστε», κυρία του ΣΥΡΙΖΑ! Ξέρουμε ότι κάποιοι υπερασπίζονται και κάποιες συντεχνίες εδώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ήρεμα, κυρία συνάδελφε. Σας παρακαλώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Θα απαντήσω μετά επί προσωπικού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Μη μου λέτε ότι είναι προσωπικό το θέμα.

Να πάμε και λίγο πιο μπροστά. Ας μιλήσουμε για την οικογενειοκρατία. Αντιμετωπίζεται; Δεν το ξέρουμε; Έχουμε άγνοια για το πώς λειτουργούν τα πανεπιστήμια; Υπάρχει κάποιος τρόπος να αντιμετωπίσουμε την οικογενειοκρατία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Με το πολίτευμα της χώρας μόνο!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Με το πολίτευμα της χώρας, τι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε τον ομιλητή.

Συνεχίστε, κύριε Κυρίτση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Έπειτα, θα πρέπει να γίνεται μία θητεία. Όσο για τη δεύτερη, θα πρέπει να περνά κάποιο διάστημα. (Στο σημείο αυτό κυττά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να τελειώσουμε, θα πω ότι αυτό το νομοσχέδιο που έρχεται εδώ με τη μορφή του κατεπείγοντος, δεν είναι ό,τι καλύτερο. Όμως, από κάπου πρέπει να αρχίσουμε, από κάπου πρέπει να βάλουμε τις βάσεις και σε έξι μήνες πρέπει να παρακολουθούμε συνεχώς και να αλλάζουμε τα πράγματα. Τα πράγματα αλλάζουν στην πράξη. Δεν αλλάζουν στα χαρτιά. Πρέπει να επαγρυπνούμε και να διορθώνουμε με γνώμονα ένα καλύτερο πανεπιστήμιο, όχι συντεχνιακό και όχι κομματικό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν υπάρχει προσωπικό. Πού το είδατε το προσωπικό;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Το προσωπικό είναι σε μένα, κύριε Πρόεδρε, όταν μου είπε να μη «χτυπιέμαι»! Να ανακαλέσει, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εγώ δεν άκουσα τίποτα. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε το λόγο για τέσσερα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός εδώ, αλλά και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων δεν κρύφτηκε πίσω από το δάχτυλό του. Είπε την αλήθεια. Είπε για ποιο λόγο φέρνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με κατεπείγουσα διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε ανοιχτό το ελληνικό πανεπιστήμιο την 1η Σεπτεμβρίου ή κλειστό; Θέλουμε μόνο τα ξένα πανεπιστήμια ανοιχτά ή και τα ελληνικά το Σεπτέμβρη; Το είπε καθαρά και η κ. Ρεπούση. Ποιόν συμφέρει ένα κλειστό ελληνικό πανεπιστήμιο, το κλειστό δημόσιο πανεπιστήμιο;

Την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο με συντριπτική πλειοψηφία πέρασε ένας νόμος, ο οποίος δυστυχώς δεν εφαρμόστηκε γιατί είχε ένα βασικό έλλειμμα στο διοικητικό του σκέλος. Αυτό το έλλειμμα έρχεται να αποκαταστήσει σήμερα η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Τίποτα λιγότερο τίποτα περισσότερο. Θέλει ανοιχτά ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια.

Θέλετε να φταίει η ατομία ή η αδυναμία της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας; Θέλετε το έλλειμμα

εμπιστοσύνης που υπήρχε μεταξύ της πανεπιστημιακής κοινότητας και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας; Θέλετε όλα μαζί; Παρά την τόλμη που είχε η ελληνική Βουλή στην προηγούμενη Σύνοδό της δεν έγινε τίποτα. Γιατί ξέρετε ότι οι ευθύνες είναι όλων μας εδώ μέσα που οι ηγεσίες των πανεπιστημίων μας ήταν σε μία ιδιότυπη ομηρία επί χρόνια και όλοι στρουθοκαμηλίζαμε ότι δεν το βλέπαμε αυτό.

Κάποτε μας βόλεψε λίγο ή πολύ όλους, τις κομματικές μας παρατάξεις, τα πανεπιστήμια, τις φοιτητικές μας παρατάξεις, να έχουμε λίγο ή πολύ μικρό ή μεγαλύτερο έλεγχο στα όργανα διοίκησης, ιδιαίτερα στα μονομελή όργανα διοίκησης των πανεπιστημίων. Μας πήραν είδηση δυστυχώς. Όπως πήραν είδηση το δημοσιονομικό εκτροχιασμό της χώρας μας, μας πήραν είδηση και για τον εκπαιδευτικό εκτροχιασμό στα ελληνικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Και η Βουλή με τόλμη έστειλε το μήνυμα παντού και στην ελληνική κοινωνία και εδώ στην Ελλάδα και έξω ότι κάτι αλλάζει. Διότι διάβασα στις ειδήσεις όχι αλά καρτ, αλλά πραγματικά, ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια έφυγαν από τις λίστες των πρώτων εκατό πανεπιστημίων. Μετά βίας το «Μετσόβιο» μπαίνει στη λίστα των τριακοσίων πρώτων πανεπιστημίων της χώρας.

Δεν μπορεί μόνο όσοι έχουν χρήματα να σπουδάζουν στα καλά πανεπιστήμια του κόσμου και μετά να έρχονται να πιάνουν τις καλύτερες θέσεις εργασίας σε μία αγορά εργασίας η οποία ξέρει ότι δύναμη γνώσης υπάρχει εκεί που υπάρχει πραγματική ελευθερία λόγου και όχι προσηχηματική, εκεί που τα πανεπιστήμια δίνουν πραγματική γνώση.

Ο νόμος δεν εφαρμόστηκε και έρχεται η σημερινή πολιτική ηγεσία με τις τροπολογίες αυτές να δώσει τη δυνατότητα να εφαρμοστεί ο νόμος. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο. Αυτό αποφασίζουμε εδώ σήμερα και με κατεπείγουσα διαδικασία, γιατί πρέπει να έχουμε ανοιχτά ελληνικά πανεπιστήμια. Και θα έχουμε το χρόνο αργότερα να φέρει το Υπουργείο Παιδείας πολύ καλύτερα νομοσχέδια για να συζητήσουμε όλες τις μεγάλες αλλαγές που χρειαζόμαστε για την εκπαίδευση.

Σήμερα όμως σας είπα ότι αυτό θέλουμε. Ταυτόχρονα φέρνει στην επικαιρότητα πάλι, στην πρώτη γραμμή των πανεπιστημίων, τα τμήματα, κάτι που ο ν.4009 δεν το είδε σωστά και το βελτιώνει ο σημερινός Υπουργός Παιδείας.

Θα ήθελα πραγματικά με τόλμη και αυτή η Βουλή να ανοίξει τα ελληνικά πανεπιστήμια, όλες οι πτέρυγες της Βουλής να συμβάλλουν, ώστε τα ελληνόπουλα την 1η Σεπτεμβρίου να βρουν ανοιχτές τις αίθουσες, να βρουν όργανα διοίκησης και να προχωρήσουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Αμανατίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Η ψηφοφορία πότε θα γίνει, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Βάσει της ενημέρωσης που έχω, θα γίνει στις 13.00'.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Είχαμε πει για τις 12.00'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν νομίζω τώρα ότι είναι θέμα τα πέντε λεπτά μπροστά ή πίσω. Απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, εκείνη την ώρα θα τελειώνουν και οι πρωτολογίες των εγγεγραμμένων Βουλευτών.

Κύριε Αμανατίδη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το τεράστιο κομμάτι του ελληνισμού που ζει και εργάζεται στο εξωτερικό αντιμετωπίζει σημαντικά προβλήματα. Οι σημερινές διαφορετικές οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες προσθέτουν νέα προβλήματα στα ήδη υπάρχοντα. Η οικονομική κρίση, η ανεργία, η εισαγωγή νέων τεχνολογιών κάνουν πολλές χώρες να υιοθετούν συντηρητικότερες επιλογές και να πιέζουν τους ξένους εργαζόμενους με το δίλημμα «πλήρης αφομοίωση ή άτακτη φυγή».

Η ελληνική πολιτεία σε όλη τη μεταπολιτευτική περίοδο αντιμετώπισε τον απόδημο ελληνισμό σαν ξένο σώμα στην εξέλιξη της κοινωνίας. Έτσι, το άρθρο 8 του σχεδίου νόμου που έρχεται,

δεν αντιμετωπίζει τα μεγάλα προβλήματα της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό και διατηρεί ουσιαστικά το ν. 4027/2011, που ο μόνος στόχος του ήταν η μείωση του κόστους για τον κρατικό προϋπολογισμό σε 30 εκατομμύρια ευρώ και η ένταξη της εκπαίδευσης στο εξωτερικό στη μνημονιακή πολιτική της περικοπής των δαπανών για την παιδεία.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε ότι ο ν. 4027/2011 ψηφίστηκε παρά τη διαφωνία των ομοσπονδιών ελληνικών κοινοτήτων της Γερμανίας, η οποία το χαρακτήρισε σαν την ανεξέλεγκτη ελληνική χρεωκοπία της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στο εξωτερικό. Και αυτό παρά τα μεγάλα λόγια που έχουν ακουστεί μέχρι τώρα, όπως ότι σκοπός του Υπουργείου είναι να συγκροτήσει τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού στο εξωτερικό.

Η λειτουργία, βέβαια, των ελληνόγλωσσων λυκείων της Γερμανίας παραμένει για ένα χρόνο. Ωστόσο, δεν υπάρχει πρόβλεψη για το τι θα γίνει μετά. Η αθρόα μετανάστευση θα συνεχιστεί στο εξωτερικό, ενώ σε συνθήκες αυξανόμενης κρίσης θα μεγαλώσει ακόμα περισσότερο και τα ερωτήματα για το εκπαιδευτικό μέλλον των παιδιών παραμένουν.

Η ρύθμιση δεν ανοίγει κανένα παράθυρο για την εκπόνηση μιας σοβαρής εκπαιδευτικής πολιτικής από πλευράς ελληνικού κράτους για τους Έλληνες της ομογένειας. Απλώς προσπαθεί να αμβλύνει τις αντιδράσεις που ξέσπασαν φέτος το καλοκαίρι μεταφέροντας το αδιέξοδο για ένα χρόνο μετά.

Το άρθρο 8, δεν λύνει επίσης τα οικονομικά προβλήματα των αποσπασμένων εκπαιδευτικών του εξωτερικού, αφού η κατάργηση του επιμίσθιου πέρα της τριετίας διατηρείται, με αποτέλεσμα οι εκπαιδευτικοί να μη μπορούν να ζήσουν σε συνθήκες κόστους ζωής πολύ υψηλότερες από αυτές που επικρατούν στην Ελλάδα.

Δίνει υπερεξουσίες στη Διεύθυνση Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας, η οποία εν τέλει αποφασίζει ποιος θα πάει και πού. Με τι κριτήρια θα αποφασίζει και πώς θα αξιολογεί η εν λόγω υπηρεσία;

Μήπως κατ' αυτόν τον τρόπο επαναφέρεται ενισχυμένη η πελατειακή λειτουργία που χαρακτήριζε ούτως ή άλλως και σε μεγάλο βαθμό μέχρι τώρα τις αποσπάσεις του εξωτερικού;

Γιατί υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά για τις αποσπάσεις εκπαιδευτικών και εκπαιδευτικών ιερωμένων; Γιατί στους μεν απλούς εκπαιδευτικούς χρειάζεται και η αξιολόγηση και η θετική γνώμη της αρμόδιας διεύθυνσης, ενώ για τους εκπαιδευτικούς ιερωμένους όχι; Μήπως έτσι εξοφλούνται δεσμεύσεις;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στα ελληνόπουλα του εξωτερικού πρέπει να παρέχεται μια δημόσια παιδεία που θα εξασφαλίζει την ελληνικότητά τους και ταυτόχρονα θα διασφαλίζει ίσες δυνατότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ και στις άλλες κατεπείγουσες διατάξεις που έχει και προτείνει το Υπουργείο Παιδείας για τη λειτουργία των σχολείων.

Δίνεται, η δυνατότητα τα όργανα του Υπουργείου Παιδείας να προσλάβουν για ένα ακόμα χρόνο προσωπικό για την καθαριότητα των σχολείων. Εμείς θέλουμε οι καθαρίστριες, όπως και οι φύλακες να προσλαμβάνονται σε μόνιμες θέσεις εργασίας, οπότε για ένα δεκάμηνο θα καλύπτουν τις ανάγκες του σχολείου τους και τους άλλους δύο μήνες άλλες ανάγκες των δήμων. Και σ' αυτήν την περίπτωση το θέμα παραπέμπεται για ένα χρόνο μετά.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ σε σας και να σας θέσω κάποια ερωτήματα.

Δεν είναι επείγουσα ανάγκη αυτήν τη στιγμή να ρυθμιστεί και να ψηφιστεί η ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είναι άμεση ανάγκη να παρθούν πίσω διατάξεις οι οποίες αδικούν κατάφωρα τους αναπληρωτές; Για παράδειγμα, τους ζητούνται πίσω χρήματα για εργασία που πρόσφεραν. Τους τιμωρούν, γιατί πέρυσι δεν δέχθηκαν διορισμό που θα τους οδηγούσε να ζήσουν με 600 ευρώ σε κάθε άκρη της Ελλάδας, και δεν τους

δίνεται η δυνατότητα να υποβάλουν αίτηση, δεν αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία τους από το 2010 και μετά και δεν λαμβάνεται υπ' όψιν η συνυπέρθεση.

Και τέλος, κύριε Υπουργέ, άμεση και επείγουσα ανάγκη είναι η χρηματοδότηση των σχολείων. Τα σχολεία δεν πρόκειται να ανοίξουν το Σεπτέμβριο, εφόσον δεν καταβληθούν οι δόσεις που χρωστάει το κράτος στις σχολικές επιτροπές. Τα σχολεία είναι υπερχρεωμένα.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, το σχέδιο νόμου, γιατί προσπαθεί να κάνει εύπεπτη την εφαρμογή του ν.4009, που παραδίδει την τριτοβάθμια εκπαίδευση στις δυνάμεις της αγοράς και του κέρδους, προωθεί την παραπέρα ιδιωτικοποίηση και μετατρέπει τα πανεπιστήμια σε ανώνυμες εταιρείες. Εμείς θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε το κοινωνικό δικαίωμα της δημόσιας και δωρεάν παιδείας για όλους, χωρίς αποκλεισμούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Καταθέτουμε τις προτάσεις μας τόσο στη Βουλή όσο και –κυριότερα– στην κοινωνία, ώστε να δοθεί χρόνος στα ΑΕΙ και στην πανεπιστημιακή κοινότητα να προτείνουν τον αναγκαίο καταστατικό χάρτη, που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας στο πλαίσιο της συνταγματικής επιταγής, που προστατεύει την ελευθερία στη διδασκαλία, την έρευνα και εξασφαλίζει το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Παρατηρώ ότι οι νεότεροι συνάδελφοι δεν μιμούνται τους παλαιότερους στην τήρηση του χρόνου. Οι παλαιότεροι μετ' ευλαβείας βλέπω ότι τηρούν το τετράλεπτο. Οι νεότεροι είναι λίγο ζωηρότεροι απ' ό, τι αναμενόταν ως καινούργιοι. Αυτό βέβαια δεν είναι και κακό. Σημαίνει ότι μπήκατε με πολλή ορμή στα καθήκοντά σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Πρώτη φορά μιλάμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Τόπο στα νιάτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει η κ. Γκερέκου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι η πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία που αναλαμβάνει η νέα Κυβέρνηση είναι η ρύθμιση θεμάτων που αφορούν την ανώτατη εκπαίδευση, θα μπορούσε υπό άλλες συνθήκες να έχει μία ιδιαίτερα συμβολική σημασία και αξία. Ωστόσο, πολύ φοβάμαι ότι με τον τρόπο, με τον οποίο διεξάγεται η όλη διαδικασία –και αναφέρομαι πρωτίστως στον καταπείγοντα χαρακτήρα της– η Κυβέρνηση κινδυνεύει, παρά τις όποιες καλές της προτάσεις και προθέσεις, να στείλει ένα λάθος μήνυμα. Κινδυνεύει να δώσει ένα λανθασμένο πρώτο δείγμα γραφής.

Είναι σαφές, βεβαίως, ότι υπάρχουν ζητήματα σχετικά με τη λειτουργία των πανεπιστημίων που πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστούν. Γι' αυτό και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ διά στόματος του εισηγητή της βεβαίως και προτείνει την παράταση της θητείας των διοικήσεων μέχρι τέλος του χρόνου, ούτως ώστε να αναδειχθούν οι νέες διοικήσεις με τον υπάρχοντα νόμο. Υπάρχει ωστόσο και μια σειρά από διατάξεις, οι οποίες ακουμπούν στην καρδιά του προηγούμενου νόμου για τη λειτουργία των ΑΕΙ, ο οποίος ψηφίστηκε πέρυσι με ευρύτατη –θυμίζω– πλειοψηφία μετά από δεκαοκτώ μήνες διαβούλευση και για τις οποίες χρειάζεται να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί.

Με δεδομένο ότι δεν είναι στις προθέσεις της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας η ανατροπή –όπως μας είπε και αναδεικνύεται– της βασικής φιλοσοφίας του ν.4009, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ορισμένες διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου, που κατά τη γνώμη μου κινδυνεύουν να φέρουν το αντίθετο ακριβώς αποτέλεσμα. Για παράδειγμα, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, εισάγεται ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση άγονης εκλογικής διαδικασίας των εξωτερικών μελών του ή του εκπροσώπου των φοιτητών, το συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί

νόμιμα και χωρίς την εκλογή αυτών έως την ανάδειξή τους.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το μέτρο κινείται προς την κατεύθυνση της διευκόλυνσης της λειτουργίας του συμβουλίου Διοίκησης σε περίπτωση αδυναμίας εύρεσης εξωτερικών μελών. Χρειάζεται ωστόσο εδώ, κύριοι συνάδελφοι, να δημιουργήσουμε ισχυρές ασφαλιστικές δικλίδες. Και αυτό γιατί διατρέχουμε τον κίνδυνο, στο μέτρο που η εκλογή των εξωτερικών μελών γίνεται από τα εσωτερικά μέλη, να μεθοδευθεί ίσως η μόνιμη συγκρότηση και λειτουργία του Συμβουλίου χωρίς εξωτερικά μέλη.

Ένα δεύτερο σημείο, το οποίο συναρτάται άμεσα με το πρώτο και χρήζει κατά τη γνώμη μας ιδιαίτερης προσοχής είναι η αφαίρεση από το τωρινό νομοσχέδιο της δυνατότητας του συμβουλίου Διοίκησης να έχει λόγο επί των ακαδημαϊκών θεμάτων. Ας το δούμε λίγο πιο προσεκτικά. Από τη μία επιθυμούμε την παρουσία προσωπικοτήτων στο συμβούλιο, τα οποία έχουν διακριθεί, όπως λέει και το σχέδιο νόμου, στην τέχνη, τα γράμματα, τις επιστήμες και την ίδια στιγμή περιορίζουμε την παρουσία τους σε καθαρά διακοσμητικό επίπεδο. Ποιος ο λόγος, λοιπόν, τότε να συμμετάσχει ένα πρόσωπο, με αυτά μάλιστα τα χαρακτηριστικά, σε ένα τέτοιο συμβούλιο;

Θεωρώ ότι και οι δύο αυτές ρυθμίσεις κινδυνεύουν να αλλοιώσουν τη φιλοσοφία του προηγούμενου νόμου, ο οποίος είχε στόχο την εξωστρέφεια στο χώρο του πανεπιστημίου, το άνοιγμα και τον έλεγχο από τις δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας.

Σημαντικές αλλαγές επιφέρονται κατά τη γνώμη μου και σε ένα άλλο βασικό πυλώνα του ν. 4009, που ήταν η αναγόρευση της σχολής σε βασική ακαδημαϊκή μονάδα. Βασικός στόχος ήταν η ενθάρρυνση για τη δημιουργία διεπιστημονικών προγραμμάτων, η κινητικότητα και η δυνατότητα των φοιτητών να επιλέγουν Τμήμα από το δεύτερο έτος σπουδών. Υπήρχε, δηλαδή, ένα ολόκληρο σκεπτικό πίσω από αυτήν τη ρύθμιση, την οποία ερχόμαστε σήμερα να αλλάξουμε, χωρίς ποτέ να της δώσουμε τη δυνατότητα να εφαρμοστεί για να την κρίνουμε και να την αξιολογήσουμε.

Αφήνω για το τέλος τη ρύθμιση για την εκλογή του κοσμήτορα. Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά τον κρίσιμο ρόλο που διαδραμάτιζε η θέση αυτή στην αλυσίδα της διοίκησης των πανεπιστημίων με βάση τον προηγούμενο νόμο. Όριζε επιτροπές αξιολόγησης των μόνιμων καθηγητών, ανέθετε μαθήματα σ' αυτούς, ήλεγχε την τήρηση των κανονισμών, προωθούσε την εφαρμογή ευρωπαϊκών προγραμμάτων και προγραμμάτων γενικότερα. Κυρίως, όμως, με την επιλογή του από το Συμβούλιο Διοίκησης δεν εξαρτούσε την παρουσία και το έργο του από εκείνους τους οποίους διοικεί, δηλαδή από τους καθηγητές. Και αυτό το σκεπτικό, χωρίς και αυτό και πάλι να έχει εφαρμοστεί, αναστρέφεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι από μας συμμετείχαμε πριν από έντεκα μόλις μήνες στην κοινοβουλευτική διαδικασία για την ψήφιση του ν. 4009 αναγνωρίσαμε εξαρχής ότι επρόκειτο αν μη τι άλλο, για ένα οικοδόμημα με συνεκτική και ολοκληρωμένη φιλοσοφία, το οποίο επιχειρούσε πρωτίστως να απαλλάξει το ελληνικό πανεπιστήμιο από την κακοδαιμονία του κομματισμού, των συντεχνιών και αυτού του ιδιότυπου εναγκαλισμού και να ελευθερώσει, αν θέλετε, όλες εκείνες τις δημιουργικές δυνάμεις που υπάρχουν στον πανεπιστημιακό χώρο και είναι εγκλωβισμένες σε ένα καθεστώς ομηρίας, απ' όλα τα αρνητικά και απ' όλα τα βαρίδια του παρελθόντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πιστέψαμε, λοιπόν, ότι ήρθε η ώρα το ελληνικό πανεπιστήμιο να απαλλαγεί απ' αυτά τα βαρίδια κάθε είδους, να αφουγκραστεί τις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας, να ανοίξει προς την κοινωνία περισσότερο και να εναρμονιστεί στοιχειωδώς με όσα συμβαίνουν διεθνώς σε πανεπιστημιακό επίπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρία συνάδελφε, έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΓΚΕΡΕΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ μισό λεπτό.

Ο ν. 4009 όπως όλοι οι νόμοι, μπορεί να έχει αστοχίες και προβλήματα και έχει. Η στοιχειώδης λογική, όμως, επιβάλλει πως για να αλλάξεις ένα νόμο ή έστω κάποιες διατάξεις, θα πρέπει πρώτα

να του δώσεις τη δυνατότητα να εφαρμοστεί. Μόνο όταν ένας νόμος εφαρμοστεί πλήρως και αναδείξει στην πράξη τις αδυναμίες του, μπορεί να αναθεωρηθεί. Στην περίπτωση που συζητάμε σήμερα, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι κάτι τέτοιο δεν συνέβη. Δεν θα το αναλύσουμε περισσότερο. Κυρίως γνωρίζουμε γιατί δεν έχει εφαρμοστεί ο νόμος.

Είναι, λοιπόν, ζήτημα αξιοπιστίας για την Κυβέρνηση και τη Βουλή να στείλει ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις ότι οι όποιες αλλαγές τελικά θα επικρατήσουν με το υπάρχον σχέδιο νόμου, δεν αποτελούν οπισθοχώρηση και δεν θα αφήσουν να χαθεί ένας νέος, δυναμικός βηματισμός στα ελληνικά πανεπιστήμια, που τόσο πολύ τον έχουν ανάγκη. Εννοείτε πως θεραπεύοντας τα συμπτώματα δεν θεραπεύεις τη βασική ασθένεια. Γι' αυτό χρειάζεται τόλμη και ειλικρίνεια απ' όλους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Τέρενς Σπένσερ Νικόλαος Κουϊκ.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΚ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, απευθύνομαι σε σας για να σας πω ότι σήμερα το πρωί ανοίγοντας τις εφημερίδες ντράπηκα. Ντράπηκα που είδα φωτογραφίες εκείνων που είναι οι οικονομικοί δολοφόνοι της Ελλάδας να έχουν διαβεί το κατώφλι της Βουλής για να επισκεφθούν τον κ. Βενιζέλο.

Θα παρακαλέσω θερμά όποιον πολιτικό Αρχηγό θέλει να βλέπει την τρόικα, να τη βλέπει στο κομματικό του γραφείο και όχι στο ναό της δημοκρατίας.

Και παρακαλώ πολύ για τις δικές σας ενέργειες προς τους Αρχηγούς των κομμάτων, εκείνων οι οποίοι είναι ταγμένοι στους τοκογλόφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το αίτημά σας είναι καταγεγραμμένο στα Πρακτικά.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΪΚ: Και πολύ περισσότερο όταν από σήμερα, 1η Αυγούστου, ξεκινάει η υπόθεση με τις χειροπέδες, τους εισαγγελείς, τις κατασχέσεις του ενός εκατομμυρίου Ελλήνων που δεν ήταν οι απατεώνες μέχρι χθες, αλλά οι συνειδητοί πολίτες και από σήμερα πλέον δεν μπορούν να πληρώσουν τις εφορίες τους και δεν γίνονται οι ρυθμίσεις έτσι όπως είχατε εσείς ως Βουλή των Ελλήνων ψηφίσει τον Ιανουάριο. Σας τα πήρε πίσω ο «νόμος Τόμσεν», η κατασχώνη του κοινοβουλευτισμού εδώ εν προκειμένω και που δεν εννοείτε ως Κυβέρνηση – και απευθύνομαι στα κόμματα της Συμπολίτευσης – να κάνετε τις άμεσες ρυθμίσεις.

Κλείστε στη φυλακή ένα εκατομμύριο Έλληνες, κύριοι. Πάρτε τους τα σπία, εσείς της ΔΗΜΑΡ, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, ακούσαμε με πολλή προσοχή όλα όσα λέγονται για το τι κάνουν ή δεν κάνουν οι πρυτάνεις. Να σας πω κάτι; Η μάνα που σπουδάζει ένα παιδί ή ένας φοιτητής ο οποίος δουλεύει για να σπουδάσει, ίσως το τελευταίο πράγμα που τους ενδιαφέρει είναι αυτή η αντιπαλότητα μεταξύ των πανεπιστημιακών, των φοιτητικών παρατάξεων και όχι μόνο.

Δεν άκουσα μία κουβέντα από την πλευρά της Κυβέρνησης για το ποια θα είναι τα ποσά, αλλά προκαθορισμένα, για τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων φέτος. Πόσα λεφτά σας επιτρέπει ο κάθε Τόμσεν να δώσετε στα πανεπιστήμια; Πόσα; Δεν το άκουσα. Θα είναι τόσα επί του προϋπολογισμού, θα είναι τόσα τα κονδύλια; Πόσα σας αφήνει ο κ. Τόμσεν να δώσετε για τις σπουδές των παιδιών μας;

Επίσης δεν άκουσα τις δεσμεύσεις σας για το πώς θα καθοριστεί ο τρόπος αναπλήρωσης των χρημάτων που έχασαν τα ΑΕΙ από τα διαθέσιμά τους με το «κούρεμα». Δεν άκουσα ούτε και γι' αυτό το θέμα κάτι πολύ σημαντικό και το οποίο, αν θέλετε, θα μπορούσε να συμπεριληφθεί μέσα σ' όλη αυτήν την «ανάπλαση» που λέτε ότι κάνετε πάνω στο νόμο Διαμαντοπούλου που έχει κόψει σε τρία κομμάτια και το ΠΑΣΟΚ.

Δεν γίνεται κουβέντα για τις φοιτητικές εστίες. Δεν άκουσα τίποτα για το πώς θα κοιμούνται και θα εστιάζονται τα παιδιά μας την ώρα που όπου πάνε σε εποχές κρίσεως, οι ιδιοκτήτες των ακινήτων να νοικιάζουν με τιμές «χαβιάρι» αμετανόητα γιατί των

λένε «ανάγκη μ' έχουν».

Επίσης δεν διασφαλίζεται το απόλυτο δωρεάν της δημόσιας εκπαίδευσης, όχι «παράθυρα» αλλά «πύλες» ολόκληρες για να πρέπει να πληρώσει ο Έλληνας φοιτητής τις σπουδές του. Αφήνω τα μεταπτυχιακά που κι αυτά είναι μία άλλη πικρή ιστορία για την τσέπη της ελληνικής οικογένειας. Θα καταντήσουν τα πανεπιστήμια χειρότερα από τα νοσοκομεία όπου, αν είσαι Έλληνας, θα πληρώνεις.

Κάτι τελευταίο, κύριε Υπουργέ: Βοά η Λέσβος, η Σάμος, η Χίος ότι πάτε να απαξιώσετε το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Δεσμευτείτε παρακαλώ πολύ στη δευτερολογία σας ότι αυτά τα πανεπιστήμια όχι απλώς θα μείνουν ακέραια, αλλά θα ενδυναμωθούν.

Τέλος, σας παρακαλώ πάρα πολύ να δείτε το θέμα των εκπαιδευτικών στην Αίγυπτο. Το κουβεντιάσαμε κατ' ιδίαν, ξέρω ότι το είπατε σήμερα το πρωί και στην τηλεόραση, αλλά δεν μπορεί να φύγουν οι καθηγητές που σπουδάζουν τα λίγα εναπομείναντα Ελληνόπουλα σε Αλεξάνδρεια και Κάιρο. Σας είχα κάνει και ερώτηση πριν από δεκαπέντε μέρες αλλά δεν έχω πάρει απάντηση. Σας παρακαλώ, πάρτε τώρα μέτρα γιατί τα ελληνικά σχολεία της Αιγύπτου θα μείνουν χωρίς δασκάλους και δεν βλέπω κανένα άλλο κόμμα να ευαισθητοποιείται πάνω σ' αυτό το τεράστιο ζήτημα. Λέτε στο νομοθέτημα για τη Γερμανία. Δεν είναι μόνο η Γερμανία, είναι και τα παιδιά του ελληνισμού της Αιγύπτου. Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει η κυρία Μαρία Γιαννακάκη.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα νομοσχέδιο για την παιδεία το οποίο συζητείται στο Κοινοβούλιο την πρώτη Αυγούστου πρέπει να περιέχει ουσιαστικές αλλαγές για να δικαιολογεί το κατεπείγον του χαρακτήρα του. Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν δόθηκε ποτέ ο αναγκαίος για ένα τόσο σημαντικό νομοθέτημα χρόνος για διαβούλευση και συζήτηση.

Η Δημοκρατική Αριστερά έχει επανειλημμένα εκφραστεί υπέρ της ανάγκης μεταρρύθμισης της εκπαίδευσης στην Ελλάδα και έχει εκφράσει τη βούλησή της να συμβάλει ουσιαστικά στα μεταρρυθμιστικά σχέδια που στοχεύουν στην κατοχύρωση του κριτικού και αναπτυξιακού ρόλου της γνώσης ως δημόσιου κοινωνικού αγαθού και συνεπώς στην ανασυγκρότηση του δημόσιου χώρου της εκπαίδευσης.

Με βάση τον εν λόγω προσανατολισμό οι προτεινόμενες αλλαγές στο ν. 4009/2011 κρίνονται απαραίτητες αφού τον καθιστούν περισσότερο λειτουργικό και εφαρμόσιμο. Η επαναφορά των τμημάτων και των τομέων, η εκλογή και ο καθορισμός των αρμοδιοτήτων των κοσμητόρων, καθώς και η άμεση χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, πρόκειται να διορθώσουν τις δυσλειτουργίες που τον χαρακτηρίζουν, χωρίς αυτό να σημαίνει φυσικά ότι δεν υπάρχουν ζητήματα, τα οποία δεν χρήζουν περαιτέρω νομοθετικής συμπλήρωσης και ρύθμισης.

Πιο συγκεκριμένα, η εξασφάλιση της ομαλής χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ της χώρας για το ακαδημαϊκό έτος 2012-2013 θα εξασφαλίσει την ομαλή λειτουργία τους, δίνοντας έτσι διέξοδο στο διαφαινόμενο τέλμα στο οποίο έχουν περιέλθει τον τελευταίο χρόνο. Ο νόμος μπορεί να εφαρμοστεί, όμως μέχρι να διευθετηθούν τα προβλήματα που τον συνάδουν, τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ της χώρας πρέπει να παραμείνουν ανοιχτά, πράγμα που μπορεί να διασφαλιστεί μόνο μέσω των συγκεκριμένων αλλαγών. Η εξωστρέφεια που πρέπει να κρίνει το πανεπιστήμιο προϋποθέτει την εναρμόνισή του με τις ευρωπαϊκές και διεθνείς πρακτικές, έτσι ώστε να ανταποκριθεί στο μορφωτικό και ερευνητικό ρόλο του και να βρει τη θέση του στη διεθνή ακαδημαϊκή σκηνή.

Κατ' αυτόν τον τρόπο η αποκατάσταση του τμήματος σε βασική ακαδημαϊκή και εκπαιδευτική μονάδα, αντί της σχολής, κρίνεται θετική και σύμφωνη με τις θέσεις μας, αφού αναδεικνύει το χαρακτήρα του σαν βασικό ακαδημαϊκό κύτταρο, που εκπροσωπεί μια ολόκληρη αυτοτελή επιστήμη, φέροντας το κύριο

βάρος της έρευνας.

Η εκλογή του κοσμήτορα από το σύνολο των καθηγητών της σχολής αντί της προβλεπόμενης εκλογής από το Συμβούλιο κρίνεται επίσης θετική, αφού δίνει τη διακριτική ευχέρεια στον κοσμήτορα να ασχοληθεί με λεπτά ακαδημαϊκά θέματα με τη σύμφωνη γνώμη της ακαδημαϊκής κοινότητας, ενώ αναμένεται να δημιουργήσει ένα θεσμικό δίπολο μεταξύ συμβουλίου και κοσμητόρων με το πρώτο να έχει διοικητικές και ελεγκτικές αρμοδιότητες και με τους δεύτερους να ασκούν την εποπτεία επί των ακαδημαϊκών θεμάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ένα άλλο ζήτημα το οποίο όμως δεν αφορά στα ΑΕΙ και ΤΕΙ αλλά στο άρθρο 9, σχετικό με τα κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης.

Το άρθρο αυτό μας προβληματίζει ιδιαίτερα. Κατ' αρχάς, ο χαρακτήρας του συγκεκριμένου άρθρου δεν δικαιολογεί επ' ουδενί τη μορφή του κατεπείγοντος, οπότε και θα έπρεπε να υπάρξει επαρκέστερος χρόνος για διαβούλευση με τους αρμοδίους φορείς, ούτως ώστε να βρεθεί μια ουσιαστικότερη και αποδοτικότερη πρόταση επί του σχετικού νόμου.

Επιπλέον, οι εποπτικές λειτουργίες των αρμόδιων φορέων και συγκεκριμένα του ΕΚΕΠΙΣ είναι μειωμένες, δημιουργώντας ένα νεφελώδες τοπίο γύρω από το εν λόγω ζήτημα, ενώ είναι ιδιαίτερα αρνητική και η πρόθεση να μειωθούν τα προσοιζόμενα ελάχιστα προσόντα των διδασκόντων καθηγητών, δημιουργώντας ερωτηματικά σχετικά με την ποιότητα της παρεχόμενης γνώσης από τα εν λόγω ιδρύματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην πρώτη μου παρέμβαση σε αυτή την κοινοβουλευτική περίοδο σε μια διαδικασία αρκετά σύντομη -την πιο σύντομη κατά τον Κανονισμό της Βουλής- δε θα προλάβω να μιλήσω για όσα θέματα επί της ουσίας θα ήθελα.

Θέλω όμως, κύριε Πρόεδρε, να μου επιτραπεί να απευθύνω ερώτημα στον κ. Υπουργό -και σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να έχω απάντηση στο μέτρο του δυνατού τώρα- για ένα θέμα πάρα πολύ βασικό που σχετίζεται με το πώς δουλεύουμε εδώ, μέσα από τις διαδικασίες της τρικομματικής Κυβέρνησης που έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι, μετά από δύο μήνες προεκλογικής περιόδου και μετά από ένα διάλογο πολιτικών υποκειμένων μιας χώρας -που ήταν φανερό ότι ή ζουν ανεπίγνωτα ή καλλιεργούν ψευδαισθήσεις και αυταπάτες για την πορεία της χώρας- μετά από μια σύγκρουση που έφερε επιτέλους η Κυβέρνηση για να πάρει τα πράγματα πάλι στα χέρια της -ενώ η Ελλάδα είχε σταματήσει να δουλεύει τουλάχιστον από το Πάσχα του 2012- το πρώτο σχέδιο νόμου της τρικομματικής Κυβέρνησης, αντί να αναφέρεται στον αγώνα κατά της ύφεσης -που θα μας διαλύσει, κύριε Υπουργέ- αντί να αναφέρεται στην κρισιμότητα των συμβολισμών, για τη λειτουργία του ελληνικού δημοσίου και της ελληνικής κοινωνίας, που θέλει να στείλει η Ελλάδα στους πολίτες της και μετά στην υπόλοιπη Ευρώπη και τον κόσμο, έρχεται ένα σχέδιο νόμου για να πάρει πίσω ένα άλλο που ψηφίστηκε πριν από 11 μήνες στην Αίθουσα αυτή.

Ο συμβολισμός είναι άθλιος εντός και εκτός της πατρίδας. Πρέπει να μας εξηγηθεί γιατί ανελήφθη αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία.

Κύριε Υπουργέ, θα σας παρακαλούσα πάρα πολύ -για μένα είναι πάρα πολύ σημαντικό και ελπίζω να το κατανοήσετε- να μας πείτε πού εστιάζεται και πού εδράζεται η δική σας αρμοδιότητα να ασκήσετε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία. Υπήρξε κάποια συνεδρίαση της Κυβέρνησης; Δεν υπήρξε. Υπήρξε κάποια συμφωνία των κομμάτων δια των αρχηγών τους; Να μας το πείτε. Γιατί χθες μάθαμε από το δικό μας Πρόεδρο ότι τέτοια συμφωνία δεν υπάρχει και ότι εσείς πήρατε μόνος σας τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, να το ξεκαθαρίσετε αυτό. Υπάρχει συμφωνία των κομμάτων; Σας παρακαλώ πάρα πολύ να το διευκρινίσετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Ως Νέα Δημοκρα-

τία δεν έχετε τη δεδηλωμένη. Τη δεδηλωμένη έχει η τρικομματική Κυβέρνηση.

Μας ρωτούσαν καθ' όλη τη διάρκεια της διακυβέρνησης Παπαδήμου οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας –και σωστά– αν κάτι το οποίο αποφασίζουμε έχει συζητηθεί από την Κυβέρνηση, αν υπάρχει γνώμη και των τριών κυβερνητικών κομμάτων κ.λπ..

Σας ρωτώ, λοιπόν: Απόφαση της Κυβέρνησης δεν έχετε. Έχετε μήπως κάποια σχετική απόφαση των τριών Αρχηγών;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θέλετε να σας απαντήσω τώρα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εξαρτώ τη συνέχεια της αγόρευσής μου από την απάντησή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα σας απαντήσω αμέσως μετά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι, η απάντηση στο ερώτημα είναι κρίσιμη.

Εκείνο που θέλω, όμως, προκαταβολικά να πω –δεν έχω χρόνο να αναπτύξω επί της ουσίας τα επιχειρήματά μου– σε ό,τι αφορά τα ζητήματα δημοκρατικής νομιμοποίησης, είναι ότι η Βουλή πρέπει να ακούσει δύο θέματα πάρα πολύ σοβαρά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχει πρόβλημα δημοκρατικής νομιμοποίησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την κατανόησή σας για ένα, ενάμιση λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει και πρόβλημα δημοκρατικής νομιμοποίησης, διότι ο προηγούμενος νόμος, μεταρρυθμιζόμενος σήμερα με την παρούσα αντιμεταρρύθμιση, ο 4000/2011, ψηφίστηκε εδώ μετά από προκοινοβουλευτική διαβουλευτική διαδικασία δεκαοκτώ μηνών. Ήταν συζήτηση η οποία ξέφυγε από τα όρια της χώρας. Ζητήσαμε γνώμη από τον ΟΟΣΑ. Την είχαμε. Ζητήσαμε γνώμη από Υπουργούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρατών – μελών που είχαν σχετική μεταρρυθμιστική εμπειρία. Και αφού τελείωσε αυτό, έγιναν εκτεταμένες συζητήσεις στην Εθνική Αντιπροσωπεία, στο Κοινοβούλιο, αφού προηγήθηκαν τέσσερις διακομματικές συνεδριάσεις. Κι έρχεται τώρα εδώ, σε λίγες ώρες, η αλλαγή μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας που αγκαλιάστηκε τότε από διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές; Είναι δυνατόν; Θα μου πεις: Υπάρχει τυπικό εμπόδιο; Όχι. Κανένα. Υπάρχει, όμως, ένα ουσιαστικό εμπόδιο. Όταν η διαβούλευση κράτησε τόσο καιρό, πρέπει και κάθε αλλαγή να προϋποθέτει εμπειρία που συσσωρεύτηκε, σχετικό διάλογο ως προς αυτή και την αλλαγή μετά. Κανένας δεν νομοθετεί έχοντας απόλυτο δίκιο σε όλα. Προς Θεού! Ωστόσο, το πού έχει άδικο, η ζωή το δείχνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Κυρίες συνάδελφε, θα σας παρακαλούσα να συντομεύσετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Και ποιος το εκτιμά; Όλοι εκείνοι οι οποίοι βλέπουν την εμπειρία και την κρίνουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μη γελιέστε. Τα πράγματα έγιναν σαφή όταν διορίστηκε ως Υφυπουργός Παιδείας ο κ. Παπαθεοδώρου, ο οποίος όταν η Βουλή μας ψήφισε με διακόσιες πενήντα πέντε ψήφους τη μεταρρύθμιση, είχε πει ότι ο νόμος θα μείνει ένα χαρτί με γράμματα και δεν θα εφαρμοστεί.

Η τοποθέτησή σας εδώ –δεν έχω τίποτα μαζί σας, ούτε με τον Υπουργό– αυτό το μήνυμα έστειλε πριν από ένα μήνα σε όλους. Και, να, που ήταν κάτι απολύτως οργανωμένο: Να τα πάρετε όλα πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Τα υπόλοιπα θα τα πείτε στη δευτερολογία σας, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Κοιτάξτε να δείτε: Όταν η Εθνική Αντιπροσωπεία έχει δώσει πριν από λίγους μήνες με διακόσιες πενήντα πέντε ψήφους πολύ ισχυρή δημοκρατική νομιμοποίηση, όσο κι αν είστε ευαίσθητοι απέναντι σε οργανωμένα συμφέροντα, δεν μπορείτε να έρχεστε εδώ και να μας λέτε όσα μας είπατε, ειδικά για την προέκταση της παραμονής των πρυτάνεων, που δεν λήγει η θητεία τους σε λίγους μήνες και τα επόμενα χρόνια. Είναι ευκαμψία απέναντι σε κατεστημένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Ευχαριστούμε

πολύ, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα πρέπει να τα πάρετε πίσω. Και πριν τα πάρετε πίσω, θα πρέπει να πείτε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ποιος σας νομιμοποίησε να ασκήσετε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Αρβανιτόπουλος για εννέα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σας κρύβω ότι εξεπλάγην δυσάρεστα από την τοποθέτηση του κ. Λοβέρδου, ο οποίος προσπάθησε να δημιουργήσει εντυπώσεις. Και οι εντυπώσεις που προσπάθησε να δημιουργήσει είναι απολύτως λανθασμένες.

Πρώτα απ' όλα του επιστρέφω αυτό που είπε για ευκαμψία απέναντι σε συντεχνίες.

Δεύτερον, είναι απολύτως ανακριβής όταν μιλάει για αντιμεταρρύθμιση. Αυτό που κάνουν αυτές οι ρυθμίσεις, κύριε Λοβέρδο, είναι να εφαρμόσουν το διοικητικό σκέλος του ν. 4009, το οποίο δεν είχε εφαρμοστεί. Αυτό κάνουν αυτές οι ρυθμίσεις, κύριε Λοβέρδο. Εάν εσείς για λόγους πολιτικών εντυπώσεων θέλετε να τις ονομάσετε αντιμεταρρύθμιση, αυτό είναι δικό σας δικαίωμα, αλλά αυτό δεν είναι η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι ότι αναλάβαμε με την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε κρίση και τα Πανεπιστήμια και γενικότερα τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα «στο κόκκινο».

Και ξέρετε γιατί; Γιατί πρώτον, ο νόμος σ' αυτό το σκέλος δεν είχε εφαρμοστεί και δεύτερον, επειδή ακριβώς ο ν. 4009 σύνδεε τη χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων με την εκλογή των συμβουλίων και αυτό δεν είχε επιτελεστεί τα Πανεπιστήμια και όλα τα Ανώτατα Ιδρύματα έμειναν χωρίς προϋπολογισμούς. Είχαμε βρει τότε τη μεταβατική λύση των δωδεκατημορίων, αλλά και αυτή εξέπνευσε τον Ιούνιο.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα δεν μπορούν να πληρώσουν τις πάγιες υποχρεώσεις τους, δηλαδή, ΔΕΗ, τηλέφωνο, συνδρομές σε βιβλιοθήκες, δεν μπορούν να εξυμνητήσουν οφειλές σε αναδόχους πάσης φύσεως διαγωνισμών, έχουν αδυναμία να κάνουν οποιαδήποτε προκήρυξη και κάτι πολύ πιο σημαντικό, κύριε Λοβέρδο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν τα χρήματα να φροντίσουν και να μπορέσουν να προκηρύξουν διαγωνισμούς για τη σίτιση και τη στέγαση των φοιτητών του ερχόμενο φθινόπωρο. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα πρόβλημα, το οποίο έχριζε άμεσης αντιμετώπισης και άμεσης ρύθμισης.

Με το δεδομένο, λοιπόν, ότι η Βουλή ήταν κλειστή λόγω των εκλογών και ξανακλείνει δεν υπήρχε άλλη διαδικασία, παρά αυτό να γίνει με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Είπα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι το τελευταίο πράγμα το οποίο θα επιθυμούσα προσωπικά, αλλά και η Κυβέρνηση, είναι να φέρει το πρώτο νομοσχέδιο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Αυτά, όμως, τα ζητήματα έπρεπε να αντιμετωπιστούν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σε μια τροπολογία σ' άλλο σχέδιο νόμου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα σας απαντήσω. Όπως επίσης και το θέμα της εκλογής συμβουλίων γιατί όλα τα διοικητικά όργανα των Πανεπιστημίων λήγουν την 31 Αυγούστου, όπως γνωρίζετε, βάσει του ν. 4009.

Έπρεπε, λοιπόν, πέρα από τη ρύθμιση...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μόνο αυτό έπρεπε να φέρετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ένα λεπτό, κύριε Λοβέρδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο. Όταν μιλούσατε, ο κύριος Υπουργός σας άκουγε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Δεν σας διέκοψα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάνης): Μην απαντάτε, κύριε Υπουργέ. Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Πέρα, λοιπόν, από τη διευθέτηση και τη ρύθμιση των προϋπολογισμών έπρεπε να βρούμε έναν τρόπο να εφαρμόσουμε το σκέλος του νόμου, το οποίο η προηγούμενη κυβέρνηση δεν μπόρεσε να εφαρμόσει. Δηλαδή, να διασφαλίσουμε την εκλογή συμβουλίων για να μπορέσουμε να έχουμε και προϋπολογισμό το 2013, διότι είναι συνδεδεμένος με την εκλογή των συμβουλίων και να μην φτάσουμε στο ίδιο πρόβλημα.

Εκεί, λοιπόν, κύριε Λοβέρδο, δεν κάνουμε αντιμεταρρύθμιση, αλλά κάνουμε τη μεταρρύθμιση λειτουργική και αποτελεσματική, γιατί μια μεταρρύθμιση, για να μπορέσει να είναι μεταρρύθμιση πρέπει να είναι λειτουργική και αποτελεσματική. Αυτό, λοιπόν, το οποίο πράξαμε είναι ότι βάλαμε ασφυκτικό χρονοδιάγραμμα και βάλαμε και δικλίδες ασφαλείας ούτως ώστε να διασφαλίσουμε ότι θα υπάρξουν συμβούλια εκλεγμένα μέχρι το Δεκέμβριο, αρχής γενομένης από την 25^η Οκτωβρίου.

Και επειδή ουσιαστικά είχαν παρακλωθεί οι διαδικασίες, όπως γνωρίζουμε, την περασμένη περίοδο, δίνουμε στους πρυτάνεις την επιστολική ψήφο ή την ηλεκτρονική ψήφο. Εάν και μ' αυτήν τη διαδικασία δεν μπορούν να εκλέξουν συμβούλια, τότε ορίζονται οι αρχαιότεροι πρόεδροι από τη Σύγκλητο. Αυτή είναι μια σκληρή διάταξη, αλλά αναγκαία για να υλοποιηθεί η μεταρρύθμιση, την οποία δεν έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση, κύριε Λοβέρδο.

Από εκεί και έπειτα υπάρχουν και ορισμένα ζητήματα, τα οποία δικαιολογούν συνολικά τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Εάν δεν κάναμε παράταση, δεν θα είχαμε ελληνόφωνα σχολεία να ανοίγουν την 15^η Αυγούστου. Έπρεπε να δοθεί αυτή η παράταση για να μπορέσουν να ανοίξουν τα σχολεία. Συνεπώς, η διαδικασία του κατεπείγοντος ήταν η μόνη που μπορούσε να υπάρξει.

Μιλήσατε για αντιμεταρρύθμιση. Ποια είναι η αντιμεταρρύθμιση; Σε ποιο σκέλος αυτών των δύο ρυθμίσεων που φέραμε βλέπετε την αντιμεταρρύθμιση; Αυτές είναι κορώνες για λόγους εντυπωσιασμού. Αποσαφηνίσαμε χωρίς να αλλάξουμε τις αρμοδιότητες ανάμεσα στις προγράμτους και τα συμβούλια διοίκησης και είπαμε ότι οι σύγκλητοι έχουν τις ακαδημαϊκές αρμοδιότητες, όπως ήταν και στο πνεύμα του νομοθέτη άλλωστε.

Μιλήσαμε και είπαμε δυο πράγματα, τα οποία αποτελούν –αν θέλετε– αντικείμενο συναίνεσης των πάντων, δηλαδή ποιο; Ότι ο κοσμήτορας, ο οποίος έχει μεγάλες εξουσίες, καλό είναι να λογοδοτεί. Και πώς γίνεται αυτό; Γίνεται με προεπιλογή του συμβουλίου και εκλογή από τους καθηγητές της σχολής. Πού είναι η αντιμεταρρύθμιση σε αυτό; Αυτό είναι εκδημοκρατισμός του υφιστάμενου συστήματος.

Επίσης, όσον αφορά το τμήμα, εμείς είχαμε διαφωνήσει με το θέμα αυτό. Το τμήμα αποτελεί –και βάσει του ίδιου του ν. 4009– τη βασική εκπαιδευτική μονάδα. Εμείς, τι λέμε λοιπόν; Λέμε ότι αποτελεί την ακαδημαϊκή μονάδα και εντάσσεται μέσα στη σχολή που είναι ευρύτερη διοικητική μονάδα. Αυτό είναι παγκοσμίως αποδεκτό.

Όσον αφορά το θέμα, το οποίο έθιξε ο κ. Μπόλαρης, οι αρμοδιότητες των τμημάτων είναι ακριβώς οι εκπαιδευτικές που προβλέπει ο ν. 4009. Οι ακαδημαϊκές αρμοδιότητες είχαν να κάνουν με τη συγκρότηση των εκλεκτορικών σωμάτων και την ευθύνη της συγκρότησης του προγράμματος σπουδών. Τα όργανα της συνέλευσης προβλέπονται από τη ρύθμιση που καταθέτουμε.

Ήταν παγκόσμια πατέντα η κατάργηση του τμήματος ως βασικής ακαδημαϊκής μονάδας, γι' αυτό και στο ν. 4009 είχε παραμείνει ως βασική εκπαιδευτική μονάδα. Αυτό κάναμε. Το επαναφέραμε ως βασική ακαδημαϊκή μονάδα, χωρίς να αλλοιώνουμε ούτε το πνεύμα ούτε το γράμμα του νόμου.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω ότι αυτά είναι θέματα που αφορούν ρυθμίσεις για την καλύτερη λειτουργία του νόμου. Επαναλαμβάνω ότι αυτό, το οποίο αλλάζουμε –και αλλάζουμε ως φιλοσοφία– είναι ότι η μεταρρύθμιση για να λέγεται τέτοια πρέπει να είναι λειτουργική και αποτελεσματική. Αυτό προσπαθούμε να πετύχουμε.

Δεύτερον, η μεταρρύθμιση είναι μια διαρκής προσπάθεια. Δεν είναι κάτι το στατικό. Σε όλα τα ιδρύματα, σε όλες τις χώρες του κόσμου, η μεταρρύθμιση είναι μια διαρκής προσπάθεια. Αυτοί,

οι οποίοι έχουν μια στατική έννοια της μεταρρύθμισης είναι εκείνοι, οι οποίοι θεωρούν ότι κατέχουν την απόλυτη αλήθεια.

Επειδή ακριβώς, έχει γίνει μεγάλος διάλογος, αλλά όχι για το θέμα μας, είχα τοποθετηθεί στις προγραμματικές δηλώσεις λέγοντας ότι τόσο οι αρνητές, όσο και οι ζηλωτές των μεταρρυθμίσεων προσφέρουν το ίδιο κακή υπηρεσία στην μεταρρύθμιση και τη βλάπτουν εξίσου σοβαρά.

Τέλος, να απαντήσω και στο ερώτημα το οποίο θέσατε, κύριε Λοβέρδο. Προφανώς, δεν παίρνω πρωτοβουλίες από μόνος μου. Σέβομαι τις δημοκρατικές διαδικασίες. Υπήρξε συνάντηση δύο φορές της τρικομματικής επιτροπής με τους αρμοδίους για θέματα παιδείας των κομμάτων και τα θέματα αυτά συζητήθηκαν από τους πολιτικούς αρχηγούς...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Και συμφώνησαν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): ... και συμφώνησαν οι πολιτικοί αρχηγοί. Είμαι ο τελευταίος που θα έπαιρνε τέτοια πρωτοβουλία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ για την ειλικρίνειά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας ο κ. Παπαθεοδώρου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αποχωρεί ο κ. Λοβέρδος, αλλά αυτό δεν έχει καμμία σημασία. Θα διαβάσει –νομίζω– στα Πρακτικά αυτά που θα πω.

Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Λοβέρδος επιχείρησε να προσβάλει την ακαδημαϊκή ιδιότητα, την οποία κατέχω και κατείχα με τα καθήκοντα του πρύτανη μέχρις ότου οριστώ Υφυπουργός Παιδείας.

Ευχαριστώ, κύριε Λοβέρδο, που είστε εδώ.

Αυτό, βεβαίως, που με θλίβει είναι ότι αυτό προέρχεται από έναν ακαδημαϊκό άνδρα. Δεν έχω, όμως, να απολογηθώ σε τίποτα για τον τρόπο με τον οποίο ενάσκησα τα καθήκοντα αυτά, όπως το Πανεπιστήμιό μου και η Σύνοδος είχε αποφασίσει.

Εκείνο, όμως, που θα πω είναι το εξής: Θεωρώ τιμή μου την πρόταση των τριών αρχηγών να αναλάβω τις αρμοδιότητες του Υφυπουργού Παιδείας. Δεν είναι δική μου ευθύνη που δεν ερωτήθηκε ο κ. Λοβέρδος. Ως προς τη συνέχεια, όμως, αυτών, των οποίων έλεγα, δεν είναι δύσκολο να τα βρούμε.

Είναι στα Πρακτικά της Βουλής, είναι στα Πρακτικά των Μορφωτικών Υποθέσεων. Είχα πει τότε ότι ακριβώς επειδή λείπουν τα εργαλεία για να λειτουργήσει αυτός ο νόμος, θα φτάσουμε σε ένα θορυβώδες αδιόκητο. Τι άλλο έγινε εδώ και ένα χρόνο; Γιατί αν υπήρχαν τα εργαλεία αυτά, δεν θα έφταιγαν ούτε οι πρυτάνεις ούτε οι φοιτητές ούτε οι κακές μειοψηφίες. Θα είχε λειτουργήσει ο νόμος και δεν θα είχε κανένας πρόβλημα. Πρόβλημα, όμως, υπάρχει και το πρόβλημα αυτό, λίγο πριν ανοίξουν τα πανεπιστήμια, κάποιος θα πρέπει να το λύσει. Το λύνει η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργού Παιδείας. Δεν χρειάζεται να νομίζω πλέον εμμονές. Η εφαρμογή του νόμου έχει να κάνει αυτή τη στιγμή, από τη μία πλευρά με τις αδυναμίες που έρχεται να ανατάξει η νομοθετική πρωτοβουλία και από την άλλη έχει να κάνει και με κάτι άλλο, με την πεποίθηση ότι με αυτά τα εργαλεία μπορεί να ανοίξει το πανεπιστήμιο, γιατί αυτό ενδιαφέρει όλους μας.

Όσο για το υπονοούμενο, περί εκφραστών οργανωμένων συμφερόντων, πιστεύω αυτονόητα ότι αυτό θα πρέπει να το ψάξουμε αλλού και όχι στην παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ- ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να απευθυνθώ στον κ. Λοβέρδο από το Βήμα της Βουλής, με πολύ μεγάλη ειλικρίνεια, επειδή γνωρίζω το πολιτικό του ήθος. Δεν έχει κανένα νόημα να μιλήσουμε στην αριστερά για το νόμο. Είναι η συζήτηση που κάναμε πέρυσι. Οι δυνάμεις που δεν

θέλουν να αλλάξει τίποτα στο πανεπιστήμιο, είναι γνωστές. Ακούσαμε τον κ. Κουράκη να λέει ότι πρέπει να γίνει διάλογος. Διάλογος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πανεπιστημιακή κοινότητα για την αλλαγή των πανεπιστημίων μας γίνεται από το 2004. Τον ξεκίνησε η πρώτη κυβέρνηση Καραμανλή. Μετά από τρία χρόνια φτάσαμε να νομοθετήσουμε με το νόμο της κ. Γιαννάκου. Ο διάλογος συνεχίστηκε επί Υπουργίας Άρη Σπηλιωτόπουλου. Συνεχίστηκε επί υπουργίας Άννας Διαμαντοπούλου και φτάσαμε πέρυσι, μετά από επτά χρόνια διαλόγου με όλους τους φορείς, να φτιάξουμε ένα νόμο. Κάποτε αγαπητέ, κύριε Κουράκη, πρέπει και να αποφασίζουμε στη χώρα, αφού μιλήσουμε με όλους. Επτά χρόνια κουβέντα κάναμε. Δεν υπάρχει, λοιπόν, λόγος να μιλήσω καθόλου στην Αριστερά.

Θέλω, όμως να πω με μεγάλη λύπη μου -και ξέρουν όλοι όσοι μετείχαν στην περσινή διαδικασία πόσο έχω συμβάλει προσωπικά στη δημιουργία αυτού του νόμου, τον οποίο ιδιαίτερα πιστεύω- ότι σήμερα συντελείται ένα πολύ μεγάλο πολιτικό λάθος. Οι δυνάμεις της μεταρρυθμίσεως δείχνουν διασπασμένες και θα μου επιτρέψετε να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς λόγο.

Άκουγα παραδείγματος χάριν το πρωί τον κ. Βερέμη στην τηλεόραση του ΣΚΑΪ να προσπαθεί να επιχειρηματολογήσει, γιατί ο νόμος του κ. Αρβανιτόπουλου είναι κακός, αναλύοντας ότι δήθεν ο νόμος του κ. Αρβανιτόπουλου βάζει ως προαπαιτούμενο την κατοχή διδακτορικού τίτλου, για να μπει κάποιος στο Συμβούλιο Διοίκησης των Πανεπιστημίων, όταν ο νόμος μέσα λέει ότι χρειάζεται ένα απλό πτυχίο ΑΕΙ και γενικώς αναγνωρισμένη κοινωνική δράση. Μα, ο επιστημονικός συνεργάτης του Βουλευτού πρέπει να έχει πτυχίο ΑΕΙ, δεν θα έχει κάποιος που θα μπει σε ένα Συμβούλιο Διοικήσεως του Πανεπιστημίου; Εκεί είναι το μεγάλο πρόβλημα για να πούμε ότι δήθεν υπάρχει μια αντιμεταρρύθμιση;

Παρακολούθησα την επιστολή του πολύ σεβαστού κ. Γρυσπολάκη, του τέως πρυτάνεως από την Κρήτη. Εξαιρετική η κριτική του ως προς τις ανησυχίες του για το τι θα μπορούσε να περιέχει ο νόμος του κ. Αρβανιτόπουλου. Πάρτε την επιστολή. Ένα-ένα τα σημεία τα οποία επισημαίνει, δεν υπάρχουν στο νόμο. Δεν γράφει ο νόμος αυτά που φοβόταν ο κ. Γρυσπολάκης ότι θα γράφει ο νόμος. Και άμα το εξηγήσω απλά για τους νεότερους συναδέλφους -γιατί θέλω να σας πείσω ότι όλος αυτός ο δημόσιος διάλογος ότι δήθεν ο νόμος Αρβανιτόπουλου είναι μια αντιμεταρρύθμιση, ένα πισωγύρισμα, είναι απολύτως ψευδής- θα δουν ότι ο ν. 4009 είχε τέσσερις βασικούς πυλώνες. Πυλώνας πρώτος. Το Συμβούλιο Διοικήσεως παραμένει -για να υπάρχουν θεσμικά αντίβαρα- και μάλιστα με ασφυκτικό χρονοδιάγραμμα και με την επιστολική ψήφο για πρώτη φορά θα δούμε να συμβαίνει. Πυλώνας δεύτερος, το να μην ψηφίζουν οι φοιτητές μέσα στο πανεπιστήμιο για να υπάρχει αυτό το αλισβερίσι, το οποίο υπήρχε με τις πραγματικές νεολαίες. Υπήρχε η φήμη ότι ο κύριος Υπουργός θα το αλλάξει. Δεν το άλλαξε, άρα, ο πυλώνας διατηρείται. Πυλώνας τρίτος. Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Δεν μίλησε κανένας γι' αυτό, εξακολουθεί να ισχύει. Πυλώνας τέταρτος και πολύ βασικός, η σύνδεση της επιπλέον χρηματοδοτήσεως με την αξιολόγηση των πανεπιστημίων. Απολύτως παραμένει ο πυλώνας αυτός ως έχει.

Καμμία ουσιαστική μεταβολή δεν υπάρχει.

Ακόμη και για τις ανησυχίες για το τμήμα, όπου πρέπει να σας πω, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, κύριε Λοβέρδο, ότι πέρσι εδώ για το τμήμα είχε γίνει μεγάλη φασαρία και υπήρχαν διστάμενες απόψεις και η κ. Διαμαντοπούλου είχε δεχτεί στην τελική ρύθμιση του νόμου να γράφει ότι το τμήμα είναι βασική ακαδημαϊκή μονάδα, πράγμα το οποίο εξειδικεύει τώρα στις ανησυχίες πολλών -παραδείγματος χάριν- του κ. Πανάρτου, ότι έτσι όπως το κάνει τώρα θα πάνε τα εργαστήρια και τα μουσεία στο τμήμα και άρα θα χάνουμε χρήματα- ο Υπουργός το άκουσε και το άλλαξε και το τμήμα δεν έχει οικονομική συναλλαγή. Άρα και η ανησυχία της πλευράς της μεταρρυθμίσεως -να το πούμε έτσι- για τις αλλαγές, και αυτή διασκεδάστηκε από τον Υπουργό.

Υπάρχουν επιχειρήματα του είδους ότι θα καταργήσει τη διενή προκήρυξη για τον πρύτανη. Υπάρχει διενή προκήρυξη για τον πρύτανη; Υπάρχουν και άλλα επιχειρήματα, όπως ότι βάζει

δύο θητείες για τους πρυτάνεις. Όχι βάζει μία θητεία στον πρύτανη. Σας λέω πράγματα που έχω διαβάσει στις εφημερίδες ως κριτική στο νόμο Αρβανιτόπουλου, τα οποία, όμως, δεν υπάρχουν στο νόμο Αρβανιτόπουλου.

Τι να κάνουμε τώρα; Θα ψηφίζουμε στη Βουλή με βάση τι νομίζει ο α' ή ο β' δημοσιογράφος ή τι νομίζει ο α' ή ο β' σεβαστός καθηγητής, ότι δήθεν θα έφερνε ο Υπουργός ή με βάση του τι έφερε τελικά ο Υπουργός;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Και σας ξεκαθαρίζω, κύριε Υπουργέ, ότι εγώ επειδή πιστεύω πάρα πολύ σε αυτή τη μεταρρύθμιση, πιστεύω ότι πρέπει να εφαρμοστεί οπωσδήποτε, δεν θα έδινα την ψήφο μου αν δεν πίστευα ότι αυτή η ρύθμιση δεν αλλάζει το βασικό νόημα του ν. 4009. Και στην κ. Διαμαντοπούλου, θέλω να το πω και να ακουστεί δημοσίως, εγώ της πιστώνω -και το λέω δημόσια- ότι με μεγάλο κόπο συνέβαλε αποφασιστικά στο να γίνει αυτή η μεταρρύθμιση. Την τιμώ γι' αυτό. Πρέπει να μάθουμε, αν είμαστε πολιτικοί αντίπαλοι, να αναγνωρίζουμε το τι κάνει ο ένας και το τι κάνει ο άλλος.

Όμως, στην προκειμένη περίπτωση το πνεύμα του ν. 4009 δεν αλλάζει, άρα δεν υπάρχει λόγος να διασπάσουμε τις μεταρρυθμιστικές δυνάμεις της χώρας περί όνου σκιάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε. Συντομεύετε.

ΣΥΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τελευταίο ερώτημα.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή τον κ. Μαρκόπουλο και όλα αυτά που είπε για το νόμο. Απευθύνω δημόσιο ερώτημα στους Ανεξάρτητους Έλληνες. Ονομαστικά ο κ. Μαρκόπουλος είναι ένας από τους διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές που ψήφισαν το ν. 4009. Ο κ. Πάνος Καμμένος είναι ένας από τους διακόσιους πενήντα πέντε Βουλευτές που ψήφισαν το ν. 4009. Πώς είναι δυνατόν να μιλάτε για ένα φρικώδη νόμο, ο οποίος σταματάει τη δημοκρατία, σταματάει τα πανεπιστήμια και ο Αρχηγός του κόμματός σας να τον έχει ψηφίσει; Αυτό πράγματι είναι εικόνα γελοιοτήτας, στην οποία πρέπει να απαντήσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γεωργιάδη.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό πρέπει...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Βεβαίως, των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Ακούσαμε τον κ. Γεωργιάδη, ο οποίος είναι γνωστό ότι έχει κάνει τη μεγάλη «κωλοτούμπα» από το ΛΑΟΣ και έχει πάει στη Νέα Δημοκρατία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Καλά πάμε μέχρι τώρα. Μην αρχίζουμε τώρα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: ...να καθυβρίζει τον κ. Καμμένο και τον κ. Μαρκόπουλο και υπόλοιπα στελέχη των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Θέλουμε να δηλώσουμε ξεκάθαρα ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είναι ένα νέο πολιτικό κόμμα πολυσυλλεκτικό, το οποίο αυτοπροσδιορίζεται με τις αποφάσεις των οργάνων του και των μελών του και οι θέσεις τις οποίες εκφράσαμε είναι θέσεις ξεκάθαρες. Εξηγήθηκε μάλιστα από τον κ. Μαρκόπουλο πώς με την πίεση των νεοφιλελεύθερων στοιχείων της Νέας Δημοκρατίας εξαναγκάστηκαν τότε αρκετοί Βουλευτές να στηρίξουν αυτό το νόμο.

Αλλά ο κ. Καμμένος, ο κ. Μαρκόπουλος και τα υπόλοιπα στελέχη που σήμερα είναι στους Ανεξάρτητους Έλληνες, είχαν τη δύναμη να πουν «όχι σε όλα» στην υπόθεση μνημόνιο II, όταν ο κ. Γεωργιάδης είχε πει τότε «ναί σε όλα».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σε τι συνίσταται το προσωπικό; Μέσα σε ένα λεπτό να εξηγήσετε σε τι συνίσταται το προσωπικό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μίλησε για «κωλοτούμπα».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ το λόγο επί προσωπικού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με τη σειρά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ πολύ. Καλά πηγαίναμε. Τώρα που τελειώνουμε δεν υπάρχει λόγος...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Μαρκόπουλε.

Σε τι συνίσταται το προσωπικό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα κρίση από τον κ. Γεωργιάδη αρνητική για το πρόσωπό μου για έναν φρικώδη νόμο και άλλα περιέργα για τα οποία δεν τον διέκοψε το Προεδρείο. Διότι συνηθίζουμε στη Βουλή να μην χρησιμοποιούμε τέτοιες εκφράσεις, αλλά δεν πειράζει. Και θα ήθελα παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να τοποθετηθώ γιατί άκουσα το όνομά μου. Είναι εξαιρετικά σοβαρό το ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, έχετε το λόγο, για δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω να πω τα εξής: Πάντοτε στη ζωή μου πίστευα ότι είναι στα θετικά ενός πολιτικού να κάνει την προσωπική του αυτοκριτική, να κοιτάζει δηλαδή το κοινωνικό συμφέρον, αρκεί να μην μένει δεμένος με κάτι το οποίο η κοινωνία έχει απορρίψει, το οποίο διοικητικά έχει αποτύχει και το οποίο η ίδια η Κυβέρνηση έρχεται σήμερα και το αλλάζει γιατί συνειδητοποίησε ότι αυτό για το οποίο κάποιοι επέμεναν ότι έπρεπε να ψηφιστεί, -μεταξύ των οποίων και ο αξιότιμος κ. Γεωργιάδης- απέτυχε παταγωδώς. Και αν η Κυβέρνηση δεν το έβλεπε αυτό, δεν θα έμπαινε σ' αυτή την περιπέτεια να διχάζει τον έναν από τους τρεις συνεταίρους, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ ούτε να υποχωρεί απολύτως στην πολιτική του ετέρου συνεταίρου που λέγεται Δημοκρατική Αριστερά. Οφείλω δε να σας πω ότι η τέχνη της πολιτικής είναι ακριβώς να προσαρμόζεται στα ζητήματα της κοινωνίας και ότι ο εγωισμός και η πολιτική αλαζονεία του «μένομε δεμένοι σ' αυτό που κάποτε ψηφίσαμε» είναι ο χειρότερος εχθρός της πολιτικής. Αυτά σε ό,τι αφορά την κρίση περί του προσώπου μου.

Είμαι υπερήφανος, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, για το γεγονός ότι έχω τη δυνατότητα να σκέφτομαι, έχω τη δυνατότητα να αυτοκρίνομαι και έχω τη δυνατότητα να προσαρμόζομαι στα δεδομένα που υπάρχουν, στην προκειμένη περίπτωση στο ελληνικό πανεπιστήμιο. Μακάρι και η Κυβέρνηση να έχει αυτή τη δυνατότητα και οι Βουλευτές της σημερινής πλειοψηφίας να είχαν αυτή τη δυνατότητα και να δεχόντουσαν να μην ψηφίζουν νομοσχέδια γραμμένα σε κλειστό δωμάτιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τώρα θα μου ζητήσουν το λόγο όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Σας παρακαλώ πολύ, να αναφερθείτε μόνο σε αυτά που ελέχθησαν για σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω δύο λεπτά. Μην μου τα κόβετε και αυτά. Δεν έχω περάσει καν το χρόνο μου. Εάν σας ενοχλώ εσάς ή κάποιους συναδέλφους, νομίζω ότι είμαι αρκετά ευγενής και μιλώ πολιτικά. Δεν μιλώ ούτε με πολιτικά ένστικτα ούτε με ακραίες εκφράσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα παρακαλέσω όταν τίθενται τέτοια ζητήματα, να μην αποτελούν αφορμή για μια διελκυστίνδα στη συνέχεια προσωπικών.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όπως αντιλήφθηκαν όλοι

οι συνάδελφοι, εγώ δεν έκανα κανέναν απαξιωτικό προσωπικό χαρακτηρισμό. Εγώ επεσήμανα μια πραγματικότητα η οποία είναι γνωστή σε όποιον πάρει απλώς τα Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων. Δέχομαι την αυτοκριτική του κ. Μαρκόπουλου. Έκανε λάθος, λέει, που ψήφισε πέρυσι το ν. 4009, όπως προφανώς έκανε λάθος όταν έδινε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Παπαδήμου. Δικαίωμά του να κάνει την αυτοκριτική του. Αυτό δεν αλλάζει την ιστορία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τη λέξη «γελοιότητα» να την πάρετε πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ ησυχία. Μην διακόπτετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και ο κ. Καμμένος και ο κ. Μαρκόπουλος και άλλοι από τους Ανεξάρτητους Έλληνες είναι μέσα στους διακόσιους πενήντα πέντε που ψηφίσαμε το ν. 4009.

Για τον κ. Νότη Μαριά θα πω το εξής. Οφείλω, αγαπητέ κύριε Μαριά, επειδή αναφερθήκατε σε εμένα λέγοντάς με «κωλοτούμπα», να πω ότι είναι πολύ περιέργο να ακούω αυτό το χαρακτηρισμό για τη μεταβολή μου από το ένα κόμμα στο άλλο από κάποιον που ήταν στα νιάτα του στο ΚΚΕ-ΜΛ, το 2002 με το ΠΑΣΟΚ, το 2010 με το ΣΥΡΙΖΑ και το 2012 με τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μα, με συγχωρείτε, αν εγώ είμαι «κωλοτούμπα», εσείς είστε η Νάντια Κομανέντσι με μούσια!

Ευχαριστώ πολύ.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Μαριά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ένα λεπτό δίνω και σε εσάς και να τελειώνουμε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Όχι, είναι επί προσωπικού και θα μου δώσετε δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Άκουσα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις αιχμές που έκανε ο κ. Γεωργιάδης. Να ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, ότι ο καθένας είναι γνωστός για την ιστορία που έχει. Και η ιστορία την οποία έχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να σας διακόψω μισό λεπτό. Θα παρακαλούσα στο σημείο αυτό με την τοποθέτηση τη δική σας να σταματήσει το πινγκ-πονγκ. Όσο μπορείτε συγκρατημένα, γιατί θα μου ζητήσει το λόγο μετά ο κ. Γεωργιάδης.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κατ' αρχάς, δεν το ξεκινήσαμε εμείς. Αναφέρθηκε σε «γελοιότητες».

Ήθελα, λοιπόν, να πω ότι η δραστηριότητα η πολιτική και η κοινωνική του καθενός είναι γνωστή. Ούτε ροπαλοφόροι ήμασταν ούτε με τσεκούρια πηγαίναμε ούτε σπάγαμε διαδηλώσεις ούτε σπάγαμε κινήματα τα οποία έδιναν αγώνα. Πάντοτε ο Νότης ο Μαριάς και αρκετοί άλλοι σαν και εμένα προχώρησαν...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Λίγη ησυχία, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν μπορώ να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ ησυχία, κύριοι συνάδελφοι. Σας παρακαλώ.

Ορίστε, συνεχίστε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κρατήστε το χρόνο όμως. Έχει περάσει πάνω από μισό λεπτό.

Πάντοτε, λοιπόν, όσον αφορά εμένα, ήμουν κοντά στους κοινωνικούς αγώνες. Δώσαμε αυτήν τη μάχη σε όλα τα επίπεδα και από την Εθνική Φοιτητική Ένωση Ελλάδας, όταν υπήρχαν αντιδραστικές πολιτικές, όταν γίνονταν επεμβάσεις ξένων και όταν γίνονταν όλα αυτά τα οποία ξέρουμε. Και σήμερα στον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα είμαστε πρωτοπόροι, γιατί το βασικό στοιχείο είναι: Θα είσαι με το μέρος του λαού ή θα είσαι με το μέρος των ξένων και των δανειστών; Και αυτή είναι η ξεκάθαρη θέση την οποία έχουμε, θέση η οποία υπηρέτηθηκε πάντοτε σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους πολιτικούς σχηματισμούς με τους οποί-

ους συνεργάστηκα και στους οποίους συμμετείχα. Ξεκαθαρίζουμε δε ότι η σχέση μας με τους Ανεξάρτητους Έλληνες είναι μια σχέση συνεργασίας, διότι πιστεύουμε στον ίδιο κοινό αγώνα, ότι πρέπει να τελειώσει η τρόικα, πρέπει να τελειώσει η εξάρτηση της χώρας.

Επομένως, απαντώ στον κ. Γεωργιάδη: Όταν ψήφισε «ναι» στο πρώτο μνημόνιο, όταν ψήφισε «ναι» στο δεύτερο μνημόνιο και έχουμε ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες ανέργους, έχουμε τρεις χιλιάδες αυτοκτονίες, έχουμε τη χώρα στο περιθώριο και όταν εγώ που έχω δραστηριότητα από το 1975 ήμουν σταθερός στο πλευρό του λαού, να εξετάσει αυτός σε ποιο πλευρό βρισκόταν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Η ονομαστική ψηφοφορία που έχει υποβληθεί από τους Ανεξάρτητους Έλληνες επί της αρχής του νομοσχεδίου εκτιμάται ότι θα γίνει γύρω στις 19.00' που υπολογίζεται ότι θα ολοκληρωθεί και η συζήτηση του νομοσχεδίου.

Στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συζήτηση για το νομοσχέδιο «Ρυθμίσεις Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Εκλογή ενός Κοσμήτορα από τη Συμπολίτευση.

Η ψηφοφορία γίνεται διά ψηφοδελτίων και είναι μυστική. Σας έχει διανεμηθεί ψηφοδέλτιο με το όνομα του προτεινόμενου για το αξίωμα του Κοσμήτορα από την πρώτη σε δύναμη Κοινοβουλευτική Ομάδα. Επίσης, υπάρχουν και λευκά ψηφοδέλτια. Θα γίνει εκφώνηση του καταλόγου και όποιος συνάδελφος ακούει το όνομά του θα προσέρχεται και θα ρίχνει το ψηφοδέλτιο στην κάλπη.

Καλούνται επί του καταλόγου οι συνάδελφοι κ. Δημήτριος Τσουμάνης από τη Νέα Δημοκρατία και κ. Σοφία Σακοράφα από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο. Καλούνται ως ψηφολέκτες ο κ. Κόλλιας από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Μπάρκας από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής

Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο και Πρόεδρος της Εφορευτικής Επιτροπής ορίζεται ο συνάδελφος κ. Κασαπίδης. Παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προσέλθουν στην κάλπη για να αρχίσει η ψηφοφορία.

Επίσης, στο Προεδρείο έχουν έρθει σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής σφραγισμένες επιστολές συναδέλφων για συμμετοχή στη μυστική ψηφοφορία εκλογής του Κοσμήτορα. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση που θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Υπάρχει συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Η επιστολή η οποία απεστάλη στο Προεδρείο από το συνάδελφο κ. Ιωαννίδη, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζεται στα Πρακτικά.

(Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Αθήνα, 1 Αυγούστου 2012

Κύριο
Ευάγγελο – Βασίλειο Μεϊμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1743

Ημερομ. 01/08/2012

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο Εξωτερικό (Λονδίνο), και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο για την εκλογή ενός (1) Κοσμήτορα από την Συμπολίτευση.

Παρακαλώ δια τα καθ' υμάς ώστε να ψηφίσω εγκύτως κατά την άνω ψηφοφορία.

Με εκτίμηση

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι έχει έλθει στο Προεδρείο επιστολή συναδέλφου, η οποία εκφράζει πρόθεση ψήφου. Η επι-

στολή αυτή θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, αλλά δεν προσμετράται στο αποτέλεσμα.
(Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΛΕΝΑ ΡΑΠΤΗ
 Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
 ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
 ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
 Πρωτ.: 1736
 Τηλ.: 31-07-12

Προς
 τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
 κ. Βαγγέλη Μείμαρκακη

Θεσσαλονίκη, 31 Ιουλίου 2012

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων,

Θα ήθελα να σας ενημερώσω πως βρίσκομαι σε ταξίδι στο εξωτερικό και συνεπώς δε θα μπορέσω να παραβρεθώ στην αυριανή συνεδρίαση της ολομέλειας της βουλής. Όπως είναι αυτονόητο, στηρίζω με την ψήφο μου το συζητούμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ρυθμίσεις Θεμάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» καθώς και την εκλογή του κ. Δάνη Τζορτζή για τη θέση του Κοσμητόρα.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
 Έλενα Ράπτη
 Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

//

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κύριους ψηφοδέκτες και τον πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής να προβούν στην καταμέτρηση και διαλογή των ψηφοδελτίων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ-ΔΙΑΛΟΓΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 2 Αυγούστου 2012.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 53/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Μιχελάκη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την ανάγκη προστασίας των καταναλωτών από τη λειτουργία των ανταλλακτηρίων χρυσού και των ενεχυροδανειστηρίων.

2. Η με αριθμό 50/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Δέσποινας Χαραλαμπίδου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και τον Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στον ραδιοτηλεοπτικό σταθμό ALPHA στη Θεσσαλονίκη.

3. Η με αριθμό 52/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Λοβέρδου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την εμφύλια σύρραξη στη Συρία.

4. Η με αριθμό 55/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Χρυσούλας-Μαρίας Γιαταγάνη προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών, σχετικά με τη μείωση των μισθών των δικαστικών λειτουργιών.

5. Η με αριθμό 49/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Εσωτερικών, σχετικά με την εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

6. Η με αριθμό 62/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νικόλαου Τσούκαλη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Εσωτερικών, σχετικά με την αντιμετώπιση των δυσμενών συνεπειών από τη μεγάλη φωτιά στην Αχαΐα.

7. Η με αριθμό 60/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ανάγκη ανάκλησης της ιδιωτικοποίησης της ΑΤΕ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 54/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόδωρου Σολδάτου προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εσωτερικών, σχετικά με την παράνομη κατασκήνωση σε αιγιάλους, παραλίες και σε κοινόχρηστους χώρους γενικότερα.

2. Η με αριθμό 51/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Αλέξη Μητρόπουλου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την παράταση της θητείας της Διοικούσας Επιτροπής των καταργουμένων Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) και Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ).

3. Η με αριθμό 58/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Κουτσούκου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την «ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΔΟ».

4. Η με αριθμό 57/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα Μαριά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις επιπτώσεις του μνημονίου στην ελληνική οικονομία και την ανάγκη αποζημίωσης της χώρας.

5. Η με αριθμό 56/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Κασσιδιάρη προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού,

σχετικά με τον αποκλεισμό από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της αθλήτριας Βούλας Παπαχρήστου.

6. Η με αριθμό 63/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρίας Γιαννακάκη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την τήρηση των νομίμων διαδικασιών και την ηθική αποκατάσταση για τις οροθετικές φυλακισμένες γυναίκες στις φυλακές Κορυδαλλού.

7. Η με αριθμό 61/30-7-2012 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραϊτή προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την ανάγκη καταβολής των δεδουλευμένων των εργαζομένων στην κοινοπραξία που κατασκευάζει τον οδικό άξονα Αμβρακία - Άκτιο.

Κύριοι συνάδελφοι, μέχρι να ολοκληρωθεί η καταμέτρηση για την εξαγωγή του αποτελέσματος της διεξαχθείσης ψηφοφορίας για την εκλογή ενός Κοσμήτορα από τη Συμπολίτευση, επανερχόμαστε στη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Πάντζας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οπωσδήποτε δεν είμαι ευτυχής να μιλάω σε μια άδεια Βουλή. Δυστυχώς, σ' εμένα έπεσε ο λαχνός μετά την ψηφοφορία να συνεχίσω τη διαδικασία.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προηγουμένως παρακολούθησαμε ένα δίτερμα μεταξύ των κομμάτων που κυβερνάνε τον τόπο μας, ένα πολύ ωραίο δίτερμα. Και το ερώτημα είναι: Αυτοί που τους άκουσαν είναι δυνατόν ποτέ να πιστέψουν ότι αυτοί οι δύο άνθρωποι που διαπληκτίζονταν ενδιαφέρονται για τη σωτηρία της πατρίδας μας; Εγώ προσωπικά δεν το πιστεύω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής ο κύριος Υπουργός Παιδείας όταν «έφθασε ο κόμπος στο χτένι» για θέματα οικονομικά, είπε ότι αυτό είναι αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών. Σήμερα το πρωί στην τηλεόραση είπε ο ίδιος ότι τα ιδρύματα δεν έχουν χρήματα για να λειτουργήσουν.

Το ίδιο ακούσαμε κι από το στόμα του Υπουργού Υγείας κ. Λυκουρέντζου, όταν τον επισκεφθήκαμε για προβλήματα του Κέντρου Υγείας στο Λαύριο και της έλλειψης βέβαια ενός κεντρικού νοσοκομείου στην Ανατολική Αττική, το οποίο χρόνια το ζητάμε και τίποτε δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα, σε μια περιοχή που κάθε καλοκαίρι έχει ενάμισι εκατομμύριο κατοίκους.

Στο τέλος και αυτός ο Υπουργός μάς είπε ότι είναι αρμοδιότητα του Υπουργού των Οικονομικών. Το ίδιο ακούσαμε και από τον ευγενέστατο Υπουργό Πολιτισμού κ. Τζαβάρα, όταν για θέματα πολιτισμού μάς είπε ότι είναι αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών. Το ίδιο μάς είπε, όταν τον επισκεφθήκαμε, ο Υπουργός Αθλητισμού κ. Γιάννης Ιωαννίδης, τον οποίο βέβαια εκτιμώ βαθύτατα για την προσφορά του στο ελληνικό μπάσκετ σαν προπονητής και ο οποίος βέβαια, όταν φθάσαμε σε οικονομικά θέματα, μάς είπε ότι είναι αρμοδιότητα του Υπουργού Οικονομικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσα νομοσχέδια και να φέρετε στη Βουλή με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, δεν πρόκειται να λειτουργήσουν ποτέ, μα ποτέ, λόγω έλλειψης χρημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μην κοροιδευόμαστε. Η μοναδική λύση είναι η συγκυβέρνησή σας να καταγγείλει τα μνημόνια που έχετε συνυπογράψει ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, να διαπραγματευθείτε μία άλλη προοπτική για τη σωτηρία της χώρας μας. Άλλη λύση δεν υπάρχει. Τα μνημόνια σκοτώνουν τον ελληνικό λαό και το μέλλον της κοινωνίας μας.

Γνωρίζετε πολύ καλά όλα μέσα σε αυτή τη Βουλή ότι το χρέος, το οποίο δημιουργήσατε ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί. Το ίδιο λέει και ο γνωστός κ. Ακερμαν, ο οποίος δήλωσε ότι το 160% του ΑΕΠ του ελληνικού χρέους δεν μπορεί να αποπληρωθεί. Χρειάζεται -λέει ο ίδιος- να πάει στο 60% του ΑΕΠ, να κουρευτούν δηλαδή 180 δισεκατομμύρια, ώστε

να υπάρχει ανάκαμψη για την πατρίδα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από αρκετά χρόνια το αίτημα του λαού μας και της νεολαίας μας ήταν «ψωμί, παιδεία, ελευθερία». Ποιο από αυτά σήμερα μπορεί να σταθεί; Το ψωμί; Όχι, βέβαια, όταν έχουμε ενάμιση εκατομμύρια ανέργους, ανθρώπους που ψάχνουν στα σκουπίδια για να φάνε, που τρέχουν στα συσσίτια όπως στα χρόνια της κατοχής, που πηδάνε από τα μπαλκόνια και από τις ταράτσες λόγω οικονομικού αδιεξόδου! Άρα, το νούμερο ένα, το ψωμί, δεν υπάρχει.

Πάμε τώρα στο δεύτερο, στην παιδεία. Πολλοί από εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε αυτή τη Βουλή σπουδάσαμε χάριν της δωρεάν κρατικής παιδείας που μας προσέφερε η πολιτεία, εκτός από ορισμένους γόνους πολιτικών τζακιών που σπούδασαν σε διάφορα college του εξωτερικού. Σήμερα αυτή η παιδεία που προτείνεται με το νομοσχέδιό σας δεν έχει προοπτική. Ο ν.4009 της κ. Διαμαντοπούλου είναι καταστροφικός για την παιδεία μας και αντισυνταγματικός. Ο νόμος αυτός πρέπει να καταργηθεί.

Μην προσπαθείτε, λοιπόν, να μας πείσετε ότι είναι αναγκαία η κατάργηση του αυτοδιοίκητου των ιδρυμάτων, ότι είναι αναγκαία η κατεδάφιση της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, ότι είναι αναγκαία η υποβάθμιση των σπουδών και η διάλυση των συλλογικών οργάνων των ΑΕΙ, ότι οι φοιτητές μας πρέπει σήμερα να γίνουν πελάτες, οι οποίοι θα οφείλουν να χρηματοδοτούν οι ίδιοι τις σπουδές τους, είτε από οικογενειακούς τους πόρους είτε δανειζόμενοι τα αναγκαία ποσά από τραπεζικά ή άλλα οικονομικά συγκροτήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη, συντομεύετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Έρχομαι στο τρίτο σκέλος της τριλογίας «ψωμί, παιδεία, ελευθερία», την ελευθερία. Για ποια ελευθερία μιλάμε, όταν για εμάς αποφασίζουν η κ. Μέρκελ, ο κ. Ράιχενμπαχ, η τρόικα και οι γκάνγκστερ τοκογλύφοι;

Άρα, οι αγώνες που έγιναν τόσα χρόνια για «ψωμί, παιδεία, ελευθερία», πήγαν χαμένοι. Τα καταργήσατε όλα με τις υπογραφές που βάλατε στα μνημόνια και καταδικάσατε τον ελληνικό λαό και τη νεολαία μας σε πλήρη εξαθλίωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά την κατάργηση του νόμου, καθώς είναι γνωστό ότι έχει απορριφθεί από την πανεπιστημιακή κοινότητα και είναι –επαναλαμβάνω– αντισυνταγματικός. Όλο αυτό το νομοσχέδιο, καθώς και οι τροπολογίες που κατέθεσε προς ψήφιση ο Υπουργός Παιδείας, δεν αλλάζουν την πεμπτούσια του νόμου Διαμαντοπούλου, ο οποίος ζητά αποκλειστικά την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, έχετε υπερβεί το χρόνο σας κατά δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό.

Ο ελληνικός λαός, ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Αλέξης Τσίπρας και η κοινοβουλευτική μας ομάδα δεν θα σας επιτρέψουμε ποτέ να μας στερήσετε το αγαθό της δωρεάν παιδείας. Καταψηφίζω το νόμο –αυτή είναι η ουσία– και επί της αρχής, αλλά και επί των άρθρων. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Λεωνίδα Γρηγοράκος. Αν θέλετε και αν μπορείτε περιοριστείτε στο χρόνο που προβλέπεται από τον Κανονισμό. Δεν ήταν για εσάς, κύριε Γρηγοράκο, ήταν γενική η παρατήρηση.

Ορίστε, κύριε Γρηγοράκο, έχετε το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα πηρήσω το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά προβληματίστηκα. Και προβληματίστηκα για το εάν πρέπει να πάρω το λόγο σήμερα σε αυτό το νομοσχέδιο που πιστεύω ότι δεν ήρθε με τις καλύτερες συνθήκες στη Βουλή, γιατί θα μπορούσε να είχε έρθει πραγματικά με πάρα πολύ καλές συνθήκες και με ηρεμία.

Το νομοσχέδιο αυτό, όμως, ήταν απαραίτητο να έρθει. Και ήταν απαραίτητο να έρθει διότι ένας πραγματικά μεταρρυθμιστικός νόμος της κ. Διαμαντοπούλου, ένας νόμος ο οποίος απαρνιόταν τον κακό εαυτό της εκπαίδευσης της Ελλάδας τα τελευταία χρόνια έβαζε την εκπαίδευσή μας σε νέους δρόμους, την εναρμόνιζε με την παγκόσμια εκπαίδευση, αφού είχε πάρει στοιχεία από το διεθνές εκπαιδευτικό περιβάλλον, είχαν γίνει πάρα πολλές εποικοδομητικές συζητήσεις, είχε γίνει ένας μεγάλος διάλογος για την παιδεία και είχε πάρει μια πάρα πολύ μεγάλη πλειοψηφία ο νόμος της κ. Διαμαντοπούλου.

Εμείς όμως, σήμερα εδώ δεν ήρθαμε να αποδομήσουμε το νόμο της κ. Διαμαντοπούλου. Ήρθαμε να διορθώσουμε κάποια ανθρώπινα λάθη που έγιναν όταν ψηφίζαμε αυτό το νόμο. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάνω απ' όλα είμαστε άνθρωποι και οι άνθρωποι κάνουν λάθη. Αυτό σημαίνει ότι όταν ψηφίζουμε δεν είναι κάτι θέσφατο αλλά εμπεριέχει το σπέρμα του λάθους. Κατά συνέπεια, λοιπόν, οι διακόσιοι πενήντα πέντε συνάδελφοι που ψήφισαν το νόμο θα μπορούσε να σκεφτεί κανείς ότι μπορεί να είχαν κάνει και λάθος σε ορισμένα θέματα.

Ο νόμος εισήγαγε πολλές καινοτομίες. Έχει βάλει τα πανεπιστήμια μας να σκέφτονται σε σύγχρονες βάσεις, να επιτύχουν υψηλότερες αποδόσεις και όλες αυτές οι αποδόσεις θα είναι προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας και της επιστήμης. Όμως υπήρχαν και κάποια μικροπροβλήματα, που ενώ ο νόμος αυτός ήταν κατά γενική ομολογία μεταρρυθμιστικός, ήταν στη σωστή κατεύθυνση, εμπεριείχε κάποιες ατέλειες οι οποίες καθιστούσαν το νόμο μη λειτουργικό.

Αυτό κάνει σήμερα η Κυβέρνηση. Κάνει ορισμένες παρεμβάσεις για να καταστήσουν το νόμο λειτουργικό. Και μάλιστα, με αυτές τις παρεμβάσεις που έκανε τώρα ο κ. Υπουργός τα πράγματα είναι πολύ καλύτερα. Διορθώθηκαν και την τελευταία στιγμή πήγαμε προς το καλύτερο. Δηλαδή κάποια πράγματα τα οποία ενοχλούσαν πιθανόν και την κοινωνία –γιατί κάποιοι αναφερθήκαμε στην κοινωνία– αλλά και την πανεπιστημιακή κοινότητα ήρθαν πιο ισορροπημένα.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομοθετούμε σε αυτή την Αίθουσα πολλές φορές με αγωνία, γιατί προσπαθούμε να δώσουμε στην ελληνική κοινωνία νομικές ρυθμίσεις, που εμφανίζονται ως επιτυχής σε άλλες χώρες. Μας διαφεύγει, όμως, ίσως λόγω του περιορισμένου χρόνου που έχουμε στη διάθεσή μας –όπως έγινε και με αυτό το νομοθέτημα– ή καμιά φορά επειδή δεν τα ξέρουμε όλα τα θέματα γιατί δεν μπορούμε να τα ξέρουμε όλα τα θέματα ή ακόμη από κάποια βαθιά πίστη, ότι πράττουμε κάτι το σωστό για την κοινωνία και το επωφελές για την πατρίδα μας, και δεν εξετάζουμε δεόντως τη μεταφορά κάποιων μοντέλων εκπαίδευσης από το εξωτερικό σε ένα χώρο διαφορετικό όπως είναι η Ελλάδα, όπως είμαστε οι Έλληνες.

Διότι, κάθε σύστημα πρέπει να δεχτούμε ότι είναι προϊόν του περιβάλλοντός του. Άρα, λοιπόν, τα διάφορα μοντέλα εκπαίδευσης στο εξωτερικό δεν μπορούμε να τα μεταφέρουμε και να τα εφαρμόσουμε ακριβώς στην Ελλάδα.

Έτσι, λοιπόν, αυτός ο νόμος διορθώνει κάποια μικρά λάθη του προηγούμενου νόμου, για να είναι καλύτερος και λειτουργικότερος και να ανοίξουν τα πανεπιστήμιά μας το Σεπτέμβριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, συγχρόνως κάνει και άλλες ρυθμίσεις για κάποια άλλα θέματα της εκπαίδευσης, που αυτήν τη στιγμή αν δεν γινόντουσαν αυτές οι νομοθετικές παρεμβάσεις, πιθανόν κάποια σχολεία να μην άνοιγαν το Σεπτέμβριο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γρηγοράκο.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι οι συζητήσεις τόσο μέσα στη Βουλή όσο και έξω από αυτήν για την παιδεία σηματοδεύονται από το πάθος του διαλόγου –και έτσι πρέπει να γίνεται– από την έκφραση ειλικρινούς αγωνίας των συμμετεχόντων στο διάλογο για νομοθετήματα, τα οποία θα

βελτιώσουν τη λειτουργία της εκπαίδευσης και τις παρεχόμενες υπηρεσίες στον τομέα της παιδείας. Άλλο, όμως, πάθος στο διάλογο και άλλο δογματισμός, φανατισμός, ένταση και έκφραση απόψεων, οι οποίες δεν έχουν καμμία σχέση με το νομοσχέδιο που συζητούμε.

Λίγο-πολύ ένα θέμα, το οποίο είναι κρίσιμο -δεν αφορά, όμως, τις αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αφορά το ν. 4009, που έχει να κάνει με τη διοίκηση, οργάνωση και λειτουργία των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων- τείνει να λάβει τη μορφή της σύγκρουσης της εποχής των Ευαγγελικών. Αν είναι δυνατόν! Ας μείνουμε στην ουσία και ας δούμε τι αλλάζει αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο ήλθε και συζητείται.

Η αιτία που δεν εφαρμόστηκε ο νόμος μέχρι σήμερα κατά κύριο λόγο ήταν ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίστηκε από ένα σκληρό πυρήνα μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας, οι οποίοι είτε αυτός ο νόμος ερχόταν, είτε κάποιος άλλος, είναι οπαδοί, εραστές της θεσμικής ακινησίας. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που επί χρόνια ολόκληρα λυμαίνονται τον πανεπιστημιακό χώρο, έχουν στήσει τα «μαγαζάκια» τους και θα είναι αρνητικοί σε κάθε περίπτωση σε οποιαδήποτε αλλαγή και μεταρρύθμιση έρχεται σε αυτόν τον χώρο. Έχουν και πολιτικούς συμμάχους και πολιτικούς υποστηρικτές. Είναι οι ίδιοι που η απάντησή τους για κάθε μεταρρύθμιση είναι: «Πάρτε πίσω τη μεταρρύθμιση». Αυτή είναι η συμβολή ορισμένων πολιτικών κομμάτων στον πολιτικό διάλογο και στα πολιτικά δρώμενα της χώρας.

Με αυτούς δεν μπορούμε να έχουμε ουσιαστικό διάλογο. Η άρνησή τους είναι καθολική και επί πάντων. Αναφέρομαι σε όσους, εν πάση περιπτώσει, έχουν πρόθεση να συμμετέχουν σε ένα διάλογο, που θα έχει ένα και μόνο στόχο, να βελτιώσουμε την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην πατρίδα μας.

Αυτήν τη στιγμή με τις αλλαγές που γίνονται λύνουμε κάποια προβλήματα, όχι γιατί ο προηγούμενος νόμος ήταν λανθασμένος, αλλά γιατί κατά τη εφαρμογή του, όπου επέτρεψαν να εφαρμοστεί, υπήρξαν κενά και υπήρξαν και κάποιες ρυθμίσεις, οι οποίες μπορούσαν να ρυθμιστούν επί τη δημοκρατικότερο, όπως η εκλογή του Κοσμήτορα -δεν είμαι αντίθετος στο να εκλέγεται ο Κοσμήτορας, γιατί να μην ακολουθήσουμε αυτήν τη διαδικασία;- και, επίσης, η δυνατότητα των τμημάτων να δίνουν μεταπτυχιακά.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, το ότι οδηγηθήκαμε στο ν. 4009 να μη δίνουν τα τμήματα μεταπτυχιακά ξέρετε γιατί έγινε. Το κακό, όμως, είναι ότι δεν καταργεί τη δυνατότητα επειδή δεν λειτουργεί σωστά το σύστημα. Εγώ ξέρω από την περιοχή μου πως τμήματα ενός συγκεκριμένου Πανεπιστημίου έδιναν «με το καντάρι» μεταπτυχιακά. Αντί, λοιπόν, αυτά να ελεγχθούν και να σταματήσουν αυτές οι ιστορίες, τις οποίες στο παρελθόν παρακολουθήσαμε, εμείς πήραμε μία απόφαση να καταργήσει τη δυνατότητα το τμήμα να δίνει μεταπτυχιακά. Κατά την άποψή μου, είναι λάθος. Σωστά κάνουμε και την επαναφέρουμε. Απλώς, θα πρέπει να υπάρχει αυστηρότατος έλεγχος με ποιες προϋποθέσεις τα συγκεκριμένα τμήματα δίνουν μεταπτυχιακά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το τρίτο θέμα -και τελιώνω- είναι ότι δεν θα πρέπει να κάνουμε, κύριε Υπουργέ, τη χάρη σε αυτούς που και πάλι βλέπουν ελλείψεις το νομοσχέδιο και πάλι θα είναι απέναντί μας. Είναι η γνώση -δεν θέλω να τη χαρακτηρίζω γιατί δεν μου αρέσει ο δογματισμός- συντεχνία, ας πούμε. Θα έλεγα ότι είναι αυτοί που μονίμως και για λόγους δικούς τους αντιδρούν με το νομοσχέδιο. Ε, λοιπόν, ας μην τους επιτρέψουμε να τελειώσουν τη θητεία τους.

Πρέπει να μπει συγκεκριμένος χρόνος μέχρι το τέλος του 2012 να εφαρμόσουν με δική τους ευθύνη το νόμο. Αυτό ήταν άλλο ένα λάθος του προηγούμενου νόμου ότι δεν τους έδινε την ευθύνη να εφαρμόσουν οι ίδιοι το νόμο. Πρέπει, λοιπόν, με δική τους ευθύνη να εφαρμόσουν το νόμο.

Ο νόμος, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να εφαρμοστεί επιτέλους. Στην Ελλάδα αλλάζουμε τους νόμους όχι κατ' ανάγκη επειδή ήταν κακοί, αλλά επειδή δεν είχαμε τη βούληση ως πολιτικό σύστημα να τους εφαρμόσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΛΟΓΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στην ειδική ημερήσια διάταξη.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης μυστικής ψηφοφορίας για την εκλογή του Κοσμήτορα.

Ψήφισαν συνολικά 217 Βουλευτές.

Για το αξίωμα του Κοσμήτορα ο κ. Ιορδάνης Τζαμπζής έλαβε 153 ψήφους.

Βρέθηκαν 64 λευκά ψηφοδέλτια.

Επομένως, ο κ. Ιορδάνης Τζαμπζής, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, εκλέγεται Κοσμήτορας της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης όσον αφορά την εκλογή του Κοσμήτορα.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στις δευτερολογίες επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας. Παρακαλώ τους κυρίους συναδέλφους να εγγραφούν.

Θέλει κάποιος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος να μιλήσει;

Κύριε Κουράκη, θα λάβετε το λόγο για να δευτερολογήσετε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Όχι, ας περάσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση και εκεί θα ενσωματώσω όσα θέλω να πω. Αν θέλετε, δώστε μου λίγο παραπάνω χρόνο κατά τη συζήτηση των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Εντάξει.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της αρχής. Θα ξεκινήσει η συζήτηση επί των άρθρων.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συγγνώμη, κύριε Μαριά. Θα ήθελα να τελειώσω πρώτα.

Εγώ κάνω μία πρόταση να συζητηθούν όλα μαζί τα άρθρα και οι τροπολογίες -αν υπάρχουν- σε μία ενότητα.

Ο κ. Ταλιαδούρος έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μόλις τελειώσει ο ομιλητής μπορείτε να πάρετε το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Θα ήθελα να μιλήσω ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Δεν ήσασταν εδώ πριν, κύριε Μαριά. Μπορείτε να πάρετε το λόγο μετά. Τώρα έχουμε μπει στη διαδικασία της κατ' άρθρον συζήτησης.

Κύριε Ταλιαδούρο, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ στα άρθρα στα οποία αναφέρθηκα κατά τη συζήτηση επί της αρχής. Θα ήθελα να αναφερθώ μόνο σε ορισμένα.

Στο άρθρο 1, παράγραφος 4 τίθενται ακαδημαϊκά κριτήρια για τη διαδικασία συγχώνευσης, κατανομής και μετονομασίας των τμημάτων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της πατρίδας μας. Είναι μία διαδικασία που αποκτά πλέον ακαδημαϊκά κριτήρια και γίνεται και με τη σύμφωνη γνώμη της ΑΔΙΠ. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, διότι χρειάζεται για τις μετεξελίξεις των ιδρυμάτων να υπάρχει η γνώμη της ακαδημαϊκής κοινότητας -που υπάρχει- και τα αντικειμενικά κριτήρια τα οποία τίθενται, ούτως ώστε να έχουμε τμήματα πανεπιστημίων και ΤΕΙ που ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας.

Είχα επισημάνει και στην επιτροπή ότι θα πρέπει να εξεταστεί να επανέλθει το άρθρο 34 του ν. 1404 το οποίο παρείχε τη δυνατότητα μετάταξης μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού των ΕΤΕΠ και του διοικητικού προσωπικού των ΤΕΙ, όταν έχουμε κατάργηση τμήματος, ώστε οι άνθρωποι να μη χάνουν τη θέση τους

και όταν έχουμε ανάγκες σε νεοϊδρυόμενα τμήματα, ώστε να μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους. Αυτή η διάταξη με το άρθρο 81, παράγραφος 4 του ν. 4009 καταργήθηκε. Νομίζω ότι κάποια στιγμή -είτε τώρα είτε σε εύθετο χρόνο- που θα εξετάσει η Κυβέρνηση τις αλλαγές σε θέματα προσωπικού θα το ενσωματώσει.

Με το άρθρο 4 καθορίζονται τα όργανα του τμήματος, η διαδικασία εκλογής του προέδρου του τμήματος και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό.

Επίσης, με το άρθρο 5 καθορίζονται επείγοντα θέματα του Υπουργείου Παιδείας, όπως είναι η μεταφορά των φοιτητών, όπου υπάρχει πρόβλημα, οι συμβάσεις καθαριότητας, η φύλαξη και η συντήρηση των εγκαταστάσεων. Αυτές είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να λειτουργούν τα ιδρύματα αξιοπρεπώς.

Με το άρθρο 5, παράγραφος 2, εφαρμόζεται και για τα ΤΕΙ ρύθμιση που υπάρχει για τα πανεπιστήμια, προκειμένου να εγκρίνεται η σχετική πίστωση για νέες θέσεις ή εξέλιξη μελών ΕΠ, ύστερα από την έγκριση της σχετικής πίστωσης, ούτως ώστε να εξομοιώνεται η διαδικασία των ΤΕΙ μ' αυτή των πανεπιστημίων.

Είναι σημαντικό που στο άρθρο 5, παράγραφος 3, διασφαλίζεται ότι ο Πρόεδρος της ΑΔΙΠ που έχει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στις νέες διαδικασίες, θα είναι πλήρους απασχόλησης.

Με το άρθρο 5, παράγραφος 4, ρυθμίζονται θέματα της δωρεάν διανομής των συγγραμμάτων που είναι ένα σημαντικό κοινωνικό θέμα.

Με το άρθρο 5, παράγραφος 7, παρέχεται στο Υπουργείο Παιδείας η δυνατότητα να αντιμετωπίζουν οι οικονομικές υπηρεσίες τις δαπάνες που εκκρεμούν με τα διδακτικά συγγράμματα που διανεμήθηκαν από το 2006 έως το 2010 και έτσι αντιμετωπίζονται καθυστερήσεις και προβλήματα που υπήρχαν πριν από τη λειτουργία του Προγράμματος «Εύδοξος», το οποίο αντιμετώπιζε αυτά τα σημαντικά ζητήματα.

Με το άρθρο 8 προβλέπονται ρυθμίσεις για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό. Νομίζω ότι είναι κοινά αποδεκτό ότι αυτή η εκπαίδευση είναι πολύ σημαντική για την Ελλάδα, δεδομένου ότι πάρα πολλοί βρίσκονται σήμερα στην Ευρώπη, στην Αμερική και αλλού.

Με τις ρυθμίσεις που προβλέπονται, παρέχεται η ευελιξία και η δυνατότητα παρατάσεων απόσπασης σε όλες τις κατηγορίες του εκπαιδευτικού προσωπικού, για να μη μείνουν τα ελληνόγλωσσα σχολεία του εξωτερικού χωρίς εκπαιδευτικό προσωπικό.

Θεσπίζεται η δυνατότητα μετακίνησης των εκπαιδευτικών από χώρα σε χώρα και σε περιοχή ευθύνης άλλου Συντονιστικού Γραφείου Εκπαίδευσης. Προβλέπεται η σύσταση Συμβουλίου Επιλογής Συντονιστών Εκπαίδευσης με αντικειμενικά κριτήρια, για να έχουμε επιλογή συντονιστών, προκειμένου να ελέγχεται αξιολογικά το εκπαιδευτικό προσωπικό.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, ίσως θα πρέπει να εξετάσετε και κάποια κοινωνικά ζητήματα, όπως είναι η συνυπηρέτηση εκπαιδευτικού προσωπικού που αφορά, για παράδειγμα, στρατιωτικούς ή υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι υποχρεωτικά στο εξωτερικό. Εδώ πρέπει να υπάρχει μία δυνατότητα συνυπηρέτησης.

Στο άρθρο 9 ρυθμίζονται θέματα Κέντρων Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης και είναι σημαντικό που επανέρχεται η εποπτεία και ο έλεγχος στις υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, διότι έτσι μπορεί να είναι αποτελεσματικά και να ασκούνται, όπως απαιτείται.

Συνεπώς, αυτές οι διατάξεις ρυθμίζουν ζητήματα και πρακτικού και ουσιαστικού ενδιαφέροντος και σημασίας και βοηθούν στην καλύτερη αντιμετώπιση πρακτικών προβλημάτων, τα οποία έχουν δημιουργηθεί το τελευταίο διάστημα.

Εισηγούμαι, λοιπόν, την ψήφιση αυτών των διατάξεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε τον κ. Ταλιαδούρο.

Ο κ. Κουράκης, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει το λόγο για έξι λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ίσως να κάνω χρήση και επιπλέον χρόνο από τη δευτερολογία που είχα προηγουμένως.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, θα αναφερθώ αποκλειστικά στις προτάσεις που δεν έχουν δημοσιονομικό κόστος, πλην μιας την οποία και εσείς αναγνωρίσατε ότι έχουμε υποχρέωση να εκπληρώσουμε για τους λέκτορες και λίγους επίκουρους που έχουν εκλεγεί, αλλά δεν έχουν διοριστεί. Θα παρακαλούσα, τουλάχιστον, να διαβεβαιώσετε το Σώμα, πέρα από την καλή σας πρόθεση ότι έστω -και είναι υποχώρηση για μας αυτό που λέω- θα δείτε σταδιακά το διορισμό τους στο επόμενο χρονικό διάστημα κατά προτεραιότητα. Πέρα από το ότι αφορά τους ίδιους, αφορά και την ίδια τη λειτουργία των πανεπιστημίων. Τα πανεπιστήμια δεν μπορούν να λειτουργήσουν, πέρα από το γεγονός ότι πρέπει να επανέλθει, μέχρι να φθάσουμε στους μόνιμους διορισμούς των συναδέλφων του π.δ. 407, καθώς επίσης πάρα πολλά πανεπιστήμια σε ένα ποσοστό έως και 70% στηρίζονταν στην προσφορά και στο διδακτικό έργο αυτών των συναδέλφων.

Ένα ζήτημα το οποίο επίσης δεν έχει κανένα κόστος και πρέπει να ρυθμιστεί άμεσα είναι το εξής παράδοξο. Σε Εκλεκτορικά Σώματα στα οποία υπάρχουν συνάδελφοι που συνταξιοδοτούνται δεν αντικαθίστανται εκλέκτορες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, όπως καταλαβαίνετε, να έχουμε μικρότερη εκλεκτορικά σώματα όπου όποιος απουσιάζει είναι εξ ορισμού «κατά». Δηλαδή πρέπει να πάρει ορισμένο αριθμό. Απουσιάζουν, δεν αντικαθίστανται και όλοι αυτοί οι συνάδελφοι είναι σε μία δυσμενή θέση. Δεν ζιτάνε τίποτα περισσότερο, παρά οι συνάδελφοι εκλέκτορες που συνταξιοδοτούνται...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): ... (δεν ακούστηκε)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Όχι δεν είναι έτσι. Με διαβεβαίωναν μέχρι χθες. Παρ' όλα αυτά να το κοιτάξουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα το ξαναδούμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Σχετικά με τους διδάκτορες ΙΔΑΧ, το είχα πει και χθες, έχουμε καθυστερήσει πάρα πολύ. Προσφέρουν έργο, ιδιαίτερα τώρα που υπάρχουν πάρα πολλά κενά. Νομίζω ότι είναι απολύτως δίκαιη η άμεση ένταξη των διδασκόντων ΙΔΑΧ στον υφιστάμενο κλάδο ΕΕΔΙΠ ΙΙ.

Έρχομαι τώρα σε άλλα ζητήματα που έχουν επίσης σημασία. Πριν από το νόμο της κ. Διαμαντοπούλου για την παιδεία, οι φοιτητές οι οποίοι έμπαιναν με ένα 5% εξαιτίας σοβαρών ασθενειών, αν πήγαιναν σε μία σχολή, όπως στην ιατρική τη δική μας που είναι δύσκολη σχολή και δεν μπορούσαν να τα καταφέρουν, μπορούσαν να πάνε σε μία σχολή μικρότερης δυσκολίας για να μπορούν να τα βγάλουν πέρα και μπορούσαν να μετεγγραφούν σε μία άλλη σχολή για την οποία απαιτούνταν και λιγότερα μόρια, όχι περισσότερα. Με το νόμο της κ. Διαμαντοπούλου καταργήθηκε αυτή η δυνατότητα. Είναι χαζό, θα έλεγα, επιτρέψτε μου την έκφραση. Θα πρέπει να μπορούν αυτά τα παιδιά, όταν δυσκολεύονται σε μία σχολή με αυξημένη δυσκολία, να μετακινούνται.

Επίσης, υπάρχει ένας ανορθολογισμός σχετικά με παιδιά πολύτεκνων οικογενειών που πέτυχαν στις εξετάσεις του 2011 και διεγράφησαν επειδή έχουν αδέρφια που ξεπερνούν το εικοστό τρίτο έτος της ηλικίας. Με βάση κριτήρια που όρισε αυθαίρετα -αν και δεν έχει σημασία- η κ. Διαμαντοπούλου με το ν.3966 του '11, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ βέβαια 24/5/2011, δηλαδή στο τέλος της σχολικής χρονιάς, αμφισβητήθηκε η συνταγματικά κατοχυρωμένη ισόβια πολυτεκνική ιδιότητα -όταν έχεις μία πολυτεκνική ιδιότητα δεν την χάνεις- και τα παιδιά αυτά διαγράφηκαν. Έρχεται ο κ. Μπαμπινιώτης και με μία διάταξη ευνοϊκή, σωστή, ορίζει ότι τα παιδιά πολύτεκνων οικογενειών θα εισάγονται στα πανεπιστήμια ανεξαρτήτως της ηλικίας των αδερφών τους. Πάρα πολύ ωραία. Δεν προέβλεψε όμως αναδρομική ισχύ της ρύθμισης με αποτέλεσμα παιδιά από το 2011 να εξακολουθούν να παραμένουν διαγραμμένα, ενώ άλλα παιδιά που έδωσαν τώρα πανελλήνιες εξετάσεις να μπορούν να εγγράφονται. Πολύ απλά πρέπει να κάνουμε μία αναδρομική ρύθμιση γι' αυτά τα παιδιά, γιατί πολλά από αυτά έχουν πάει στο στρατό, έχουν διαγραφεί από τις σχολές τους, έχουν μπει σε δικαστική διαδικασία, έχουν

δικαιωθεί από τα δικαστήρια και είναι ανασφάλιστα κ.λπ.. Νομίζω ότι έχει κάποια σημασία.

Επίσης, όσον αφορά τις μετεγγραφές των τρίτεκνων οικογενειών, ιδιαίτερα τώρα με την κρίση, δεν μπορεί να επιμένουμε στις ρυθμίσεις της κ. Διαμαντοπούλου. Είχαν καταργηθεί. Συγγνώμη που την αναφέρω τόσες πολλές φορές, αλλά δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Την συμπαθείτε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ναι, από συμπάθεια.

Πρέπει να δώσουμε το δικαίωμα στις τρίτεκνες οικογένειες να μπορούν να γίνονται μετεγγραφές, γιατί είναι αδύνατον να συντηρούν δύο ή τρία σπίτια. Δεν νομίζω ότι είναι δίκαιο.

Θα συντομεύσω λίγο σχετικά με το προσωπικό του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης που καταργήθηκε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο χρόνο θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα πάρετε και τη δευτερολογία σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Θα πάρω και τη δευτερολογία μου, ναι.

Μεταφέρθηκαν αυτοί οι εργαζόμενοι στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, αλλά δεν μεταφέρθηκαν οι οργανικές και προσωποπαγείς θέσεις. Νομίζω ότι μπορούμε να το δούμε θετικά.

Τώρα έρχομαι σ' αυτό που ανέφερα και χθες, αλλά δεν είδα να περιλαμβάνεται στις ρυθμίσεις που μας δώσατε όσον αφορά τους επίκουρους καθηγητές που εξελέγησαν με τον προηγούμενο νόμο, διορίστηκαν με τον επόμενο νόμο και μπορούν να κάνουν αναβάθμιση σε επόμενη βαθμίδα σε τέσσερα χρόνια από το διορισμό τους, ενώ για όλους τους άλλους ισχύουν τα τρία χρόνια. Νομίζω ότι στις 20 Ιουλίου έχει σταλεί και επιστολή στον Υπουργό Παιδείας. Μπορείτε να ανατρέξετε εκεί, προκειμένου να τακτοποιηθεί αυτό το ζήτημα.

Επίσης, όσον αφορά το ζήτημα των μόνιμων λεκτόρων -το οποίο κουβεντιάσα χθες και με τον κύριο γενικό- νομίζω ότι είναι άδικο να κάνουμε ρυθμίσεις για τους επί τηρεία, ενώ για τους μόνιμους λέκτορες να μην έχουμε ένα καθεστώς δυνατότητας ανέλιξης στην επόμενη βαθμίδα και να παραμένουν ισοβίως μέχρι να συνταξιοδοτηθούν στη βαθμίδα του μόνιμου λέκτορα. Καταλαβαίνετε ότι αν ξέρουν πως θα συνταξιοδοτηθούν με τον ίδιο βαθμό, δεν υπάρχει κανένα κίνητρο γι' αυτούς προκειμένου να κάνουν εργασίες και να συμμετέχουν.

Ακόμα, θα σας πω και κάτι τελευταίο ως πρόταση για το φορέα των ΕΔΙΠ. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να σας πω ότι αυτό που θα σας πω τώρα το έχει στηρίξει ο κ. Ταλιαδούρος, ο κ. Βούγιας, ο κ. Κεγκέρογλου, ο ομιλών, ο κ. Κριτωτάκης και ο κ. Ζιώγας από το ΚΚΕ και αφορά ένα ενιαίο φορέα και όχι τη διάσπαση του φορέα του ΕΔΙΠ.

Τέλος, όσον αφορά τα άρθρα που αφορούν τα Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης -τα οποία θεωρούμε ότι αναβαθμίζονται με τις διατάξεις αυτές- θα ήθελα να δηλώσω τη θέση μας. Εμείς θέλουμε μια μεταλυκειακή εκπαίδευση με δημόσιο χαρακτήρα, η οποία ακριβώς επειδή θα λειτουργεί πάρα πολύ καλά, θα εκτοπίσει την ιδιωτική πρωτοβουλία η οποία δεν θα έχει κανένα ρόλο να υφίσταται.

Διαφωνούμε, λοιπόν, μ' αυτές τις ρυθμίσεις. Είπαμε και χθες ότι πρόκειται για ένα δώρο στους κολληγιάρχες. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι κάποια στιγμή θα συζητήσουμε πολύ σοβαρά αυτό το ζήτημα προς την κατεύθυνση της υπεράσπισης του άρθρου 16 που υπερασπίζεται το δωρεάν και δημόσιο πανεπιστήμιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουράκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ κ. Αλέξης Τσίπρας και οι Βουλευτές του κόμματός του κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Για τη λειτουργία των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά και επί της αρχής και επί των άρθρων ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοθέτημα, με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης ανακύπτουν μια σειρά από πολιτικά ζητήματα. Η συζήτηση γι' αυτά έγινε στην Αίθουσα και θα έλεγα ότι η Κυβέρνηση δέχεται για τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία δύο κριτικές.

Τη μία κριτική τη δέχεται από την Αριστερά. Η Αριστερά στην πραγματικότητα λέει ότι αυτός είναι ένας νόμος ο οποίος τελικώς θα καταλήξει να εφαρμόσει τον ήδη ψηφισθέντα με μεγάλη πλειοψηφία νόμο από την ελληνική Βουλή που μέχρι σήμερα δεν κατέστη δυνατόν να εφαρμοστεί. Και η αντίδραση των κομμάτων της Αριστεράς λέει ότι επειδή αυτός ο νόμος είναι κακός, άρα κατά λογική συνέπεια και αυτός ο νόμος ο οποίος θα οδηγήσει στην εφαρμογή ενός κακού νόμου, θα είναι κακός. Αυτή είναι η μία κριτική.

Η δεύτερη κριτική είναι ότι αυτός ο νόμος αποτελεί μια υποχώρηση. Μία πολιτική υποχώρηση σε εκείνα τα οργανωμένα συμφέροντα τα οποία δρουν μέσα στα πανεπιστήμια και δεν επέτρεψαν μέχρι σήμερα την εφαρμογή αυτού του νόμου στο διοικητικό του τουλάχιστον σκέλος.

Εφόσον λοιπόν είναι μία υποχώρηση, στην πραγματικότητα είναι μία αντιμεταρρύθμιση και περιέχει το λάθος συμβολισμό, ειδικά σε μία χρονική στιγμή όπου η Κυβέρνηση με νωπή εντολή εκείνο που θέλει να συμβολίσει είναι ακριβώς η αποφασιστικότητα της να εφαρμοστούν οι μεταρρυθμίσεις. Είναι κατ' αρχάς παράδοξο το ότι ένα νομοθέτημα δέχεται κριτικές τελείως αντιδιαμετρικού χαρακτήρα. Κάτι λέει αυτό για το ίδιο το νομοθέτημα υπό την έννοια ότι ενδεχομένως το νομοθέτημα πράγματι κάνει επιτυχημένες και ακριβείς σταθμίσεις.

Θα ήθελα κυρίως να απαντήσω στο επιχείρημα ότι υπάρχει ο λάθος συμβολισμός και ότι αυτό αποτελεί μία υποχώρηση. Αναλήφθηκε προηγουμένως από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας γιατί στην πραγματικότητα δεν υπάρχει η παραμικρή υποχώρηση σε οποιοδήποτε ζήτημα. Γιατί; Διότι αν μιλάμε για το θέμα του τμήματος, αυτή υπήρξε η θέση της Νέας Δημοκρατίας ήδη κατά τη συζήτηση του προηγούμενου νόμου. Επομένως ξεκαθαρίζουμε ότι εμείς είχαμε υπερασπιστεί το τμήμα, αλλά για λόγους που είχαν να κάνουν με τη συνολική προσέγγιση του ζητήματος και με το γεγονός ότι ο προηγούμενος νόμος όντως ήταν εξαιρετικά σημαντικός, όντως ήταν κορυφαίας σημασίας και αυτό ήταν ένα επιμέρους ζήτημα, η Νέα Δημοκρατία ψήφισε το νόμο, διατηρώντας όμως τις επιφυλάξεις της ήδη από τότε. Διαβάστε τα Πρακτικά στα οποία έχει κατατεθεί η άποψη της Νέας Δημοκρατίας ως προς το ζήτημα του τμήματος. Επομένως κατά τη γνώμη μας αυτό που γίνεται στο συγκεκριμένο σημείο είναι μία διόρθωση.

Το δεύτερο περίφημο σημείο στο οποίο υποτίθεται ότι είναι αντιμεταρρυθμιστικός ο νόμος είναι ότι δίνει χρόνο, παρατείνει τη διάρκεια της θητείας χωρίς να τη διακόπτει η νομοθετική παρέμβαση και λέγεται ότι αυτό δήθεν είναι μία πολύ μεγάλη υποχώρηση. Εκείνο όμως το οποίο δεν κρατά αυτή η κριτική είναι ότι αυτή η παράταση της θητείας, ή μάλλον -για να ακριβολογώ- η μη διακοπή, δηλαδή η άρση της διακοπής που επερχόταν με την προηγούμενη ρύθμιση, γίνεται με την προϋπόθεση της εφαρμογής του διοικητικού πλαισίου του προηγούμενου νόμου. Επομένως αυτό είναι κάτι το οποίο καθιστά αποτελεσματικό το νόμο.

Ως προς αυτήν την κριτική, επιτρέψτε μου να πω κάτι άλλο: Η Βουλή νομοθέτησε -είναι αλήθεια- με νομοθέτησε ένα γενναίο κείμενο, ένα γενναίο νομοθέτημα που είναι εξαιρετικά σημαντικό. Η εκτελεστική εξουσία γιατί δεν μερίμνησε για την εφαρμογή του νόμου μέχρι σήμερα; Αυτό είναι το επόμενο ερώτημα προς τους μεταρρυθμιστές, προς αυτούς που σήμερα λένε ότι αυτό είναι αντιμεταρρυθμίση. Σύμφωνα, όμως υπήρχαν εκεί οι διατάξεις. Αυτοί οι οποίοι σήμερα φωνάζουν για τη μεταρρύθμιση γιατί δεν είχαν μεριμνήσει για την εφαρμογή του νόμου ώστε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να μην είναι σήμερα αναγκασμένη να κάνει διευθετήσεις ακριβώς επειδή κάποιοι ανέχθηκαν τη μη εφαρμογή του νόμου; Άρα λοιπόν αυτό είναι ένα μεγάλο

και σημαντικό ζήτημα.

Έρχομαι στην κριτική της Αριστεράς. Στην πραγματικότητα η κριτική της Αριστεράς -ακριβώς επειδή έχω εξηγήσει πολλές φορές στο παρελθόν ότι τα ΑΕΙ είναι ένα από τα τμήματα της ιδεολογικής της ηγεμονίας, ένα από τα τμήματα του ιδεολογικού της «εργαλείου», προκειμένου να εμποδώνει μέσα στην κοινωνία την ιδεολογική της ηγεμονία- δεν βλέπει κανένα πρόβλημα στα πανεπιστήμια παρά μόνο το πρόβλημα της υποχρηματοδότησής τους. Όσα λεφτά και να ρίξεις σ' ένα κακό θεσμικό πλαίσιο, απλώς χάνεις τα χρήματά σου και επομένως το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης μπορεί να είναι αιώνιο υπό την έννοια ότι μονίμως κάποιος θα ζητάνε περισσότερα χρήματα γι' αυτό που κάνουν. Κατανοητό, συμβαίνει παντού, συμβαίνει σ' όλα τα επίπεδα, προφανώς όμως αυτός που κάνει τον προϋπολογισμό έχει την ευθύνη να κάνει τις σωστές τοποθετήσεις σύμφωνα με τις δημοσιονομικές δυνατότητες του κράτους. Αυτό όμως που δεν θέσαμε στην πραγματικότητα είναι το αν τα πανεπιστήμια λειτουργούν αποτελεσματικά και αν σε τελευταία ανάλυση η Αριστερά θεωρεί ότι τα πανεπιστήμια λειτουργούν αποτελεσματικά, αν η Αριστερά είναι ευχαριστημένη από τις αποδόσεις, από τη λειτουργία των πανεπιστημίων.

Και δεν αναφέρομαι στην ιδεολογική τους κατεύθυνση προφανώς -γιατί είναι ξεκάθαρη η ιδεολογική τους κατεύθυνση, είναι ξεκάθαρο το τι κάνουν τα πανεπιστήμια στην Ελλάδα- αλλά αναφέρομαι στο εάν οι γνώσεις είναι επαρκείς, στο εάν οι επισημoneς οι οποίοι παίρνουν ένα πτυχίο είναι συντονισμένοι με τις ανάγκες της αγοράς. Και μη μου πει κανείς ότι αυτό είναι εμπορευματοποίηση, γιατί τα παιδιά αυτό που θέλουν να βρουν ...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Με τις ανάγκες του τόπου.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Με τις ανάγκες της αγοράς του τόπου, αλλά εγώ θα πω και της διεθνούς αγοράς. Γιατί σε τελευταία ανάλυση οι πτυχιούχοι μας θέλουν να βρουν δουλειά. Δεν το κάνουν από χόμπι, ούτε οι οικογένειές τους πληρώνουν όλα αυτά τα χρήματα που πληρώνουν για να μορφωθούν γενικώς. Δεν είναι ένα ανοικτό πανεπιστήμιο για μια πρόσθετη γνώση. Είναι αμνηστικές θύρες που πρέπει να αντιστοιχούν και να αντικρίζονται σε κάτι.

Αρα, μέσα στο γενικότερο πρόβλημα, αυτό δεν μπορούμε να το αφαιρέσουμε. Εκεί υπάρχουν σημαντικότερες παρεμβάσεις που έχει κάνει ο προηγούμενος νόμος, τις οποίες βελτιώνει και φέρνει το νομοσχέδιο στη συγκεκριμένη κατεύθυνση πολύ καλύτερα, πολύ αποτελεσματικότερα, με μεγαλύτερη αν θέλετε αποφασιστικότητα και πυγμή στο ζήτημα αυτό.

Κύριε Υπουργέ, είναι σαφές ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας θα στηρίξει το νόμο. Ως προς αυτό δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Αλλά θα πω κάτι το οποίο πρέπει να μας συνοδεύσει.

Υπάρχουν χρονοδιαγράμματα πια μέσα στο νόμο. Και ακούω από την Αριστερά για μία ακόμη φορά -είναι κάτι που το έχω ακούσει πολλές φορές- ότι αυτό δεν θα γίνει γιατί δεν το θέλει ο άλφα, δεν το θέλει ο βήτα, θα ματαιωθεί, η κοινωνία δεν το θέλει. Ακούω αυτή τη ρητορική.

Εγώ δεν μπαίνω στις πολιτικές ευθύνες όσων αναπτύσσουν αυτήν τη ρητορική. Ελάχιστα με αφορούν. Οι ευθύνες εδώ βρίσκονται πια στο κράτος και στην εκτελεστική εξουσία.

Οφείλει το Υπουργείο Παιδείας να δείξει την ίδια αποφασιστικότητα που η ελληνική Κυβέρνηση έδειξε στο θέμα της Χαλυβουργίας. Οφείλει η ελληνική Κυβέρνηση να δείξει την ίδια αποφασιστικότητα απέναντι σε αυτούς που θα επιχειρήσουν να ακυρώσουν ψηφισμένους νόμους. Οι νόμοι εφαρμόζονται όταν κάποιος τους παραβιάζει με την καταστολή. Δεν υπάρχει κανείς άλλος τρόπος να εφαρμοστεί ένας νόμος. Όταν χρειάζεται να γίνει και αυτό, το απευκαίριο, το τελευταίο, το ύστατο καταφύγιο, αλλά όταν χρειάζεται να γίνει και αυτό, τότε θα πρέπει να γίνει και αυτό.

Πρέπει, λοιπόν, αυτά τα οποία ψηφίζουμε σήμερα για να καταστούν αποτελεσματικές και εφαρμοστέες οι ρυθμίσεις, να μεριμνήσει, κύριε Υπουργέ, το Υπουργείο σας, προκειμένου να μπορέσουν να εφαρμοστούν μέσα στο αμέσως επόμενο χρονικό

διάστημα με απαρέγκλιτη ευλάβεια, με ακρίβεια, έτσι ακριβώς όπως τα νομοθέτησε η ελληνική Βουλή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Μαρίας έχει το λόγο, για τον οποίο επίσης θα υπάρξει ανοχή χρόνου, όπως και για όλους τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα ενδιαφέρον νομοσχέδιο. Είδαμε να γίνεται από διάφορες πλευρές μία διαφορετική ερμηνεία. Αρκετοί είπαν ότι πρόκειται για μία τακτοποίηση μιας αρρυθμίας που υπάρχει στο πανεπιστήμιο. Κάποιοι άλλοι είπαν ότι πρόκειται για μια σύγκρουση συμφερόντων καθηγητών με φοιτητές ή ενδεχόμενα με άλλους κύκλους.

Εγώ θα ήθελα να επιχειρήσω μία ερμηνεία, η οποία δεν μπορεί να ξεκοπεί από την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Και η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε είναι ότι η χώρα βρίσκεται υπό την κηδεμονία της τρόικας, βρίσκεται υπό την κηδεμονία του μνημονίου. Και εξηγείται μάλιστα και το κατ' επείγον, διότι θέλει να ρυθμίσει ορισμένα ζητήματα το παρόν σχέδιο νόμου, προκειμένου να μπορέσουν να λειτουργήσουν τα ΑΕΙ και επί του πρακτέου να χρεωθούν την ευθύνη για τη λειτουργία τους μια και σε λίγο δεν θα υπάρχουν χρήματα. Ομολογήθηκε αυτό έμμεσα και από τον κύριο Υπουργό: πώς θα συνταχθούν προϋπολογισμοί;

Μα, για να συνταχθούν προϋπολογισμοί, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να υπάρξουν χρήματα. Και δεν ακούσαμε τίποτα για τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. Δεν υπήρξε συγκεκριμένη πρόταση. Αλλά πώς να υπάρξει χρηματοδότηση των πανεπιστημίων όταν είχαμε μια βίαιη επίθεση με το PSI, όταν είχαμε haircut, απομείωση των κεφαλαίων των αποθεματικών που είχαν τα πανεπιστήμια; Ήταν ζημιά που, απ' ό,τι εκτιμήθηκε, έφτασε στα 97 εκατομμύρια ευρώ. Πώς μπορούν να συνεχίσουν, λοιπόν, τα πανεπιστήμια να λειτουργούν;

Για τις τράπεζες όμως έχει ληφθεί πρόνοια. Και παρ' ότι έγινε haircut και στις τράπεζες υπάρχουν χρήματα από τη δανειακή σύμβαση για να λειτουργήσουν. Εδώ που χρειάζεται η λειτουργία των πανεπιστημίων, η εκπαίδευση, η στήριξη της μόρφωσης των παιδιών δεν υπάρχει τέτοια ρύθμιση. Αυτό είναι ένα καθοριστικό ζήτημα το οποίο πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν.

Το δεύτερο θέμα -μιλάω και επί των άρθρων πλέον συνολικά- έχει σχέση με αυτό που αναφέραμε και προηγουμένως. Και ο κ. Μαρκόπουλος το ανέφερε και άλλοι συνάδελφοι και συναγωνιστές των Ανεξαρτήτων Ελλήνων το ανέφεραν. Υπάρχει το σχέδιο «Αθηνά». Δηλαδή, υπάρχουν διατάξεις μέσα στο νομοσχέδιο που επιτρέπει την fast track συγχώνευση τμημάτων, σχολών, πανεπιστημίων. Έχουμε, δηλαδή, μια διαδικασία μέσα από την οποία θα υπάρξει πλέον χτύπημα της λειτουργίας των πανεπιστημίων. Θα περιοριστούν. Και μάλιστα θα περιοριστούν δήθεν για λόγους λειτουργικούς. Λέω, λοιπόν, ότι τα πράγματα είναι ακριβώς έτσι.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά δημοσίευσμα της 27ης Αυγούστου 2010. Από τότε υπήρχε στόχος να γίνει επέμβαση και περιορισμός στον αριθμό των σχολών και των πανεπιστημίων. Ονομάστηκε «Καλλικράτης» για την εκπαίδευση.

Δεύτερο δημοσίευσμα στις 26-9-2010 από την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ»: «Έρχεται «Καλλικράτης» στη Δημόσια Εκπαίδευση». Αυτά, λοιπόν, δείχνουν ότι από την αρχή υπήρχε ο σχεδιασμός. Και είναι σχεδιασμός απότοκος του μνημονίου που παίρνει συγκεκριμένα μέτρα περιορισμού όλων των δαπανών που έχουν σχέση με την κοινωνική πολιτική, με την μόρφωση, με την υγεία. Και συνεχίζουμε άλλα δημοσιεύματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Επαμεινώνδας Μαρίας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επομένως, είναι λογικό να έρχεται πλέον ένα δημοσίευσμα στις 29 Ιουλίου φέτος στο οποίο εμφανίζεται ως σχέδιο «Αθηνά» ο περιορισμός των σχολών. Όπως επιτόθηκε και από τον κ. Μαρκόπουλο, εμείς θα καλέσουμε, στο πλαίσιο της Επιτροπής των

μορφωτικών υποθέσεων, τον κύριο Υπουργό να έρθει να δώσει εξηγήσεις για το θέμα αυτό.

Υπάρχει μεγάλη ανησυχία, όχι μόνο στην περιφέρεια. Έχει στοχοποιηθεί όπως φαίνεται το Πανεπιστήμιο Στερεάς Ελλάδας, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και το Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Κυρίως όμως εδώ αναδεικνύεται η άμεση σχέση του μνημονίου με την εκπαίδευση.

Καταθέτω στα Πρακτικά, από το ΦΕΚ στη σελίδα 816, τι λέει το δεύτερο μνημόνιο για την εκπαίδευση: «Η Κυβέρνηση υλοποιεί το σχέδιο δράσης» – ποιο είναι αυτό; – «για τη βελτίωση της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού συστήματος και υποβάλλει τακτικά εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο εφαρμογής».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Επαμεινώνδας Μαριάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Από την πρώτη στιγμή εφαρμογής του μνημονίου το θέμα της εκπαίδευσης είναι από τα βασικά στοιχεία και υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο. Όχι μόνο γιατί απαιτείται, δήθεν, καλύτερη αξιοποίηση των κονδυλίων, αλλά διότι, κύριοι συνάδελφοι, τα πανεπιστήμια αποτελούσαν και αποτελούν έναν από τους βασικούς μοχλούς και θεσμούς που αντιστάθηκαν στην ιστορία Μνημόνιο, αντιστάθηκαν στην επέμβαση των δανειστών.

Στηρίξαμε ιδεολογικά αρκετοί καθηγητές αυτήν την προσπάθεια για να μην περάσουν τα σχέδια των δανειστών. Δέχεται επίθεση το πανεπιστήμιο, πατώντας η Κυβέρνηση και κυρίως οι μνημονιακές δυνάμεις που οδηγούν σε πραγματικές αρρυθμίες, σε πραγματικά προβλήματα λειτουργίας το πανεπιστήμιο.

Και περνούν μια λογική που ήθελε να δημιουργήσει το Συμβούλιο Διοίκησης που επεμβαίνει εξωτερικά και είναι αυτό που ουσιαστικά θα διοικούσε τα πανεπιστήμια για να ανατρέψει μορφές λειτουργίας αυτοδιοίκησης. Μπορεί να είχαν αρκετά προβλήματα τα πανεπιστήμια αλλά τουλάχιστον στα θέματα της στήριξης του εκπαιδευτικού ζητήματος και της διαδικασίας παραγωγής γνώσης, που στηρίζει αξίες δημοκρατικές, αξίες, που έχουν σχέση με την εθνική ανεξαρτησία, έχουν σταθεί ψηλά τα πανεπιστήμια και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί. Αυτό ήταν το βασικό στοιχείο.

Το δεύτερο έχει σχέση με το τι μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης προδιαγράφεται από πλευράς μνημονίου για τη χώρα μας. Μιλούν για ανταγωνιστικότητα. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας που θέλει να επιβάλει το μνημόνιο, στηρίζεται στην κινεζοποίηση των μισθών, στηρίζεται σε επενδύσεις εντάσεως εργασίας. Έτσι, όμως, δεν πρόκειται η χώρα να προχωρήσει ανταγωνιστικά.

Στη σύγχρονη κοινωνία και ιδίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση που είμαστε, χρειαζόμαστε επενδύσεις εντάσεως γνώσης, επενδύσεις εντάσεως κεφαλαίου, επενδύσεις που στηρίζονται στις τεχνολογίες.

Για να το κάνεις, όμως, αυτό χρειάζεσαι κεφάλαια για την εκπαίδευση, χρειάζεσαι να έχεις περισσότερα πανεπιστήμια, αντί να τα μειώνεις, χρειάζεσαι να έχεις μια λειτουργία για τα μεταπτυχιακά τέτοια η οποία να δίνει διέξοδο και ευκαιρία στους φοιτητές και όχι να τους στέλνει στο εξωτερικό.

Αυτά είναι που χρειάζονται.

Όταν, λοιπόν, μπαίνουμε σε μία τέτοια διαδικασία μείωσης των κονδυλίων για τα πανεπιστήμια, επί της ουσίας καταδικάζεται η χώρα να πάει σε ένα τελείως διαφορετικό μοντέλο, ένα τέτοιο μοντέλο το οποίο δεν θα είναι αναπτυξιακό και δεν θα μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Να, λοιπόν, οι βασικές αιτίες της σύγκρουσης γύρω από δύο, τρεις ρυθμίσεις, οι οποίες απλά – όπως φαίνεται – ρυθμίζουν το πώς θα διοικείται ή δεν θα διοικείται το πανεπιστήμιο. Υπάρχει μεγαλύτερο βάθος πίσω.

Θα θυμάστε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η συγκρότηση του μεγάλου μνημονιακού μετώπου Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού επί της ουσίας ξεκίνησε με την υπερψήφιση του ν. 4009. Από εκεί ξεκίνησαν οι διεργασίες να συγκροτηθεί αυτό το μέτωπο της τρικομματικής Κυβέρνησης

που βλέπουμε σήμερα. Και είναι σημαντικό να επισημανθεί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στο μνημόνιο 1. Κάνετε λάθος.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Διότι σήμερα βλέπουμε, ακριβώς με αφορμή το νομοσχέδιο αυτό για την παιδεία, να διαρρηγνύεται ο συσχετισμός δύναμης και το μνημονιακό μέτωπο. Σπαράσσεται το μνημονιακό μέτωπο και κυρίως με αμφισβητήσεις που υπάρχουν στην πλευρά του ΠΑΣΟΚ. Αυτό φάνηκε από τους εισηγητές οι οποίοι έκαναν έκκληση στις μεταρρυθμιστικές δυνάμεις, δηλαδή στις μνημονιακές δυνάμεις, να μείνουν σταθερές.

Έτσι εξηγείται, λοιπόν, η σοβαρότητα αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο εμείς, βεβαίως, καταψηφίζουμε και επί της αρχής και επί των άρθρων. Διότι η επιδίωξή του είναι να εμπεδώσει την επέμβαση του μνημονίου μέσα στα πανεπιστήμια και γενικότερα στην εκπαίδευση.

Από εκεί και πέρα, όμως, άκουσα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αλλά και ανησυχία, το εξής: Είπε η Νέα Δημοκρατία, ο Κοινοβουλευτικός της Εκπρόσωπος, ότι στο βαθμό που θα υπάρξει αντίσταση από διάφορες δυνάμεις, θα πρέπει να υπάρξει καταστολή. Στα θέματα της εκπαίδευσης πρέπει να υπάρξει συναίνεση και εφαρμογή. Η επίκληση ότι με καταστολή πρέπει να εφαρμοστεί ο νόμος, δεν έχει την έννοια να εφαρμοστούν οι διατάξεις απλά της διοίκησης, αλλά να περάσει η μνημονιακή πολιτική μέσα στα πανεπιστήμια πάση θυσία και όσοι θύλακες αντίστασης υπάρχουν απέναντι στο μνημόνιο, να χτυπηθούν.

Αποδεικνύεται, λοιπόν, ποιοι είναι οι πραγματικοί στόχοι.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω μόνο μία κουβέντα επί των άρθρων.

Όπως είπα και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να λάβετε μέτρα πολύ σημαντικά κυρίως για τα θέματα ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης. Αυτήν τη στιγμή το μνημόνιο έχει οδηγήσει χιλιάδες Έλληνες στη μετανάστευση. Εκεί, λοιπόν, χρειάζονται μέτρα για στήριξη, να έχουμε περισσότερα σχολεία, περισσότερους καθηγητές στο εξωτερικό.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι μου έκανε μεγάλη εντύπωση ότι η ΕΛΣΤΑΤ ανακάλυψε σήμερα ότι υπάρχουν μόνιμοι κάτοικοι στη χώρα μας, μετά την απογραφή, εννιά εκατομμύρια εννιάκοσιες τρεις χιλιάδες (9.903.000). Επισημαίνω, όμως – και αυτό είναι πολύ σημαντικό – ότι στις 22-7-2011 τα προσωρινά στοιχεία για την ΕΛΣΤΑΤ έδιναν δέκα εκατομμύρια επτάκοσιους ογδόντα επτά χιλιάδες εξακόσιους ενενήντα (10.787.690) κατοίκους. Γιατί υπάρχει αυτή η τεράστια διαφορά; Εμείς θα καλέσουμε την ΕΛΣΤΑΤ στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων να μας εξηγήσει γιατί υπάρχει αυτή η μεγάλη διαφορά.

Κλείνοντας, από το Βήμα της Βουλής θέλουμε να στείλουμε ένα μήνυμα συμπαράστασης στους μαθητές, στους εκπαιδευτικούς του Βιάννου, στην περιοχή του Ηρακλείου, μια περιοχή που δυστυχώς χτυπήθηκε από τις φωτιές κι έχουμε ένα δεύτερο ολοκαύτωμα. Στηρίζουμε την προσπάθεια ανασυγκρότησης της περιοχής, όπως βεβαίως και όλων των άλλων περιοχών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς σας ευχαριστούμε με μεγάλη ανοχή στο χρόνο, όπως είδατε, κύριε Μαριά. Συνεχίζουμε τη συζήτησή μας με την Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κύριος Υπουργός, θέλει να κάνει κάποιες νομοτεχνικές ρυθμίσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα ήθελα να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, δύο εκ των οποίων προτείνονται από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής και τις αποδεχόμαστε. Παρακαλώ να διανεμηθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΛΛ

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού στο
Σχέδιο Νόμου : «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες
διατάξεις»

1. Στην πρώτη περίοδο της περίπτωσης γ) της παραγράφου 5 του **άρθρου 5** του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση : «και αποκλειστικής».
2. Ο τίτλος του **άρθρου 7** του σχεδίου νόμου διορθώνεται στο ορθό : «**Θέματα Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.)**».
3. Το τέλος της δεύτερης περιόδου της παραγράφου 4 του **άρθρου 2** του σχεδίου νόμου διορθώνεται ως εξής : ... αυξημένα τυπικά προσόντα και τουλάχιστον πτυχίο ημεδαπού, ή ανιγνωρισμένου αλλοδαπού Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση.

Η Βουλευτής κ. Έλενα Κουντουρά ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό από 1-8-2012 έως 3-8-2012. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Συνασπισμού κ. Εύη Χριστοφιλοπούλου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Του ΠΑΣΟΚ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Συγγνώμη, του ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρ' ότι έχω κάθε αίσθημα φιλίας και συναδελφικής αλληλεγγύης προς τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, επιτρέψτε μου να πάρω το λόγο ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι ίσως σε μια ιδιαίτερα ευαίσθητη όσο και ενδιαφέρουσα θέση να μπορώ να μεταφέρω από πρώτο χέρι μια πολύ σοβαρή εμπειρία, μια εμπειρία που ζήσαμε δεκαοκτώ μήνες πριν ψηφιστεί ο ν. 4009/2011, στο Υπουργείο Παιδείας που στο τέλος της ψήφισής του είχαμε και την έλευση του κ. Αρβανιτόπουλου, του σημερινού Υπουργού Παιδείας ως τότε αναπληρωτή στην κυβέρνηση συνεργασίας υπό τον Λουκά Παπαδήμο.

Πράγματι, είναι βαθύτατη η πεποίθησή μου από την εμπειρία αυτή ότι δεν είναι καθόλου εύκολο να θεσμοθετηθεί μια μεταρρύθμιση. Είναι όμως εξίσου δύσκολο -γιατί οι μεταρρυθμίσεις είναι δυναμικές και όχι στατικές και οι δημοκρατίες είναι δυναμικές και αυτές και όχι στατικές και δεν υπάρχουν ούτε ταμπού ούτε ιερές αγελάδες στις δημοκρατίες- να κρατηθείς ζωντανή μια μεταρρύθμιση και να εφαρμόσεις όλες τις πτυχές της με τρόπο λειτουργικό.

Είναι, λοιπόν, βαθύτατη πεποίθησή μου ότι ο ν. 4009 είναι ένας νόμος ο οποίος αντιμετωπίζει όλα τα φαινόμενα κομματισμού, συντεχνιασμού, φοιτητοπατερισμού μέσα στα πανεπιστήμια, είναι ένας νόμος που επιχειρεί να απεγκλωβίσει δημιουργικές δυνάμεις μέσα στα πανεπιστήμια και υπάρχουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές αξιόλογες, αξιοπρεπείς, δημιουργικές δυνάμεις στα ελληνικά πανεπιστήμια σήμερα.

Ακούστηκε από αυτό το Βήμα ότι συκοφαντούνται τα πανεπιστήμια. Εγώ θέλω να μου πείτε τι δεν συκοφαντείται αυτήν την εποχή. Η δημοκρατία, οι θεσμοί, η Βουλή των Ελλήνων, η τοπική αυτοδιοίκηση;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ξέρετε σας άκουσα όλους τους ομιλητές, ήμουν πολύ ώρα εδώ με πάρα πολύ ευλάβεια, αν είχατε την ευγενή καλοσύνη να με ακούσετε σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Έλεγα, λοιπόν, ότι οι δημοκρατίες δοκιμάζονται και αποδεικνύονται σταθερές όταν μπορούν να εφαρμόζουν νόμους μεταρρυθμιστικούς. Πράγματι -και ήδη ελέγχθη από αυτό το Βήμα και θέλω να το πω και εγώ- η κ. Διαμαντοπούλου ήταν η πρωταγωνίστρια αυτής της μεγάλης μεταρρύθμισης. Υπήρξαν, όμως, πάρα πολλοί συντελεστές για να γίνει αυτό και πολλές διαβουλεύσεις. Είναι αυτός ο νόμος τέλειος; Όχι, δεν είναι τέλειος. Κάθε νόμος δεν είναι τέλειος.

Εξάλλου από τη δική μου θητεία στο Υπουργείο Παιδείας θυμάμαι ότι και στο νόμο διαβίου αναγκαστήκαμε μετά από λίγους μήνες να φέρουμε κάποιες μικρές βελτιώσεις και διορθώσεις. Το ζήτημα δεν είναι αν είναι τέλειος ο νόμος. Το ζήτημα είναι αν η δημοκρατία μας έχει αυτήν τη στιγμή την ωριμότητα να μπορεί να τον εφαρμόσει και μετά να τον αλλάξει.

Άκουσα εδώ πολλά. Κάποιος συνάδελφος είπε περί κλινικά νεκρού νόμου. Άλλος είπε: «δεν θα εφαρμοστεί, δεν θα εφαρμοστεί». Άλλος είπε: «είναι μη εφαρμόσιμος». Τρίτος είπε καλόπιστα ότι θέλει να εφαρμοστεί, αλλά δεν εφαρμόζεται και λυπάται που δεν εφαρμόζεται.

Λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ θα σας διαψεύσω διότι ο ν. 4009 εφαρμόζεται. Έχει 86 άρθρα -κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυ-

πουργέ, παρακαλώ να με διαψεύσετε αν δεν είναι έτσι- και τα περισσότερα άρθρα εφαρμόζονται.

Θα πω μόνο ένα παράδειγμα, γιατί και οι πρυτάνεις όταν μας επισκέφτηκαν αναφέρθηκαν εν εκτάσει, το έχουν εξάλλου κάνει και στα media, στο πόσο καλά πέρασε αυτή η χρονιά, στο πόσο λίγες καταλήψεις είχαμε αυτήν τη χρονιά και στο πόσο λίγες διδακτικές ώρες χάθηκαν αυτήν τη χρονιά. Γιατί άραγε; Γιατί εφαρμόστηκε ο νόμος 4009, ο οποίος μεταξύ άλλων στις πάρα πολλές και πολύ ουσιαστικές διατάξεις του είχε τη ρύθμιση ότι αν δεν γίνουν δεκατρείς εβδομάδες διδασκαλία, χάνεται το εξάμηνο.

Αυτό έφερε όλους τους συντελεστές της πανεπιστημιακής ζωής -καθηγητές, φοιτητές, διοικητικό προσωπικό- προ των ευθυνών τους. Τους έφερε όλους, όμως.

Η πλειονότητα των διατάξεων του ν. 4009 εφαρμόζεται. Τι δεν εφαρμόζεται, όχι, όμως, γιατί δεν είναι εφαρμόσιμο; Τι εμποδίζεται να εφαρμοστεί, διότι κάνει κακό στις σχέσεις συναλλαγής, στον φοιτητοπατρισμό, στην ανομία, σε όλα αυτά που έχουν αναπτυχθεί χρόνια τώρα μέσα στα πανεπιστήμια; Διότι τα πανεπιστήμια είχαν άσυλο της ανομίας και όχι άσυλο ιδεών και ακαδημαϊκής ελευθερίας ως οφείλει να έχει κάθε πανεπιστήμιο και ως κατοχυρώνει ο ν. 4009. Αυτά «ενοχλούνταν» από τις ρυθμίσεις για τα όργανα διοίκησης.

Έρχομαι τώρα, όμως, κύριε Υπουργέ, να σας πω ότι είναι καλά όλα αυτά. Είναι όμως, πολύ κακός συμβολισμός με τη μορφή του κατεπείγοντος -και αυτό ξένισε και εμάς και την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ- και εν μέσω θέρους να φέρνουμε μια σειρά διατάξεων.

Εδώ, σας λέω κάτι που το είπε άλλωστε και ο εισηγητής μας ο κ. Μπόλαρης: Πράγματι, υπάρχουν άρθρα -θα τα δούμε και στα επί μέρους άρθρα- τα οποία διευκολύνουν την εφαρμογή του νόμου. Υπάρχουν άρθρα που κι εσείς αναφέρατε -όπως ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι- που αφορούν τη διευκόλυνση να συγκροτηθούν εκλεκτορικά σώματα, την ανάθεση στους πρυτάνεις της διεξαγωγής των εκλογών και βεβαίως τη μικρή παράταση -λέμε εμείς- έως τις 31 Δεκεμβρίου της θητείας των πρυτανικών αρχών.

Διότι, τι θα πούμε στην κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Θα πούμε ότι επειδή οι πρυτάνεις αντιδρούν, διότι λήγει η θητεία τους, τους παρατείνουμε τη θητεία τους μέχρι να λήξει; Τότε πάρα πολλοί από εμάς που είμαστε στα έδρανα και που εκλεχθήκαμε το 2004, έπρεπε να πούμε ότι εμείς εκλεχθήκαμε για μια θητεία και ότι μέσα σε τέσσερα χρόνια έχουμε κάνει τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις και τέσσερις ξεχωριστές θητείες.

Αυτό είναι το πολίτευμά μας. Σεβόμαστε το πολίτευμά μας ή κάνουμε μια συναλλαγή με τους πρυτάνεις; Αν κάνουμε μια συναλλαγή με τους πρυτάνεις, γιατί δεν κάνουμε συναλλαγή και με άλλες ομάδες που αντιδρούν;

Εμείς, λοιπόν, διαφωνούμε στην παράταση της θητείας των πρυτάνεων μέχρι τη λήξη της. Θεωρούμε ότι αυτό στέλνει λάθος μήνυμα στην κοινωνία. Στέλνει ένα μήνυμα στην κοινωνία ότι όχι μόνο δε σεβόμαστε τη μεταρρύθμιση του ν. 4009, αλλά την καταστρατηγούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ κι εγώ όπως και οι άλλοι συνάδελφοι την ανοχή σας, για δυο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Μάλιστα, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Θεωρώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτήν τη διάταξη. Βεβαίως, υπάρχουν και άλλες διατάξεις, γιατί τελικά ποιο είναι το κριτήριο; Ποια είναι η ουσία της συζήτησής μας; Διότι θα πρέπει να ομολογήσετε ότι οι περισσότερες διατάξεις δεν είναι κατεπείγουσες. Οι διατάξεις που είναι κατεπείγουσες είναι εκείνες που διευκολύνουν την εφαρμογή του ν. 4009 και βεβαίως και οι διατάξεις, οι οποίες ξεμπλοκάρουν τη χρηματοδότηση για να υπάρχει σίτιση των φοιτητών και μέριμα φοιτητική έτοιμη το Σεπτέμβριο για τους φοιτητές μας. Αυτές οι διατάξεις όντως είναι κατεπείγουσες, αλλά μπορούσατε να τις φέρετε μόνες τους.

Για τις υπόλοιπες, όμως, διατάξεις -και για να διευκολύνουμε

το κυβερνητικό έργο, γιατί δεν είμαστε ανεύθυνοι, τη στιγμή που η χώρα βρίσκεται σε πάρα πολύ κρίσιμη φάση- υπάρχει κριτήριο. Ποιο είναι το κριτήριο; Είναι οι διατάξεις στη φιλοσοφία του νόμου, στη ratio legis του ν. 4009 και ποιες; Τις μελετήσαμε μια-μια. Προτείνουμε βελτιώσεις. Χαίρομαι πάρα πολύ που ο Υπουργός δέχθηκε τις περισσότερες από τις βελτιώσεις που προτείνουμε κι εμείς και συνάδελφοι από άλλες παρατάξεις από τα τρία κόμματα που συμμετέχουν στην Κυβέρνηση αυτή. Ο Υπουργός έχει κάνει ήδη πολλές βελτιώσεις, όπως τη δημόσια πρόσκληση, τις θητείες και άλλα πολλά, τα οποία θεωρώ ότι έχουν βελτιώσει το χαρακτήρα των ρυθμίσεων που φέρατε και έχουν εναρμονίσει τις διατάξεις αυτές με το πνεύμα και τη φιλοσοφία του ν. 4009.

Αρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, το ζήτημα είναι από εδώ και πέρα, όλοι, πολιτικοί, πανεπιστημιακοί, φοιτητές και όργανα διοίκησης να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Έχουμε τις δυνατότητες και ως ανθρώπινο δυναμικό και ως δομές έτσι όπως θα φτιαχτούν τα πανεπιστήμια να μπορέσουμε να δώσουμε το πνεύμα δημιουργίας, καινοτομίας, έρευνας, αναζήτησης και να βοηθήσουμε να αναπτυχθούν κι άλλοι νέοι επιστήμονες, ανάλογα με τις ανάγκες ανάπτυξης της χώρας. Νομίζω ότι ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα και που το αντιμετωπίζει διαχρονικά ήταν η επαρκής διασύνδεση των πανεπιστημίων με την αναπτυξιακή και παραγωγική διαδικασία. Και αυτό, όχι για να γίνουν κέντρα κατάρτισης τα πανεπιστήμια. Καμμία σχέση.

Εδώ εκφράζω και τη διαφωνία μου -θα τα πει και ο εισηγητής μας- για το εσπευσμένο μιας ρύθμισης για τα κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Δεν νομίζω ότι χρήζει αυτή η ρύθμιση να έρθει τώρα. Θα σας ακούσω όμως στη συζήτηση επί των άρθρων.

Θέλω πριν ολοκληρώσω να μου επιτρέψετε να καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής, δύο ακόμη βελτιώσεις, κύριε Υπουργέ, γιατί θεωρούμε ότι για να υπηρετεί το τμήμα το πνεύμα του νόμου, θα πρέπει ορισμένες αρμοδιότητες, όπως αυτές της προκήρυξης θέσεων καθηγητών ή της συγκρότησης των εκλεκτορικών σωμάτων, να τις έχει το επίπεδο της σχολής και όχι εκείνο του τμήματος.

Θα ήθελα να καταθέσω τη σχετική εισήγηση στα Πρακτικά και θα ήθελα επίσης, κύριε Υπουργέ, να δείτε μια νομοτεχνική επεξεργασία που κάναμε στην παράγραφο 4 του άρθρου 2, ούτως ώστε να βελτιώσουμε την περιγραφή των αρμοδιοτήτων του τμήματος. Θεωρούμε ότι βοηθάει. Η διάταξη που έχουμε αυτήν τη στιγμή μπροστά μας έχει συρρέοντα δίκαια και το 4009 και το προϊσχύσαν δίκαιο. Θεωρούμε ότι αυτό θα έχει νομικά προβλήματα στην εφαρμογή του, δεν θα είναι λειτουργικό και σας παρακαλώ πολύ να το δείτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Την ανοχή σας παρακαλώ για μισό λεπτό ακόμη.

Θέλω να κάνω ένα γενικό σχόλιο. Η μεταρρύθμιση στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα δεν συνδέθηκε με καμμία δανειακή σύμβαση, με κανένα μνημόνιο. Υπάρχει εδώ μία μνημονολαγνεία από τους αντιπάλους, γιατί έχουμε εφεύρει ένα δεισμό έτσι, ο οποίος μας βολεύει επικοινωνιακά. Αυτή η μεταρρύθμιση, όμως, δεν είχε καμμία σχέση με τη δανειακή σύμβαση, καμμία σχέση με τα μνημόνια. Και αυτό είναι ένας λόγος παραπάνω για να δοκιμάσουμε αυτήν τη μεταρρύθμιση, όπως ήδη τη δοκιμάσαμε για τις περισσότερες διατάξεις της, για την αξιολόγηση, για τα όργανα, για τις διαδικασίες, για τη διοίκηση των ιδρυμάτων. Νομίζω, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό είναι μία πρόκληση για μας. Πρέπει να πάμε σε αυτή την πρόκληση, γιατί τις στιγμές που περνάμε χρειάζεται ομοψυχία, χρειάζεται ομοθυμία. Ομοφωνία δεν μπορούμε να έχουμε και οι δημοκρατίες δεν έχουν ομοφωνία. Αλλά ομοθυμία, ομοψυχία, μπορούμε να έχουμε. Και ενότητα μπορούμε να έχουμε, παρά τις διαφορές μας. Αυτό, όμως, που βλέπω με λύπη μου να παίζεται, είναι πολλά παιχνίδια εξουσίας και πολύ δημαγωγία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Δι-

εύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Χριστοφιλοπούλου.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσε σχέδιο νόμου: «Μετάθεση χρόνου έναρξης ισχύος διατάξεων του ν. 4055/2012».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Συνεχίζουμε τη συζήτησή μας με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, ο οποίος θα έχει το λόγο για επτά λεπτά και με την ανοχή μετά του προεδρείου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα νομίζω ότι τελούμε ένα μνημόσυνο της ουσιαστικής κατάργησης της δωρεάν παιδείας. Μετά δηλαδή την κατάργηση του εργασιακού πολιτισμού στη χώρα, μετά την κατεδάφιση του συλλογικού κοινωνικού κεκτημένου έρχεται να κατεδαφιστεί ό,τι έχει μείνει από την προσπάθεια και την κατάρτιση της Μεταπολίτευσης σε ό,τι αφορά τη δημόσια παιδεία, το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα που οφείλει και οφείλει να εξασφαλίζει σε κάθε πολίτη ανεξάρτητα της οικονομικής και κοινωνικής του θέσης ίσες δυνατότητες στο αυτό σημείο εκκίνησης, ώστε η εξέλιξη του κάθε νέου ανθρώπου να μην είναι αποτέλεσμα της οικονομικής και κοινωνικής θέσης της οικογένειας, αλλά αποτέλεσμα των δικών του δημιουργικών πρωτοβουλιών και δυνατοτήτων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Σήμερα ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου υπάρχει πράγματι ένα πελώριο πολιτικό και ιδεολογικό ζήτημα. Ποιο είναι το δημόσιο σχολείο που θέλουμε; Ένα δημόσιο σχολείο που θα αφορά όλους τους Έλληνες ανεξαρτήτως της οικονομικής τους και κοινωνικής τους θέσης ή ένα δημόσιο σχολείο που επιλεκτικά θα δίνει τη δυνατότητα σε πολύ λίγους για να μπορούν να παρακολουθούν και να εξελίσσονται μέσα από αυτή την εκπαιδευτική διαδικασία; Και εδώ είναι το κρίσιμο ερώτημα στο οποίο καλούμεθα όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να απαντήσουμε. Διότι η κατάκτηση της Μεταπολίτευσης ήταν ένα τέτοιο σχολείο.

Βεβαίως, κανείς δεν αμφισβητεί και τις αδυναμίες, τις παραλείψεις και τα λάθη αυτού του σχολείου. Αλλά δεν μπορεί να επιρρίπτονται οι ευθύνες σε κόμματα που δεν είχαν την ευθύνη διαχείρισης της εξουσίας όλα αυτά τα χρόνια. Πρωτίστως η ευθύνη ανήκει σε εκείνους που κάθε φορά, ιδιαίτερα επέλεγαν το καλοκαίρι τον μήνα Αύγουστο, για να προωθήσουν τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, γιατί περί αυτού πρόκειται.

Αυτό γινόταν, όπως γίνεται και σήμερα, μέσα από μια διαδικασία που πραγματικά είναι αφόρητη, είναι αποπνιχτική, γιατί δεν δίνεται η δυνατότητα σε όλες τις πτέρυγες, σε όλους τους Βουλευτές, μέσα από μία άνεση διαλόγου να μπορέσουμε πραγματικά να προσεγγίσουμε αυτό το κρίσιμο, αλλά και χρήσιμο για την ελληνική κοινωνία ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι αντιλαμβανόμαστε και όλοι βιώνουμε την κρίση που βιώνει η ελληνική κοινωνία, ολόκληρή η Ευρώπη, θα έλεγα, αλλά βεβαίως πρωτίστως η δική μας κοινωνία και όλοι αναγνωρίζουμε ότι μέσα από αυτήν την κρίση υπάρχουν δυνατότητες να βγάλουμε όρθια την κοινωνία, χωρίς να αφήσουμε πίσω μας κοινωνικά νεκροταφεία.

Αυτό μπορεί να γίνει μέσα από την κατάκτηση της γνώσης, μέσα από ένα δημόσιο, προσπελάσιμο από όλους, αναβαθμισμένο ποιοτικά, εκπαιδευτικό σύστημα που θα υπηρετεί την κοινωνία και δεν θα υπηρετεί ούτε τους πολιτικούς ούτε τους καθηγητές.

Ερχόμαστε, όμως, με πολύ αβασάνιστο τρόπο και προσπαθούμε να επιρρίψουμε τις ευθύνες στο δημόσιο πανεπιστήμιο, λες και δεν ευθυνόμαστε για τις πελώριες περικοπές που έχει υποστεί το πανεπιστήμιο από 50% ως 70%, λες και δεν υπάρχουν ευθύνες για το θέμα του κουρέματος των αποθεματικών των πανεπιστημίων. Μέχρι εκεί έφτασε το περίφημο κούρεμα μέσα από την Τράπεζα της Ελλάδας, όταν την τελευταία στιγμή μετατρέ-

πονταν χρήματα. Και εδώ κάποια στιγμή θα πρέπει να έρθει ο κ. Προβόπουλος, θα πρέπει να τον καλέσουμε και να δώσει εξηγήσεις, με ποιον τρόπο και με ποια λογική μετέτρεψε τα χρήματα όχι μόνο των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά και των νοσοκομείων, των ιδρυμάτων της πρόνοιας, τα οποία βιώνουν ένα μαρτύριο αυτήν τη στιγμή και είναι έτοιμα να κλείσουν και βεβαίως των πανεπιστημίων. Γι' αυτό δεν μιλάει κανένας από τη Συμπολίτευση των τριών κομμάτων. Και βεβαίως, δεν μιλάει κανείς για τη μη ανανέωση των συμβάσεων όσων είχαν προσληφθεί με τις διατάξεις του ν. 407.

Όταν, λοιπόν, αποδυναμώνεται αυτό το πανεπιστήμιο είναι φυσικό να παρουσιάζονται όλα αυτά τα προβλήματα στα οποία με πολύ εύκολο τρόπο στοχεύουν ορισμένα πολιτικά κόμματα σε συνεργασία και με το μιντιακό σύστημα, γιατί όλους τους εξυπηρετεί ο περιορισμός των δυνατοτήτων του δημόσιου πανεπιστημίου, γιατί ακριβώς οι σκοποί άλλα στοχεύουν.

Θέλω να πω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι παρά ταύτα η τελευταία έρευνα που έχει γίνει από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τον ΟΟΣΑ, ανάμεσα σε είκοσι χιλιάδες πανεπιστήμια, δείχνει ότι πέντε ελληνικά πανεπιστήμια είναι μέσα στα διακόσια καλύτερα πανεπιστήμια. Σε αυτό δεν είδα κανέναν να αναφέρεται, αλλά μονίμως το «ρεφρέν» είναι ότι το δημόσιο πανεπιστήμιο βρίσκεται σε μια κατάσταση που πραγματικά όλοι δεν θέλουμε και κανένας νομίζω από εκείνους που πραγματικά πιστεύουμε σε ένα δημόσιο σχολείο, που στέλνουμε τα παιδιά μας στο δημόσιο σχολείο και στο δημόσιο πανεπιστήμιο, γιατί εμπιστευόμαστε το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, παρά –τονίζω και πάλι– τις αδυναμίες που υπάρχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος επί ένα χρόνο δεν μπόρεσε να εφαρμοστεί. Όταν ένας νόμος που ψηφίστηκε με μια ισχυρότατη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, δεν εφαρμόζεται, αποδεικνύει ότι η ίδια η ζωή τον απορρίπτει και ως εκ τούτου θα πρέπει να δει κανείς τι πρέπει να κάνουμε. Από την άλλη μεριά, αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν έρχεται σήμερα εδώ μόνο να ασκήσει μία στείρα κριτική. Δεν είναι μια αντιπολίτευση που περιμένει να πέσει το ώριμο μήλο από το δέντρο. Είναι μια αντιπολίτευση που θέλει με εναλλακτική πρόταση κάθε φορά, σε κάθε ζήτημα, να αποτυπώνει τις θέσεις της για να εμπεδώνεται το αίσθημα στον ελληνικό λαό ότι υπάρχει αυτήν τη στιγμή μια εναλλακτική πρόταση, που μπορεί πραγματικά να δώσει προοπτική στον τόπο, να βγάλει τον τόπο με τις λιγότερες επιπτώσεις από αυτήν την κρίση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Έχετε την ανοχή του Προεδρείου, κύριε συνάδελφε. Συνεχίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο χρόνος είναι πραγματικά αφόρητος και δεν μας δίνει τη δυνατότητα να αναπτύξουμε τις απόψεις μας, όλοι οι Βουλευτές, με τον τρόπο που θέλουμε να τις αναπτύξουμε σε αυτό το πολύ κρίσιμο ζήτημα που έχει να κάνει με αυτό το πιο πολύτιμο δημόσιο αγαθό που είναι η δωρεάν παιδεία.

«Πάσα γαρ επιστήμη χωριζομένη αρετής πανουργία και ου σοφία εστί» έλεγε ο Πλάτων. Και περί αυτού πρόκειται. Διότι οι επιλογές οι σημερινές είναι πολιτικές που οδηγούν ακριβώς σε αδιέξοδο. Εκεί οδηγούν το δημόσιο πανεπιστήμιο. Και τα προβλήματα αυτά υπάρχουν σήμερα. Θα πρέπει να υπάρξει μια μεθαστική προσπάθεια βάσει της οποίας έχουμε καταθέσει τις θέσεις μας εμείς, για να μπορέσει πραγματικά να λειτουργήσει το πανεπιστήμιο και να ανοίξουμε έναν πραγματικό δημιουργικό διάλογο με όλους τους φορείς που άπτονται αυτού του χώρου. Γιατί το δημόσιο πανεπιστήμιο δεν είναι μια υπόθεση που αφορά ένα κόμμα ή κάποια κόμματα. Αφορά ολόκληρο τον ελληνικό λαό και μέσα από μια τέτοια δημοκρατική διαδικασία θα πρέπει να προωθήσουμε το θεσμικό εκείνο πλαίσιο που θα εξασφαλίζει αυτό που λέμε όσοι το πιστεύουμε, ένα πραγματικά προσπελάσιμο από όλους δημόσιο πανεπιστήμιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν έστω και με πέντε χιλιάδες οικογενειακό εισόδημα ένας νέος από μια φτωχή οικογένεια, πα-

ρότι έχει περάσει με τις δικές του δυνατότητες και είναι φοιτητής, δεν μπορεί να συνεχίσει το πανεπιστήμιο γιατί δεν του παρέχει η πολιτεία τη δυνατότητα και την απαραίτητη μέριμνα είτε στα βιβλία είτε στη στέγαση είτε στη σίτιση, αυτό πώς θα το αντιμετωπίσουμε; Και πώς θα απαντήσουμε σε αυτόν τον οικογενειάρχη, σε αυτόν τον πατέρα που δεν μπορεί να στείλει το παιδί του στο πανεπιστήμιο, αν και έχει τις δυνατότητες αυτό το παιδί να είναι αύριο ένας αξιόλογος επιστήμονας;

Αυτό είναι το ζητούμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της συγκυβέρνησης. Σε αυτό δεν είδα να έχετε τοποθετηθεί. Δεν είδα να έχετε απαντήσει πώς θα μιλήσετε οι Βουλευτές και των τριών κομμάτων όταν θα βρεθείτε στην επαρχία σε συνοικίες λαϊκές όπου πραγματικά αντιμετωπίζουν αυτό το πρόβλημα. Πώς θα πείτε δηλαδή ότι η δωρεάν παιδεία δεν ισχύει πλέον, ότι το δικαίωμα στη μόρφωση είναι για λίγους, ότι η καταδίκη για να είσαι φτωχός θα είναι ισόβια για όλους είτε έχετε δυνατότητες είτε δεν έχετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ –ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια –Τσαρουχά): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Οικονομού, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, τα φέρνει η ζωή, τα φέρνει και η μοίρα καμιά φορά η σειρά των ομιλητών να δημιουργεί διάφορα συναισθήματα. Ακολουθώ λοιπόν το φίλο μου τον Παναγιώτη τον Κουρουμπλή, την πρώην Υφυπουργό και τον φίλο μου τον Μάκη Βορίδη για να αναπτύξουμε τις θέσεις και τις απόψεις των κομμάτων πάνω σε αυτό το σημαντικό νομοθέτημα, όσο και αν κάποιοι προσπαθούν να το υποτιμήσουν ή να το μεγεθύνουν.

Θα απευθυνθώ στον αγαπητό Υπουργό κ. Μανιτάκη, ο οποίος προφανώς αναπληροί την πολιτική ηγεσία η οποία θα μάθει τα νέα από τον κ. Μανιτάκη. Όμως δεν έχουμε περιθώριο να χάσουμε ούτε δευτερόλεπτο εδώ μέσα για να περιμένω να έρθουν οι κύριοι Υπουργοί.

Άκουσα με πολλή προσοχή τους ομιλητές όλων των κομμάτων και τους εισηγητές. Κοιτάξετε. Πριν ένα χρόνο όταν ψηφίστηκε αυτό το νομοσχέδιο, υπήρξαν συγκεκριμένες πλειοψηφίες. Κάποιοι μιλούν για μια θριαμβευτική πλειοψηφία 255 Βουλευτών. Και ταμπουρώνονται πίσω από αυτό το νομικό πιστεύοντας ότι η ζωή και η εξέλιξη των πραγμάτων τελείωσε εκεί σε εκείνο το χρόνο. Μεσολάβησαν πολλά όμως –δύο εκλογικές αναμετρήσεις– και η ιστορία κύλησε. Αυτή η πλειοψηφία πήρε το μάθημά της από το λαό. Κάποιοι δεν μπήκαν καν στη Βουλή και κάποιοι μπήκαν όπως μπήκαν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΚΕΡΟΓΛΟΥ: Γι' αυτό μπήκατε στην πλειοψηφία. Έφυγε το ΛΑΟΣ και μπήκατε εσείς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ερχόμαστε λοιπόν με τα διδάγματα της ιστορίας, αγαπητέ μου Βασίλειε. Θα ακούσεις όπως άκουσα. Άκουσε όπως άκουσα και θα βελτιωθούμε όλοι μαζί.

Εδώ όμως δεν θα πάθουμε ούτε αμνησία ούτε θα σταματήσει ο χρόνος εκεί που μας συμφέρει. Εδώ, λοιπόν, στη Βουλή έγιναν πολλές συζητήσεις τότε πριν φτάσουμε στη συζήτηση του νόμου το 2011 και ξαναερχόμαστε. Δούλεψε ο νόμος ένα χρόνο; Όχι, το έχουν ομολογήσει όλοι. Ο νόμος αυτός ήταν μια μεταρρύθμιση; Ακόμα και εγώ που δεν τον ψήφισα λέω ναι, ήταν μια μεταρρύθμιση. Και η Δημοκρατική Αριστερά που δεν τον ψήφισε λέει ότι ήταν μια μεταρρύθμιση, η Κοινοβουλευτική της Ομάδα τότε, οι τέσσερις ηρωικοί Βουλευτές που ξεκίνησαν. Εμείς, Ανεξάρτητοι Βουλευτές τότε, δηλώσαμε τις αρνήσεις μας ή την επιφυλακτικότητά μας. Πώς έρχεται, όμως, όπως είπα, η ζωή να δικαιώνονται αυτοί που έλεγαν τότε μήπως ο νόμος, παρ' όλο που είχε το μεταρρυθμιστικό του πνεύμα, χλώαινε σε πολλά σημεία και μήπως στην εφαρμογή του θα υπάρχουν πολλά προβλήματα; Η ίδια η ζωή απάντησε: πολλά προβλήματα.

Έρχεται, λοιπόν, σήμερα, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση να προσπαθήσει να θεραπεύσει και να διορθώσει αυτά τα προβλήματα. Η Δημοκρατική Αριστερά πήρε πρωτοβουλία. Εμείς πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι δεν μπορούν οι μεταρρυθμίσεις να είναι αποτέλεσμα κακών προβλέψεων και να χρησιμοποιούνται σήμερα για παιχνίδια τα οποία δεν αφορούν το λαό. Εγώ δεν είμαι ευτυχής βλέποντας το ΠΑΣΟΚ, διχασμένο μέσα σε θεωρίες

και απόψεις μεταρρυθμιστών – αντιρρυθμιστών, να έρχεται σήμερα εδώ να συζητάει και να ακυρώνει μια πολύ ωραία προσπάθεια που έγινε το 2011, η οποία δεν ήταν ολοκληρωμένη, αλλά σήμερα ολοκληρώνεται. Ερχόμαστε εμείς οι οποίοι ήμασταν επιφυλακτικοί τότε να κάνουμε το βήμα το παραπάνω και αυτοί που τότε πρωταγωνιστούσαν σήμερα διαφεύγουν.

Παρά ταύτα, τι θα κάνουμε; Θα σταματήσουμε εδώ; Έχουμε από τη μία τα πυρά της πλευράς η οποία λέει ότι δεν πρέπει να αλλάξει τίποτα, γιατί καλά ήταν μέχρι το 2011 τα πράγματα και της πλευράς η οποία λέει να μην αλλάξει τίποτα, γιατί καλά είναι τα πράγματα μετά το 2011. Ε, όχι. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Άκουσα τον Παναγιώτη τον Κουρουμπλή με πολύ μεγάλη προσοχή και τους άλλους ομιλητές και τον κ. Κουράκη, πρόσωπα πολύ σεβαστά και με την ιστορία τους και στο πανεπιστήμιο και στη Βουλή εδώ μέσα. Δεν μπορούμε να μείνουμε αγκυλωμένοι στο χθες. Αυτό είναι το ένα δεδομένο.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι ήρθε η ώρα των αλλαγών, των μεταρρυθμίσεων, των κινήσεων οι οποίες μπορούν να βγάλουν από το τέλμα την εκπαίδευση στη χώρα, την παιδεία, τη νεολαία. Θα πάμε, όταν έρθει η ώρα, και στα άλλα μεγάλα θεσμικά ζητήματα, τα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα που αφορούν τη χώρα. Σήμερα όμως έπρεπε να πάρουμε κρίσιμες αποφάσεις εδώ και τώρα και τις πήραμε. Γι' αυτό η Δημοκρατική Αριστερά μπήκε μπροστά σε αυτήν την υπόθεση και πήραμε πρωτοβουλίες, έτσι ώστε να διευθετηθούν και να μπορέσουν να γίνουν λειτουργικά αποδοτικές διατάξεις και ρυθμίσεις οι οποίες δεν είχαν βρει καλό έδαφος στην πανεπιστημιακή και φοιτητική κοινότητα.

Νομίζω ότι με αυτές τις αλλαγές που γίνονται με το νόμο είναι πολύ σωστή και ωραία πλέον αυτή η ισορροπία που διαμορφώνεται μεταξύ συμβουλίου και συγκλήτου. Η εκλογή του Κοσμήτορα, το να διαμορφώνεται το τμήμα πλέον, που είναι ένα παγκόσμιο δεδομένο, ως βασική μονάδα του πανεπιστημίου είναι αλλαγές οι οποίες πολύ σωστά μπορούν να βοηθήσουν και να ωθήσουν στο να εξελιχθεί αυτή η μεταρρύθμιση. Σχετικά με τις ηθικές των πρυτανικών αρχών, αν αυτό κάποιοι το θεωρούν μεγάλη υποχώρηση, εγώ προσωπικά σας λέω ότι είναι μια πολύ καλή πρακτική και ρεαλιστική προσέγγιση, έτσι ώστε να απεγκλωβιστούμε από αδιέξοδο.

Κάποιοι θα θέλανε το Σεπτέμβριο να μην ανοίξουν τα πανεπιστήμια. Κάποιοι θα θέλανε το Σεπτέμβριο να έχουμε μάχες και οδομαχίες μέσα στα πανεπιστήμια και στον περίγυρο των πανεπιστημίων. Κάποιοι θα θέλανε να είναι το πρώτο προσάναμμα για να ανάψει κοινωνική ένταση τεραστίων διαστάσεων μαζί με άλλα θέματα τα οποία ευελπιστούν ότι θα γίνουν.

Δεν θα τους ικανοποιήσουμε και δεν θα τους δώσουμε τροφή, γιατί νομίζω ότι πολύ σωστά η πολιτική ηγεσία και οι δυνάμεις που απαρτίζουν αυτή την Κυβέρνηση βλέπουν το πρόβλημα και πολύ σωστά αντιμετωπίζουν σήμερα –όχι αύριο, σήμερα– την προβληματική της κατάστασης έτσι όπως διαμορφώθηκε στον ένα χρόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Υπάρχουν πολλά άλλα θέματα. Δεν είναι ακόμα εδώ η πολιτική ηγεσία. Για τροπολογίες και τροποποιήσεις τουλάχιστον εσείς, κύριε Γενική, να τις μεταφέρετε γιατί είστε επί του αντικειμένου. Τις έχουμε καταθέσει ως Δημοκρατική Αριστερά. Κάποιες τις έχετε υιοθετήσει και κάποιες όμως όχι. Και αυτές όμως νομίζω ότι είναι σε μια κατεύθυνση που μπορούν να διευκολύνουν και να βοηθήσουν τη λειτουργικότητα και την αποτελεσματικότητα του νόμου.

Κατ' αρχάς το θέμα του Κέντρου Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης πιστεύω ότι πρέπει να το αναβάλλετε από τη σημερινή συζήτηση. Υπάρχουν πολλά άλλα θέματα που μπορούμε να συζητήσουμε. Συμφωνώ και εγώ με το ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε οι μεγάλες και παλιές αγάπες ποτέ δεν σβήνουν.

Υπάρχει το θέμα των μεταβατικών διατάξεων για τους λέκτορες και τους επίκουρους. Σας έχουμε καταθέσει τροπολογίες. Βλέπω ότι δεν τις υιοθετείτε, δεν τις λάβατε υπ' όψιν σας ή δεν προλάβατε; Δείτε το.

Υπάρχει το θέμα της εκλογής αναπληρωτών καθηγητών, ως

προς το χρόνο της θητείας τους όταν αλλάζουν τμήμα. Υπάρχει επίσης το θέμα του αν δέχεστε να γνωμοδοτεί το Συμβούλιο με τη σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου όσον αφορά τις συγχωνεύσεις των σχολών. Το θέμα αυτό ανέφεραν και οι προηγούμενοι ομιλητές. Αποτελεί μια μεγάλη συζήτηση, το λεγόμενο σχέδιο «Αθηνά». Δεν θα το θέσω σήμερα εγώ. Θα έχουμε άλλοτε χρόνο να το συζητήσουμε. Είναι πολλά τα κρίσιμα θέματα όταν μπορούμε στο ζήτημα των συγχωνεύσεων ή των καταργήσεων ή όπως αλλιώς θέλετε να το πείτε.

Χαίρομαι που δεν μιλάτε για «Καλλικράτη», αλλά για κάτι άλλο, γιατί έχουμε «πήξει» στον «Καλλικράτη». Από τη μικρή μου πείρα στην τοπική αυτοδιοίκηση, ο «Καλλικράτης» δεν δείχνει δείγματα απόδοσης με τον τρόπο που λειτουργεί.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν ακούτε αυτά που σας προτείνω...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Η Κυβέρνηση δεν ακούει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ακούει, με νέο πνεύμα όμως. Είναι ευέλικτη και χαίρομαι γι' αυτό.

Κύριε Υπουργέ, έθεσα κάποια θέματα και νομίζω ότι οι συνεργάτες σας θα σας τα μεταφέρουν. Υπήρχε μια παλιά διάταξη με την οποία μπορούσε κανείς να γίνει καθηγητής χωρίς διδακτορικό στις σχολές, όπως η Σχολή Θεατρικών Σπουδών, τα ΤΕΦΑΑ. Αυτές σήμερα δεν χρειάζεται να υπάρχουν.

Αυτές είναι προτάσεις που σας έχει καταθέσει η κ. Ρεπούση και ως εισηγήτρια, αλλά και ως υπεύθυνη της Δημοκρατικής Αριστεράς. Δεν βλέπω να υιοθετούνται όλες, αλλά νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε μια προσπάθεια μέχρι την ώρα της ονομαστικής ψηφοφορίας να ενσωματώσουμε θετικές θέσεις, που έχουν εκφραστεί με καλή διάθεση.

Εμείς θα υποστηρίξουμε, όπως είναι κατανοητό, αυτόν το νόμο, αυτήν την πολύ ωραία πρωτοβουλία για να μπορέσουμε να βελτιώσουμε αστοχίες και να προωθήσουμε καλύτερα τις μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες στο χώρο της εκπαίδευσης.

Εμείς θα αποτελέσουμε μια θετική δύναμη ως προς αυτήν την κίνηση και πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Νομίζω ότι η Κυβέρνηση συνεργασίας ξεκινάει καλά, θέτοντας ως πρώτο θέμα στο νομοθετικό της έργο την εκπαίδευση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Μπόλαρης, ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ για τέσσερα λεπτά.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο κατ' άρθρον το παρουσίασε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο πρώην Υπουργός κ. Ταλιαδούρος. Περιτελεί να κάνω αναφορά σε ένα-ένα τα άρθρα.

Στην πρωτομιλία μου και στην τοποθέτηση που έκανε η Κοινοβουλευτική μας Εκπρόσωπος έχουν τεθεί κάποια ζητήματα για τα οποία υπάρχει επιφύλαξη από την πλευρά του κυρίου Υπουργού. Περιμένουμε να έχουμε εικόνα για αυτά, ώστε να τοποθετηθούν συνολικά επί των άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μπόλαρη.

Το λόγο έχει η κ. Ρεπούση για τέσσερα λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Όπως προηγουμένως αναφέρθηκε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Βασίλειο Οικονόμου, η Δημοκρατική Αριστερά δεν είχε ψηφίσει επί της αρχής τον νόμο που πήρε μετά τον τίτλο «ν. 4009/2011».

Ο βασικός λόγος για τον οποίο είχαμε καταψηφίσει τον ν. 4009, παρ' όλο που είχαμε υπερψηφίσει πολλά από τα άρθρα του, ήταν, πρώτον, επιστημολογικός. Αφορούσε την κατάργηση των τμημάτων ως βασικών ακαδημαϊκών μονάδων, κυρίως στις περιπτώσεις που αυτά τα τμήματα αντιστοιχούσαν σε συγκεκριμένες πειθαρχίες. Γιατί δεν είναι όλα τα τμήματα έτσι. Αν θέλετε, η πρόταση τώρα της Δημοκρατικής Αριστεράς ήταν να αποκατασταθούν τα τμήματα στην περίπτωση που αντιστοιχούσαν σε επιστημονικά αντικείμενα. Ωστόσο ο Υπουργός επαναφέρει συνολικά τα τμήματα κι εμείς δεν θέτουμε ζήτημα ως προς αυτό.

Ο πρώτος λόγος, λοιπόν, που είχαμε καταψηφίσει τον ν. 4009

ήταν επιστημολογικός.

Ο δεύτερος αφορούσε το σύστημα διακυβέρνησης που εγκαθιστούσε ο νόμος αυτός, ένα σύστημα διακυβέρνησης των πανεπιστημίων χωρίς θεσμικά αντίβαρα. Έφτιαχνε ένα πανίσχυρο συμβούλιο διοίκησης, το οποίο στην ουσία επέπτεψε, ήλεγχε, διόικουσε, διόριζε τους κοσμήτορες, οι οποίοι με τη σειρά τους ήταν αποκλειστικά υπεύθυνοι για τα προγράμματα σπουδών και για την εκλογή των μελών ΔΕΠ. Έφτιαχνε, λοιπόν, ένα μονοκόμματο σύστημα διακυβέρνησης χωρίς έλεγχο, με αποτέλεσμα αυτό να είναι ανοιχτό στη συναλλαγή και στην αυθαιρεσία.

Ο τρίτος βασικός λόγος για τον οποίο η Δημοκρατική Αριστερά είχε καταψηφίσει τον ν. 4009 ήταν ότι απουσίαζε απ' αυτόν παντελώς η έρευνα. Με άλλα λόγια, αυτό που εμείς θεωρούμε πανεπιστήμιο έχει να κάνει με την έρευνα και με τη διδασκαλία, με την παραγωγή και με την αναμετάδοση της γνώσης, με τη διάχυση της γνώσης, κι έλειπε τελείως το στοιχείο της παραγωγής. Αυτό δεν το αποκαθιστά ούτε ο καινούργιος νόμος του κ. Αρβανιτόπουλου. Εξακολουθεί και απουσιάζει η έρευνα κι είναι ένα από τα ζητήματα που εμείς θα θέσουμε στο αμέσως επόμενο διάστημα.

Σε ό,τι αφορά τις συνθήκες του διαλόγου που κατέληξαν στο ν. 4009, τις θεωρήσαμε και τις θεωρούμε προσχηματικές, διότι δεν ελήφθησαν υπ' όψιν καθόλου τότε οι προτάσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας παρά μόνον συγκεκριμένων ομάδων που λειτουργούσαν σ' ένα πλαίσιο ευνοϊκό προς την τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Δεν ελήφθησαν υπ' όψιν οι προτάσεις της ΠΟΣΔΕΠ, που είναι το αρμόδιο συνδικαλιστικό όργανο των καθηγητών και των μελών ΔΕΠ, και είχαμε και προσωπική εμπειρία γι' αυτό. Είχαμε καταθέσει ένα σύνολο τροπολογιών στον ν. 4009 που καμία απολύτως δεν λήφθηκε τότε υπ' όψιν και ούτε καν απαντήθηκε καμμία από τις τροπολογίες που είχαμε υποβάλει.

Ωστόσο, όπως είπα, υπερψηφίσαμε πάρα πολλά από τα άρθρα αυτού του νόμου, κυρίως αυτά που αφορούσαν διόρθωση παθογενειών που είχαν δημιουργηθεί από το προηγούμενο θεσμικό πλαίσιο.

Είναι κοινό μυστικό ότι ο νόμος αυτός εφαρμόστηκε επιλεκτικά και, για να είμαι ακριβής, εφαρμόστηκε κυρίως σε ό,τι αφορούσε τις εξελίξεις των μελών ΔΕΠ, βέβαια ακολουθώντας μια μακρά κουλουρά και παράδοση μη εφαρμογής των νόμων. Γιατί πρέπει να πούμε ότι δεν είναι ο μόνος νόμος μεταρρύθμισης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που δεν εφαρμόστηκε. Ούτε ο προηγούμενος είχε εφαρμοστεί, δηλαδή ο «νόμος Γιαννάκου», με ευθύνη της προηγούμενης Κυβέρνησης και πιθανότατα και με ευθύνη της υπουργίας Γιαννάκου δεν είχε εφαρμοστεί ο προηγούμενος νόμος. Έχουμε, λοιπόν, μία παράδοση μη εφαρμογής των νόμων πάνω στην οποία «ακούμπησε» και η μη εφαρμογή του ν. 4009, εκτός από τα προβλήματα που είχε.

Κατά την άποψή μας, η μη εφαρμογή των μεταρρυθμιστικών νόμων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση τα τελευταία δέκα χρόνια οδηγεί σταδιακά στην απαξίωση του δημόσιου χαρακτήρα του δημόσιου πανεπιστημίου, έτσι ώστε στο τέλος αυτό που θα μείνει θα είναι κάτι που ίσως δεν θα μπορούμε να υπερασπιστούμε.

Αντίστοιχα παραδείγματα μπορούμε να δούμε και σε άλλη απουσία μεταρρυθμίσεων. Για παράδειγμα το ασφαλιστικό. Το ότι δεν έγινε τότε η μεταρρύθμιση Γιαννίση έφερε ένα πολύ χειρότερο ασφαλιστικό νομοσχέδιο που πια η χώρα δεν μπορεί να παραμερίσει.

Σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες –μίλησε και ο Βασίλης Οικονόμου, θα μιλήσουν και οι άλλοι ομιλητές από τη Δημοκρατική Αριστερά-, εγώ θέλω να θέσω ένα ζήτημα που έχει να κάνει με το λεγόμενο σχέδιο «Αθηνά», τη συγχώνευση, την κατάργηση κ.λπ.. Θεωρώ ότι το ζήτημα αυτό θα αναδειχθεί ως μείζον ζήτημα για την ανώτατη εκπαίδευση το επόμενο διάστημα. Πρέπει, λοιπόν, ο Υπουργός να διασφαλίσει τις διαδικασίες εκείνες που θα επιτρέψουν σε αυτόν τον επανασχεδιασμό της πανεπιστημιακής γεωγραφίας τις μεγαλύτερες δυνατές συναινέσεις.

Η πρότασή μας είναι συγκεκριμένη. Λέμε με την επαναφορά των ακαδημαϊκών αρμοδιοτήτων στη Σύγκλητο να προστεθεί μια λέξη που είναι πάρα πολύ σημαντική: η σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου προς το Συμβούλιο, δηλαδή ο Υπουργός, το Υπουργείο,

η Κυβέρνηση έχει την τελική απόφαση, αφού λάβει υπ' όψιν τη γνώμη δύο Σωμάτων. Το ένα είναι η ΑΔΙΠ, το άλλο είναι το Συμβούλιο. Το Συμβούλιο όμως, προκειμένου να εκφέρει γνώμη, πρέπει να έχει τη σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου.

Αυτό το θεωρούμε πάρα πολύ σημαντικό γιατί μέσω των διαδικασιών αυτών θα εμπλακεί η πανεπιστημιακή κοινότητα στη συζήτηση του επανασχεδιασμού αυτού του χάρτη. Το ένα είναι αυτό, που ξαναθέτουμε με τη βελτίωση αυτή, κύριε Υπουργέ, δηλαδή τη σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου προς το Συμβούλιο, προκειμένου να γνωμοδοτήσει το Συμβούλιο.

Το δεύτερο αφορά το χρόνο εκλογής του Συμβουλίου Διοίκησης. Θα θέλαμε ο Υπουργός να ξανασκεφτεί την προθεσμία που έχει θέσει για το τέλος Οκτωβρίου του 2012. Θεωρούμε ότι ο χρόνος αυτός είναι πολύ μικρός, για να γίνουν οι απαραίτητες διαβουλεύσεις και να δοθεί η άνεση στα πανεπιστήμια και θα θέλαμε να πάει προς τα πίσω.

Θα μπορούσε να ορισθούν δύο χρονικά όρια, το ένα για την εκλογή του Συμβουλίου Διοίκησης και το άλλο για την επιλογή και εκλογή του πρύτανη, να έχουν ολοκληρωθεί –συμφωνούμε μέχρι το τέλος του 2012, αλλά να δοθεί ο χρόνος, γιατί ίσως δεν είναι καλό να δοθεί μέσα από άτυπες διαπραγματεύσεις. Είναι πολύ σημαντικό να είναι συνεννοημένο και το Κοινοβούλιο και η πανεπιστημιακή κοινότητα να γνωρίζει πότε είναι υποχρεωμένη να προγραμματίσει και να διενεργήσει αυτές τις εκλογές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο η κ. Θεανώ Φωτίου για τέσσερα λεπτά.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, το πολιτικό συμβάν Λοβέρδου που πριν λίγο παρακολουθήσαμε, το εκλαμβάνω ως μια θορυβώδη επίδειξη ισχύος στην αέναη εσωκομματική κούρσα ηγεμονίας του ΠΑΣΟΚ και παράλληλα ως απόδοση φόρου τιμής στο τρωθέν γόητρο της κ. Διαμαντοπούλου. Θα παρακολουθήσω την εξέλιξη κατά την ψηφοφορία, διότι ο κ. Λοβέρδος γνωρίζει καλώς αυτό που και ο κ. Γεωργιάδης γνωρίζει καλώς, ότι δηλαδή οι τροπολογίες δεν αλλάζουν την ουσία του νόμου.

Έχουμε όμως, πράγματι, ένα μείζονα στόχο, όπως με σαφήνεια ανέλυσε ο κ. Βορίδης, την εφαρμογή του ν. 4009, δηλαδή την εφαρμογή του νεοφιλελεύθερου υποδείγματος για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στα ΑΕΙ πάση θυσία. Αν οι τροπολογίες αποτύχουν, ο κ. Βορίδης είναι έτοιμος με τα ΜΑΤ.

Προσέξτε, κύριε Βορίδη, οι χώροι των πανεπιστημίων είναι χώροι ελευθερίας και σε συνθήκες κρίσης όπως σήμερα λειτουργούν ως θρυαλλίδες πολιτικών εξελίξεων. Καταργήσατε το άσυλο. Αλλά, το άσυλο είναι θεσμός σύμφυτος με την πανεπιστημιακότητα και, όπως επίσης γνωρίζετε από την πρόσφατη ιστορία της Ελλάδος, λειτουργεί εθνικά σε περιόδους κρίσης χωρίς ανάγκη θεσμικής κατοχύρωσης.

Ποια είναι η πεμπτούσια του ν. 4009; Κατ' αρχάς δεν έχει να κάνει σε τίποτα με την εκπαίδευση. Είναι μία καθαρά οικονομική υπόθεση διπλής όψεως. Πρώτον, το κράτος αποσύρεται από την υποχρέωσή του να παρέχει δωρεάν δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη μεταφέρει στους ώμους των πολιτών. Διδάκτρα παντού!

Δεύτερον, αφορά τη διάσπαση των πανίσχυρων ελληνικών πτυχίων και ανατίθεται σε κέντρα αριστείας να βγάλουν τους αξιόπιστους διπλωματούχους και πτυχιούχους. Οι άλλοι είναι αναλώσιμοι. Φθηνό επιστημονικό προσωπικό για να στελεχώσει την Ευρωπαϊκή και Ελληνική αγορά με μισθούς πείνας σε συνθήκες επισφάλειας. Διάλυση των πτυχίων και αντικατάστασή τους με τίτλους σπουδών που θα τους πιστοποιεί η ΑΔΙΠ, που θα πληρώνονται όλοι από τις ελληνικές οικογένειες πλην του πρώτου.

Είναι κάτι που θα οδηγήσει συνεχώς τους πτυχιούχους ή τους Έλληνες φοιτητές να αναζητούν νέους τίτλους, διότι οι γνώσεις είναι άμεσα συνδεδεμένες με την αγορά εργασίας, όπως θέλει ο κ. Βορίδης, και όχι με τις ανάγκες της επιστήμης και της κοινωνίας. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά. Έτσι οι γνώσεις γίνονται αναλώσιμες.

Όπως ξέρετε, όλη αυτή η επιχείρηση η οποία προϋποθέτει τον κατακερματισμό της γνώσης και την εκπληροφόρηση έχει τον εξής απώτερο στόχο: Διαμορφώνει νέους ανθρώπους χωρίς μία στέρεη βάση επιστημονικής σπουδής. Αυτοί οι άνθρωποι περιφέρονται αγχωμένοι, μαζεύοντας πιστοποιητικά δεξιοτήτων - είναι τα περιβόητα ΚΕΚ που έχετε ιδρύσει και έχετε κάνει μεγάλο θέμα και δίνετε και πολλά λεφτά, όπως και η διά βίου μάθηση κυρία Χριστοφιλοπούλου- και σερφάρει άπειρες ώρες χωρίς να μπορούν να γνωρίζουν τελικά τις πραγματικά χρήσιμες γνώσεις από τον χυλό της πληροφόρησης, αφού δεν έχουν κατακτήσει τη βασική επιστημονική δομή της σκέψης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αυτές οι δεξιότητες είναι που απαξιώνονται ταχύτατα, όπως λέει η Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα παιδείας Σαρλότ Ράμπλινγκ, μέσα σε πέντε χρόνια.

Πρόκειται ακριβώς για την εκπαίδευση της αμάθειας. Αυτό ακριβώς κάνετε αυτήν τη στιγμή. Θεσμοθετείτε την εκπαίδευση της αμάθειας. Βεβαίως, εμείς θα υπερασπιστούμε το μορφωτικό δικαίωμα των Ελλήνων. Θα υπερασπιστούμε τα πανίσχυρα ελληνικά πτυχία, θα σταθούμε εμπόδιο στη διάσπαση των πανεπιστημιακών τίτλων. Να το ξέρετε αυτό! Δεν υπάρχει αμφιβολία σε αυτό.

Γιατί κύριε συνάδελφε της ΔΗΜΑΡ; Πρώτον, οι φοιτητές που πηγαίνουν στο εξωτερικό, πηγαίνουν γιατί δεν μπαίνουν στα ελληνικά πανεπιστήμια και δεύτερον την αξία των ελληνικών πανεπιστημίων την καταλαβαίνετε από το γεγονός ότι οι απόφοιτοί μας είναι ευπρόσδεκτοι στα περιβόητα πανεπιστήμια που από το πρωί μέχρι το βράδυ μας λέτε για το Χάρβαρντ και το Κολούμπια, αμέσως, σε εκείνα τα πανεπιστήμια που έχουν προϋπολογισμούς δύομισι δισεκατομμύρια όσο όλη η ανώτατη εκπαίδευση της χώρας μας μαζί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ομολογώ ότι άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Βορίδη, ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπε εδώ ότι για το μείζον θέμα της παιδείας, που θα έπρεπε να συμφωνήσουμε, ότι θα έπρεπε να έχετε συγκαλέσει το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, εν πάση περιπτώσει όσοι έχουν αντίρρηση πρέπει να κατασταλούν.

Αν αυτό είναι το σκηνικό της νέας Κυβέρνησης και απευθύνομαι και στους συναδέλφους της Δημοκρατικής Αριστεράς, λυπάμαι πάρα πολύ, κύριοι συνάδελφοι. Δεν έχετε συνειδητοποιήσει τι συμβαίνει στην ελληνική κοινωνία. Δεν έχετε καταλάβει ότι η απόγνωση και η απελπισία των ανθρώπων αργά ή γρήγορα θα τους οδηγήσει σε μία πολύ σοβαρή αντίδραση, σε αυτό, το οποίο βλέπουν μπροστά τους, όταν διαπιστώνουν ότι η Κυβέρνηση, πιεζόμενη μόνο από τα οικονομικά και υπηρετώντας μόνο τους αριθμούς, προσπαθεί να διεμβολίσει όλες τις πολιτικές και να τις προσαρμόσει σε ένα «τρένο». Προφανώς, η αριθμητική είναι σημαντική στη διακυβέρνηση του τόπου. Όμως, όταν μιλάμε για παιδεία, μιλάμε για ποιότητα και πρέπει η πολιτική ηγεσία να πιστεύει και να εμπιστεύεται το χώρο της ελληνικής παιδείας, πολύ δε περισσότερο της ανώτερης και της ανώτατης παιδείας.

Όπως είπε πολύ καλά η κατελθούσα από το Βήμα, η συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ -κι εγώ θα συμφωνήσω μαζί της- τα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν ξεχωριστή αξία, κύριε Υπουργέ, και το ξέρετε πολύ καλά, όπως και το ανεκμετάλλετο επιστημονικό δυναμικό, το οποίο έχει η χώρα και το οποίο μεταναστεύει στο εξωτερικό από τα αδιέξοδα, τα οποία έχουν δημιουργηθεί. Δεν είστε εσείς προσωπικά υπεύθυνος γι' αυτό. Ψάχνουν να βρουν μία ευκαιρία ακόμα και στην ακαδημαϊκή κοινότητα να περάσουν από μία «χαράμαδα» και να προσφέρουν για να ζήσουν, να επιβιώσουν -τολμών να πω- να «δώσουν τα φώτα» τους.

Πρέπει, λοιπόν, να πιστέψουμε σε αυτό που όλη η υφήλιος μιλά, το ελληνικό πνεύμα, τον ελληνικό πολιτισμό, την επανάσταση, την οποία μπορεί να φέρουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι που ξεφύτρωσαν, που ξεπήδησαν από τα ελληνικά πανεπιστήμια αντί να καταστέλλουμε και να υποστέλλουμε την ελληνική σημαία και την πίστη στη δυνατότητα, την οποία έχει όλος αυτός ο λαμπρός κόσμος των Ελλήνων επιστημόνων.

Οφείλετε, λοιπόν, ως πολιτική ηγεσία να αντιληφθείτε ότι πολύ πριν την καταστολή υπάρχει συνεννόηση και πολύ πριν τη συνεννόηση υπάρχει ένας στρατηγικός σχεδιασμός, ο οποίος λείπει σήμερα από τη σημερινή Κυβέρνηση και, δυστυχώς, από το Υπουργείο Παιδείας.

Μπαίνω στο επόμενο κομμάτι. Ούτε λίγο ούτε πολύ μας φέρετε σε ένα άρθρο του νομοσχεδίου τη μείωση των ελληνόγλωσσων σχολείων της αλλοδαπής και ιδιαίτερα της Γερμανίας σε μία περίοδο που το μεταναστευτικό ρεύμα προς τη Γερμανία έχει υπερπολλαπλασιαστεί, δεν λέω διπλασιαστεί. Είχε σταματήσει τα τελευταία χρόνια. Ενώ θα έπρεπε σήμερα να μας φέρετε την ίδρυση καινούργιων νηπιαγωγείων και δημοτικών στην περιοχή της Βάτης-Βυρτεμβέργης, όπου αθρόα στις γερμανικές αυτοκινητοβιομηχανίες πηγαίνουν πολλές εκατοντάδες -μπορεί και χιλιάδες ήδη- ελληνικές οικογένειες με τα παιδιά τους για να ζήσουν, εσείς μειώνετε τα ελληνικά σχολεία.

Υπάρχει, κύριε Υπουργέ -και θα ήθελα παρακαλώ να μου πείτε- κάποια συμφωνία με τη Γερμανία για την αλλαγή του εκπαιδευτικού πλαισίου της ελληνικής γλώσσας και της εκμάθησής του ελληνικού πολιτισμού και των γραμμάτων στους Έλληνες της Γερμανίας; Γιατί, δηλαδή, βλέπουμε αυτήν την απόφαση που είναι στο νομοσχέδιο για μείωση των σχολείων, των διπλωματικών και των προξενικών, που έχουν ιδρυθεί στη Γερμανία;

Είναι απορίας άξιο! Δεν το άκουσα στην ομιλία σας. Μπορεί να το είπατε και να μην το κατάλαβα εγώ. Ζητώ συγγνώμη γιατί και εγώ μπαίνω βγαίνα στην Αίθουσα. Όμως ειλικρινά θέλω να μάθω αν υπάρχει κάποια συμφωνία και για ποιο λόγο πηγαίνετε σε μία μείωση την ώρα που ο ελληνικός πληθυσμός στη Γερμανία αυξάνεται. Είναι ένα ερώτημα το οποίο υποθέτω ότι η υπηρεσία σας δεν το έχει λάβει υπ' όψιν της.

Ενημερωθείτε λοιπόν πρώτον, για το τι συμβαίνει στη Γερμανία και δεύτερον, διαπιστώνω και μια άλλη επανάληψη αυτής της απεραντής ξενολατρίας, που καταλαμβάνει πολλές φορές τον ελληνικό λαό και το πολιτικό σύστημα.

Στο σχέδιο νόμου της κ. Διαμαντοπούλου το είχαμε πει και τότε. Υπάρχουν όροι για ξένους καθηγητές που θα έρθουν εδώ, να διαπιστώνουν αν τα δικά μας διδακτορικά είναι καλά. Υπάρχουν παραβουράκια για διδακτορικά, τα οποία μπορούν να δίνονται και σε ξένη γλώσσα και στην αγγλική γλώσσα.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, δεν έχουμε εμπιστοσύνη σε αυτές τις δυνάμεις του ελληνικού πανεπιστημίου; Δεν έχουμε δηλαδή εμπιστοσύνη στους δικούς μας επιστήμονες, της δικής μας παραγωγής; Δεν πρέπει κάποτε να πιστέψουμε και να σταθούμε στα πόδια μας και να δείξουμε σε ολόκληρο τον κόσμο, ξεκινώντας από το Υπουργείο Παιδείας και από την εκπαιδευτική μας πολιτική, ότι αυτή η χώρα πιστεύει στον εαυτό της, ότι αυτή η χώρα έχει λαμπρές δυνάμεις, ότι αυτή η χώρα δεν αξίζει να είναι στο δημόσιο πολιτικό παγκόσμιο κατηγορητήριο, επειδή κάποιοι αποφάσισαν να την πουν χώρα διεφθαρμένων, χώρα ανίκανων και χώρα τεμπέληδων; Μιλώ για αυτούς με τους οποίους συνεργάζεστε σε αυτήν την Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Μαρκόπουλε.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Ιωάννης Πανούσης από τη Δημοκρατική Αριστερά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ώρες-ώρες νομίζω ότι μιλάμε για μια εικονική πανεπιστημιακή πραγματικότητα. Γνωρίζουμε όλοι ότι ο πανεπιστημιακός νόμος, δηλαδή οι εσωτερικές συμφωνίες και οι ισορροπίες κατισχύουν οποιουδήποτε νόμου του κράτους. Στην καλύτερη περίπτωση βαίνουν παράλληλα, στη χει-

ρότερη, κάθε ομάδα έχει το δικό της νόμο μέσα στο πανεπιστήμιο. Γνωρίζουμε όλοι ότι πολλοί έχουν εκλάβει την πανεπιστημιακή αυτοδιοίκηση ως κράτος εν κράτει, χώρο μη ελέγχου και τους εαυτούς τους ως καλυπτόμενους από μία ιδιότυπη ασυλία για ό,τι κάνουν, αλλά και για ό,τι δεν κάνουν.

Γνωρίζουμε όλοι ότι επικρατεί ένας δικόπος φόβος να μην αλλάξουν τα πράγματα, αλλά και να μη μείνουν τα ίδια, φόβος μπροστά στην ελευθερία σε ιδρύματα που υποτίθεται ότι καλλιεργούν την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών.

Γνωρίζουμε όλοι μια γενικευμένη κρίση νομιμοποίησης και εμπιστοσύνης όλων προς όλους. Κανείς δεν εκφράζει το καινούργιο και άπαντες αρνούνται να τοποθετηθούν με σαφήνεια για το ποιο είναι πραγματικά το νέο πανεπιστήμιο.

Στο όνομα της δημοκρατίας πολλές φορές, καταλύονται όλες οι δημοκρατικές διαδικασίες μέσα στα πανεπιστήμια, από αυτούς που έχουν μάθει να χρησιμοποιούν τους αριθμούς κατά βούληση και να αυτοαναγορεύονται σε αποκλειστικούς υπερασπιστές του δημόσιου πανεπιστημίου. Το πανεπιστήμιο ανήκει σε όλους και όχι σε κάποια ομάδα αποκλειστικά ή ειδικά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ένα νομοσχέδιο μπορεί να το αξιολογήσει κανείς με πολλούς τρόπους, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά, πολιτισμικά, ακόμα και από την οπτική γωνία του δημόσιου συμφέροντος, της αποτελεσματικότητας, της δεοντολογίας.

Ένα νομοσχέδιο όμως που αφορά την ανώτατη εκπαίδευση, χρήζει και μιας άλλης προσέγγισης που σχετίζεται με το άνοιγμα των θεσμών και των δομών, με την αξιοκρατία, τη λογοδοσία, τη συνευθύνη, την ελευθερία, εντέλει, με την ακαδημαϊκή παράδοση.

Πολιτικά, το νομοσχέδιο του Υπουργείου έρχεται σε συγκυρία γενικευμένων διαψεύσεων, απονομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος και του πολιτικού προσωπικού. Κοινωνικά, το νομοσχέδιο έρχεται σε περίοδο διεύρυνσης του κοινωνικού αποκλεισμού και δημιουργίας κοινωνίας του 1/5. Οικονομικά, το νομοσχέδιο έρχεται σε μία εποχή που η μέση ελληνική οικογένεια δεν διαθέτει πόρους για αξιοπρεπή επιβίωση και δύσκολα θα μπορούσε να επενδύσει στις σπουδές των παιδιών της. Συνδικαλιστικά, συντεχνιακά, το νομοσχέδιο έρχεται σε μία στιγμή που οι συλλογικοί έχουν απαξιωθεί και απολέσει τη γνήσια εκπροσώπηση των αιτημάτων και των προσδοκιών των εργαζομένων. Τέλος ακαδημαϊκά, το νομοσχέδιο έρχεται εν μέσω θερινής ραστώνης να επικυρώσει την αδυναμία της πανεπιστημιακής κοινότητας να διαμορφώσει ενιαίο και πειστικό λόγο ή αντίλογο.

Είναι τα παραπάνω αρκετά, για να υπερψηφίσει ναι μεν, αλλά ή να καταψηφίσει όχι μεν, αλλά κανείς συνολικά ένα νομοσχέδιο, ένα νόμο-πλαίσιο που αλλάζει το παράδειγμα-το 1982, αναζητώντας άλλους -όχι πάντοτε ευθείς δρόμους- επίτευξης ακαδημαϊκού και κοινωνικού συμβολαίου το 2012;

Θα ήθελα να κάνω τρεις προτάσεις.

Η πρώτη πρόταση αφορά την επιτροπή προσωπικότητας για την επίσημη αξιολόγηση του εθνικού πλαισίου, κάθε χρόνο δηλαδή να ξαναβλέπουμε αυτά τα πράγματα, διότι αφορούν πολλούς ανθρώπους και αφορούν και τη χώρα.

Η δεύτερη πρόταση αφορά την εξαμηνιαία έκθεση των πρυτανικών αρχών στη Βουλή για το πώς πάνε τα πράγματα στο πανεπιστήμιό τους. Ενδεχομένως, θα έπρεπε και η ίδια η Βουλή να φτιάξει ένα φόρουμ διαρκούς συζήτησης και να μην έχει μόνο την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Τέλος θα πρέπει να ξαναδοούμε το θέμα των ασυμβιβάστων. Δεν είναι δυνατόν σε τρεις μήνες να βλέπουμε ανακύκλωση των ίδιων ονομάτων σε άλλους ρόλους μέσα στο πανεπιστήμιο, οι πρυτάνεις να γίνονται μέλη του συμβουλίου διοίκησης, οι κοσμητορες να γίνονται πρυτάνεις και η ίδια ομάδα που εδώ και είκοσι χρόνια έχει φέρει την κρίση μέσω του νόμου που ψηφίζουμε εμείς, να ξαναβρίσκεται στα πράγματα.

Η απάντηση πάντως στο ερώτημα ναι μεν, αλλά ή όχι μεν, αλλά, σε έναν πανεπιστημιακό δάσκαλο, όπως είμαι εγώ, εναπόκειται στη συνείδηση και στην ευθύνη για το αύριο και όχι στις ένθεν κακειθεν ιδεοληψίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρούχα): Ευχαριστούμε

κι εμείς, κύριε καθηγητά.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Μαντάς από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Θα ήθελα να πω ότι πράγματι υπάρχει μία σύγκρουση ανάμεσα σε δύο βασικές αντιλήψεις, που νομίζω ότι εκτυλίσσεται στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, διότι όσο και αν προσπαθήσει κανένας να το διαμορφώσει, να το καλύψει με τον άλφα ή βήτα τρόπο, δεν μπορεί να ξεφύγει από μία πραγματικότητα που υπάρχει στη χώρα μας και διεθνώς.

Είπα στην πρωτομιλία μου -και όχι τυχαία- το παράδειγμα των Καναδών φοιτητών, το παράδειγμα των Βρετανών φοιτητών, το παράδειγμα των φοιτητών της Χιλής και τις κινητοποιήσεις τους. Ξέρετε τι αφορούσαν αυτές οι κινητοποιήσεις; Αφορούσαν, κατά βάση, τις αυξήσεις των διδάκτρων. Είναι λοιπόν ένα πράγμα που έρχεται. Αν επιμεινέτε σ' αυτόν το δρόμο του νεοφιλελεύθερου μοντέλου που με πίστη ακολουθείτε και στο πανεπιστήμιο, αργά ή γρήγορα θα βρεθούμε σ' αυτό και τότε όλες οι θεσμικές τροποποιήσεις, μεταρρυθμίσεις ή όπως αλλιώς θέλετε να χαρακτηρίσουν αυτές, θα έχουν μικρή μόνο σημασία μέσα σε αυτό το πλαίσιο. Ένα πράγμα θα πλήττεται πυρηνικά, δηλαδή η ουσιαστική ελευθερία και η ουσιαστική δημοκρατία.

Συνεπώς τα υπόλοιπα πράγματα ειδικά σ' αυτές τις συνθήκες και ειδικά στις συνθήκες της χώρας μας, θα έλεγε κανείς ότι είναι δευτερεύοντα και από κάποιες πλευρές απολύτως υποκριτικά, διότι αυτοί οι οποίοι μιλάνε -και άκουγα προηγουμένως συναδέλφους που έχουν παίξει ρόλους στη διακυβέρνηση της χώρας- για ομάδες και για κακοδαιμονίες μέσα στο πανεπιστήμιο, είναι αυτοί οι οποίοι τις έφτιαξαν. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά πώς όλα αυτά τα χρόνια τις δημιούργησαν, τις τροφοδότησαν, τις ανέπτυξαν και παίζουν ξανά το ίδιο παιχνίδι.

Εμείς σ' αυτό το μέτωπο, σ' αυτήν την ιστορία, δεν έχουμε καμία δουλεια. Άλλη είναι η προσπάθειά μας. Η προσπάθειά μας είναι μία προσπάθεια μίας ριζικά διαφορετικής αντίληψης επί της ουσίας, δηλαδή ριζικών αλλαγών.

Θα σας πω λοιπόν τι δεν αλλάζει το νομοσχέδιο. Δεν αλλάζει τον οικονομικό μαρασμό των πανεπιστημίων, αφού μέχρι αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, δεν υπάρχει καμμία δέσμευση σε σχέση με τη χρηματοδότηση. Αυτό καταλαβαίνουμε.

Δεν αλλάζει την παντοδυναμία του συμβουλίου του ιδρύματος, έτσι όπως συγκροτείται.

Δεν αλλάζει βεβαίως την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, για το οποίο θα μπορούσε να μιλά κάποιος πολλή ώρα, γιατί έχει πραγματικά συκοφαντηθεί με τον τρόπο που έχει τεθεί. (Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν αλλάζει τη δυνατότητα κάθε ίδρυμα να έχει διειστική και τριετή πτυχία με απόφαση του Υπουργείου, μετά από εισήγηση του πρύτανη και αφού ακούσει τις γνώμες της ΑΔΙΠ και της κοσμητείας. Θα μπορεί δηλαδή να το κάνει αυτό. Θα μπορεί δηλαδή να διασπάσει τα πτυχία. Θα μπορούμε πια να μπούμε σε έναν κύκλο καταρτίσεων, με απίστευτα πιστοποιητικά, τα οποία θα μαζεύονται από εδώ και από εκεί και στο τέλος δεν θα είναι απολύτως τίποτα.

Βεβαίως δεν αλλάζει την ίδρυση του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου σε κάθε πανεπιστήμιο που εκλέγει και αυτό το συμβούλιο του ιδρύματος, το οποίο θα διαχειρίζεται όλη την περιουσία του πανεπιστημίου και όλα τα κονδύλια -πλην τακτικού προϋπολογισμού- και θα αναπτύσσει επιχειρηματική δραστηριότητα, γιατί εκεί είναι κατά τη δική μας γνώμη ένα κεντρικό σημείο. Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο είναι στο στόχο όλης αυτής της περιφημής μεταρρυθμιστικής προσπάθειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Δεν αλλάζει τα υποχρεωτικά διδάκτρα στα μεταπτυχιακά και δεν αλλάζει τη συρρίκνωση μέχρι καταργήσεως, της φοιτητικής μέριμνας και την επερχόμενη κατάργηση του δωρεάν συγγραμματος.

Δεν αλλάζει την έγκριση των προγραμμάτων σπουδών από την ΑΔΙΠ, η οποία πρέπει να είναι σύμφωνα με το εθνικό πλαίσιο προσόντων και το πλαίσιο προσόντων του ευρωπαϊκού χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και δεν αλλάζει και την ταξινόμική ψήφο.

Αλλάζει όμως προς το αυταρχικότερο ένα πολύ-πολύ κρίσιμο ζήτημα που τονίστηκε από πολλές πλευρές με διαφορετικούς τρόπους, το θέμα των καταργήσεων, συγχωνεύσεων τμημάτων. Ξαναθυμίζουμε κι εδώ ότι εσείς δημιουργήσατε αυτό το απίστευτο αλαλούμ που υπάρχει στο χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης. Μάλιστα είναι μία διαδικασία και δεν έρχεται τυχαία αυτό. Δεν είναι κάτι που θα δούμε και θα ξαναδούμε. Θα δείτε εδώ, σε αυτό το επόμενο διάστημα, πως όσο βίαιη αφέθηκε να εννοηθεί ότι θα είναι η επιβολή στο πανεπιστήμιο του νόμου και της τάξης, με άλλο τόσο βίαιο τρόπο και χωρίς –κατά τη δική μας εκτίμηση και πρόβλεψη– ιδιαίτερη διαπραγμάτευση και σύμφωνες γνώμες κ.λπ., θα προχωρήσουν πάλι ανορθολογικά, πάλι ανάποδα οι συγχωνεύσεις, οι καταργήσεις τμημάτων για λόγους που βεβαίως έχουν σχέση με το μνημόνιο.

Συνεπώς για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε με σφοδρότητα, θα έλεγα, αυτό το νομοσχέδιο και βεβαίως θα στηρίξουμε ριζικές αλλαγές που θα κάνουν πραγματικά το πανεπιστήμιο δημόσιο κοινωνικό και προσβάσιμο σε όλο τον κόσμο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδερφε.

Ο κ. Γεώργιος Κυρίτης εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστεράς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΗΣ: Θα επιμείνω σε αυτά που έλεγα, γιατί μέχρι στιγμής, δεν έχω καταλάβει για ποιο πανεπιστήμιο μιλάμε. Δηλαδή τι πανεπιστήμιο ακριβώς θέλουμε; Υποτίθεται ότι μιλάμε όλοι για ένα δημοκρατικό πανεπιστήμιο, για ένα προοδευτικό πανεπιστήμιο, αλλά από αυτά που ακούγονται, διατηρώ τις επιφυλάξεις μου.

Ναι, να ξεκινήσουν, να ανοίξουν τα πανεπιστήμια. Μετά όμως πιστεύω ότι πρέπει να ξεκινήσουμε συνεχώς να ανανεώνουμε και να μπορούμε σε καινούργιους όρους, σε καινούργιους νόμους, σε καινούργια πράγματα μέσα στο πανεπιστήμιο, γιατί το πανεπιστήμιο είναι ανοικτό από παντού. Δεν μπορούμε εδώ να κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Δεν είναι δυνατόν να μην ξέρουμε τι πανεπιστήμια έχουμε. Κάνουμε σαν να ζούμε σε μία εικονική πραγματικότητα, ότι είχαμε δηλαδή ένα πολύ σπουδαίο πανεπιστήμιο το οποίο ξαφνικά χάλασε και τώρα έρχονται κάποιοι «κακοί» άνθρωποι οι οποίοι θέλουν να το χαλάσουν ακόμα περισσότερο.

Αυτά δεν αισθάνομαι ότι δημιουργούν την αίσθηση στον κόσμο ότι αντιμετωπίζουμε πολιτικά το ζήτημα. Δεν πρέπει να γίνουμε πρωτοβάθμια σωματεία για να αντιμετωπίσουμε ένα τόσο σοβαρό θέμα. Πρέπει να ελέγχουμε το πανεπιστήμιο. Το πανεπιστήμιο πρέπει να ελέγχεται. Είναι πηγή και διαφθοράς χρημάτων. Εμείς θέλουμε ανοικτά, δημοκρατικά πανεπιστήμια που να βγάζουν και καινούργιους ανθρώπους. Είναι κάστες κλειστές και πρέπει να τις «σπάσουμε».

Εάν λοιπόν συμφωνούμε όλοι σε αυτό, εδώ είμαστε να το συζητήσουμε. Δεν έχουμε αντιρρήσεις πάνω σε αυτό. Απλώς να μη λέμε από την αρχή «αυτό δεν περνάει, αυτό περνάει». Δεν μπορούμε να το ρυθμίσουμε εμείς. Ας αφήσουμε τη ζωή να δείξει, που έλεγαν και οι παλιοί αριστεροί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδερφε.

Το λόγο έχει ο κ. Γιώργος Κωνσταντόπουλος εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ είναι σαφές και εύλογη η πρόθεσή σας να ανοίξετε τα ελληνικά πανεπιστήμια το συντομότερο δυνατόν, την 1η Σεπτεμβρίου. Το κάνετε αυτό, γιατί απλά αφουγκραστήκατε τόσο την επιστημονική κοινότητα όσο και την ίδια την κοινωνία, η οποία δεν θέλει διαφορετική μεταχείριση γι' αυτούς που επιλέγουν να σπουδάσουν στο ελληνικό πανεπιστήμιο, απ' αυτούς που έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν σε ξένα πανεπιστήμια.

Αφουγκραστήκατε έναν ολόκληρο κόσμο ο οποίος πραγματικά ιδρώνει για να σπουδάσει τα παιδιά του και θέλει ανοιχτά τα πανεπιστήμια.

Θα ήθελα μόνο να σας επισημάνω ορισμένες παρατηρήσεις μου, αρχίζοντας από το άρθρο 8 και ιδιαίτερα την παράγραφο 5 του ν. 4009, όπου διακρίνω μια διαφορετική μεταχείριση για ανθρώπους που έχουν τα ίδια προσόντα και είναι συνταξιούχοι του ίδιου πανεπιστημίου ή συνταξιούχοι άλλων πανεπιστημίων. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορεί να εκλεγεί κάποιος ως εξωτερικό μέλος του συμβουλίου αν είναι συνταξιούχος του ίδιου πανεπιστημίου. Αντίθετα, μπορεί να εκλεγεί αν είναι συνταξιούχος άλλου πανεπιστημίου. Ας υποθέσουμε, δηλαδή, ότι έχουμε κάποιον καθηγητή του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου ο οποίος είναι συνταξιούχος. Αυτός μπορεί να είναι μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, μπορεί να έχει όλα τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, αλλά δεν μπορεί να εκλεγεί ως εξωτερικό μέλος του συμβουλίου του οικείου πανεπιστημίου. Όμως μπορεί ένας συνταξιούχος καθηγητής του Αριστοτελείου να εκλεγεί στην ίδια θέση ή το αντίθετο.

Δεν μπορώ να καταλάβω αν υπάρχουν προφανείς και εύλογοι λόγοι προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, ώστε εμείς, ως κοινοί νομοθέτες, να νομοθετήσουμε αυτήν τη διάταξη. Όμως προφανώς δεν υπάρχουν τέτοιοι προφανείς και εύλογοι λόγοι προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ή άλλοι λόγοι, τους οποίους έτσι κι αλλιώς δεν μπορώ να κατανοήσω. Υπάρχει μια συμπεριφορά την οποία νομίζω ότι δεν μπορούμε να τη νομοθετήσουμε.

Το ίδιο ισχύει και για κάποιους συνταξιούχους καθηγητές ξένων πανεπιστημίων, οι οποίοι μπορούν να έρθουν να καταλάβουν θέση εξωτερικού μέλους, κάτι το οποίο όμως δεν μπορούν να κάνουν οι συνταξιούχοι του ίδιου πανεπιστημίου.

Και εν πάση περιπτώσει, εάν προχωρήσουμε στην τροποποίηση αυτής της παραγράφου του ν. 4009, θα πρέπει να καταλάβω και κάτι άλλο. Γιατί δίνουμε το δικαίωμα και σε έναν, ο οποίος είναι σε ηλικία κοντά στο όριο συνταξιοδότησης, να μπορεί να εκλεγεί μέλος του συμβουλίου διοίκησης, να μπορεί να εκλεγεί πρύτανης και μετά από ένα χρόνο να πρέπει να ξανακάνουμε εκλογές ή να πρέπει να φέρετε μια νομοτεχνική διάταξη με την οποία να τροποποιείτε το ίδιο θέμα; Γιατί δεν το λύνουμε και αυτό το θέμα; Είναι πραγματικά απορίας άξιον.

Υποσχεθήκατε χθες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ότι θα δείτε αυτό το θέμα. Όμως δεν είδαμε να έρχεται νομοτεχνική διάταξη, ώστε να υπάρχει το ευδόκιμο της θητείας, να υπάρχει χρόνος για τη θητεία του. Εφόσον δεν αφήνετε συνταξιούχους καθηγητές να είναι εξωτερικά μέλη των συμβουλίων διοίκησης, πώς αφήνουμε πρυτάνεις να είναι συνταξιούχοι και να είναι ακόμα πρυτάνεις; Νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να το δείτε.

Όπως είπατε και εσείς ο ίδιος, ο νόμος Διαμαντοπούλου είχε μια σημαντική αδυναμία στο διοικητικό του σκέλος. Ας μην έχουμε και σ' αυτό το σχέδιο νόμου διοικητικές αδυναμίες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Κωνσταντόπουλε.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Αμανατίδης εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ:** Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αισθάνομαι την ανάγκη από το Βήμα της Βουλής να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου στην οικογένεια του Χρήστου Τσολάκη, όπως πιστεύω και όλων των συναδέλφων της Κοινοβουλευτικής Ομάδας μας για το γεγονός του θανάτου του. Ο Χρήστος Τσολάκης ως μέλος της εκπαιδευτικής κοινότητας, καθηγητής στο Παιδαγωγικό Τμήμα Θεσσαλονίκης, θα λείψει απ' όλους μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, «Μόνο η καλή γνώση της πραγματικότητας είναι αυτή που θα μας οδηγήσει να την αλλάξουμε», σύμφωνα με τα λόγια του Μπρεχτ. Όμως εκτιμώ ότι πολλά μέλη του Κοινοβουλίου και συνάδελφοι εδώ, δεν ξέρουν ή κάνουν ότι δεν ξέρουν ποια είναι η πραγματικότητα. Ακούσαμε από τα χείλη της κ. Χριστοφιλοπούλου να λέγεται: «τι καλά που λειτούργησαν τα πανεπιστήμια!». Δεν έχουν ακούσει τίποτε για κλεισίματα τμημάτων πανεπιστημιακών σχολών λόγω υποχρηματοδότησης;

Δεν έχουν ακούσει ότι τα αποθεματικά των πανεπιστημίων έχουν κουρευτεί με αποτέλεσμα να μην μπορούν να λειτουργήσουν; Αυτά δεν έχουν σχέση με το μνημόνιο; Η απάντηση κατ'εμάς είναι προφανής: Γίνονται κατ'επιταγή του μνημονίου.

Έχει γίνει διάλογος για τα πανεπιστήμια; Γιατί έχει αναφερθεί ότι από το 2004 γίνεται διάλογος. Όλοι οι διάλογοι που έκαναν

οι προηγούμενες κυβερνήσεις ήταν προσχηματικοί. Είναι κατ'επίφαση διάλογοι. Φόρτωναν με ενοχές την εκπαιδευτική κοινότητα για τα όσα στραβά υπάρχουν στην εκπαίδευση, φροντίζοντας να απαξιώσουν όχι μόνο τα πανεπιστήμια, αλλά όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Και όταν δεν κατάφερναν να περάσουν αυτά που ήθελαν, τότε απειλούσαν με τον μπαμπούλα της καταστολής.

Γιατί η καταστολή δεν χρησιμοποιήθηκε για τους εργοδότες οι οποίοι απολύουν, οι οποίοι χρησιμοποιούν τη μαύρη εργασία; Γιατί δεν προστατεύεται το δικαίωμα της εργασίας;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρώτα απ' όλα, υπέρτατος νόμος είναι το Σύνταγμα και το Σύνταγμα προστατεύει τη δημόσια δωρεάν παιδεία. Αυτό το κοινωνικό δικαίωμα της δημόσιας δωρεάν παιδείας θα το υπερασπιστούμε με όλες τις δυνάμεις μας.

Συγχωνεύσεις. Υπάρχει αντίστοιχη εμπειρία στις συγχωνεύσεις απ' αυτό που επιχειρήθηκε τα δυο προηγούμενα χρόνια, στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Κυρίες Υπουργέ, ελπίζω το όνομα που δώσατε, το «Αθηνά», κατ'ευφημισμό βέβαια, με τη σοφία, για να μην καταλήξει να μετονομαστεί σε «Προκρούστης», γιατί πώς αλλιώς μπορεί να χαρακτηριστεί η διάταξη στο άρθρο 1, όπου μπορούν να κλείνουν οι πανεπιστημιακές σχολές όταν δεν είναι σύμφωνες με τις ανάγκες και τις δυνατότητες της εθνικής οικονομίας; Δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί αυτή η διάταξη έτσι ώστε να κλείνουν οι σχολές κατά το δοκούν και μόνο με το ότι η εθνική οικονομία δεν αντέχει;

Το τελευταίο σημείο που θέλω να αναφέρω είναι το εξής: Κυρίες Υπουργές, η συνέντευξη που δώσατε σήμερα το πρωί στη ΝΕΤ επιβεβαιώνει όλα αυτά τα οποία μας οδηγούν να μην ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Έχετε πει ότι «ο ν. 4009 θα εφαρμοστεί, φέρνεται ρυθμίσεις ώστε να εφαρμοστεί, βοηθάτε στην υλοποίησή του και όσον αφορά τη θητεία των πρυτάνεων λέτε εκβιαστικά ότι αυτό γίνεται με την προϋπόθεση να λειτουργήσουν το θεσμικό πλαίσιο» του ν. 4009.

Κυρίες Υπουργέ, θα σας αναφέρω και άλλα τρία επείγοντα ζητήματα. Αν είναι επείγον να δούμε την άσκηση ιδιωτικού έργου από στελέχη της εκπαίδευσης, είναι άλλο τόσο επείγον: α. να ρυθμίσουμε τα θέματα αναπληρωτών που γίνονται τώρα! β. να ρυθμίσουμε τα θέματα των εκπαιδευτικών αδειών. Πρέπει να γίνουν τώρα. Και τρίτον να ρυθμιστεί η μη εφαρμογή του ν. 4024 στους εκπαιδευτικούς και να θεσμοθετηθεί η ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξή τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδερφε.

Η κ. Μαρία Γιαννακάκη εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστεράς έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια ζητήματα που αφορούν στο προσωπικό των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ.

Ο ν. 4009/2011 περιελάμβανε μια σειρά από διατάξεις κυρίως στο άρθρο 80, που ρύθμιζαν θέματα του προσωπικού των ιδρυμάτων κατά τη μεταβατική φάση στο νέο σύστημα. Δυστυχώς, όπως αποδείχθηκε, πολλές απ' αυτές τις διατάξεις είναι είτε ελλειπείς είτε προβληματικές. Η λίστα με τα ζητήματα που απαιτούν νομοθετική παρέμβαση, είναι μεγάλη. Ενδεικτικά θα ήθελα να αναφέρω τα εξής:

Θα πρέπει να υπάρξει ειδική ρύθμιση για το ειδικό και εργαστηριακό διδακτικό προσωπικό των ΑΕΙ, το γνωστό ΕΕΔΙΠ στο άρθρο 79 στο ν. 4009, ως προσθήκη στην παράγραφο 3α του παρόντος, που να αναφέρει «τα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μέλη ΕΕΔΙΠ των κλάδων Ι και ΙΙ εντάσσονται αυτοδίκαια σε θέσεις προσωπικού ΕΕΔΙΠ και ασκούν τα ίδια καθήκοντα που ασκούσαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου».

Το δεύτερο ζήτημα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ, αφορά στο θέμα των τυπικών προσόντων των εξωτερικών μελών των συμβουλίων των ΑΕΙ στην παράγραφο 4 του άρθρου 2. Εκτός του πτυχίου πανεπιστημίου θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται και το πτυχίο ΤΕΙ, διαφορετικά τίθεται θέμα διάκρισης.

Επίσης το Υπουργείο οφείλει να επανεξετάσει την παράγραφο 2 του άρθρου 5 κατά την οποία εισάγεται μία διάκριση ανάμεσα

στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ ως προς το ζήτημα της έγκρισης πιστώσεων για τις εξελίξεις.

Θα πρέπει επίσης να επιλυθεί και το ζήτημα της ένταξης των υπηρετούντων στα πανεπιστήμια, με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, το λεγόμενο ΙΔΑΧ, στον κλάδο ΕΕΔΙΠ και ΕΕΔΙΠ ΙΙ.

Επίσης αναφορικά με το άρθρο 18, στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι δεν μπορεί κάποιος να διεκδικήσει θέση καθηγητή αν έχει διδακτορικό σ' αυτό το πανεπιστήμιο και δεν έχουν παρέλθει τρία έτη από την ημερομηνία απόκτησής του, εκτός αν έχει εργαστεί αποδεδειγμένα σε ερευνητικό κέντρο της αλλοδαπής ή της ημεδαπής για τρία χρόνια. Επίσης δεν μπορεί να εκλεγεί σε οποιαδήποτε καθηγητική βαθμίδα, αν δεν έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον έναν από τους τρεις κύκλους σπουδών σε ίδρυμα διαφορετικό απ' αυτό όπου διεκδικεί μία θέση. Ενώ το πνεύμα του νομοθέτη είναι σωστό, γιατί προσπαθεί να «σπάσει» την εξάρτηση μεταξύ καθηγητή και φοιτητή, από 'κει και πέρα όμως, δημιουργεί ένα περιοριστικό πλαίσιο, γιατί πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι τα πανεπιστήμια στη χώρα μας δεν είναι πάρα πολλά. Υπάρχουν δύο θηριώδη πανεπιστήμια όσον αφορά στο μέγεθος και από 'κει και πέρα, αυτό περιορίζει τη δυνατότητα εξεύρεσης θέσεων.

Επίσης στο άρθρο 5 παράγραφος 5, με το θεσμικό πλαίσιο που ίσχυε μέχρι πριν την ψήφιση του ν. 4009 οι μόνιμοι λέκτορες που υπηρετούσαν στα ΑΕΙ σε προσωποπαγείς θέσεις, είχαν το δικαίωμα να εξελιχθούν και να ζητήσουν την προκήρυξη της θέσης τους στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή. Στο πλαίσιο αυτό, μέρος των μόνιμων λεκτόρων προέβη στη χρήση των σχετικών διατάξεων τόσο πριν την ψήφιση του ν. 4009 όσο και μετά, περιπτώσεις στις οποίες ο ενδιαφερόμενος είχε υποβάλει αίτηση εξέλιξης έως την 1η Ιουλίου 2011, κατέχοντας σήμερα μόνιμη θέση επίκουρου καθηγητή.

Για λόγους ίσης μεταχείρισης σε σχέση με άλλες κατηγορίες μελών ΔΕΠ, για τις οποίες προβλέπονται σχετικές ρυθμίσεις, παραδείγματος χάριν επί θητεία λέκτορες, μόνιμοι, επίκουροι κ.λπ., αλλά και γιατί καταργείται η βαθμίδα του λέκτορα, γεγονός το οποίο μεταβάλλει αιφνιδιαστικά και δυσμενώς την επαγγελματική κατάσταση των μόνιμων λεκτόρων, κρίνεται απαραίτητη η παροχή της δυνατότητας εξέλιξης και στους μόνιμους λέκτορες για τη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή.

Επίσης, στο άρθρο 5 ο νόμος θα πρέπει να είναι σαφής σε ό,τι θεσπίζει για να μην υπάρχει άνιση μεταχείριση και υποκειμενισμός στην εκλογή και στην εξέλιξη των καθηγητών. Στο πλαίσιο αυτό απαραίτητη προϋπόθεση για την εκλογή καθηγητή θα πρέπει να είναι η κατοχή διδακτορικού διπλώματος. Αν υπάρχουν όμως αναγνωρισμένοι καλλιτέχνες ή άνθρωποι των γραμμάτων που η σχολή ενός πανεπιστημίου θέλει να τους αξιοποιήσει, μπορεί να τους αναθέτει τη διδασκαλία μαθημάτων που κρίνει σκόπιμο να διδασθούν από εντεταλμένους καθηγητές. Συνεπώς δεν μπορεί κάποιος να εκλέγεται σε θέση καθηγητή ΑΕΙ, στα καθήκοντα των οποίων συμπεριλαμβάνονται όχι μόνο η διδασκαλία και η έρευνα αλλά και η εποπτεία διπλωματικών και διδακτορικών διατριβών, όταν ο ίδιος δεν έχει εκπονήσει διδακτορική διατριβή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κύριος Κουίκ εκ μέρους των Ανεξαρτήτων Ελλήνων έχει το λόγο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν έφερα το ipad. Έφερα ένα δημοσίευμα που φαντάζομαι ότι κάποιους από το ΣΥΡΙΖΑ και από τη ΔΗΜΑΡ θα τους ικανοποιεί πάρα πολύ. Το δημοσίευμα έχει να κάνει με το Υπουργείο Παιδείας και απορώ, κύριε Υπουργέ, πώς δεν έχετε εκδώσει μία ανακοίνωση για το θέμα αυτό. Αναφέρεται σε επιστολή η οποία ελήφθη και που δημοσιεύεται σήμερα στον «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ». Αν δεν την έχετε λάβει προσωπικά υπ' όψιν, παρακαλώ πολύ να εγκαλέσετε τους συνεργάτες σας γιατί δεν σας ενημέρωσαν, διότι η συμβουλευτική επιτροπή τουρκικής μειονότητας της δικής Θράκης έστειλε αυτήν την επιστολή στο Υπουργείο Παι-

δείας, απαιτώντας να αλλάξει το κεφάλαιο του βιβλίου της ιστορίας της έκτης δημοτικού για τη μικρασιατική καταστροφή και αντί για σφαγές χριστιανών και λεηλασίες από Τούρκους, να επιστρέψουμε στους γνωστούς «συνωστισμούς» στη Σμύρνη.

Τους ενοχλεί πάρα πολύ να γράφεται στο βιβλίο, όπως αναφέρουν στην επιστολή. Είναι θέμα Υπουργείου Παιδείας. Δικής σας αρμοδιότητας. «Οι Τούρκοι μπήκαν στη Σμύρνη, πυρπόλησαν την ελληνική και αρμενική συνοικία, ενώ ο Μητροπολίτης Χρυσόστομος παραδόθηκε στο μουσουλμανικό πλήθος και θανατώθηκε. Σφαγές χριστιανών και λεηλασίες ολοκλήρωσαν την καταστροφή. Ήταν το δραματικό τέλος της μακραίωνης ελληνικής παρουσίας στην περιοχή». Αυτά γράφει το βιβλίο.

Λέμε και προς το Υπουργείο Εξωτερικών ότι πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουμε γίνει βεντούζα πάνω στο προξενείο της Κομοτηνής. Προσέξαμε πάρα πολύ ποιους υποψήφιους βάλαμε από την περιοχή. Νομίζω ότι ο Πάνος Καμμένος ήξερε πολύ καλά τι έκανε.

Οι Τούρκοι της δυτικής Θράκης λένε: «Είμαστε υπέρ της κάθαρσης των βιβλίων, γιατί αυτά δεν συμβαδίζουν με τη φιλία και την αλληλεγγύη. Δημιουργούν συστηματικά μια προκατειλημμένη κοινωνία και ετοιμάζουν το έδαφος της στήριξης των ακραίων απόψεων και κύκλων από την κοινωνία, όπως συμβαίνει συχνά τον τελευταίο καιρό στη χώρα μας».

Αν μέσα στη συγκυβέρνηση, δεν έχετε στείλει το βιβλίο αυτό για διόρθωση στη ΔΗΜΑΡ -απλόχερα μπορείτε να το στείλετε και σε κάποιους στο ΣΥΡΙΖΑ που παραποίησαν και την ιστορία του '21- τότε, κύριε Υπουργέ, παρακαλώ πολύ δώστε μια επίσημη απάντηση. Αντιλαμβάνεστε όμως ότι, ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, αυτού του είδους τα θέματα δεν μπορούμε σε καμμία περίπτωση εμείς να τα κάνουμε αποδεκτά. Τα καταγγέλλουμε και εφιστούμε την προσοχή σε εσάς και τον κ. Αβραμόπουλο.

Σε ό,τι αφορά τώρα το νομοσχέδιο θέλω να σας πω ότι, αρκετά, άκουσα τα συντεχνιακά. Γιατί απ' ό,τι καταλαβαίνω όλη αυτή η ιστορία έχει να κάνει με τους πρυτάνεις, πώς θα βγαίνουν οι πρυτάνεις, πώς δεν θα βγαίνουν οι πρυτάνεις, αν θα είναι αξιόλογοι οι πρυτάνεις κ.λπ..

Σας είπα και στην πρωτολογία μου ότι το πρόβλημα είναι, να επιλύσετε τα ουσιαστικότερα ζητήματα που αφορούν την ανωτάτη παιδεία. Μην ξαναγυρίσουμε σε εποχές των φοιτητικών μας χρόνων. Φαντάζομαι ότι οι παλαιότεροι τα θυμούνται. Για να δώσουμε εξετάσεις έπρεπε να είχαμε αγοράσει το βιβλίο του καθηγητή ή να έχουμε κάνει φροντιστήρια στο φροντιστήριο του καθηγητή. Μην φτάνουμε σ' αυτά τα σημεία.

Κύριε Υπουργέ, το τι κάνατε ως συγκυβέρνηση με το ν. 4009 ομολογώ ότι τη συντριπτική πλειοψηφία των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, που είμαστε καινούργιοι πολιτικοί στη Βουλή, δεν την αφορά. Εκτιμώ αφάνταστα το γεγονός ότι ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, κ. Μαρκόπουλος, στην τοποθέτηση που έκανε επί προσωπικού, απαντώντας στο συνάδελφο, κ. Γεωργιάδη, είπε ότι εν πάση περιπτώσει και η αυτοκριτική είναι ένα θετικό για κάποιον πολιτικό που σκέφτεται σωστά και με βάση τις σύγχρονες απαιτήσεις που έχει ένας δοκιμαζόμενος από την τρόικα, σήμερα, λαός.

Συνεπώς, κύριε Υπουργέ, πραγματικά θα σας ζητήσω αυτά που πρόκειται να κάνετε για την παιδεία, στο βαθμό που θα σας αφήσει ο Τόμσεν, ως στοχεύουν στο φοιτητή και την οικογένειά του. Θα συμφωνήσω με τη συνάδερφο του ΣΥΡΙΖΑ ότι έχουμε από τα καλύτερα πανεπιστήμια στον κόσμο. Μην τα χαλαρίσουμε, επειδή κάθε χρόνο πρέπει να φέρνουμε νέους νόμους για να αλλάζουμε το στάτους της λειτουργίας τους.

Ας προσπαθήσουμε έξω από τις συνεχνίες των πανεπιστημιακών να φτιάξουμε μια παιδεία που θα είναι συνέχεια όλης εκείνης της περήφανης πραγματικά, γενιάς των καθηγητών που μας δόξαζε στο εξωτερικό. Τους βλέπουμε στο εξωτερικό και λέμε γιατί δεν έρχονται να δουλέψουν στην Ελλάδα. Γι' αυτό δεν έρχονται να δουλέψουν στην Ελλάδα. Γι' αυτά που συζητάμε σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ, κύριε συνάδερφε.

Το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς πρέπει να σας συγχαρώ για την ταχύτητα με την οποία ανταποκρίνεστε στις παρατηρήσεις των συναδέρφων Βουλευτών. Αναφέρομαι στην, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, περισσότερη διασάφηση του θέματος των τμημάτων με τη σύμφωνη γνώμη του κοσμήτορα.

Αυτό είναι απολύτως στο πνεύμα του ν.4009. Και το λέω για τους συναδέρφους του ΠΑΣΟΚ που είχαν εκφράσει θεμιτές ανησυχίες, κύριε Μπόλαρη, διότι η λογική του ν. 4009 είναι ακριβώς η δημιουργία θεσμικών αντιβάρων.

Άρα λοιπόν με την προσθήκη που ετοιμάζεται και που κάνει ο κύριος Υπουργός, αυτά τα θεσμικά αντίβαρα εξυπηρετούνται και στο σημείο του νόμου που αναφέρεται στο τμήμα, ώστε να διασχεδαστούν και οι όποιες ανησυχίες υπήρχαν στο συγκεκριμένο σημείο.

Είναι ένας λόγος παραπάνω για να αντιληφθούν όλες οι δυνάμεις που θέλουμε να ολοκληρωθεί η μεταρρύθμιση, ότι πράγματι οι σημερινές αλλαγές είναι πλήρως εναρμονισμένες με το πνεύμα του ν. 4009.

Θα πω ότι ήδη ο κύριος Υπουργός έχει δεχθεί η θητεία του κοσμήτορος να είναι μόνο μία φορά, πράγμα το οποίο είναι πάλι στο πνεύμα του να μην υπάρχει συναλλαγή.

Όσον αφορά το άρθρο 8, θα ήθελα να πω ότι είναι απολύτως απαραίτητο να ψηφιστεί για να ανοίξουν τα σχολεία.

Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να πω ότι για εμένα το άρθρο 8 είναι ένας ακόμη λόγος για το κατεπείγον της σημερινής συζητήσεως. Ίσως περισσότερο και από τα άλλα που λέγαμε για τα πανεπιστήμια.

Το άρθρο 9 που αφορά τα κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης, είναι ένα πολύ καλό άρθρο. Θέλω να υπενθυμίσω ότι εκκρεμεί υποχρέωση της χώρας για την πλήρη αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των κέντρων αυτών. Είναι άλλωστε, μνημονιακή υποχρέωση της χώρας κι έχουμε παραπεμφθεί γι' αυτό πολλάκις στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Στο υπόλοιπο της ομιλίας μου θα αναφερθώ στην καρδιά της σημερινής νομοθετικής πρωτοβουλίας και ίσως στο σημείο που δημιούργησε τις μεγαλύτερες αντιδράσεις. Εγώ θα προσπαθήσω στα επόμενα δύο λεπτά να αποδείξω ότι κακώς δημιουργήθηκαν αυτές οι αντιδράσεις. Το σημείο το οποίο προέκρινε σε πολλούς την εντύπωση ότι υφίσταται κάποιου είδους αντιμεταρρύθμιση, είναι το σημείο που λέει ότι «τα ήδη κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου αναδεδειγμένα συμβούλια διατηρούνται έως τη λήξη της θητείας τους». Αυτό δημιούργησε μία πολύ μεγάλη συζήτηση κι έδωσε το δικαίωμα σε κάποιους -που δεν είχαν όμως διαβάσει επακριβώς και σωστά το παραπάνω κομμάτι του νόμου- να θεωρούν ότι με κάποιο τρόπο επιβραβεύει η πολιτεία εκείνους τους πρυτάνεις οι οποίοι παρανόμησαν, μην εφαρμόζοντας το νόμο.

Θα ήθελα να πω εδώ, απευθυνόμενος στους συναδέρφους του ΣΥΡΙΖΑ, το εξής: Βεβαίως οι πρυτάνεις και όλοι μπορούν να έχουν τη γνώμη τους. Φαντάζομαι όμως ότι κι εσείς δέχεστε ότι η νομοθετική πρωτοβουλία σε μία κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν είναι στη σύνοδο των πρυτάνεων. Η νομοθετική πρωτοβουλία παραμένει στη Βουλή. Κι αυτά που ψηφίζει η Βουλή δεσμεύουν τελικά τους πάντες είτε τους αρέσουν είτε δεν τους αρέσουν. Αυτή είναι η έννοια του κράτους και αυτή είναι η έννοια της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Απαντώ λοιπόν κυρίως σε όσους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ εξέφρασαν αυτές τις ανησυχίες, τα εξής: Αν διαβάσετε με προσοχή το άρθρο 2 και την παράγραφο 1, τις παραγράφους 2 και 3 σας διαβεβαιώ, κυρίες και κύριοι συνάδερφοι, ότι είναι πολύ πιο αυστηρή η διάταξη απ' ό,τι ίσχυε στο ν. 4009. Ο ν. 4009, που ψηφίσαμε πέρυσι με τόσο μεγάλη πλειοψηφία, δεν προέβλεπε ούτε την επιστολική ψήφο ούτε τη δυνατότητα να συνεχιστεί και να σχηματιστεί το συμβούλιο διοικήσεως, ακόμη κι αν δεν έχει φτάσει εκεί ο εκπρόσωπος των φοιτητών, όπως προβλέπει η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία. Άρα στην πραγματικότητα όχι μόνο δεν πρόκειται περί μιας οπισθοχωρήσεως, αλλά αντιθέτως είναι πράγματι θέματα που αν τα είχαμε σκεφτεί πέρυσι -δεν τα

είχαμε σκεφτεί- θα έπρεπε να τα έχουμε βάλει στο νόμο ώστε να τον κάνουμε πιο λειτουργικό.

Στην πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ, η κριτική η οποία ασκήθηκε, είναι τελείως λανθασμένη από αυτήν την πλευρά. Έχουν δίκιο οι συνάδερφοι του ΣΥΡΙΖΑ να λένε ότι ο νόμος όχι μόνο δεν αλλάζει, αλλά αντιθέτως εφαρμόζεται με πολύ μεγάλη ταχύτητα. Έτσι είναι. Ο ελληνικός λαός έτσι αποφάσισε. Σε εμάς έδωσε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Εμείς θα αποφασίσουμε τους νόμους. Εσείς μπορείτε να διαμαρτύρεστε όσο θέλετε. Σας παρακαλώ όμως πάρα πολύ, δεν είναι κομψό και δεν είναι τιμητικό για το κοινοβουλευτικό αξίωμα να ακούω από συναδέλφους «δεν θα εφαρμοστεί ο νόμος».

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδερφοι, καλούν Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, πολίτες της ελληνικής πολιτείας να μην εφαρμόζουν τους νόμους που ψηφίζει η Βουλή, τότε, με συγχωρείτε, η χώρα σε λίγο θα είναι σε πλήρες χάος και ο καθένας θα κάνει ό,τι θέλει. Ευτυχώς στις συντεταγμένες κατά νόμο πολιτείες, η Βουλή ψηφίζει και το κράτος εφαρμόζει –κι έχει το κράτος τους τρόπους να εφαρμόζει- τους νόμους που ψηφίζει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής **κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ**)

Η μεταρρύθμιση λοιπόν προχωράει. Ο νόμος θα εφαρμοστεί. Τα πανεπιστήμια θα αλλάξουν. Δεν υπάρχει λόγος να ανησυχεί κανένας από την πλευρά εκείνη των μεταρρυθμιστών, οι οποίοι φοβήθηκαν ότι κάνουμε ένα βήμα πίσω. Δεν κάνουμε ένα βήμα πίσω. Κάνουμε άλλο ένα βήμα μπρος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, κ. Αρβανιτόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αρχίσω με μια παρατήρηση πάνω σ' αυτό που είπε ο κ. Κουίκ. Αυτές είναι παρατηρήσεις όσον αφορά το καινούργιο βιβλίο της ιστορίας που έχει διανεμηθεί στα σχολεία, που εκτόνησε μια ομάδα ιστορικών, γύρω από τον κ. Κολιλιόπουλο. Πήραμε την επιστολή. Δεν πρόκειται το βιβλίο αυτό να αλλάξει.

ΤΕΡΕΝΣ - ΣΠΕΝΣΕΡ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Την αγνοείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Την αγνοούμε την επιστολή αυτή.

Το δεύτερο ζήτημα που ήθελα να θίξω έχει να κάνει με τα θέματα τα οποία συζητήσαμε καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας. Είπε ο συνάδερφος, ο κ. Πανούσης, με τον οποίο συμφωνώ, ότι έχει γίνει μεγάλη συζήτηση για το νόμο – πλαίσιο, γιατί φέρνει μια μεγάλη μεταρρύθμιση, που πράγματι φέρνει. Επειδή όμως όπως κάθε νόμος - πλαίσιο κυρίως, ασχολείται με τρόπους οργάνωσης της διοίκησης, θα πρέπει, αφού διευθετήσουμε αυτά τα ζητήματα, να προχωρήσουμε και σε άλλα θέματα τα οποία είναι πολύ πιο ουσιαστικά και έχουν να κάνουν με την ποιότητα του εκπαιδευτικού συστήματος, με την ποιότητα αυτού του δημόσιου αγαθού που λέγεται γνώση. Ας προχωρήσουμε λοιπόν, στη διευθέτηση όλων αυτών των προβλημάτων, τα οποία αντιμετωπίσαμε καθ' όλη τη διάρκεια του προηγούμενου έτους και αυτά είχαν να κάνουν με την εφαρμογή του διοικητικού σκέλους του ν. 4009.

Ακούστηκαν πολλά σ' αυτήν την Αίθουσα. Βεβαίως, θα ήθελα να πω ότι δεν μπορούμε και δεν πρέπει να εφαρμοστεί ο νόμος στα ιδρύματα με τη μέθοδο της καταστολής. Γι' αυτόν το λόγο όμως κάναμε ρυθμίσεις και βάλαμε και ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να μπορέσουν και οι πλειοψηφίες να εκφραστούν. Όπως δεν μας αρέσει ότι μπορεί ο νόμος να εφαρμοστεί με τη μέθοδο της καταστολής, το ίδιο δεν πρέπει να μας αρέσει κάποιες μειοψηφίες να παρακωλύουν την εκλογική διαδικασία, να ακυρώνουν το δημοκρατικό δικαίωμα τού εκλέγειν και εκλέγεσθαι και θα πρέπει να βρούμε ρυθμίσεις, για να μπορέσει να εκφραστεί η πλειοψηφία.

Γι' αυτό είπαμε να γίνει κανονικά η διαδικασία εκλογής των

συμβουλίων με κάλη με το δημοκρατικό τρόπο και ξανά με κάλη και αν δεν μπορούμε να φτάσουμε σ' ένα αποτέλεσμα, να γίνει με την επιστολική ψήφο, που προβλέπεται και από το Σύνταγμα ακόμα και για τις βουλευτικές εκλογές, ούτως ώστε να μπορέσουμε να έχουμε αυτό το δημοκρατικό δικαίωμα τού εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Αυτές οι ρυθμίσεις ήταν αναγκαίες, γιατί πρέπει να τελειώνουμε με το διοικητικό σκέλος του νόμου, να εφαρμοστεί ο νόμος και σιγά - σιγά να τον δούμε στην πλήρη εφαρμογή του και να τον αξιολογήσουμε, να βγάλουμε τα συμπεράσματά του.

Τώρα όσον αφορά τα επιμέρους ζητήματα, νομίζω ότι άκουσα με μεγάλη προσοχή. Συμπεριέλαβα κάποιες προτάσεις. Κατέθεσε το ΠΑΣΟΚ και η κ. Χριστοφιλοπούλου μια τροπολογία την οποία κοιτάζουμε με προσοχή -είναι δεκτή- να την καταθέσουμε όσον αφορά το θέμα των σχέσεων τμήματος και κοσμητείας.

Τέθηκε μια σειρά από άλλα ζητήματα και θέλω να σταθώ σ' ένα που είναι πολύ σοβαρό και να το συζητήσουμε χωρίς φόβο και πάθος και με νηφαλιότητα και ειλικρίνεια. Το θέμα της αξιολόγησης και του εξορθολογισμού του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας είναι ένα αίτημα το οποίο έρχεται από τα κάτω, είναι ένα αίτημα το οποίο έρχεται από τον ανώνυμο φοιτητή και την ανώνυμη φοιτήτρια, έρχεται από τους καθηγητές, τους εκπαιδευτικούς. Το συζητήσαμε στη σύνοδο των πρυτάνεων, το συζητήσαμε στη σύνοδο των προέδρων των ΤΕΙ και έρχεται, διότι υπάρχει μια κοινή παραδοχή ότι αυτό το μοντέλο που ακολουθήσαμε τα τριάντα χρόνια, το ακολουθήσαμε με τις στρεβλώσεις που παρουσίασε. Κάποιος συνάδελφος, νομίζω ο εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδος, είπε: «Έχετε και εσείς την ευθύνη». Ασφαλώς έχουμε την ευθύνη. Υπάρχει ευθύνη προφανώς. Αναγνωρίζουμε την ευθύνη, αλλά πρέπει να κάνουμε κάτι, για να διορθωθεί αυτό το πράγμα.

Αυτό είναι ένα αίτημα, το οποίο έρχεται από κάτω. Δεν έρχεται από καμμία επιβολή, από καμμία τρόικα, για καμμία οικονομική λογική. Έρχεται, γιατί είναι ένα αίτημα που βασίζεται στην παραδοχή ότι πρέπει να εξορθολογήσουμε τον ακαδημαϊκό χάρτη της χώρας. Και αυτό πρέπει να το κάνουμε μόνοι μας. Γι' αυτό θα ήθελα να παραθέσω αυτά τα βήματα, τα οποία ανέφερα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και τα οποία είναι δεσμευτικά.

Τι είπαμε; Είπαμε ότι υπάρχει μια αρχή διασφάλισης ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση. Και τι ζητάμε; Θα της ζητήσουμε να κάνει μια καταγραφή και μια αξιολόγηση της υφιστάμενης κατάστασης. Από εκεί και έπειτα, θα δούμε αυτήν την κατάσταση, θα μιλήσουμε με την ακαδημαϊκή κοινότητα, θα κάνουμε διάλογο με την κοινωνία και θα θεσπίσουμε κριτήρια. Πώς θέλουμε και πού πρέπει να λογοδοτήσει ο εξορθολογισμός αυτός του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας; Θα πούμε ποια είναι τα ακαδημαϊκά κριτήρια και τα αναπτυξιακά κριτήρια. Έτσι μετά από διάλογο, χωρίς αιφνιδιασμούς θα πάρουμε αποφάσεις.

Δεν υπάρχει λοιπόν κανένα σχέδιο που να συνδέεται με κανένα μνημόνιο και κανένα ποσό. Γι' αυτό το δώσαμε και το όνομα «Αθηνά», για να υπονοήσουμε ότι αυτό είναι ένα ελληνικό σχέδιο, ότι έρχεται από κάτω, από την κοινωνία, δεν έρχεται με καμμία επιβολή και ότι πρέπει να το συζητήσουμε με σοβαρότητα και νηφαλιότητα, εφόσον όλοι συμφωνούμε ότι αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Άρα θα ήθελα να το επαναλάβω και να το τονίσω με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο, διότι ασφαλώς έτσι, όπως έχει αναπτυχθεί αυτό το μοντέλο ανάπτυξης υπάρχουν ζητήματα, τα οποία θα πρέπει να συζητηθούν και με τις τοπικές κοινωνίες. Υπάρχουν ζητήματα, τα οποία είναι κρίσιμα, καίρια, ευαίσθητα, ιδιαίτερα σε αυτήν την περίοδο της κοινωνικής και οικονομικής κρίσης. Για το λόγο αυτό είπαμε ότι όλα αυτά τα θέματα θα τα δούμε και θα τα συζητήσουμε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων χωρίς κανένα αιφνιδιασμό και χωρίς καμμία -αν θέλετε- σπουδή.

Ετέθησαν ορισμένα θέματα από τον συνάδερφο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Κουράκη για τους ΙΔΑΧ, για θέματα που αφορούν τους λέκτορες, θέματα που αφορούν τους πολύτεκνους και τις τρίτεκνες οικογένειες, όπως και τα θέματα του ΟΕΚ. Σε αυτά τα θέματα, πράγματι, υπάρχει το ζήτημα το οποίο συνδέεται με τη μεταβα-

τικότητα των ρυθμίσεων και τα οποία θα τα δούμε σιγά-σιγά και με την εφαρμογή του νόμου. Βλέπουμε επίσης ότι προκύπτουν και από τη μεταβατικότητα των ρυθμίσεων για τους λέκτορες, ζητήματα τα οποία πρέπει να διευθετηθούν. Αυτά θα τα βλέπουμε σιγά-σιγά.

Όσον αφορά τα θέματα των ελληνόγλωσσων σχολείων, έπρεπε επείγοντως να δώσουμε αυτήν την παράταση, προκειμένου τα σχολεία να μην κλείσουν. Ακριβώς λοιπόν, για να μην κλείσουν τα ελληνόγλωσσα σχολεία του εξωτερικού, έπρεπε να δούμε αυτό το θέμα. Επίσης θεσπίσαμε και ορισμένες διατάξεις, ώστε να διευκολυνθούν οι μετακινήσεις εκπαιδευτικών από χώρα σε χώρα κι έτσι να μειώσουμε τους αποσπασμένους εκπαιδευτικούς. Βέβαια για εκείνους που θέλουν να μείνουν ένα χρόνο παραπάνω μετά το πέμπτο, έκτο έτος λέμε να μην υπάρξει επιμίσθιο.

Όσον αφορά τα κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης, εκεί φέρνουμε μια ρύθμιση. Αυτό το άναρχο περιβάλλον πρέπει να λογοδοτεί σε κεντρικό έλεγχο. Πρέπει να μη λογοδοτεί σε έναν εποπτευόμενο οργανισμό, αλλά σε έναν κεντρικό έλεγχο, όσον αφορά τον εξορθολογισμό και αυτού του χάρτη. Επίσης έχουμε ήδη προετοιμάσει από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για εκείνα τα πανεπιστήμια, τα οποία είναι συνδεδεμένα με ένα μητρικό πανεπιστήμιο της αλλοδαπής, να επιτρέπουμε σε διδάσκοντες του μητρικού πανεπιστημίου να διδάσκουν κι εδώ, για να συμμορφωθούμε με τις κοινοτικές οδηγίες.

Βέβαια έχουμε και το ζήτημα του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Κι εκεί έχουμε τη διαδικασία του επείγοντος, γιατί με τη ρύθμιση που είχε υπάρξει, υπήρχε ένας ειδικός λογαριασμός. Πρόκειται για ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Δεν μπορούσαν να υπάρξουν αποπληρωμές. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι έχουν παράσχει έργο και δεν έχουν πληρωθεί εδώ και εξάμηνα και έχουμε φόβο αγωγών κ.ο.κ..

Ολοκληρώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι ακούστηκαν πάρα πολλά σε αυτήν την Αίθουσα.

Οι ρυθμίσεις που ήρθαν για την ανώτατη εκπαίδευση έχουν έναν κυρίως στόχο. Ο στόχος αυτός είναι να υλοποιηθεί η μεταρρύθμιση, γιατί η μεταρρύθμιση για να είναι μεταρρύθμιση, πρέπει να είναι λειτουργική και αποτελεσματική. Συνεπώς αυτές οι ρυθμίσεις που φέραμε, δίνουν μια λύση προς αυτήν την κατεύθυνση, να εφαρμοστεί και το διοικητικό σκέλος της μεταρρύθμισης, ούτως ώστε να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στα επόμενα βήματα.

Οι δύο άλλες ρυθμίσεις όσον αφορά τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, τα οποία αφορούν το τμήμα και τον κοσμήτορα, νομίζω ότι έχουν επεξηγηθεί επαρκώς. Δεχθήκαμε την τροπολογία που κατέθεσε η κ. Χριστοφιλοπούλου, όσον αφορά τις σχέσεις του τμήματος και κοσμητείας και κοσμήτορα -γίνεται δεκτή- και όσον αφορά το θέμα της αιρετότητας του κοσμήτορα, νομίζω ότι αυτό το εξαντλήσαμε καθ' όλη τη διάρκεια της σημερινής συζήτησης.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να πω ότι πάντοτε όταν κάνουμε μια συζήτηση για την παιδεία, δημιουργείται μια ιδιαίτερη ένταση, γιατί αυτό το δημόσιο αγαθό που λέγεται παιδεία, είναι πάρα πολύ σημαντικό. Πρέπει όμως να βλέπουμε τα πράγματα αυτά, με έναν τρόπο, που ωφελούν το δημόσιο συμφέρον και στην προκειμένη περίπτωση, μας εξασφαλίζουν ένα ανοικτό αναβαθμισμένο δημόσιο πανεπιστήμιο.

Υλοποιούμε λοιπόν τη μεταρρύθμιση, κρατώντας ταυτόχρονα και τα πανεπιστήμιά μας ανοικτά, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σε άλλα μεταρρυθμιστικά βήματα, που είναι ίσως και σημαντικότερα. Και πρέπει ολοκληρώνοντας, να πω ότι η συζήτηση που διεξήχθη εντός του Κοινοβουλίου, ήταν μια συζήτηση εξαιρετική. Δεν μπορώ να πω το ίδιο για τη συζήτηση που πολλές φορές διεξάγεται εκτός Κοινοβουλίου για τα θέματα αυτά. Γιατί με το πρόσχημα της μεταρρύθμισης ή με το πρόσχημα των αλλαγών, είδαμε πολλές φορές ένα διάλογο ανάμεσα σε ανθρώπους που νομίζουν ότι κατέχουν την απόλυτη αλήθεια. Ένα διάλογο κουφών. Γι' αυτό πιστεύω ότι όταν συζητάμε για τα θέματα της εκπαίδευσης, πρέπει να το κάνουμε όλοι με ένα πνεύμα συναίνεσης και διαλόγου και αυτό είναι και μια αλλαγή όσον αφορά τη σχέση με την εκπαιδευτική κοινότητα.

Εμείς θέλουμε να προχωρήσουμε τη μεταρρύθμιση, όχι επιβάλλοντάς την, αλλά κάνοντάς την αποτέλεσμα συναίνεσης και διαλόγου, γιατί αν δεν έχεις τη συμμετοχή των ανθρώπων για τους οποίους φέρνεις αυτήν τη μεταρρύθμιση, η μεταρρύθμιση δεν μπορεί να προχωρήσει. Συνεπώς προχωράμε, υλοποιούμε, εφαρμόζουμε και το σκέλος αυτού του νόμου που δεν έχει εφαρμοστεί –το διοικητικό σκέλος- για να μπορέσουμε μετά να προχωρήσουμε στο κρίσιμο βήμα του εξορθολογισμού του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος –Βασίλειος Ι. Μείμαρakis): Το λόγο έχει ο πρώην Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, κάποτε, ως Υπουργός Παιδείας, ρώτησα έναν πρύτανη, γιατί στο πανεπιστήμιό του έπρεπε, για να περάσει ένας φοιτητής το πτυχίο της βιολογίας, να κάνει ογδόντα τρία μαθήματα, όταν σε άλλα πολύ καλά πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο, όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες, το μάξιμουμ ήταν τριάντα δύο μαθήματα;

Η απάντησή του ήταν αποκαλυπτική: Επειδή, λέει, έχουμε ογδόντα τρεις καθηγητές. Αυτό είναι ένα παράδειγμα, αγαπητοί συνάδελφοι, της κακοδαιμονίας του δημόσιου ελληνικού πανεπιστημίου.

Βασικό κριτήριο, αγαπητοί συνάδελφοι, για την απόκτηση ενός πανεπιστημιακού πτυχίου σε αυτήν την περίπτωση, δεν ήταν οι ανάγκες της επιστήμης, δεν ήταν οι ανάγκες του επαγγέλματος, δεν ήταν η ανάπτυξη της περιφέρειας που θα μπορούσε να συμβάλει ουσιαστικά το πανεπιστήμιο και τα ΤΕΙ, ούτε οι ανάγκες της παραγωγής τοπικής, εθνικής ούτε της κατοικτομίας ούτε βέβαια και η ανάγκη να βρουν δουλειά οι νέοι.

Το βασικό κριτήριο ήταν το τμήμα βιολογίας να τακτοποιήσει τους καθηγητές να πουλήσουν το σύγγραμμά τους, που συνήθως σε πάρα πολλές περιπτώσεις -με εξαιρέσεις βεβαίως- ήταν απλώς η ανατύπωση του διδακτορικού τους έργου, που δεν είχε πολλές φορές καμμία σχέση με το πρώτο πτυχίο. Χωρίς δηλαδή να υπάρχει ένα άρτιο οργανωμένο πρόγραμμα σπουδών, το οποίο συλλογικά και με συγκεκριμένη στόχευση θα υπηρετούσε το κοινό συμφέρον και βεβαίως θα το υπηρετούσε όλο το προσωπικό, συλλογικά, του τμήματος.

Είναι ένα παράδειγμα, δεν είναι η μόνη κακοδαιμονία, αλλά είναι, δυστυχώς, ο κανόνας και όχι η εξαίρεση για το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο.

Όσοι μιλούν για το δημοκρατικό πανεπιστήμιο αγνοούν ότι το σύστημα ως έχει, καλλιεργεί ένα πελατειακό πανεπιστήμιο, πνίγοντας τις πραγματικές ανάγκες του τόπου και της ακαδημαϊκής κοινότητας, που υπάρχουν. Είναι αποξενωμένο από τις πραγματικές ανάγκες των ιδίων των φοιτητών αλλά και της κοινωνίας. Είναι ένα δείγμα του παραλογισμού του πελατειακού συστήματος διοίκησης, που πληρώνει όμως ο ελληνικός λαός με τους φόρους του.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και θέλω να πω και το λέω συνέχεια ότι, αν κερδίσουμε, παραδείγματος χάριν, στη διαπραγμάτευση που κάνει η Κυβέρνηση με τους εταίρους μας, όσο χρόνο και όσα χρήματα δώσουν οι εταίροι μας, όσο ευνοϊκή και αν γίνει η ευρωπαϊκή πραγματικότητα, πρώτιστη δική μας ευθύνη είναι να συνεχίσουμε να αλλάζουμε ριζικά τη χώρα μας, πόσω μάλλον, αν οι ευρωπαϊκές και παγκόσμιες συνθήκες γίνουν και πιο δύσκολες, διότι αυτήν τη στιγμή η Ευρωπαϊκή Ένωση σπαράσσεται από τις διαφωνίες. Κάνει ένα μετέωρο βήμα μεταξύ της μεγαλύτητας και αναγκαιότητας συνεργασίας, εποπτείας, αλλά και αλληλεγγύης και από την άλλη μεριά, της αποδόμησης του ευρώ, ενός νέου εθνικισμού που αναπτύσσεται, που θα αποδομήσει και την ίδια την Ευρώπη που ξέρουμε.

Γι' αυτό πρέπει να κατανοήσουμε ότι οι μεγάλες θεσμικές αλλαγές είναι προϋπόθεση εκ των ουκ άνευ, αν θέλετε, ώστε να γίνει η Ελλάδα ισχυρή, να σταθεί στα δικά της πόδια, να σταθούμε στις δικές μας ελληνικές δυνάμεις, γιατί η εξάρτησή μας ξεκινά από τις δικές μας αδυναμίες, όχι εξώθεν. Ξεκινά από μια οικονομία που βασίστηκε στον παρασιτισμό, όχι στην πραγματική παραγωγή, μια παιδεία στραμμένη στην έτοιμη θέση στο δημό-

σιο και όχι στην καλλιέργεια των δυνάμεών μας, από την πελατειακή πολιτική που στρέφει τον Έλληνα και τις δυνάμεις του ελληνοισμού σε έναν αέναο ανταγωνισμό για το κυνήγι του μικροσυμφέροντος, της εξουσίας σε βάρος του συνόλου, σε βάρος του κοινού και δημόσιου συμφέροντος, αντί της εδραιώσης βασικών αρχών και δικαιωμάτων για όλους.

Ας το καταλάβουμε καλά ότι η οριστική έξοδος της Ελλάδας από την κρίση και η αλλαγή της Ελλάδας είναι δύο έννοιες αλληλένδετες. Δεν πρόκειται να σωθεί οριστικά η χώρα αν δεν αλλάξει ριζικά, αν δεν ξεριζώσουμε πελατειακές αντιλήψεις, να εδραιώσουμε τα βήματα διαφάνειας που έγιναν παντού, να συνεχιστεί το χτύπημα της διαφθοράς, της σπατάλης, να εδραιωθεί η αξιοκρατία και η λογοδοσία και στα πανεπιστήμιά μας, να εμπειδώσουμε το αίσθημα δικαίου, της ευνομίας. Αν δεν τα κάνουμε αυτά, τότε η χώρα θα παραμείνει με τις παθογενειές της και θα είναι εξαρτημένη από τους ανέμιους των καιρών, των αγορών και των εκάστοτε ισχυρών.

Γι' αυτό ξεκινήσαμε και πριν και μετά το μνημόνιο να ξεριζώνουμε αυτήν την πελατειακή λογική, που είναι η βαθύτερη αιτία του προβλήματος, ένα κράτος που υπηρετεί όχι τους ισχυρούς, αλλά το δημόσιο συμφέρον, διότι είναι σύμπτωμα που παραλίγο, βέβαια, να μας φέρει στην κατάρρευση, στο έλλειμμα και στο χρέος. Οι αιτίες είναι βαθύτερες. Αυτές πρέπει να θεραπεύσουμε και αυτό κάναμε και στην τριτοβάθμια παιδεία. Κάναμε μεγάλες αλλαγές που δεν επιβάλλει κανένα μνημόνιο και καμμία τρόικα, για τις οποίες εμείς είμαστε υπεύθυνοι, για να παραδώσουμε βιώσιμη και δικαιότερη την Ελλάδα στα παιδιά μας. Αυτό είναι το πραγματικό διακύβευμα.

Κύριε Υπουργέ, εγώ είχα την πρόθεση και να καταψηφίσω και να ζητήσω και την απόσυρση. Θα ακούσω βεβαίως, τελικά, τι θα δεχτείτε στο σύνολο και στα άρθρα, αλλά χαίρομαι που υπήρξαν αλλαγές και θα τις αξιολογήσω για τη στάση μου.

Θέλω να τονίσω ότι το πρώτο νομοσχέδιο που έφερε η Κυβέρνηση συμβολίζει δυστυχώς, όλα αυτά που θα έπρεπε να αλλάξουν. Αποτελεί ή αποτελούσε μια αντιμεταρρύθμιση.

Μας πήγαινε πίσω αντί για μπροστά. Αντί να κάνεις τομές και να συνεχίσει παραπέρα αυτές τις τομές στα κακώς κείμενα των πανεπιστημίων, έδωσε ένα κακό μήνυμα, ότι η Κυβέρνηση εκφράζει τη βούληση να συνεχίσει την επίπονη προσπάθεια, για να μειώσει τα ελλείμματα με βαρύ τίμημα για τον ελληνικό λαό, αλλά φοβάται και δεν έχει την τόλμη να αντιμετωπίσει τα βαθύτερα αίτια.

Δεύτερον, έδινε το μήνυμα ότι ενδίδουμε σε κάποιες ισχυρές συντεχνίες καθηγητών, σε βάρος του κοινωνικού συνόλου και ειδικότερα της νέας γενιάς. Έρχεστε να αλλάξετε ένα νόμο που ψηφίστηκε από τα 4/5 της ελληνικής Βουλής, γιατί σας πίεσαν οι πρυτάνεις. Ποιο είναι το δίδαγμα για τον ελληνικό λαό, για τους δημοκρατικούς μας θεσμούς αλλά και για κάθε άλλη συνεχειακή ή άλλη απαίτηση; Ότι το Κοινοβούλιο δεν είναι παρά έρμαιο εξωθεσμικών βουλήσεων, ότι υπηρετούμε ειδικά και όχι το δημόσιο συμφέρον. Αν φοβόμαστε τόσο να αγγίζουμε τα προνόμια και τις εξουσίες ενός καθηγητικού κατεστημένου, τι να πούμε για τις εξουσίες και τα προνόμια ισχυρότερων, όπως των τραπεζιτών ή των μεγάλων φοροφυγάδων; Αποτελεί πλήγμα λοιπόν στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, στο Κοινοβούλιο, τη στιγμή που ο Έλληνας πολίτης αισθάνεται βαθιά την αίσθηση αξιοπιστίας προς το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Τρίτον, τη στιγμή που διαπραγματευόμαστε με τους εταίρους μας για την πιο ήπια προσαρμογή, για την αποφυγή των λεγόμενων οριζόντιων μέτρων, ένα βασικό διαπραγματευτικό μας όπλο θα ήταν η ανάδειξη του μεταρρυθμιστικού έργου που προωθήσαμε και προωθούμε κάτω από αντίξοες συνθήκες. Έχω πει από την πρώτη στιγμή που είχα αναλάβει το 2009, στους εταίρους μας, ότι το θέμα αυτό των μισθών και συντάξεων είναι δευτερεύον μπροστά στη μεγάλη προτεραιότητα να διορθώσουμε στρεβλώσεις, την αδιαφάνεια, τη διαφθορά, τη σπατάλη, την πελατειακή διαχείριση των υλικών αλλά και των ανθρώπινων πόρων. Θα έπρεπε να βροντοφωνάζουμε για κάθε μεγάλη θεσμική αλλαγή αντί να την καταργούμε, αποδεικνύοντας έτσι, τη βούλησή μας να σπάσουμε αυγά, για ναβάλουμε τάξη στη χώρα, να αναμορφώσουμε βασικούς και καίριους θεσμούς, όπως της παι-

δείας, να γίνει η Ελλάδα στο μέλλον μια χώρα ισχυρή, βιώσιμη χωρίς την ανάγκη συνεχούς αιμοδοσίας.

Εσείς κάνατε το αντίθετο. Δώσατε στους εταίρους μας το μήνυμα ότι η Κυβέρνηση είναι έτοιμη να υποκύψει στις βουλήσεις κάθε κακώς εννοούμενης συντεχνίας, κάθε ειδικού συμφέροντος. Και αυτό υπονομεύει και τη διαπραγματευτική μας θέση.

Επί της ουσίας του νομοσχεδίου, ξέρετε καλά ότι ψηφίσαμε πέρυσι τη λειτουργία των πανεπιστημίων σε μια νέα βάση. Αυτό όμως έγινε και με πρωτόγνωρες διαδικασίες. Συγκροτήθηκε διεθνής συμβουλευτική επιτροπή με κορυφαίους ακαδημαϊκούς από τα πιο πετυχημένα πανεπιστήμια του κόσμου. Μελέτησε την κατάσταση. Κατέθεσε τις προτάσεις για τις καλύτερες πρακτικές. Με βάση αυτές τις προτάσεις και τον εξαντλητικό διάλογο της τότε ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, διαμορφώθηκε ένα νέο πλαίσιο, να απελευθερώσουμε τα πανεπιστήμιά μας, να γίνουν ανταγωνιστικά στο διεθνές περιβάλλον, να βοηθήσουν πράγματι, την Ελλάδα να ξεπεράσει την κρίση. Ήταν καθοριστικής σημασίας, γιατί οι διεθνείς μελέτες δείχνουν παντού ότι οι χώρες που έχουν μέλλον και μπορούν να ανταγωνιστούν, είναι οι χώρες που επενδύουν στην παιδεία, στην καινοτομία, στην έρευνα και αυτό φαίνεται και στην Ευρώπη. Η Ισπανία και η Ελλάδα που έχουν τα ασθενέστερα εκπαιδευτικά συστήματα, έχουν και τη μεγαλύτερη ανεργία.

Θυμίζω ότι οι περσινές αλλαγές στα πανεπιστήμια χαιρέτιστηκαν απ' όλους τους διεθνείς οργανισμούς. Και η Ελλάδα την περίοδο του 2009-2011 ήταν συνολικά, η πρώτη χώρα στον κόσμο στον ΟΟΣΑ, δηλαδή στις πιο αναπτυγμένες βιομηχανικά χώρες, σε ρυθμό υιοθέτησης μεταρρυθμίσεων σε όλους τους τομείς.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επικαλεστώ ένα μεγάλο δάσκαλο, έναν ακατάπαυστο εργάτη της παιδείας και από την έδρα, αλλά και στη θεωρία και για την ιστορία του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Ήταν και για μένα δάσκαλος, όσο χειρίζομαι τα θέματα παιδείας στη χώρα. Αναφέρομαι στον Αλέξη Δημαρά τον οποίο χάσαμε δυστυχώς φέτος το καλοκαίρι. Μιλώντας αυτός για την ιστορία της παιδείας στην Ελλάδα, μου έλεγε ότι η βασικότερη αδυναμία είναι η απουσία συνέχειας και σοβαρού μακροπρόθεσμου προγραμματισμού και έβλεπε ότι η θεραπεία γι' αυτό το μεγάλο πολιτικό πρόβλημα θα ήταν η διαμόρφωση της ευρύτατης συναίνεσης γύρω από τα θέματα της παιδείας, τα βασικά θέματα προγραμματισμού και αποφάσεων για την παιδεία, μια διακομματική και όχι μόνο συνεργασία.

Αυτήν την αρχή υπηρέτησα όσο μπορούσα και ως Υπουργός Παιδείας, αλλά και ως Πρωθυπουργός. Το ίδιο έπραξα, όταν μίλησα με το σημερινό Πρωθυπουργό και τότε Αρχηγό της αντιπολίτευσης, τον Αντώνη Σαμαρά, για να βρεθούν οι κοινοί τόποι και να ψηφιστεί τότε αυτός ο νόμος. Αυτή ήταν ιστορική κατάκτηση για την παιδεία μας, αλλά και για τον πολιτικό μας πολιτισμό, κάτι που και ενέπνευσε και χαιρέτιστηκε από τον ελληνικό λαό, από τα μέσα ενημέρωσης και αυτή η κατάκτηση δεν πρέπει να πεταχτεί στον κάλαθο των αχρήστων.

Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, ότι πραγματικά θα ακούσετε τις εποικοδομητικές προτάσεις των κοινοβουλευτικών εδώ στην Αίθουσα αυτή, για να μπορέσει όχι απλώς να διασωθεί αυτός ο νόμος, αλλά και να προχωρήσει και να υλοποιηθεί και να συνεχιστούν οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις στο χώρο της παιδείας. Τελικά αυτές οι μεταρρυθμίσεις θα έχουν πολύ μεγαλύτερη σημασία για τις επόμενες γενιές από όλα αυτά τα οποία εμείς δοκιμάζουμε και τα οποία περνάμε αυτήν τη στιγμή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να θυμίσω ότι σε αυτήν την Αίθουσα ένα χρόνο πριν, το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός τότε, ψήφισαν ένα νόμο που χαιρέτιστηκε ως κατάκτηση συνολικά, του πολιτικού συστήματος. Ήταν πράγματι ένας πολύ σημαντικός νόμος, ακριβώς, γιατί είχε καίριες διατάξεις για τον τρόπο λειτουργίας των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων στη χώρα και ήταν πράγ-

ματι ένας νόμος με πολλές ρήξεις, με πολλές τομές, με πολλές συγκρούσεις. Σε αυτόν το νόμο φυσικά, πρωτοστάτησε τότε η εισηγούμενη το νόμο αυτό Υπουργός, η κ. Διαμαντοπούλου, αλλά θέλω να θυμίσω την πρωταγωνιστική συμβολή τότε, όλων των κομμάτων, της Νέας Δημοκρατίας, του εισηγητή της τότε, του κ. Σπηλιωτόπουλου, του Αδώνιδος Γεωργιάδη. Όλοι έδωσαν μάχη, προκειμένου να εμπεδωθεί η αξία αυτού του νόμου.

Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας διαβεβαιώσω ότι σε καμία περίπτωση η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας δεν επρόκειτο να αποδεχθεί ένα νομοθέτημα το οποίο θα ακύρωνε τις μεγάλες κατακτήσεις και τις μεγάλες τομές που έκανε αυτός ο νόμος. Δεν επρόκειτο να γίνει αποδεκτό ένα τέτοιο νομοθέτημα. Ψηφίζουμε και στηρίζουμε τη νομοθετική πρωτοβουλία, τη νομοθετική πρόταση του Υπουργείου Παιδείας, ακριβώς γιατί, όχι μόνο δεν πιστεύουμε ότι αυτό αποτελεί υπαναχώρηση, αλλά γιατί αντίθετα πιστεύουμε ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις οδηγούν στην αποτελεσματικότερη εφαρμογή αυτού του νόμου που ψηφίσαν τότε οι διακόσιοι πενήντα πέντε Βουλευτές. Αυτός είναι ο λόγος που υποστηρίζουμε τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία και το εξηγήσαμε αναλύοντας μία προς μία τις διατάξεις αυτές. Υπό αυτήν την έννοια, η κριτική που κάνει η Αριστερά από μία άλλη οπτική γωνία συμπίπτει με αυτήν την εκτίμηση. Η Αριστερά καταψηφίζει, γιατί ακριβώς λέει ότι αυτός ο νόμος λειτουργεί στην κατεύθυνση της αποτελεσματικότερης εφαρμογής του νόμου που έχουμε ψηφίσει και σε αυτήν την κριτική κατεύθυνση, σε αυτήν την αξιολόγηση, από διαφορετικές σκοπιές, συμφωνούμε.

Και εξηγώ: Τι είναι οι ουσιαστικές διατάξεις αυτού του νόμου; Πρώτον, το τμήμα. Αλλά το τμήμα δεν πρέπει να ιδωθεί ως μια υπαναχώρηση, γιατί ήταν μία κριτική σκέψη την οποία είχαν εκθέσει ήδη τότε, πάρα πολλοί συνάδερφοι της Νέας Δημοκρατίας, πάρα πολλοί συνάδερφοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, που έλεγαν ότι δεν μπορούμε να καταργήσουμε αυτήν τη μονάδα, γιατί έχει τη δική της αυτοτέλεια. Ούτως ή άλλως, τέτοια σκέψη είχε γίνει αποδεκτή και είχε συμπεριληφθεί στο αρχικό νομοθετικό κείμενο και απλώς τώρα, ολοκληρώνεται αυτή η διεργασία σε ό,τι αφορά το τμήμα.

Το δεύτερο ζήτημα: Έπρεπε να υπάρξουν μηχανισμοί που να οδηγούν ουσιαστικά, στην εκλογή των διοικητικών οργάνων και αυτοί οι μηχανισμοί αποδείχθηκαν μέσα στο νόμο ανεπαρκείς.

Δεν είναι μόνο γιατί υπήρξαν τα γνωστά φαινόμενα και κρούσματα βίας και παρανομίας μέσα στα πανεπιστήμια, που έχουν καταλήξει να είναι ενδημικά της πανεπιστημιακής ζωής. Δεν είναι μόνο γι' αυτό, αλλά γιατί δεν υπήρχαν κρίσιμα εργαλεία για την αποτελεσματική εφαρμογή, όπως αυτό που ρυθμίζεται τώρα με την επιστολική ψήφο, που ουσιαστικά δίνει τη δυνατότητα να λειτουργήσει πλέον ο διοικητικός μηχανισμός. Αυτό λοιπόν είναι ένα δεύτερο στοιχείο προς αυτήν την κατεύθυνση.

Τρίτον, υπήρξαν μία σειρά από ανησυχίες, ότι δήθεν η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας θα ακύρωνε τη σύνδεση της χρηματοδότησης με την εφαρμογή του νόμου. Δεν την ακυρώνει. Επίσης υπήρξαν ανησυχίες ότι θα ακύρωνε το διεθνή διαγωνισμό για τους πρυτάνεις. Δεν τον ακυρώνει.

Επομένως βασικές κριτικές που ακούστηκαν –δεν ξέρω αν υπήρξε σκέψη, νομίζω ότι δεν υπήρξε ούτε καν σκέψη στο Υπουργείο Παιδείας για κάτι τέτοιο, εν πάση περιπτώσει όμως υπήρξε μία παραφιλολογία– δεν επιβεβαιώθηκαν από το νομοθετικό κείμενο.

Ποιο είναι αυτό που φαίνεται να είναι μία παραχώρηση; Το ότι σε τελευταία ανάλυση δίνεται μία παράταση ή μάλλον αίρεται –ας το πω έτσι– η διακοπή της πρυτανικής θητείας. Αυτό που είχε γίνει αποδεκτό τότε, ήταν μία επιλογή του νόμου.

Επιτρέψτε μου όμως να πω το εξής: Αυτό σέβεται μία προϋφισταμένη κατάσταση μόνο ως προς την εκλογή. Θα πω ότι υπό μία έννοια, καλώς γίνεται. Και γιατί γίνεται καλώς; Διότι σε κάποιον που έχει εκλεγεί έξι μήνες πριν, δεν νομίζω ότι είναι νομοθετικώς ορθό, να έρθουμε και να διακόψουμε την εκλογή του. Υπό ποία όμως αυστηρή προϋπόθεση γίνεται αυτό; Ότι αποδέχεται όλο το θεσμικό πλαίσιο, ότι θα εφαρμόσει αυτό που ψηφίζει εδώ και έχει επιλέξει η ελληνική Βουλή.

Δίνεται επίσης ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα, μία παράταση

δύο-τριών μηνών –μιλάμε για τέλη Οκτωβρίου, Νοεμβρίου– προκειμένου ένας νόμος, που κακώς μέχρι σήμερα δεν έχει εφαρμοσθεί στο διοικητικό του σκέλος, σε ένα μικρό κομμάτι –είναι αλήθεια ότι πολλές διατάξεις έχουν εφαρμοσθεί, ήταν ορθή εδώ η παρατήρηση της κ. Χριστοφιλοπούλου– να μπορέσει να εφαρμοσθεί και να μην έχουμε δυσλειτουργίες, τις οποίες εν συνεχεία, θα τις καταλογίζαμε. Θα άρχιζε ένας πολιτικός καταλογισμός, που στην παρούσα φάση δεν έχει νόημα.

Θέλω να το τονίσω, κύριε Πρόεδρε. Η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία. Γιατί; Γιατί στηρίζει το νόμο που ψήφισε πέρυσι το ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί ολοκληρώνει το νόμο που ψήφισε πέρυσι το ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί δημιουργεί τις προϋποθέσεις αποτελεσματικής εφαρμογής αυτού του νόμου. Όχι μόνο δεν πρέπει να εκληφθεί ως υποχώρηση, αντίθετα πρέπει να εκληφθεί ως ένα περαιτέρω αποφασιστικό βήμα για την εφαρμογή του νόμου που ψήφισε το Κοινοβούλιο πέρυσι.

Με αυτό το πνεύμα ψηφίζουμε και είμαστε βέβαιοι ότι αυτό είναι το πνεύμα της νομοθετικής πρωτοβουλίας του κυρίου Υπουργού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Κουρουμπλής, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν απευθύνεται κανείς στο ελληνικό Κοινοβούλιο και διά του Κοινοβουλίου στον ελληνικό λαό, πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν του ότι ο λαός έχει μνήμη και οι ευθύνες για όσα λέγονται για το πανεπιστήμιο πρωτίστως, βαρύνουν αυτούς που κυβερνούσαν συνεχώς και ασκούσαν εξουσία. Ως εκ τούτου δεν είναι απαλλαγμένοι, με το να κάνουν αναφορές ως μετανοούσες παρθένες, από το τι έχει συμβεί στο ελληνικό πανεπιστήμιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ**)

Αν λοιπόν παρουσιάζει αδυναμίες το ελληνικό πανεπιστήμιο, αυτό βαρύνει εκείνους που, όταν απεργούσαν οι ναυτικοί το 2000, τους έκοψαν τους μισθούς, ενώ, όταν οι πανεπιστημιακοί απεργούσαν, παράλληλα πληρώνονταν. Το αναφέρω αυτό, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Όταν μιλούν λοιπόν για το πανεπιστήμιο και τις μεταρρυθμίσεις και γι' αυτό που θα έπρεπε να είναι το ελληνικό πανεπιστήμιο, ακόμη και στη νεοφιλελεύθερη λογική στην οποία έχουν μεταφερθεί, αυτό δεν ανταποκρίνεται, διότι δεν συνδέθηκε ποτέ ακόμη και με αυτό στο οποίο αναφέρθηκε ο κ. Βορίδης στην πρωτομιλία του, ότι δηλαδή δεν συνδέεται το πανεπιστήμιο επαγγελματικά με τις ανάγκες της αγοράς.

Εμείς έχουμε μία άλλη αντίληψη, αλλά ακόμη και αυτό δεν υπάρχει και γι' αυτό κάποιοι έχουν ευθύνη. Το ότι οι σχολές έγιναν ενδοχόμενως με μία άλλη λογική, αυτό δεν βαρύνει αυτούς που δεν κυβερνήσαν, αλλά αυτούς που αποφάσιζαν, το δέχονταν και το υιοθετούσαν.

Εκείνο όμως που πραγματικά με εκπλήσσει είναι το εξής: Ποιο ΠΑΣΟΚ πρέπει τελικά να πιστέψουμε και να ακούσουμε; Του Βενιζέλου, του Λοβέρδου ή του Παπανδρέου; Γιατί εδώ ακούστηκαν τρεις διαφορετικές, επί της ουσίας, τοποθετήσεις.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας και τους εκπροσώπους της Δημοκρατικής Αριστεράς κι έναν πολύ αξιόλογο άνθρωπο, τον οποίο εγώ τιμώ ιδιαίτερα, τον καθηγητή κ. Πανούση, εγώ θέλω να έθσω ένα απλό ερώτημα: Με τα φετινά αποτελέσματα θα μπει ένας αριθμός νέων παιδιών στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ. Μπορεί να μας απαντήσει κάποιος τι θα γίνει με τα παιδιά όλων αυτών των ανέργων οικογενειών, που δεν πίνουν ούτε το ποσοστό του ορίου της φτώχειας; Διότι αν θες να μπει σήμερα σε μια φοιτητική εστία, εάν έχεις οικογενειακό εισόδημα πάνω από 5.000 δεν μπαίνεις. Αυτό είναι το επίδοκο ερώτημα στο οποίο πρέπει να απαντήσουμε πρωτίστως: Θα εξασφαλίσουμε πρόσβαση σε όλους τους Έλληνες, ανεξαρτήτως οικονομικής κατάστασης;

Άκουσα τους εκπροσώπους και τους απογόνους του Γεωργίου Παπανδρέου. Θα τους παραπέμψω να διαβάσουν την ομιλία του

Λουκή Ακρίτα το 1964, για να δουν πόσο μέσα σ' αυτό το πνεύμα της δωρεάν παιδείας κινείται η σημερινή τοποθέτησή τους. Πώς εξασφαλίζετε σε όλα αυτά τα παιδιά που δεν έχουν οικονομική δυνατότητα, το να πάνε στο πανεπιστήμιο; Εκτός κι αν πλέον έχουμε βυθιστεί τόσο πολύ σ' αυτήν τη νεοφιλελεύθερη λογική, ώστε όσων οι οικογένειες έχουν δυνατότητες, αυτοί και θα πάνε στα πανεπιστήμια. Όσον αφορά εκείνους που δεν έχουν, θα γίνει αυτό που είπε στους φοιτητές του το 1962, ο τότε Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας, ο αείμνηστος Θηβαίος: «να κλαίτε τη μοίρα σας που γεννηθήκατε φτωχοί». Περί αυτού πρόκειται κι επ' αυτού δεν ακούω από κανέναν της συγκυβέρνησης μία αναφορά ούτε για τα δίδακτρα ούτε για τη μέριμνα που πρέπει να υπάρξει, ώστε πραγματικά να μπορεί ένας νέος άνθρωπος, χωρίς να εξαρτάται από την οικονομική θέση της οικογένειάς του, να σπουδάσει για να γίνει αυτό που πρέπει να γίνει.

Ακούμε εδώ ωραία λόγια για την έρευνα. Πόσα λεφτά έχουν επενδυθεί, κύριε Πρόεδρε, για την έρευνα στην Ελλάδα, που πραγματικά μπορεί να αποδειχθεί η ατμομηχανή της ανάπτυξης της χώρας; Γιατί όσο κι αν κακοποιούμε κι αποδοκιμάζουμε με τα λόγια και τις εκφράσεις μας τα πανεπιστήμια, γεγονός παραμένει ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν βγάλει αξιολογώτατους επιστήμονες, περιζήτητους σε όλο τον κόσμο. Δεν υπάρχει επιστημονική ανακάλυψη που να μην είναι μέσα ένας Έλληνας. Και κυρίως είναι Έλληνες που έχουν τελειώσει ελληνικά πανεπιστήμια, τους οποίους δεν αξιοποιούμε εδώ, γιατί το συγκεκριμένο σύστημα έτσι βολεύεται.

Κάποια στιγμή θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας. Συζητούμε ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα που έχει να κάνει με το μέλλον του τόπου, το πώς θα βγάλουμε τον τόπο απ' αυτήν την κρίση, και οι ευθύνες είναι και αυτών που κυβερνούν και βεβαίως κι αυτών που είναι στην Αντιπολίτευση. Ας μιλήσουμε λοιπόν με πρόσωπα κι όχι με προσωπεία, με ωραία λόγια και διαπιστώσεις.

Δεν έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός πλέον τις διαπιστώσεις μας. Ο ελληνικός λαός θέλει συγκεκριμένες λύσεις στα συγκεκριμένα προβλήματα. Να αναγνωρίσουμε όλοι τις ευθύνες που έχουμε για τις αδυναμίες του πανεπιστημίου και όχι να τυρβάζουμε περί άλλα. Να δώσουμε λύσεις, να εξασφαλίσουμε τις οικονομικές δυνατότητες.

Όταν αυτήν τη στιγμή, κύριε Πρόεδρε, η κοινωνική αδικία βασιλεύει στην Ελλάδα, πώς θα λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια, των οποίων όχι μόνο περικόψαμε τη χρηματοδότηση, αλλά κλέψαμε και τα αποθέματά τους με το περίφημο κούρεμα;

Από την άλλη μεριά, επί δυόμισι χρόνια, πολλοί Βουλευτές και της Νέας Δημοκρατίας –εγώ θα το αναγνωρίσω– και όλων των κομμάτων ζητούμε εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, να γίνει ο έλεγχος τού «πόθεν έσχες» των χρημάτων που βγήκαν στο εξωτερικό και μας κοροϊδεύουν όλοι. Μας κοροϊδεύουν, κύριε Πρόεδρε. Θα το καταγγείλω.

Καλώ λοιπόν δημόσια τον Υπουργό Οικονομικών να καταθέσει πόσα ονόματα έδωσε το Υπουργείο Οικονομικών στο ΣΔΟΕ για έλεγχο του «πόθεν έσχες» των χρημάτων που βγήκαν έξω, για να δείτε τι παιχνίδι παίζεται εις βάρος του ελληνικού λαού. Κι ερχόμαστε εδώ και κλαυθμυρίζουμε ότι νοιαζόμαστε και αγωνιούμε για το φτωχό κόσμο. Αυτό είναι ένα ψέμα. Είναι κίβδηλα αυτά τα δάκρυα!

Αυτά είχα να πω, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ/ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν δοθεί από τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατατίθενται στα Πρακτικά και θα διανεμηθούν.

(Οι προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού

Στο Σχέδιο Νόμου «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις»

1. Η τρίτη περίοδος της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται ως εξής: «Η αρμοδιότητα συγκρότησης των επιτροπών επιλογής και εξέλιξης των Καθηγητών κατ' άρθρο 19 του παρόντος νόμου, ανήκει στη Συνέλευση του Τμήματος κατόπιν σύμφωνης γνώμης της Κοσμητείας, και».
2. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η περίπτωση «γ».
3. Το εδάφιο δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου τροποποιείται ως εξής: «δ) Ο Κοσμήτορας δεν μπορεί να εκλεγεί για δεύτερη συνεχή θητεία.».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Να μας μοιραστούν εγκαίρως, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Μάλιστα, τώρα θα διανεμηθούν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Έχουν ήδη αναπαραχθεί και διανέμονται.

Το λόγο έχει τώρα ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι η σειρά της κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Προηγείται ο κ. Κακλαμάνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής προηγείται όλων, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα ήθελα εντούτοις να ακούσω προηγούμενους όλους τους εκπροσώπους.

Όπως παρακολουθώ από χθες και στην επιτροπή και εδώ τη συζήτηση, θέλω να πω στον κύριο Υπουργό ότι είμαστε ομοιοπαθείς. «Από πού και ως πού;» θα σκεφτείτε. Τον Ιούνιο του '82 ψηφίστηκε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ο ν. 1268, ο περίφημος νόμος-πλαίσιο για τα πανεπιστήμια. Στις 2 Ιουλίου έγινε η πρώτη αναδόμηση της τότε κυβέρνησης και εγώ ανέλαβα την πολιτική ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Έτσι λεγόταν, αναδόμηση;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, δεν ήταν πλήρης ανασχηματισμός. Αναδόμηση ήταν, όταν μέσα από το ίδιο σχήμα μετακινούντο Υπουργοί κ.λπ..

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Μέσω ΑΣΕΠ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τότε ήσασταν πολύ νέος, διότι θα σας βάζαμε στο Όρεν Γον της εποχής και θα σας προσλαμβάναμε σε μία θέση που πράγματι θα την αξίζατε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και είναι παρών ο κ. Πανούσης– θα ήθελα να πω ότι ο κ. Πανούσης, ο κ. Κλάδης, ο κ. Ρόκκος, με τον μακαρίτη Υφυπουργό Λιάνη ήταν οι αξιόλογοι πραγματικά εργάτες εκείνου του νομοθετήματος και πρέπει και από εδώ να πω αυτήν την καλή κουβέντα.

Όμως, όταν εγώ πήγα στο Υπουργείο, σκέφτηκαν ότι κάτι συμβαίνει, ότι ο Παπανδρέου μπορεί να άλλαξε γνώμη. Είχαμε κατά του νόμου τότε όλους σχεδόν τους καθηγητές, κύριε Υπουργέ –όπως θα θυμούνται οι παλαιότεροι– ίδρυσαν συλλόγους και προσέφευγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Από την άλλη μεριά είχαμε πρόβλημα και με τους φοιτητές λόγω της υπερβολικής πραγματικά, όπως είχε προβλεφθεί, συμμετοχής τους.

Όμως εγώ είμαι εναντίον της πλήρους απάλειψης της συμμετοχής των φοιτητών και μου κάνει εντύπωση το ότι ενώ η Νέα Δημοκρατία, όταν ψήφισε το ν. 4009 είπε «για τη φοιτητική συμμετοχή έχουμε την άποψή μας και όταν γίνουμε κυβέρνηση θα προωθήσουμε το θέμα», παραμένει ως έχει.

Τη φράση του Μπρεχτ την ξέρουμε όλοι, «αν ο λαός δεν μας κάνει, θα τον αλλάξουμε το λαό». Εάν, λοιπόν, ο λαός με τις πελατειακές σχέσεις, τα ρουσφέτια, τον κομματισμό μπαίνει μέσα σε όλο αυτό το σύστημα το παρακμιακό, ε λοιπόν, να αλλάξουμε το λαό, όπως και τα κόμματα που ουσιαστικά δεν είναι δημοκρατικά κόμματα μιας σύγχρονης δημοκρατικής πολιτείας, αλλά είναι ομάδες όπου ο ένας ή κάποιοι περί αυτόν είτε συγκροούνται είτε τα βρίσκουν κάποια στιγμή!

Ως προς τα πανεπιστήμια, πολλοί θέλουν να δίνουν την εικόνα της κατάντιας των ελληνικών πανεπιστημίων. Ακουγα χθες σε ένα κανάλι, «μεγάλο» κανάλι, να λέγεται ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια βρίσκονται στην ουρά όλων των πανεπιστημίων όλου του κόσμου! Αυτό είναι ψέμα!

Υπάρχουν και πανεπιστήμια και τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, για τα οποία πρέπει να είμαστε περήφανοι. Μπορούμε να κόψουμε και από εκεί, ότι είναι σάπιο. Μπορούμε σε κάθε τομέα και από κάθε κοινωνική ή πολιτική ελίτ να κόψουμε, ότι είναι σάπιο και να μη συνεχίσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την κατολίσθηση σε ένα αυτοκτονικό ιδεασμό που μας έχει καταλάβει.

Άκουσα το πρωί κάποια νέα συνάδελφο να μέμφεται την κ. Δια-

μαντοπούλου, διότι –λέει– ο ν.4009 –και τώρα αυτό κάνετε και πολύ καλά το κάνετε– προβλέπει και τμήματα μεταπτυχιακών σπουδών στην αγγλική ή στην αραβική ή σε οποιαδήποτε ξένη γλώσσα!

Γιατί όχι; Και όμως άκουσα από εδώ, παρακολουθώντας τη συζήτηση από το εσωτερικό κύκλωμα, ότι αυτό έγινε για να ικανοποιηθεί –λέει– η κ. Διαμαντοπούλου που θεωρεί την ελληνική γλώσσα ξεπερασμένη. Με αυτά τα πάθη και με αυτά τα απωθημένα εάν ερχόμαστε εδώ μέσα, δεν μπορούμε να εκπληρώσουμε την αποστολή μας κυρίες και κύριοι.

Ούτε, επίσης, αναδεικνύοντας ο κάθε ένας την ιδιαιτερότητα του ακόμα και στον τρόπο της αμφιεσής του. Διερωτώμαι πραγματικά ποια έννοια έχει για ορισμένους συναδέλφους τους οποίους τιμώ, το να ανεβαίνουν στο Βήμα με τα μανίκια ανασηκωμένα. Τι σημαίνει αυτό; Ότι δεν σέβονται εμάς που ερχόμαστε με το σακάκι και τη γραβάτα; Ότι αδιαφορούν για τους τηλεθεατές ή τους ακροατές του βαλλόμενου καναλιού της Βουλής από εκείνα τα συμφέροντα για τα οποία εδώ μεν ορισμένοι είμαστε πολύ κραυγαλέοι αλλά όταν μας καλούν στα κανάλια τους πάμε και τους νομιμοποιούμε. Και ο πολίτης που βλέπει εκεί τον εκπρόσωπο του λαού δίπλα στον κάθε λαοπολόγο του δίνει κύρος. Σκέφτεται ο κάθε πολίτης ότι «τελικά η εξουσία δεν είμαι εγώ ο κυρίαρχος λαός» που αυτός ο Βουλευτής με εκπροσωπεί, αλλά είναι αυτός που ο Βουλευτής στέκεται σαν υποπόδιο των ποδών της κυρίας τάδε ή του κυρίου δείνα τηλεπαρουσιαστή.

Τότε, λοιπόν, με τις αλλαγές στο ν. 1288/82, κύριε Υπουργέ, ελέγχθη ότι γίνεται δεξιά στροφή. Το πρόβλημά μας ποιο ήταν; Ότι μία πραγματική επανάσταση έχει και θύματα και πρέπει να κοιτάζουμε πώς τα περιορίζουμε. Μία τομή που κάνεις μπορεί να προχωρά πιο βαθιά από εκεί που είναι χρήσιμο. Να παρέμβεις, αρκεί να μην ανατρέψεις..

Και εδώ, κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου. Θέλει μεγάλη προσοχή η προσπάθειά σας. Εγώ καταλαβαίνω και με τη θητεία μου ως κοινοβουλευτικού εδώ επί χρόνια, ότι έχουμε ένα νομοσχέδιο, που αντιμετωπίζει πράγματι ένα κατεπείγον θέμα. Παραδείγματός χάριν εάν δεν εγκριθούν οι προϋπολογισμοί δεν θα υπάρξει φοιτητική μέριμνα. Εκτός αν θέλουμε από το Σεπτέμβριο να ξεσηκώνουμε και τους φοιτητές.

Τι θέλουμε, λοιπόν; Δεν πρέπει να ανοίξουν τα πανεπιστήμια; Πρέπει να ανοίξουν. Θα μου πουν κάποιοι: «Ναι, αλλά ενίκησαν εκείνοι οι οποίοι δεν ήθελαν να εφαρμόσουν το νόμο». Ντροπή τους. Ο λαός να τους κρίνει, εμείς να τους κρίνουμε. Αλλά δεν θα κάνουμε σαν εκείνον της γνωστής λαϊκής ρήσεως που διότι η σύζυγος του τον απατούσε κατ' εξακολούθηση σκέφτηκε να την εκδικηθεί με τον πιο ανόητο τρόπο.

Τι θα κάνουμε, λοιπόν, εμείς; Κάποιοι εννοούν να υπονομεύουν την πορεία αυτής της χώρας. Αναφέρομαι στο μεγάλο πρόβλημα της οικονομίας.

Είναι ευθύνη και της προηγούμενης αλλά και της δικής σας Κυβέρνησης. Αυτά τα ονόματα σήμερα γιατί τα βλέπουμε με τα αρχικά τους; Ιδού η Βουλή. Κατεπειγόντως να φέρετε μία διάταξη ότι δεν ισχύουν προσωπικά δεδομένα για την περίπτωση της φοροδιαφυγής, όπως ισχύει τα ονόματα των εμπόρων ναρκωτικών, των βιαστών.

Πέντε ημέρες τη περίπτωση του δεκαπεντάχρονου κοριτσιού στην Πάρο είναι το μήνυμα που στέλνει η Ελλάδα για τον τουρισμό της. Πέντε μέρες! Μη μου πείτε ότι δεν το βλέπετε.

Εδώ βρισκόμαστε μπροστά στην καταστροφή. Μας τη λένε όλοι, άλλοι με καλή διάθεση, άλλοι με κακή. Εμείς τους λέμε: «Ξέρете, εδώ είναι η αιωνία Ελλάς και η αιωνία Ελλάς δεν παραδίδεται».

Ε, είναι μία κατάντια αυτή και νομίζω ότι πρέπει να το καταλάβουμε όσο είναι καιρός. Αλλά, ας προσπαθήσουμε για να έχουμε τουλάχιστον τη συνείδησή μας ήσυχη όσοι θέλουμε να δικαιωθούμε με τη σωτηρία του τόπου, όχι να δικαιωθούμε με την καταστροφή του.

Τελικώς, εκεί έχουμε καταλήξει. Όσοι πιστεύουμε ότι πρέπει να κάνουμε, ότι μπορούμε να βγει η χώρα από αυτήν την κρίση, περιμένουμε προφανώς να δικαιωθούμε αν σωθεί. Όμως αναπτύσσεται αυτή η σύγκρουση με κάποιους που λένε «όχι, η χώρα έχει πτωχεύσει, η χώρα είναι κατεστραμμένη», τότε η δικαίωση

ποια θα είναι; Η καταστροφή προφανώς.

Απευθύνομαι και στο Κομμουνιστικό Κόμμα, διότι ο Ζαχαριάδης, με τον οποίο εγώ καμμία ιδεολογική ή οποιαδήποτε άλλη σχέση θα μπορούσα να έχω, ξέρω ότι το 1940, όταν είχε πόλεμο η χώρα, είπε να πάνε όλοι στο μέτωπο να πολεμήσουν, προφανώς, όχι για να μείνει ο Μεταξάς Πρωθυπουργός. Και τώρα, λοιπόν -αυτό είπα και στον κ. Βενιζέλο, το έλεγα και στον κ. Παπανδρέου όταν ήταν Πρωθυπουργός- οι αρχηγοί των τριών κομμάτων πρέπει να απευθυνθούν σε όλα τα άλλα κόμματα. Τα ζητήματα εδώ είναι ότι η χώρα βρίσκεται σε κατάσταση πραγματικού κινδύνου. Δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας ή πίσω από την άγνοιά μας.

Εδώ καταλαβαίνω τις νεότερες γενιές που δεν έζησαν την Κατοχή, δεν έζησαν τον εμφύλιο, δεν έζησαν το κράτος του παρασυντάγματος μετά το 1950, δεν έζησαν όσα ακολούθησαν, ούτε δικτατορίες ούτε μεταδικτατορική, μεταπολιτευτική διάλυση. Όμως, είναι καιρός να σταματήσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, είναι καιρός να σταματήσω κι εγώ και θέλω να σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ, και παρακαλώ ακούστε με. Έλεγα πριν στον κ. Βορίδη ότι οι Υπουργοί μπορεί να έχουν τις καλύτερες των προθέσεων, αλλά πάντα υπάρχουν κάποιοι οι οποίοι κοιτάζουν μαζί στο γαίδαρο να βάλουν επάνω και ένα δικό τους τσουβάλι.

Λοιπόν, κύριε Υπουργέ, όταν έκανε η κ. Διαμαντοπούλου αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια -όχι μόνο η κ. Διαμαντοπούλου, αλλά και πάρα πολλοί άλλοι, όπως η κ. Χριστοφιλοπούλου, απουσιάζουν η κ. Γεννηματά και όλη η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου- πραγματικά και διάλογος έγινε και μεγάλη προσπάθεια. Ταυτόχρονα, υπήρχε ειδικός γραμματέας στο Υπουργείο Παιδείας, καθηγητής του Μετσόβιου Πολυτεχνείου, ο οποίος ήταν αρμόδιος και για τα ΤΕΙ, ο οποίος, όμως, δεν εγνώριζε γιατί δεν ασχολήθηκε ποτέ με το δεύτερο κομμάτι της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που είναι τα ΤΕΙ.

Σας λέγω, λοιπόν, ότι όσα μεταπτυχιακά «τσουβαληδόν» και να βγαίνουν στα πανεπιστημιακά τμήματα, αν δεν βοηθήσουμε οι τεχνικοί σε μεσαίο δευτεροβάθμιο επίπεδο και η τριτοβάθμια τεχνολογική εκπαίδευση δεν αναπτυχθεί, δεν μπορούμε να πάμε μπροστά. Οι νέοι που φεύγουν, φεύγουν με πτυχία πανεπιστημίων στην τσέπη γιατί δεν ξέρουν να κάνουν τίποτε άλλο εδώ, πέραν του ότι δεν βρίσκουν κάτι να κάνουν.

Εγώ σας ερωτώ, λοιπόν: γιατί τα εξωτερικά μέλη του συμβουλίου διοίκησης, όπου η κ. Διαμαντοπούλου στο νόμο της δεν έβαζε θέμα, εσείς λέτε ότι πρέπει να είναι ΑΕΙ με πτυχίο πανεπιστημίου ή ισότιμου αλλοδαπού; Όλα τα πανεπιστήμια, που είναι ισότιμα του αλλοδαπού, νομίζετε ότι είναι ανώτερης ποιότητας από όλα τα ανώτατα ιδρύματα και τα τεχνολογικά της Ελλάδος; Παρακαλώ, αυτό αλλάξτε το.

Επίσης, παρατηρώ ότι μιλάτε για το διευθυντή του τομέα, μιλάτε για τον πρόεδρο του τμήματος, μιλάτε για τον κοσμήτορα. Τα ΤΕΙ δεν έχουν αντίστοιχους ρόλους;

Βέβαια, δεν συμφωνώ με αυτό που λέει η Ομοσπονδία των Εκπαιδευτικών -που αποδίδει ένα κόμπλεξ και μόνο- να ονομάσετε πρυτάνεις τους προέδρους, κοσμήτορες τους διευθυντές. Αυτά είναι σαν εκείνα που έκαναν μερικούς να λένε «ας μας κάνουν ανώτατη και ας είναι ό,τι να 'ναι, ας μας κάνουν λέκτορες σε μια πανεπιστημιακή σχολή και δεν μας νοιάζει αν είμαστε καθηγητές πρώτης βαθμίδας σε ένα ΤΕΙ».

Σας παρακαλώ να τα προσέξετε αυτά σε εκείνο τον πραγματικά σπουδαίο νόμο που σωστά τροποποιείται τώρα και για τους λόγους που κατεπιείγοντος, κύριε Υπουργέ, συμφωνούμε.

Τα άλλα όμως για τα περίφημα κολλέγια που βάζετε, κακώς τα βάζετε και κακώς προσθέτετε σε ένα νόμο ζητήματα που δεν έχουν κατεπιείγοντα χαρακτήρα. Πράγματι, καλά κάνετε και βάζετε θέματα για την καθαριότητα των σχολείων. Τα άλλα, όμως, γιατί; Είναι αυτό που είπα στον κ. Βορίδη ότι στα Υπουργεία οι διάφοροι παράγοντες λένε «περνάμε νόμο από τη Βουλή, ας χώσουμε και εκείνη την εκκρεμότητα. Άλλωστε, εκεί μέσα μιλάνε για τα δύο-τρία κύρια ζητήματα. Άρα μπορούμε και εμείς να περάσουμε αυτό που θέλουμε».

Στην περίπτωση που σας ανέφερα, για παράδειγμα, ήθελαν να περάσουν με τροπολογία το πέμπτο έτος του Μετσόβιου να είναι

ισότιμο μεταπτυχιακού τίτλου. Δεν το κατάλαβε αρχικά η κ. Διαμαντοπούλου. Τι να πρωτοκαταλάβει από όλα αυτά που της έβαζαν από εδώ και από εκεί; Βέβαια, το απέσυρε, όταν διαπίστωσε περί τίνος πρόκειται.

Εγώ, λοιπόν, ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο όχι γιατί είμαι ενθουσιασμένος από το ότι έρχεται ως κατεπιείγον -δεν μου αρέσει αυτό- και όχι γιατί εδώ γίνεται η συζήτηση και όχι στην επιτροπή. Φωνάζω χρόνια ότι στις επιτροπές πρέπει να συζητούνται τα νομοσχέδια και να διορθώνονται εννοιολογικά και γραμματικά και συντακτικά λάθη και εδώ να αναπτύσσεται ο πολιτικός διάλογος. Επί χρόνια συνεχίζεται το αντίθετο. Γι' αυτό και το Κοινοβούλιο, όπως βλέπετε, όλο και διολισθαίνει σε ό,τι αφορά το κύρος του και την εικόνα του γενικότερα στην ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι οι Υπουργοί Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Διοικητικής, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Υγείας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Τουρισμού, Ναυτιλίας, Μακεδονίας και Θράκης και Επικρατείας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων κεφαλαιακής ενίσχυσης των πιστωτικών ιδρυμάτων», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων εφαρμογής των νόμων 3864/2010, 4021/2011, 4046/2012, 4051/2012 και 4071/2012», της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Ρυθμίσεις θεμάτων δημοσίευσης οικονομικών εκθέσεων πιστωτικών ιδρυμάτων και θυγατρικών τους, οι οποίες δραστηριοποιούνται στο χρηματοοικονομικό τομέα» και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ποια είναι η αρμόδια Διάρκη Επιτροπή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Πολλές φορές, πολλά Υπουργεία καταθέτουν σχέδιο νόμου, αλλά ένα έχει την κύρια ευθύνη και το επισπεύδει.

Το λόγο έχει τώρα η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου για έξι λεπτά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκινήσω, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από κάτι που είπα η ίδια στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης μιλώντας ως Βουλευτής. Είπα τότε και το θυμήθηκα σήμερα σε αυτήν τη διαδικασία που ζούμε από το πρωί ότι χρειαζόμαστε έναν άλλον τρόπο βουλευέσθαι και διαβουλευέσθαι, έναν άλλο τρόπο συνεργασίας και μια άλλη νοοτροπία, ένα λόγο νηφάλιο, τεκμηριωμένο και να υπάρχουν πραγματικά σε κάθε βήμα διάλογου απαραίτητως τα επιχειρήματα υπέρ και κατά.

Εδώ ακούσαμε πάρα πολλά και δημαγωγικά, πάρα πολλά εύκολα και μεγάλα λόγια. Χρειαζόμαστε, λοιπόν, αυτόν το λόγο, γιατί αν θέλουμε να κερδίσουμε το στοίχημα των ανοικτών δημόσιων πανεπιστημίων με την ευρεία έννοια -όχι με την έννοια να ανοίξουν, γιατί άκουσα πάλι απειλές από διάφορες συντεχνίες ότι δεν θα ανοίξουν τα πανεπιστήμια- των ανοικτών στην ελεύθερη σκέψη, των ανοικτών στην έρευνα, των ανοικτών στην καινοτομία, πρέπει να αναρωτηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, τι είναι αριστερό και τι δεξιό και νεοφιλελεύθερο.

Ακούσαμε προηγουμένως τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Κακλαμάνη, να μας λέει πως τότε για το ν. 1268 ήταν η δεξιά στροφή. Εγώ αναρωτιέμαι για το εξής: Είναι δεξιό ή αριστερό το να έχουν κανονικά οι φοιτητές -που κάποιοι δημαγωγικά κόπτονται- δεκατρείς εβδομάδες μάθημα; Τι είναι, αριστερό ή δεξιό; Είναι αριστερό ή δεξιό το να έχουμε τα τμήματα ή όλα τα όργανα όπως ήταν και να γίνονται πελατιακές σχέσεις για το πώς θα στηθούν τα εκλεκτορικά, για το πώς θα γίνουν οι προκη-

ρύξεις θέσεων και να γίνονται διαβουλευσεις, διότι όλοι ψηφίζουν όλους; Αυτό είναι αριστερό ή δεξιό; Τι ακριβώς είναι;

Είναι πελατειακό, λοιπόν, απαντώ εγώ. Κι έτσι απαντώ εμμέσως και στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος αναρωτήθηκε «ποιο ΠΑΣΟΚ;». Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι. Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να είναι μικρό σήμερα. Είναι, όμως, μία μεγάλη δημοκρατική παράταξη που αντέχει τις διαφορές. Να είστε σίγουροι ότι αν υπάρχει ένα ΠΑΣΟΚ που δεν είναι εδώ, σ' αυτά τα έδρανα, αυτό είναι το κρατικοδίαιτο ΠΑΣΟΚ, ένα ΠΑΣΟΚ της πελατειακής συναλλαγής! Αυτό δεν είναι εδώ! Διότι το ΠΑΣΟΚ είπε την αλήθεια προεκλογικά, το ΠΑΣΟΚ πήρε το κόστος, το ΠΑΣΟΚ σήκωσε στην πλάτη και έβαλε πλάτη, για να ξεπεράσει η χώρα την κρίση! Έκανε λάθη, ναι, αλλά τόλμησε να κάνει και έργα! Κι ένα από τα έργα που δεν έχει καμμία σχέση με το μνημόνιο –καμμία σχέση– ήταν η μεταρρύθμιση στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ της χώρας! Αυτό το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ και δίνει τη μάχη!

Θέλω, λοιπόν, απ' αυτό το Βήμα της Βουλής, κύριε Υπουργέ, να χαιρετίσω τις αλλαγές που μόλις μας διανείματε, γιατί όντως είναι και δική μας γνώμη ότι χρειάζεται μία θητεία και ότι η επανάληψη της θητείας των κοσμητόρων ενέχει στοιχεία, όχι ότι «ντε και καλά» θα γίνει αυτό που δεν πρέπει να γίνει, δηλαδή η συναλλαγή, αλλά ότι οι θεσμοί τούς οποίους ψηφίζουμε, προστατεύουν το να μη γίνονται συναλλαγές στα πανεπιστήμια.

Επίσης, σας ευχαριστούμε που δεχθήκατε –γιατί αυτό είναι το καινούργιο πνεύμα τελικά– τις προτάσεις μας για την περίπτωση των εκλεκτορικών σωμάτων. Αυτή η διάταξη, όπως τη φέρνετε, είναι βελτιωμένη. Άρα, κύριε Υπουργέ, είμαστε σε θέση να πούμε ότι αυτό που ήταν το κριτήριό μας από την αρχή –γιατί λέω ξανά, το είπα και ο κ. Κακλαμάνης πριν από εμένα, ότι ήμασταν εξαιρετικά ενοχλημένοι, θα έλεγα, που ήρθε αυτό με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, και εσείς ήσασταν τότε, μπορεί από άλλη θέση, αλλά είστε πανεπιστημιακός και ο ίδιος και είχατε τότε συμβάλει εμμέσως και εσείς ο ίδιος στη διαμόρφωση του ν. 4009– και αυτό που δεν θέλαμε να κάνουμε ήταν να αναιρέσουμε και να κατεδαφίσουμε, και δη με διαδικασίες κατεπείγοντος, αυτόν το νόμο.

Νομίζω ότι έτσι όπως ολοκληρώνεται αυτή η διαδικασία, μας δείχνει ότι και η φιλοσοφία του νόμου διατηρείται και πάρα πολλές από τις διατάξεις που αλλάζουν, αλλάζουν με κατεύθυνση να εφαρμοστεί ο νόμος γρήγορα, να έχουμε τα νέα διοικητικά συμβούλια και να δούμε, επιτέλους, στην πράξη αν είμαστε δημοκρατικοί.

Εν πάση περιπτώσει, υπάρχει αυτήν τη στιγμή μία πλειοψηφία στη Βουλή. Ας εκφραστεί αυτή η πλειοψηφία και ό,τι αποφασίσει αυτή η πλειοψηφία, ας είναι αυτό που θα προσπαθήσουμε να εφαρμόσουμε! Ας σεβαστούμε τη δημοκρατία μας! Ας σεβαστούμε αυτήν τη Βουλή! Αν δεν το θέλουν κάποιοι και θέλουν να αντιδράσουν, πάλι θα πρέπει κάπως να σεβόμαστε αυτό το κράτος και να εφαρμόζονται οι νόμοι, για να μπορούμε να τους αξιολογούμε!

Η λέξη «αξιολόγηση» είναι άλλη μία λέξη η οποία έχει δαιμονοποιηθεί από το ελληνικό πολιτικό σύστημα! Ναι, στην αξιολόγηση στα πανεπιστήμια, ναι, στην αξιολόγηση στην εκπαίδευση, ναι, στην αξιολόγηση στα σχολεία!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω με κάτι που ανέφερε ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης, το οποίο είναι σημαντικό και για μας. Κύριε Υπουργέ, μίλησε για τα τεχνολογικά ιδρύματα, αλλά ανέφερε και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αναμένουμε –το είπατε και στις προγραμματικές δηλώσεις– τις πρωτοβουλίες σας σ' αυτό το πολύ μεζον θέμα για την εκπαίδευση και την ανάπτυξη στη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδας Μαριάς.

Ορίστε, κυρίες συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι κλείνει αυτή η συζήτηση και μπορούμε πλέον να βγάλουμε κάποια χρήσιμα συμπεράσματα.

Ειπώθηκε από ορισμένους συναδέλφους της κυβερνητικής

Πλειοψηφίας ότι πρέπει να σταματήσει η δημαγωγία, ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα δεν έχει καμμία σχέση με το μνημόνιο. Το είπε και ο κύριος Υπουργός. Κύριε Υπουργέ, έχω μαζί μου το μνημόνιο τέσσερα, το μνημόνιο το οποίο ίσχυε στις αρχές Ιανουαρίου του '11 και λέει: «Αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος». «Η Κυβέρνηση αρχίζει να δημοσιεύει μία εξαμηνιαία έκθεση προόδου για την εφαρμογή του νόμου για την εξασφάλιση της ποιότητας στην πρωτοβάθμια, στη δευτεροβάθμια και στην ανώτατη εκπαίδευση και το εξειδικεύει αυτό». Κατέθεσα προηγουμένως απόσπασμα από το Μνημόνιο 2, αλλά προφανώς δεν το διαβάσατε. Θα σας διαβάσω λοιπόν πώς εξειδικεύεται ο ν.4046, στο μνημόνιο δύο δηλαδή, σελίδα 816 του ΦΕΚ.

Λέει: «Η Κυβέρνηση υλοποιεί το σχέδιο δράσης –πρέπει, κύριε Υπουργέ, να μας πείτε ποιο είναι το σχέδιο δράσης– για τη βελτίωση αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας του εκπαιδευτικού συστήματος και υποβάλλει τακτικά εκθέσεις, δύο φορές το χρόνο, σχετικά με την πρόοδο της εφαρμογής της συμπεριλαμβανομένου και ενός ενδεικτικού σχεδιασμού αυτοαξιολογήσεων και εξωτερικών αξιολογήσεων –προσέξτε– των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, σύμφωνα με το νέο ν. 4009 του 2011 για την ανώτατη εκπαίδευση».

Σας δίνει χρόνο εφαρμογής το δεύτερο τρίμηνο του 2012. Έχετε αργήσει. Έπρεπε να το έχετε κάνει αυτό πριν λίγο καιρό. Είναι, λοιπόν, συνδεδεμένος και ο νόμος αυτός, ο ν.4009 με την εφαρμογή του μνημονίου και αυτό είναι ξεκάθαρο.

Δεύτερον, ακούσαμε από τον πρώην Πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου να λέει ότι δεν πρέπει η Βουλή να υποκύπτει σε εξωθεσμικά κέντρα. Και εγώ ρωτώ, ποιος είναι αυτός που άνοιξε την πόρτα στα εξωθεσμικά κέντρα και στην τρόικα στην Ελλάδα; Ποιος είναι αυτός ο οποίος εφάρμοσε την πρώτη δανειακή σύμβαση, η οποία δεν έχει κυρωθεί ακόμα από το ελληνικό Κοινοβούλιο; Κύριε Πρόεδρε, το σχέδιο κυρώσεως της πρώτης δανειακής συμβάσεως εκκρεμεί ακόμη ενώπιον της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων για κύρωση.

Εφαρμόζεται, δηλαδή, η πρώτη δανειακή σύμβαση και εφαρμόζεται, πάλι, εξουσίες η τρόικα, πήρε ό,τι ήθελε, έχουμε τον Τόμσεν και την παρέα του και κάνει βόλτες και όλα αυτά δεν έχουν την έγκριση του ελληνικού Κοινοβουλίου. Η σύμβαση εκκρεμεί ακόμα για κύρωση.

Ποιος ανοίγει, λοιπόν, την πόρτα στα εξωθεσμικά κέντρα; Ποιος επιτρέπει παράνομα στον Τόμσεν και στην παρέα του να κάνει αυτά τα οποία θέλει; Ποιος είναι αυτός που παρέδωσε την Ελλάδα στους δανειστές; Γι' αυτό εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες λέμε, θα παλέψουμε, θα νικήσουμε και θα πάρουμε πίσω την Ελλάδα, διότι η Ελλάδα παρανόμως αυτήν τη στιγμή είναι στα χέρια των δανειστών.

Επομένως, όταν μιλάμε για εξωθεσμικά κέντρα, για παρεμβάσεις, πρέπει να προσέχουμε τι εννοούμε και να ξέρουμε ποιοι τα λένε. Εμείς δεν δεχόμαστε η ελληνική Βουλή και η Κυβέρνηση να παίρνει εντολές από την τρόικα.

Εδώ είπε ο κ. Παπανδρέου ότι η Βουλή δεν πρέπει να επηρεάζεται και να υπακούει σε εξωθεσμικά κέντρα. Ποιοι είναι αυτοί που επιβάλουν και φέρνουν νομοσχέδια αφού τα έχει επεξεργαστεί η τρόικα; Πόσες φορές έχει πει η Κυβέρνηση ότι «δεν μπορώ να προχωρήσω σε θεσμοθέτηση επειδή δεν τα συμφώνησα με την τρόικα»; Επομένως ποιος έχει ουσιαστικά καταλύσει τη λαϊκή κυριαρχία, ποιος έχει καταλύσει την εθνική κυριαρχία, ποιος έχει κάνει το ελληνικό Κοινοβούλιο στην ουσία υπηρετή της τρόικας; Αυτά είναι κεντρικά ζητήματα τα οποία πρέπει να δούμε.

Τι άλλο είδαμε; Είδαμε μία ενδιαφέρουσα διαβούλευση. Άκουσα από τη συνάδελφο να λέει ότι πρέπει να βρούμε έναν άλλον τρόπο του βουλευέσθαι μέσα σε ένα κομμάτι του ΠΑΣΟΚ, το οποίο είναι στη μεγάλη συμφωνία της μνημονιακής συνεργασίας από το 2011, όταν ξεκίνησε η ιστορία του 4009. Διότι εκεί οικοδομήθηκε το μεγάλο μνημονιακό μέτωπο αμέσως μετά τις μεγάλες αγωνιστικές κινητοποιήσεις που κάναμε όλοι εμείς στον αντιμνημονιακό αγώνα στο Σύνταγμα τον Ιούνιο του 2011.

Αυτή η συμμαχία, λοιπόν, που οικοδομήθηκε με αφορμή την παιδεία, τώρα με αφορμή ένα άλλο νομοθέτημα, πάλι όσον αφορά την παιδεία που υποτίθεται ότι έρχεται να ρυθμίσει ορι-

σμένα ζητήματα, κινδυνεύει να διαρραγεί.

Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν είδατε τις τροπολογίες. Μία από αυτές μάς λέει ότι ο κοσμήτορας δεν μπορεί να εκλεγεί για δεύτερη θητεία. Πρώτα δεν μπορούσε να εκλεγεί πέρα από τις δύο θητείες. Η αρχική θέση ήταν ότι ο κοσμήτορας διορίζεται. Τώρα ψάχνουν να βρουν ένα κομπομί μεταξύ τους, προκειμένου να ψηφίσει ο κ. Παπανδρέου.

Όμως, στην πράξη δεν έχει αξία τι θα ψηφίσουν. Αυτά τα οποία φέρνουν επί της ουσίας δεν είναι τίποτα. Θέλουν να διατηρήσουν σε συνοχή το μνημονιακό μέτωπο το οποίο τρίζει. Και τρίζει διότι η ελληνική κοινωνία δεν πρόκειται να ανεχθεί τα μνημονιακά μέτρα τα οποία θα τη στείλουν στη γωνία, θα την πτωχεύσουν και θα οδηγήσουν όλο το λαό μας στην ανέχεια. Αυτό είναι το βασικό πρόβλημα. Αυτό προσπαθούν να αποκαταστήσουν. Προσπαθούν να υπάρξει συνοχή μέσα στο μνημονιακό μέτωπο. Η απαρχή της ρωγμής και της κατεδάφισης του μνημονιακού μετώπου -έτσι τα φέρνει η ιστορία- αρχίζει πάλι από εκεί που ξεκίνησε, από το ν. 4009. Δηλαδή επιστρέφουν οι ίδιοι στον τόπο του εγκλήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αρχίζει λοιπόν -και αυτό είναι ένα ευχάριστο μήνυμα- να καταρρέει το μνημονιακό μέτωπο κάτω από την πίεση του ελληνικού λαού. Αυτή είναι η ουσία της συζήτησης και όχι ποιος θα εκλέγει τον πρύτανη, ποιος θα εκλέγει τον κοσμήτορα και όλα αυτά τα οποία συζητάμε υποτίθεται εδώ και ο ελληνικός λαός δεν καταλαβαίνει.

Τέλος, όσον αφορά τη δημαγωγία, ποιος κάνει δημαγωγία; Το PSI που εφαρμόστηκε στα πανεπιστήμια εξαφάνισε 97 εκατομμύρια ευρώ από τα πανεπιστήμια. Ποιος οδηγεί τη χώρα και τους φοιτητές και τα πανεπιστήμια σε διάλυση; Ποιος είναι αυτός ο οποίος εφαρμόζει τις μνημονιακές πολιτικές; Ποιος είναι αυτός που δέχθηκε τη δανειακή σύμβαση; Ποιος είναι αυτός ο οποίος δεν δίνει κονδύλια στην εκπαίδευση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ποιος είναι αυτός ο οποίος στην ουσία καταδικάζει τους φοιτητές να μην μπορούν να κάνουν μεταπτυχιακά, να μην μπορούν να έχουν πρόσβαση στην παιδεία, να μην έχουν βιβλία; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το μνημόνιο ισοπεδώνει τα πάντα.

Λέω, λοιπόν, παραφράζοντας ένα παλιό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Λέτε το τελευταίο, κύριε συνάδελφε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Λέω, λοιπόν, παραφράζοντας μια παλιά φράση, ότι ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από τα ελληνικά πανεπιστήμια. Και αυτό είναι το μνημόνιο. Όμως, να είστε σίγουροι ότι το μνημόνιο που πλανιέται πάνω από την Ελλάδα και εφαρμόζεται στην Ελλάδα και στα πανεπιστήμια θα καταπέσει από τον αγώνα του ελληνικού λαού, ο οποίος συνεχώς θα εντείνεται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Και εμείς ευχαριστούμε. Το λόγο έχει για έξι λεπτά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Βασίλειος Οικονόμου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, σ' αυτό το σχέδιο νόμου ακούσαμε πάρα πολλά. Και, τέλος πάντων, οι περισσότεροι δεν μίλησαν για το σχέδιο νόμου, αλλά ο καθείς μίλησε γι' αυτό που είχε στο μυαλό του πολιτικά ή, τέλος πάντων, έκανε μια ιστορική καταγραφή και μία απογραφή κάποιων πραγμάτων. Λίγο αφορούν το σχέδιο νόμου αυτές οι απόψεις. Όμως, έχουν ενδιαφέρον, γιατί είναι φανερό ότι πάνω στα θέματα της παιδείας και της εκπαίδευσης χτίζονται και γκρεμίζονται καριέρες και διαμορφώνονται πολιτικοί συσχετισμοί. Και μία τέτοια καλή αφορμή είναι αυτό το σχέδιο νόμου, αφού έκπληκτοι διαπιστώνουμε ότι ετοιμάζονται να φτιαχτούν κόμματα βγαίνοντας μέσα από αυτήν την ψηφοφορία, ενώ κόμματα κλυδωνίζονται και πολιτικές γραμμές προσπαθούν να οριοθετηθούν.

Και, τέλος πάντων, δεν μπαίνουμε στην ουσία της συζήτησης η οποία αφορά το αν πρέπει ή δεν πρέπει αυτό το σχέδιο νόμου

να αποτελέσει τη λύση για να ξεπεραστεί το πρόβλημα όπως αυτό διαμορφώθηκε το 2011, ψηφίζοντας δηλαδή μια πραγματικά αναγκαία μεταρρύθμιση, φεύγοντας από το πλαίσιο που είχε δημιουργηθεί μέχρι το 2011 στο πανεπιστήμιο της Ελλάδας για να πάμε σε μία νέα φάση.

Ο νόμος-πλαίσιο 1268 -τον οποίο πολλοί τον χρησιμοποίησαν και άκουσα να εξιστορούν τη διαδρομή του- ήταν μια μεγάλη κατάρτηση, μια μεταρρύθμιση της δεκαετίας του '80.

Συμφωνώ απόλυτα με τον Πρόεδρο, ο οποίος έκανε μία μνεία για το θέμα. Αφορούσε τον εκδημοκρατισμό του πανεπιστημίου, την κατάργηση της έδρας, τον εμπλουτισμό της πανεπιστημιακής κοινότητας και τη φοιτητική συμμετοχή.

Άκουσα πάρα πολλούς να «πυροβολούν τα πόδια τους» εδώ μέσα. Ξαφνικά οι φοιτητές έγιναν λαμόγια.

Οι φοιτητικές παρατάξεις ξαφνικά ανακαλύψαμε ότι βρίθουν από απατεώνες. Αλλά οι φοιτητικές παρατάξεις, αν δεν κάνω λάθος, είναι οι πολιτικές νεολαίες των κομμάτων. Θα σταματήσουμε, λοιπόν, εδώ μέσα να «πυροβολούμε τα πόδια μας» οι εκπρόσωποι των κομμάτων που ξαφνικά ανακάλυψαν την Αμερική;

Ακούμε για κατεστημένα. Ποια είναι τα κατεστημένα; Ποιοι εκπροσωπούν τα κατεστημένα εδώ μέσα; Γιατί και οι πανεπιστημιακοί έγιναν κι αυτοί λαμόγια, έγιναν κι αυτοί επικίνδυνοι και ύποπτοι. Αλλά την ίδια στιγμή τους υπερθεματίζουμε, τους αναγορεύουμε σε ελίτ της χώρας -και είναι η ελίτ της χώρας- και τους κάνουμε Υπουργούς. Έχει γεμίσει η χώρα με Υπουργούς και διοικητές από τους πανεπιστημιακούς.

Πρέπει να αποφασίσουμε τελικά ποιοι είναι οι απατεώνες σ' αυτήν τη χώρα και ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι θα σηματοδοτήσουν την εξέλιξη και την προοπτική της χώρας. Δεν μπορεί και τα δυο να είναι στον ίδιο κουβά.

Αρα πρέπει εδώ να ξεκαθαρίσουμε και να αποφασίσουμε κάποια πράγματα. Ο νόμος όπως ψηφίστηκε το 2011 δεν προχώρησε. Θέλετε γιατί δεν ήταν έτσι όπως έπρεπε φτιαγμένος; Θέλετε γιατί δεν αναγνώρισε και δεν είχε αντανάκλαση των συσχετισμών μέσα στο πανεπιστήμιο και της προοπτικής του πανεπιστημίου; Δεν προχώρησε, τέλος.

Τότε η Δημοκρατική Αριστερά ως μια Κοινοβουλευτική Ομάδα που σχηματοποιούνταν, σήμερα ως κόμμα το οποίο αναδείχθηκε μέσα από δύο εκλογικές αναμετρήσεις με πολύ καλή παρουσία στον ελληνικό λαό, τι λέει; Ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε μεταρρυθμίσεις, σε αλλαγές των πανεπιστημίων. Ο ν. 1268 ολοκλήρωσε τον ιστορικό του κύκλο. Εφαρμόστηκε τριάντα χρόνια και βγάλαμε τα συμπεράσματά μας και τα διδάγματά μας. Τώρα πρέπει να προχωρήσουμε σε νέες κινήσεις.

Αυτοί που έρχονται ξαφνικά και ανακαλύπτουν κατεστημένα ή φοιτητικές παρατάξεις, πολιτικές νεολαίες απάτης, θα πρέπει να αρχίσουν να μαζεύονται και να ξεκαθαρίσουν τι θέλουν και τι επιδιώκουν από ένα πανεπιστήμιο.

Εμείς, λοιπόν, τι λέμε; Εμείς μιλάμε για ένα πανεπιστήμιο ανοικτό στην πανεπιστημιακή κοινότητα και άρα, θα ακούς ό,τι λέει ο καθηγητής και όχι όταν δεν μου αρέσει τι λέει τότε έχουμε συντεχνία και κατεστημένο. Αν δεν θέλω καθηγητές, δεν θα βάλω Υπουργούς και διοικητές, δεν θα πάω να προσκυνάω στα πόδια τους και θα φτιάχνω είκοσι ινστιτούτα για να δω τι θα μου πούνε. Δεν μπορεί την ίδια στιγμή να γίνονται αυτά τα δύο πράγματα. Αρα ακούω την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Η πανεπιστημιακή κοινότητα έβαλε τις ενστάσεις της. Πρέπει να βρούμε τρόπο να ξεπεράσουμε αυτά τα θέματα. Καταγράφεται σε αυτό το νομοσχέδιο ο τρόπος να ξεπεραστούν τα προβλήματα. Πρέπει κάποιοι να εξηγήσουν εδώ στην Αίθουσα αν θέλουν να ανοίξουν τα πανεπιστήμια το Σεπτέμβριο. Εάν δεν θέλουν και προτιμούν να αρχίσουν οι οδομαχίες από τα πανεπιστήμια, να μας το πουν.

Εμείς λέμε ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να ανοίξουν. Η Δημοκρατική Αριστερά αυτές τις πρωτοβουλίες παίρνει, αυτήν τη θεώρηση πραγμάτων έχει, αυτά λέμε ότι θέλουμε να κάνουμε.

Χαιρόμαστε που βλέπουμε την πολιτική ηγεσία να μας φέρνει αυτό το νομοθετικό πλαίσιο για το οποίο πρέπει να παραδεχθώ ότι στα περισσότερα θέματα ανταποκρίνεται. Και είμαι από τους Βουλευτές που δεν ψήφισαν το νόμο το 2011. Αλλά υπάρχουν και Βουλευτές που τον ψήφισαν και βλέπουν την ανάγκη να αλ-

λάξει. Η ζωή προχωράει. Κάποιοι έχουν κολλήσει στον αριθμό των διακοσίων πενήντα πέντε Βουλευτών. Αυτά τώρα είναι απίθανες ιστορίες. Δηλαδή επειδή πέρυσι υπήρχε μια πλειοψηφία διακοσίων πενήντα πέντε Βουλευτών εδώ μέσα, θα μείνουμε αιωνίως σ' αυτήν την υπόθεση που διαμορφώθηκε; Θα αλλάξουμε όταν πρέπει και ό,τι πρέπει. Γι' αυτό εμείς στη Δημοκρατική Αριστερά έχουμε κάνει τις παρατηρήσεις μας.

Κύριε Υπουργέ, σας είπα και προηγουμένως, σας ανέφεραν και η κ. Ρεπούση και η κ. Γιαννακάκη και όλοι οι Βουλευτές μας τις δικές μας παρατηρήσεις. Εδώ, όμως, έχουμε πάρει ένα έγγραφο για το άρθρο 3, το οποίο δεν καταλαβαίνω τι σημαίνει. Δεν μπορεί να γίνονται κινήσεις της τελευταίας στιγμής. Έχουμε τις επιφυλάξεις μας γι' αυτό το θέμα. Θέλω να είμαι καθαρός.

Δεύτερον, οι αλλαγές που έγιναν, δηλαδή τμήμα δυνατό, το κέντρο βάρος του πανεπιστημίου να είναι το τμήμα και ότι ο κοσμήτορας θα εκλέγεται, όλες οι άλλες αλλαγές που αρχίζουν και κυκλοφορούν εδώ με χαρτιά –αυτή η χαρτούρα δεν ξέρω τι νόημα έχει πέρα της ενημερώσεως– ισχύουν ή δεν ισχύουν;

Κύριε Πρόεδρε, θέλουμε να ξεκαθαρίσει τι ισχύει και ποιες είναι οι αλλαγές γιατί σας λέω ότι έχουμε δύο έγγραφα για το ίδιο πράγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κύριε συνάδελφε, θα μιλήσει ο Υπουργός σε λίγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Πρέπει ο κύριος Υπουργός να μας ξεκαθαρίσει τι ισχύει για τα θέματα των τμημάτων. Εμείς ήλθαμε εδώ στην Αίθουσα για να δώσουμε υπόσταση ξανά σ' αυτό το οργανικό κομμάτι για το πανεπιστήμιο που λέγεται τμήμα και για την κοσμητεία να εκλέγεται ο κοσμήτορας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Θα απαντήσει ο Υπουργός, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Καραθανασόπουλος για έξι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατ' αρχάς ας κάνουμε ένα ξεκαθάρισμα γιατί ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής αυθαίρετα ερμηνεύει το Νίκο Ζαχαριάδη, γιατί είναι φανερό ότι, πρώτον, το γράμμα αυτό στάλθηκε από την απομόνωση στην οποία το αστικό πολιτικό σύστημα τον είχε κλείσει για τις ιδέες του και τις δράσεις του. Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον, δεν κάλυψε την αστική πολιτική τάξη. Κάλεσε το λαό και τους κομμουνιστές να πάρουν τα όπλα ενάντια στον κατακτητή, γιατί διέβλεπε ότι η αστική πολιτική τάξη είτε θα λιποτακτούσε είτε θα λούφαζε είτε θα γινόταν δωσίλογη. Απ' αυτήν την άποψη έλεγε καθαρά ότι «πρέπει να ολοκληρώσετε μέχρι τη λαϊκή εξουσία, να ανατρέψετε όλους αυτούς οι οποίοι στενάζουν το λαό».

Απ' αυτήν, λοιπόν, την άποψη πολύ έγκαιρα, από τον Οκτώβρη, το ΚΚΕ, κύριε Κακλαμάνη, είχε πει στον ελληνικό λαό ότι έχουμε πόλεμο. Έχουν κηρύξει τον πόλεμο στο κεφάλαιο οι πολιτικοί του εκπρόσωποι και η Ευρωπαϊκή Ένωση απέναντι στο λαό. Καλούσαμε το λαό να είναι σε ετοιμότητα και να πρωταγωνιστήσει στους αγώνες για συνολικότερες ρήξεις και ανατροπές, γιατί δεν υπάρχει μία Ελλάδα, κύριε Κακλαμάνη. Με συγχωρείτε. Η Ελλάδα του Μάνεση είναι το ίδιο με την Ελλάδα των χαλβουργών; Η Ελλάδα του Σάλλα είναι το ίδιο με την Ελλάδα των φτωχών αγροτών που πετιούνται στο δρόμο; Η Ελλάδα των εφοπλιστών είναι ίδια με την Ελλάδα των ναυτεργατών; Υπάρχει η Ελλάδα που σήμερα από την κρίση κερδίζει και υπάρχει και η Ελλάδα που οδηγείται στη χρεοκοπία και στην εξαθλίωση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτές οι Ελλάδες υπήρχαν και το '40.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Απ' αυτήν, λοιπόν, την άποψη εμείς το λέμε καθαρά και βάζουμε το βασικό ερώτημα ποιον εξυπηρετούν τα μέτρα για την παιδεία; Εξυπηρετούν την πρόοδο και την ευημερία του λαού ή την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία του κεφαλαίου; Και τα δύο μαζί δεν γίνονται. Εμείς δεν λέμε «όχι» γιατί θέλουμε να υπερασπιστούμε το παλιό. Ποιο; Το δικό σας «παιδί» να υπερασπιστούμε; Διαφωνούμε και αντιπαλεύουμε το παρελθόν. Δεν το θέλουμε. Τι να θέλουμε δηλαδή; Τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση; Να θέλουμε την

εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση των παιδιών της εργατικής τάξης και των λαϊκών οικογενειών; Να επιδιώκουμε τα πτυχία χωρίς αντίκρισμα, χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα, με αποσύνδεση του πτυχίου από το επάγγελμα; Τι να θέλουμε δηλαδή; Να παραμένουν οι επιχειρήσεις που δημιουργούν οι καθηγητές μέσα στα πανεπιστήμια για να «ξεκοκαλίζουν» τα ευρωπαϊκά προγράμματα και να είναι σε άμεση διασύνδεση με τους επιχειρηματικούς ομίλους; Αυτό να υπερασπιστούμε; Δεν το υπερασπιζόμαστε, δεν μας ενδιαφέρει, άρα δεν μπορούμε να δεχτούμε στο όνομα του παλιού τις αλλαγές που φέρνετε, γιατί δεν είναι αλλαγές οι οποίες αλλάζουν την κατάσταση. Είναι αλλαγές οι οποίες προσαρμόζουν την ανώτατη εκπαίδευση ακόμα περισσότερο στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων. Αυτό κάνουν. Μετατρέπουν πλέον τα πανεπιστήμια σε επιχειρήσεις και διασυνδέονται άμεσα τα προγράμματα σπουδών, η «αρχιτεκτονική» των πανεπιστημίων και των σχολών με τις ανάγκες των μονοπωλιακών ομίλων, με τις ανάγκες του κεφαλαίου, για να συνδεθούν ακόμα περισσότερο η εκπαίδευση και η έρευνα με την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία.

Έτσι, λοιπόν, τα κριτήρια τα οποία λέει ο κύριος Υπουργός ότι θα διαμορφώσει για την «αρχιτεκτονική» είναι τα ίδια κριτήρια που διαμορφώνετε για να κλείσουν τα νοσοκομεία, να συγχωνευθούν, για να μπορέσει να αναπτυχθεί η επιχειρηματική δραστηριότητα με τη μετατροπή των δημόσιων νοσοκομείων σε ανώνυμες επιχειρήσεις. Αυτό κάνετε και στο πανεπιστήμιο και εκεί θα πάει η κατάσταση, γιατί οι πόλοι αριστείας εκεί οδηγούν, στο να παραμείνουν αυτές οι σχολές σ' αυτά τα τμήματα τα οποία εξυπηρετούν. Είναι άμεσα συνδεδεμένα με τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων και εξυπηρετούν με τη νέα τους έρευνα την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία τους κι όχι τις ανάγκες του λαού.

Δηλαδή, πρώτη φορά βλέπετε αυτά τα ζητήματα; Αυτός είναι ο πυρήνας της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι απλώς ενός μνημονίου. Συνολικότερα υπάρχει αυτή η κατεύθυνση. Και γι' αυτό, επειδή θέλετε να διαμορφώσετε μια τέτοια εκπαίδευση, θέλετε τους επιστήμονες να είναι αναλώσιμοι –γι' αυτό προχωρείτε τη διά βίου εκπαίδευση– χωρίς δικαιώματα και χωρίς να μπορούν να κατέχουν το σύνολο των γνώσεων. Διασπάτε τα επιστημονικά αντικείμενα.

Απ' αυτήν την άποψη οξύνονται ακόμα περισσότερο οι ταξικοί φραγμοί με τις αλλαγές που κάνετε. Οξύνονται με την επιβολή διδάκτρων με τον αντιδραστικό διαχωρισμό ανάμεσα στους ενεργούς και στους αιώνιους φοιτητές. Δηλαδή, ο εργαζόμενος φοιτητής τι είναι; Αυτός που πρέπει να δουλέψει για να μπορέσει να σπουδάσει τι είναι; Ένας απαράδεκτος αντιδραστικός διαχωρισμός. Και απ' αυτήν την άποψη τι άλλο κάνετε; Ιδιωτικοποιείτε τελείως τη φοιτητική μέριμνα. Γίνεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Απευθείας στους επιχειρηματίες η σίτιση, η στέγαση, η μεταφορά ακόμα, των φοιτητών.

Βάζετε νέους φραγμούς για να μην μπορούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές και να εγκαταλείπουν. Δεν το ξέρετε ότι είναι χιλιάδες αυτοί που δεν μπορούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους στις σημερινές συνθήκες; Αυτό θέλετε να το εφαρμόσετε διά ροπάλου πλέον. Άρα, λοιπόν, δεν μπορούμε να στηρίξουμε αυτήν τη διαδικασία. Γι' αυτό διαμορφώνεται σ' αυτήν το αντιδραστικό πλαίσιο.

Αναλογικά με την κατεύθυνση και τον προσανατολισμό της εκπαίδευσης διαμορφώνονται και τα όργανα διοίκησης, ώστε να είναι ακόμα πιο αποσπασμένα, ώστε να είναι σε άμεση διασύνδεση αυτοί οι εξωτερικοί διοικητικοί υπάλληλοι των πανεπιστημίων με τις κατευθύνσεις και τις ορέξεις των κυβερνήσεων, των επιχειρηματικών ομίλων, να μην έχουν κανένα απολύτως έλεγχο. Γι' αυτό και ουσιαστικά εκμηδενίζουν τη συμμετοχή των φοιτητών μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία.

Και στο κάτω-κάτω της γραφής όταν μιλάτε για τις φοιτητικές παρατάξεις καλά θα κάνετε να κοιτάτε το πρόσωπό σας στον καθρέφτη. Για τον εκφυλισμό του φοιτητικού κινήματος ευθύνονται συγκεκριμένες παρατάξεις. Για την αγοραπωλησία σημειώσεων ευθύνονται συγκεκριμένες παρατάξεις. Για τα πάρτι ευθύνονται συγκεκριμένες παρατάξεις και όχι όλοι γενικά. Δεν είναι όλοι το ίδιο.

Απ' αυτήν την άποψη εμείς το λέμε καθαρά. Θα κάνουμε κάθε προσπάθεια αυτό το πράγμα να μην εφαρμοστεί, να μην υλοποιηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Και τελειώνουμε με τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Επειδή, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πολλά και σημαντικά έχουν ήδη ειπωθεί και έχω τοποθετηθεί και στη δευτερολογία, κλείνοντας θα ήθελα να πω ορισμένα πράγματα και να απαντήσω σε ορισμένα ζητήματα που τέθηκαν πριν από λίγο.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους για το κλίμα μέσα στο οποίο έγινε αυτή η συζήτηση γι' αυτές τις ρυθμίσεις για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Θέλω να πω για άλλη μια φορά ότι το τελευταίο πράγμα το οποίο και εγώ προσωπικά αλλά και η Κυβέρνηση θα ήθελε, είναι να αρχίσει το νομοθετικό της έργο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Πλην όμως είχαμε να αντιμετωπίσουμε ακανθώδη προβλήματα μέσα σε ένα χρονοδιάγραμμα το οποίο απαιτούσε να νομοθετήσουμε γρήγορα. Αυτό δεν αφορά μόνο στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Αφορά και στα ελληνόφωνα σχολεία του εξωτερικού, αφορά και στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, το θέμα των συμβάσεων για να υπάρξει καθαρισμός στα σχολεία μας και το θέμα των κέντρων μεταλυκειακής εκπαίδευσης.

Έπρεπε, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα προβλήματα που είχαν δημιουργηθεί από τη μη εφαρμογή του νόμου και να μπορέσουμε να δώσουμε λύσεις για να έχουμε ανοιχτά ιδρύματα το ερχόμενο φθινόπωρο.

Δυστυχώς, αυτές ήταν οι προθεσμίες. Και δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά.

Όσον αφορά το θέμα των νομοθετικών ρυθμίσεων, θα ήθελα να πω τα εξής: Θα ήθελα να ευχαριστήσω την κ. Χριστοφιλοπούλου, γιατί τόνισε ότι είχα μία συμβολή στη συγγραφή του ν. 4009, αλλά και στην προσπάθεια, η οποία τελικά ολοκληρώθηκε με την υπερψήφισή του στη Βουλή. Γι' αυτό ξαφνιάζομαι πολλές φορές δυσάρεστα όταν παρακολουθώ έναν προσχηματικό διάλογο από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αλλά και από ανθρώπους οι οποίοι φαίνεται ότι έχουν διαβάσει κι άλλο κείμενο από αυτό το οποίο κατετέθη.

Ο λόγος για τον οποίο είχα τη συμβολή αυτή για τη συγγραφή του ν.4009 είναι γιατί πιστεύω ότι στις βασικές του ρυθμίσεις είναι ένας νόμος που φέρνει έναν αέρα αλλαγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Θεωρώ, δηλαδή, ότι έπρεπε να υπάρξει μία αλλαγή στα πανεπιστήμια. Και αυτό ήταν ένα πάνδημο αίτημα και της κοινωνίας, αλλά και της πλειοψηφίας της ακαδημαϊκής κοινότητας. Και υπάρχουν ρυθμίσεις του νόμου, οι οποίες διορθώνουν πολλά κακώς κείμενα. Εισάγουν θεσμικά αντίβαρα, αρμοδιότητες ακαδημαϊκές, Σύγκλητος, εποπτικό, ελεγκτικό, διοικητικό ρόλο, στα οικονομικά το συμβούλιο. Εισάγουν την έννοια της διεπιστημονικότητας μέσα από τις σχολές. Έχουν λογοδοσία. Καταργούν οι ρυθμίσεις του ν. 4009 το άσυλο, το οποίο είχε γίνει άσυλο παραβατικότητας. Ταυτόχρονα, όμως, αυτός ο νόμος έμεινε ανεφάρμοστος.

Άκουσα προηγουμένως τον πρώην Πρωθυπουργό, τον κ. Παπανδρέου, του οποίου την ευαισθησία σε θέματα παιδείας αναγνωρίζω κι εκτιμώ, να μιλάει για πράγματα τα οποία δεν έχουν σχέση με τις ρυθμίσεις που έχουν κατατεθεί. Διότι αυτό το οποίο προσπαθούμε να κάνουμε είναι να εφαρμόσουμε και να υλοποιήσουμε το ν. 4009. Προσπαθούμε να τον υλοποιήσουμε και αφού τον δούμε στην εφαρμογή του, να τον αξιολογήσουμε. Μάλιστα, οι διατάξεις που ήρθαν μέσα από αυτές τις ρυθμίσεις για το δικητικό σκέλος του νόμου, είναι διατάξεις οι οποίες οδηγούν στη λύση του προβλήματος. Γιατί; Διότι δίνουν ασφαλιστικές δικλίδες και χρονοδιαγράμματα, αλλά και τον τρόπο να ξεπεραστούν τα προβλήματα τα οποία παρουσιάστηκαν την προηγούμενη ακαδημαϊκή χρονιά, όταν, δηλαδή, μειοψηφίες ακύρωναν το δημοκρατικό δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι.

Βάλαμε ένα πολύ αυστηρό χρονοδιάγραμμα. Δώσαμε στους πρυτάνεις την ευθύνη να διεξάγουν τις εκλογές των συμβουλίων.

Και στην περίπτωση κατά την οποία αυτό δεν γίνει εφικτό με την κάλπη, τους δώσαμε και την επιστολική, την ηλεκτρονική ψήφο. Κι αν αποτύχει κι αυτή η διαδικασία, ας οριστούν οι αρχαιότεροι. Διότι πρέπει και αυτό το δικητικό σκέλος να εφαρμοστεί, η υλοποίηση του νόμου να γίνει και από εκεί και πέρα να προχωρήσουμε στα επόμενα μεταρρυθμιστικά βήματα.

Απαντώ, λοιπόν, σε αυτό το οποίο είπε ο πρώην Πρωθυπουργός, ότι η χώρα μας είναι αφερέγγυα και αναξιόπιστη, γιατί δεν προχωρά σε μεταρρυθμίσεις, πως η Κυβέρνηση αυτή είναι ακριβώς φερέγγυα και αξιόπιστη γιατί έρχεται να υλοποιήσει τις μεταρρυθμίσεις. Διότι το πρόβλημα της αναξιόπιστης της χώρας μας δεν είναι γιατί δεν προχωράμε τις μεταρρυθμίσεις. Είναι γιατί νομοθετούμε, αλλά δεν υλοποιούμε τους νόμους.

Αυτό συνέβη. Υπήρξε νομοθέτημα το οποίο δεν εφαρμόζεται. Αυτό πάμε να καλύψουμε. Πάμε, δηλαδή, να διορθώσουμε το πρόβλημα της αξιοπιστίας και της φερεγγυότητας της χώρας, υλοποιώντας τους νόμους τους οποίους εμείς έχουμε νομοθετήσει.

Άρα δεν καταλαβαίνω την κριτική του, δεν καταλαβαίνω και την τοποθέτησή του.

Η Κυβέρνηση αυτή έρχεται να κάνει ακριβώς το πιο δύσκολο κομμάτι, δηλαδή, την υλοποίηση ενός νόμου που ψηφίστηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία της Βουλής, που παρουσίασε αυτά τα προβλήματα που παρουσίασε. Θα έλεγα, λοιπόν, ότι το αντίθετο απ' αυτά τα οποία είπε συμβαίνει.

Τώρα όσον αφορά τις επιμέρους ρυθμίσεις δεν θέλω να κουράσω το Σώμα. Αυτά όλα συζητήθηκαν, αναλύθηκαν διεξοδικά και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο και όσον αφορά το τμήμα και όσον αφορά τη σχολή και νομίζω ότι και με όλη τη συζήτηση που έγινε στο Κοινοβούλιο - στην Ολομέλεια αλλά και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων- και με την προσθήκη και την αλλαγή ορισμένων στοιχείων, τα οποία υπήρχαν στις ρυθμίσεις προχωράμε ουσιαστικά σε μια προσπάθεια υλοποίησης αυτού του νόμου που ψήφισε η προηγούμενη Βουλή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το οποίο θέλω να τονίσω είναι ότι το πρόβλημα δεν είναι εάν συμφωνούμε ή διαφωνούμε, το πρόβλημα είναι να μιλάμε πάνω στην ίδια βάση. Δυστυχώς αυτός ο διάλογος για τις ρυθμίσεις που κατατέθηκαν πολλές φορές εντός και εκτός Κοινοβουλίου έγινε σ' άλλη βάση. Η βάση, λοιπόν, είναι ότι προχωράμε στη μεταρρύθμιση, στην υλοποίηση της μεταρρύθμισης, δίνουμε αυτές τις ασφαλιστικές δικλίδες για να κρατήσουμε τα πανεπιστήμια ανοικτά γιατί αυτό το οποίο μας ενδιαφέρει είναι το δημόσιο αναβαθμισμένο πανεπιστήμιο. Εφόσον τελειώσουμε μ' αυτό το σκέλος που αφορά διευθέτηση ζητημάτων οργάνωσης της διοίκησης, θα πρέπει ενδεχομένως κατά τη γνώμη μου να προχωρήσουμε και σε άλλα πολύ πιο σημαντικά: τη βελτίωση των συγγραμμάτων, τη βελτίωση των προγραμμάτων των σπουδών, τον εξορθολογισμό του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας.

Θα ήθελα πραγματικά να ζητήσω ο διάλογος που θα γίνει πάνω σ' αυτά τα θέματα, όπως και ο διάλογος για τη μεταρρύθμιση στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση για το λύκειο και το τεχνολογικό λύκειο, όπου ήδη υπάρχει μια προεργασία και πάνω σ' αυτή θα βασιστούμε, να γίνει σ' αυτό το κλίμα της συναίνεσης, να γίνει σ' αυτό το κλίμα το οποίο αρμόζει για ένα τόσο ύψιστο αγαθό, όπως αυτό της παιδείας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Πριν κηρύξω περαιωμένη τη συζήτηση, θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η χώρα μας πήρε το πρώτο μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες, το χάλκινο, στο τζούντο με τον πρωταθλητή μας Ηλία Ηλιάδη.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχει υποβληθεί αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές των Ανε-

ξάρτητων Ελλήνων επί της αρχής του νομοσχεδίου, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε, όπως συμφωνήσαμε, τη συνεδρίαση για τις 19:00'.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αν-

τιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων επί της αρχής του νομοσχεδίου της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

KK

ΠΡΟΣ:

Τον Πρόεδρο της Βουλής

των Ελλήνων

Αθήνα, 1 Αυγούστου 2012

Κ. Ευάγγελο-Βασίλειο Μείμαράκη

Κ. Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι το κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων στη σημερινή μόνη συζήτηση του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις», καταθέτει ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής, ~~των άρθρων και του συνόλου.~~

ΚΑΜΜΕΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ

ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΔΗΜΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΙΑΤΡΙΔΗ ΤΣΑΜΠΙΚΑ

ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ ΜΑΡΙΑ

ΚΟΥΙΚ ΤΕΡΕΝΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΚΟΥΡΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΜΑΚΡΗ ΡΑΧΗΛ

ΜΑΡΙΑΣ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΜΕΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΝΤΑΒΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΞΟΥΛΙΔΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

ΧΑΪΚΑΛΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ ΜΑΡΙΝΑ

>>

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου δώσετε το λόγο, επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κυρία συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αυτή τη στιγμή κάνουμε ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής. Εμείς επί της αρχής συμφωνούμε με το νομοσχέδιο. Υπάρχει, όμως, ένα θέμα με το άρθρο 12.

Θα ήθελα να ρωτήσω τον Υπουργό, επειδή το άρθρο 12 εμείς θα το καταψηφίσουμε, εάν θέλει να το αποσύρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν ήταν επί της διαδικασίας το θέμα τελικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί, αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Αβραμίδης Γαβριήλ. Παρών.

Η κ. Γιαταγάνα Χρυσούλα. Παρούσα.

Ο κ. Γιοβανόπουλος Κωνσταντίνος. Παρών.

Ο κ. Δημαράς Ιωάννης. Παρών.

Η κ. Ιατρίδη Τσαμπίκα. Παρούσα.

Ο κ. Καπερνάρος Βασίλειος. Παρών.

Η κ. Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία. Παρούσα.

Ο κ. Κουίκ Τέρνερ- Σπένσερ Νικόλαος. Παρών.

Ο κ. Κουράκος Ιωάννης. Παρών.

Η κ. Μακρή Ραχήλ. Παρούσα.

Ο κ. Μαρίας Επαμεινώνδας. Παρών.

Ο κ. Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος. Παρών.

Ο κ. Μελάς Παναγιώτης. Παρών.

Ο κ. Νταβρής Γεώργιος. Παρών.

Η κ. Ξουλίδου Σταυρούλα. Παρούσα.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφο-

ρίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10') λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

Οι δεχόμενοι το σχέδιο νόμου λέγουν «ΝΑ!».

Οι μη δεχόμενοι το σχέδιο νόμου λέγουν «ΟΧΙ!».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Τσουμάνης από τη Νέα Δημοκρατία και η Βουλευτής κ. Σοφία Σακοράφα από το ΣΥΡΙΖΑ.

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι στο Προεδρείο έχουν περιέλθει, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής τηλεομοιοτυπίες συναδέλφων Βουλευτών ευρισκομένων σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση που θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ, να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Η επιστολή, η οποία απεστάλη στο Προεδρείο από το συνάδελφο κ. Ιωάννη Ιωαννίδη, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζεται στα Πρακτικά.

(Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1350

Ημερομ. 01/08/2012

16
ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Αθήνα, 1 Αυγούστου 2012

Κόριο
Ευάγγελο - Βασίλειο Μειμαράκη
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Εντάξει

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο Εξωτερικό (Λονδίνο), και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί την 1 Αυγούστου 2012, συνεδρίαση της Βουλής, επί της αρχής του Σ/Ν Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις»

Υψίζω ΝΑΙ.

Με εκτίμηση

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

>>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν έρθει στο Προεδρείο επιστολές από τους συναδέλφους κ. Έλενα Ράπτη, κ. Δημήτριο Ανδρουλάκη και κ. Σπυρίδωνα Λυκούδη, οι οποίοι δεν μπορούν να παρευρεθούν στην ψηφοφορία και δηλώνουν ότι εάν παρευρίσκονταν στη συνεδρίαση θα ψήφιζαν «ΝΑΙ».

Επίσης, έχουν έρθει στο Προεδρείο επιστολές από τους συ-

ναδέλφους κ. Έλενα Κουντουρά και κ. Παναγιώτη Καμμένο, οι οποίοι δεν μπορούν να παρευρεθούν στην ψηφοφορία και δηλώνουν ότι εάν παρευρίσκονταν στη συνεδρίαση θα ψήφιζαν «ΟΧΙ».

Οι ψήφοι αυτές εκφράζουν πρόθεση ψήφου, δεν προσμετρούνται στο αποτέλεσμα της ονομαστικής ψηφοφορίας και θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές έχουν ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΛΕΝΑ ΡΑΠΤΗ
Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Πρωτ.: 1736
Ημερ.: 31-07-12

Προς
τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βαγγέλη Μεϊμαράκη

Θεσσαλονίκη, 31 Ιουλίου 2012

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων,

Θα ήθελα να σας ενημερώσω πως βρίσκομαι σε ταξίδι στο εξωτερικό και συνεπώς δε θα μπορέσω να παραβρεθώ στην αυριανή συνεδρίαση της ολομέλειας της βουλής. Όπως είναι αυτονόητο, στηρίζω με την ψήφο μου το συζητούμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ρυθμίσεις Θεμάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» καθώς και την εκλογή του κ. Δάνη Τζαμτζή για τη θέση του Κοσμήτορα.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Έλενα Ράπτη
Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1751

Ημερομ. 01/08/2012

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
Βουλευτής Β' Αθήνας ΠΑΣΟΚ

ΠΡΟΣ: Πρόεδρο της Βουλής κ. Ευάγγελο Μεϊμαράκη

ΚΟΙΝ: Γραμματέα Κ.Ο. ΠΑΣΟΚ κ. Γιάννη Μανιάτη

1 Αυγούστου 2012

Πρόεδρε για λόγους ανωτέρας βίας δε θα παραστώ στη σημερινή ψηφοφορία. Οστόσο σας καθιστώ γνωστό ότι στηρίζω πολιτικά την απόφαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ για το νομοσχέδιο του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ «Ρυθμίσεις Θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

Με τιμή

Δημήτριος Ανδρουλάκης

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

ΣΠΥΡΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1354

Ημερομ. 01/08/2012

1.8.2012

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Γνωρίζοντας ότι η ψήφος μου δεν προσμετράτε, θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω ότι εάν παρευρισκόμουν στην ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου αρμοδιότητας του Υπ. Παιδείας Θρησκευμάτων Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις» θα ψήφιζα ΥΠΕΡ.

Με τιμή

Σπύρος Λυκούδης
Βουλευτής Επικρατείας

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

Βουλευτής Α' Αθηνών - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Αθήνα, 1 Αυγούστου 2012

Προς

κ. Ευάγγελο Μείμαράκη

Πρόεδρο Βουλής των Ελλήνων

Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2746

Ημερομ. 02/08/2012

Σας ενημερώνω ότι λόγω απουσίας μου στο εξωτερικό, στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία για το Νομοσχέδιο: Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις» ψηφίζω ΟΧΙ.

Με Τιμή,

Ελένα Κουντούρα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1848

Ημερομ. 01/08/2012

Αθήνα, 1 Αυγούστου 2012

Προς τον

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Ευάγγελο - Βασίλειο Μείμαρκα

Κύριε Πρόεδρε,

Σας ενημερώνω ότι ευρίσκομαι εκτός Αθηνών και αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή συνεδρίαση, κατά την οποία συζητείται το αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας του Κόμματος «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ», στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις».

Είναι προφανές ότι η ψήφος μου επί της αρχής του εν λόγω νομοσχεδίου είναι αρνητική.

Ο Πρόεδρος

ΠΙΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

>>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της

διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 264 Βουλευτές.

Υπέρ της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΝΑΙ», εψήφισαν 163 Βουλευτές.

Κατά της αρχής του νομοσχεδίου, δηλαδή «ΟΧΙ», εψήφισαν 101 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 17ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2012
ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΔΡΕΣ 300
Εκτύπωση 23/7/2012

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
(ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ 18.2012

Ονομαστική Ψηφοφορία
επί της αρχής

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ (Έδρες 12)		N	O		N	O
1. Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)					19. Στρατούλης Δημήτριος	✓
2. Αθανασίου Χαράλαμπος	✓				20. Βαλαβάνη Όλγα-Νάντια	✓
3. Λαζαρίδης Χρύσανθος	✓				21. Τατσόπουλος Πέτρος-Γεώργιος	✓
4. Μιχαλάκης Ιωάννης	✓				22. Τσακαλώτος Ευκλείδης	
5. Γλέζος Εμμανουήλ			✓		23. Παναγιώλης Ευστάθιος (Στάθης)	✓
6. Φωτίου Θεανώ			✓		24. Αλεξόπουλος Απόστολος	✓
7. Τσουκαλάς Δημήτριος			✓		25. Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)	✓
8. Δήμας Πύρρος	✓				26. Κατριβάνου Βασιλική	✓
9. Κούικ Τέρνερ-Σπένσερ-Νικόλαος			✓		27. Λοβέρδος Ανδρέας	✓
10. Παππάς Χρήστος			✓		28. Χρυσοχολίδης Μιχαήλ	✓
11. Λυκούδης Σπυρίδων					29. Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	
12. Παφίλης Αθανάσιος					30. Κακλαμάνης Απόστολος	✓
Α' ΑΘΗΝΩΝ (Δήμος Αθηναίων) (Έδρες 17)					31. Καμένος Παναγιώτης (Πάνος)	
1. Κεφαλογιάννη Όλγα	✓				32. Δημαράς Ιωάννης	✓
2. Αβραμόπουλος Δημήτριος	✓				33. Καπερνάρος Βασίλειος	✓
3. Κακλαμάνης Νικήτας	✓				34. Ζαρούλια Ελένη	
4. Πιπλή Φωτεινή	✓				35. Γερμενής Γεώργιος	✓
5. Κικίλιας Βασίλειος	✓				36. Παναγιώταρος Ηλίας	✓
6. Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)	✓				37. Κουβέλης Φώτος - Φανούριος	✓
7. Παυλόπουλος Προκόπιος	✓				38. Ψαριανός Γρηγόριος	✓
8. Ψυχάρης Ανδρέας	✓				39. Βουδούρης Οδυσσεύς-Νίκος	✓
9. Τσίπρας Αλέξιος	✓				40. Παπαρήγα Αλεξάνδρα	
10. Κωνσταντοπούλου Ζωή			✓		41. Χαλβατζής Σπυρίδων	
11. Βούτσης Νικόλαος			✓		42. Κατωτής Χρήστος	
12. Μπόλαρη Μαρία			✓		ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ (Έδρες 8)	
13. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	✓				1. Σαλμάς Μάριος	✓
14. Κουντουρά Έλενα					2. Καραγκούνης Κωνσταντίνος	✓
15. Μεγαλολιάκος Νικόλαος					3. Βαρεμένος Γεώργιος	✓
16. Πανούσης Ιωάννης	✓				4. Τριανταφύλλου Μαρία	✓
17. Κανελλή Γαρυφαλλιά (Λιάνα)					5. Μωραϊτης Αθανάσιος (Θάνος)	✓
Β' ΑΘΗΝΩΝ (Υπόλοιπα πρώην Δήμου Αθηναίων) (Έδρες 42)					6. Μπαρμπαρούσης Κωνσταντίνος	✓
1. Μητσotάκης Κυριάκος					7. Φούντα Νίκη	✓
2. Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	✓				8. Μωραϊτης Νικόλαος	
3. Βούλτεψη Σοφία	✓				ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ (Έδρες 3)	
4. Ντινόπουλος Αργύρης	✓				1. Ανδριανός Ιωάννης	✓
5. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	✓				2. Κοδέλλας Δημήτριος	✓
6. Γεωργιάδης Σπυρίδων-Αδωνίς	✓				3. Μανιάτης Ιωάννης	✓
7. Μείμαρakis Ευάγγελος-Βασίλειος	✓				ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ (Έδρες 3)	
8. Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	✓				1. Λυκουρέντζος Ανδρέας	✓
9. Γιακουμάτος Γεράσιμος	✓				2. Ζαχαριάς Κωνσταντίνος	✓
10. Πολύδωρας Βύρων	✓				3. Κωνσταντινόπουλος Οδυσσεύς	✓
11. Καραμανλή Άννα	✓				ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ (Έδρες 3)	
12. Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	✓				1. Στύλιος Γεώργιος	✓
13. Παπακώστα-Σιδηροπούλου Αικατερίνη	✓				2. Γεροβασίλη Όλγα	✓
14. Σακαράφα Σοφία			✓		3. Γκόκας Χρήστος	✓
15. Κουρουμπλής Παναγιώτης			✓		ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ (Έδρες 12)	
16. Παπαδημιούλης Δημήτριος			✓		1. Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	✓
17. Δραγασάκης Ιωάννης			✓		2. Μαρτίνου Γεωργία	✓
18. Δούρου Ειρήνη (Ρένα)			✓		3. Βλάχος Γεώργιος	✓
					4. Μπούρας Αθανάσιος	✓
Σύνολο	26	11			Σύνολο	18 19

2. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

	N	O
5. Μητρόπουλος Αλέξιος		✓
6. Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος)		✓
7. Πάντζας Γεώργιος		✓
8. Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	✓	
9. Χαϊκάλης Πάυλος		✓
10. Κασιδιάρης Ηλίας		✓
11. Οικονόμου Βασίλειος	✓	
12. Γκιόκας Ιωάννης		✓

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

(Έδρες 9)

	N	O
1. Νταβλούρος Αθανάσιος	✓	
2. Νικολόπουλος Νικόλαος		✓
3. Κανελλοπούλου Μαρία		✓
4. Χατζηλάμπρου Βασίλειος		✓
5. Παπανδρέου Γεώργιος		✓
6. Νταβρής Γεώργιος		✓
7. Αρβανίτης-Αβράμης Μιχαήλ		✓
8. Τσούκαλης Νικόλαος	✓	
9. Καραθανασόπουλος Νικόλαος		✓

ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Μπασιάκος Ευάγγελος	✓	
2. Καράμπελας Ιωάννης	✓	
3. Κουτσούμπας Ανδρέας	✓	
4. Σταθός Ιωάννης		✓

ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Κοψαχείλης Τιμοθέων	✓	

ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Κυριαζίδης Δημήτριος	✓	
2. Καραγιαννίδης Χρήστος		✓
3. Αηδόνης Χρήστος		✓

ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

(Έδρες 5)

	N	O
1. Υψηλάντης Βασίλειος-Νικόλαος	✓	
2. Κόνσολας Εμμανουήλ	✓	
3. Γάκης Δημήτριος		✓
4. Κρεμασπινός Δημήτριος	✓	
5. Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)		✓

ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Γερωντάπουλος Κυριάκος	✓	
2. Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	✓	
3. Ντόλιος Γεώργιος		✓
4. Ουζουνίδης Μαρίνος		✓

ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

(Έδρες 6)

	N	O
1. Κεδίκoglou Συμεών (Σίμος)	✓	
2. Αποστόλου Ευάγγελος		✓
3. Κεδίκoglou Συμεών		✓
4. Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος		✓
5. Μίχος Νικόλαος	✓	
6. Ανανυστακίτης Δημήτριος		✓

ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Κοντονώγος Κωνσταντίνος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Κοντονής Χαράλαμπος - Σταύρος		✓

Σύνολο

ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ

(Έδρες 6)

	N	O
1. Τζαβάρας Κωνσταντίνος	✓	
2. Αυγερινόπουλου Διονυσία-Θεοδώρα	✓	
3. Κοντογιάννης Γεώργιος	✓	
4. Μαρίνος Ανδρέας	✓	
5. Γεωργοπούλου-Σαλιτάρη Ευσταθία (Έφη)		✓
6. Κουτσούκος Γιάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Τσαβδαρίδης Λάζαρος	✓	
2. Βεσυρόπουλος Απόστολος	✓	
3. Μπατσάρα Γεωργία	✓	
4. Γιοβανόπουλος Κωνσταντίνος		✓

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

(Έδρες 8)

	N	O
1. Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	✓	
2. Αυγενάκης Ελευθέριος	✓	
3. Σενετάκης Μάξιμος	✓	
4. Κριτωτάκης Μιχαήλ		✓
5. Διακάκη Μαρία		✓
6. Κεγκέρογλου Βασίλειος	✓	
7. Μαρίας Επαμεινώνδας (Νότης)		✓
8. Μιχαλογιαννάκης Ιωάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΩΝΙΚΗΣ

(Έδρα 1)

	N	O
1. Μπέζας Αντώνιος	✓	

Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Πρώην Δήμος Θεσσαλονίκης)

(Έδρες 16)

	N	O
1. Καραμανλής Κωνσταντίνος	✓	
2. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	✓	
3. Καλαφάτης Σταύρος	✓	
4. Ράπτη Ελένη		✓
5. Ιωαννίδης Ιωάννης	✓	
6. Ορφανός Γεώργιος	✓	
7. Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)		✓
8. Αμανατίδης Ιωάννης		✓
9. Χαρολαμπίδου Δέσποινα		✓
10. Γαϊτάνη Ιωάννα		✓
11. Βενιζέλος Ευάγγελος	✓	
12. Αβραμίδης Γαβριήλ		✓
13. Γιαταγάνη Χρυσούλα-Μαρία		✓
14. Γρέγος Αντώνιος		✓
15. Σηροπούλη-Αικατερινάρη Ασημίνα	✓	
16. Κωνσταντινίδης Θεοδόσιος		✓

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Υπόλοιπο Ν. Θεσσαλονίκης)

(Έδρες 7)

	N	O
1. Καράογλου Θεόδωρος	✓	
2. Αναστασιόδης Σάββας	✓	
3. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)		✓
4. Ξουλίδου Σταυρούλα		✓
5. Ζησιμόπουλος Πολύβιος		✓
6. Μάρκου Αικατερίνη	✓	
7. Γερσαμίδου Ελένη		✓

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(Έδρες 5)

	N	O
1. Τασούλας Κωνσταντίνος	✓	
2. Καλογιάννης Σταύρος	✓	
3. Ασημακοπούλου Άννα - Μισέλ	✓	

Σύνολο

3. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

4. Μαντάς Χρήστος	N	O
5. Κοσσης Μιχαήλ	✓	✓
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ (Έδρες 4)		
1. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	✓	
2. Καλαντζής Γεώργιος	✓	
3. Πασχαλίδης Ιωάννης	✓	
4. Κλεπαλιώτης Κωνσταντίνος	✓	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ (Έδρες 5)		
1. Τσιάρας Κωνσταντίνος	✓	
2. Σκόνδρα Ασημίνα	✓	
3. Ταλιαδούρος Σπυρίδων	✓	
4. Σιούφας Παύλος	✓	
5. Μιχαλάκης Νικόλαος		✓
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ (Έδρες 2)		
1. Αντωνίου Μαρία	✓	
2. Διαμαντόπουλος Ευάγγελος		
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ (Έδρες 3)		
1. Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	✓	
2. Σαμουίλης Στέφανος	✓	✓
3. Γκερέκου Αγγελική	✓	
ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ (Έδρες 1)		
1. Θεοπεφτάτου Αφροδίτη		✓
ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ (Έδρες 3)		
1. Γεωργαντάς Γεώργιος	✓	
2. Αγαθοπούλου Ειρήνη-Ελένη	✓	✓
3. Παραστατίδης Θεόδωρος	✓	
ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ (Έδρες 5)		
1. Κασσιδής Γεώργιος	✓	
2. Παπαδόπουλος Μιχάλης	✓	
3. Ουζουνίδου Ευγενία		✓
4. Κουκουλόπουλος Παρασκευάς (Πάρις)		✓
5. Μακρή Ραχήλ		✓
ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ (Έδρες 4)		
1. Ταγαράς Νικόλαος	✓	
2. Δήμας Χρήστος	✓	
3. Κόλλιας Κωνσταντίνος	✓	
4. Μπούκουρας Ευστάθιος		✓
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ (Έδρες 3)		
1. Βρούτσος Ιωάννης	✓	
2. Συρμαλένιος Νικόλαος		✓
3. Ρήγας Παναγιώτης	✓	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ (Έδρες 3)		
1. Δαβάρης Αθανάσιος	✓	
2. Πατριανόκου Φεβρωνία		
3. Γρηγοράκης Λεωνίδας	✓	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ (Έδρες 6)		
1. Χαρακόπουλος Μάξιμος	N	O
2. Κέλλας Χρήστος	✓	
3. Διώτη Ηρώ		✓
4. Γελαλής Δημήτριος		✓
5. Σαχινίδης Φίλιππος	✓	
6. Αλεξόπουλος Χρυσοβαλάντης		✓
7. Ψύρρας Θωμάς	✓	
8. Λαμπρούλης Γεώργιος		
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ (Έδρες 2)		
1. Πλακωτάκης Ιωάννης	✓	
2. Δερμιτζάκης Κωνσταντίνος		✓
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ (Έδρες 3)		
1. Βογιατζής Παύλος	✓	
2. Ζερδελής Ιωάννης	✓	✓
3. Σηφουνάκης Νικόλαος	✓	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ (Έδρες 4)		
1. Σολδάτος Θεόδωρος	✓	
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ (Έδρες 5)		
1. Νάκος Αθανάσιος	✓	
2. Μεικόπουλος Αλέξανδρος		✓
3. Χρυσοβελώνη Μαρίνα		✓
4. Ηλιάπουλος Παναγιώτης		✓
5. Μουτσινάς Παρίσης (Πάρις)	✓	
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ (Έδρες 5)		
1. Σαμαράς Αντώνιος	✓	
2. Λαμπρόπουλος Ιωάννης	✓	
3. Σαμποζιώτης Δημήτριος	✓	
4. Πετράκος Αθανάσιος		✓
5. Κουκούτσης Δημήτριος		
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ (Έδρες 3)		
1. Κοντός Αλέξανδρος		
2. Ζείμπεκ Χουσεΐν		✓
3. Σαλτούρος Δημήτριος	✓	
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Δήμος Πειραιώς, μετά των Δήμων Αγίων, Καθάρων, Μεθάνων, Πόρου, Σπετειών, Τροιζηνός, Υδρας και των Κοινοτήτων Αγκιστρίου και Αντικαθάρων) (Έδρες 6)		
1. Αρβανιτόπουλος Κωνσταντίνος	✓	
2. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος	✓	
3. Δρίτσας Θεόδωρος		✓
4. Μελάς Παναγιώτης		✓
5. Κουζήλας Νικόλαος		✓
6. Ρεπούση Μαρία		✓
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Υπόλοιποι πρώην Δήμοι Πειραιώς μετά της ν. απ. Σαλμίνης) (Έδρες 6)		
1. Τραγάκης Ιωάννης	✓	
2. Νεραντζής Αναστάσιος		✓
3. Ασφαζιάνης Παναγιώτης		✓
4. Βαμβακός Ευγενία (Τζένη)		✓
5. Κουράκος Ιωάννης		✓
6. Λαγός Ιωάννης		✓
7. Γιαννακάκη Μαρία		✓
8. Μανωλάκου Διαμάντω		✓
Σύνολο	23	7

4. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

("Εδρες 4)

	N	O
1. Καρασμάνης Γεώργιος	✓	
2. Σταμενίτης Διονύσιος	✓	
3. Τζαμπής Ιορδάνης	✓	
4. Τζάκρη Θεοδώρα	✓	

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

("Εδρες 4)

	N	O
1. Κουκοδήμος Κωνσταντίνος	✓	
2. Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	✓	
3. Χριστογιάννης Δημήτριος	✓	
4. Μάνη - Παπαδημητρίου Άννα	✓	

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

("Εδρες 2)

	N	O
1. Τσουμάνης Δημήτριος	✓	
2. Μπάρκας Κωνσταντίνος		✓

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

("Εδρες 2)

	N	O
1. Κεφαλογιάννης Ιωάννης	✓	
2. Ξανθός Ανδρέας		✓

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

("Εδρες 3)

	N	O
1. Στυλιανίδης Ευριπίδης	✓	
2. Καραΐ Γιουσούφ Αϊχάν		✓
3. Χατζή Οσμάν Αχμέτ	✓	

ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ

("Εδρες 4)

	N	O
1. Καλογερά Αγγή		✓

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

("Εδρες 7)

	N	O
1. Βλάχβης Μενέλαος	✓	
2. Αραμπατζή Φωτεινή	✓	
3. Λεονταρίδης Θεόφωλος	✓	
4. Σταμπούλη Αφροδίτη	✓	✓
5. Μπόλαρης Μάρκος	✓	
6. Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		✓
7. Ματθαίοπουλος Αρτέμιος		✓

Σύνολο 16 7

ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

("Εδρες 5)

	N	O
1. Βλαχογιάννης Ηλίας	✓	
2. Σκρέκας Κωνσταντίνος	✓	
3. Ταμήλος Μιχαήλ	✓	
4. Δροσέλη Παναγιώτα		✓
5. Κυρίτσης Γεώργιος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

("Εδρες 5)

	N	O
1. Σταϊκούρας Χρήστος	✓	
2. Σταυρογιάννης Νικόλαος	✓	
3. Κουτσογιαννακόπουλος Κωνσταντίνος	✓	
4. Μακρή Θεοδώρα Ελένη	✓	
5. Κυριακάκης Βασίλειος		✓

ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

("Εδρες 2)

	N	O
1. Κωνσταντινίδης Ευστάθιος	✓	
2. Γερμανίδης Αθανάσιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

("Εδρες 4)

	N	O
1. Μανδρέκα Ασπασία	✓	

ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

("Εδρες 3)

	N	O
1. Καρανάσιος Ευθύμιος	✓	
2. Ιγγλέζη Αικατερίνη		✓
3. Δριβελέγκας Ιωάννης	✓	

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

("Εδρες 4)

	N	O
1. Μαργκιαννάκης Χρήστος	✓	
2. Βολουδάκης Μανούσος-Κωνσταντίνος	✓	
3. Βιρβιδάκης Κυριάκος	✓	
4. Σταθάκης Γεώργιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

("Εδρες 2)

	N	O
1. Μουσουρούλης Κωνσταντίνος	✓	
2. Τριαντάφυλλος Κωνσταντίνος	✓	

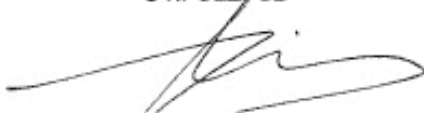
Σύνολο 17 5

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

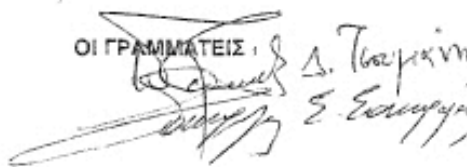
.....ΝΑΙ.....163
ΟΧΙ.....101
Λευκών.....
 Παρόντων.....

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ 264

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

«Ρυθμίσεις θεμάτων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και άλλες διατάξεις»

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ Α.Ε.Ι.**

**Άρθρο 1
Σχολές – Τμήματα**

1. Η παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«1. Κάθε ίδρυμα αποτελείται από Σχολές, οι οποίες αποτελούν τις βασικές μονάδες του. Η Σχολή καλύπτει μία ενότητα συγγενών επιστημονικών κλάδων και εξασφαλίζει τη διεπιστημονική προσέγγιση, τη μεταξύ τους επικοινωνία και τον αναγκαίο για τη διδασκαλία και την έρευνα συντονισμό τους. Η Σχολή εποπτεύει και συντονίζει τη λειτουργία των Τμημάτων, σύμφωνα με τον Καταστατικό Σπουδών τους.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«2. Το Τμήμα αποτελεί τη βασική εκπαιδευτική και ακαδημαϊκή μονάδα του Ιδρύματος, προάγει την επιστήμη, την τεχνολογία ή τις τέχνες στο αντίστοιχο επιστημονικό πεδίο, οργανώνει τη διδασκαλία στο πλαίσιο του προγράμματος σπουδών και εξασφαλίζει τη συνεχή βελτίωση της μάθησης σε αυτό. Το Τμήμα αποτελείται από το σύνολο των Καθηγητών, των Λεκτόρων, των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΕΕΠ), των μελών του Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΔΙΠ) και των μελών του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (ΕΤΕΠ), που υπηρετούν σε αυτό.»

3. Η παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«Η Σχολή συντονίζει και οργανώνει τα προγράμματα μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών που υπάγονται σε αυτή και αναθέτει την υλοποίησή τους στα Τμήματα ή σε ομάδες διδασκόντων. Τα προγράμματα μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών λειτουργούν σύμφωνα με τον Οργανισμό του Ιδρύματος.»

4. Η παρ. 6 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«6. Με την επιφύλαξη των οριζόμενων στις παραγράφους 3, 4 και 5, με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συγχωνεύονται, κατατέμνονται, μετονομάζονται και καταργούνται Α.Ε.Ι. και να μεταβάλλεται η έδρα τους, καθώς επίσης και να ιδρύονται, συγχωνεύονται, κατατέμνονται, μετονομάζονται και καταργούνται Σχολές ή και Τμήματα και να μεταβάλλεται η έδρα τους, για τους ακόλουθους, κατά περίπτωση, λόγους:

α) Όταν είναι αναγκαίο για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων κοινωνικών αναγκών για την ανάπτυξη της ανώτατης εκπαίδευσης ή για την καλλιέργεια νέων επιστημονικών και τεχνικών πεδίων ή πεδίων διεπιστημονικού χαρακτήρα που κρίνονται απαραίτητα για την οικονομικοκοινωνική ανάπτυξη της χώρας και δεν καλύπτονται με επάρκεια από τα Α.Ε.Ι. ή τις Σχολές ή τα Τμήματα που λειτουργούν.

β) Όταν επιβάλλεται από το δυσανάλογα μεγάλο ή αντίστοιχα μικρό ετήσιο αριθμό φοιτητών ή αποφοίτων ανά καθηγητή σε ένα Α.Ε.Ι. ή μια Σχολή ή ένα Τμήμα.

γ) Όταν η λειτουργία μεμονωμένων Α.Ε.Ι. ή Σχολών ή Τμηματος δεν δικαιολογείται επιστημονικά και, αντιθέτως, δυσχεραίνει την έρευνα και τη διδασκαλία στα αντίστοιχα γνωστικά πεδία.

δ) Όταν είναι σύμφωνες με τις ανάγκες και τις δυνατότητες της εθνικής οικονομίας.

Ο Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού πριν την υποβολή της ανωτέρω πρότασης υποβάλλει ερώτημα, συνοδευόμενο από ειδική τεκμηρίωση, για έκδοση γνώμης από την Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ), καθώς και από το Συμβούλιο των οικείων ιδρυμάτων, μετά από διατύπωση γνώμης της Συγ-

κλήτου αυτών. Στα ιδρύματα που δεν έχει ακόμα συγκροτηθεί Συμβούλιο, η ανωτέρω αρμοδιότητα ασκείται από τη Σύγκλητο.

Οι ανωτέρω γνώμες θεωρείται ότι εδόθησαν μετά την άπρακτη παρέλευση εξήντα (60) ημερών από την περιέλευση του ερωτήματος από τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού σε αυτές. Για εξαιρετικούς λόγους, όπως ενδεικτικά είναι η υποβολή διευκρινιστικών ερωτημάτων από τα γνωμοδοτούντα όργανα, η ανωτέρω προθεσμία μπορεί να παρατείνεται για επτά (7) ημέρες. Περαιτέρω παράταση της προθεσμίας αποκλείεται.»

5. Η παρ. 7 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195) καταργείται.

6. Η παρ. 8 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αναριθμείται σε παράγραφο 7 και τροποποιείται ως εξής:

«7. Με τα προεδρικά διατάγματα, που προβλέπονται στην παράγραφο 6, ρυθμίζονται τα θέματα που προκύπτουν από τη συγχώνευση, κατάτμηση, μετονομασία, μεταβολή έδρας ή κατάργηση Α.Ε.Ι. ή Σχολής ή Τμήματος, όπως ιδίως η κατανομή και ένταξη φοιτητών και προσωπικού και ο χρόνος έναρξης της λειτουργίας των νέων Ιδρυμάτων ή Σχολών ή Τμημάτων, τα θέματα ισοτιμίας των παλαιών και νέων πτυχίων, καθώς και τα θέματα που σχετίζονται με την υπεισέλωση σε ενοχικά και εμπράγματα δικαιώματα και υποχρεώσεις και η συνέχιση των εκκρεμών δικών.»

7. Η παρ. 9 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αναριθμείται σε παράγραφο 8.

8. Η παρ. 10 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αναριθμείται σε παράγραφο 9 και τροποποιείται ως εξής:

«9. Παραρτήματα των Α.Ε.Ι. μπορεί να ιδρύονται σε άλλες χώρες, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις κατά τους οποίους ιδρύεται μια Σχολή σε ίδρυμα της ημεδαπής και τη διαδικασία και τους όρους που ισχύουν για την ίδρυση αντίστοιχης ακαδημαϊκής δομής στην άλλη χώρα.»

**Άρθρο 2
Όργανα του Ιδρύματος**

1. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Σε περίπτωση άγονης εκλογικής διαδικασίας των εξωτερικών μελών ή του εκπροσώπου των φοιτητών του Συμβουλίου, η διαδικασία εκλογής αυτών επαναλαμβάνεται, εντός της αποκλειστικής προθεσμίας των τριών (3) ημερών από την κάθε φορά τελευταία άγονη εκλογή και έως την εκλογή τους. Στην περίπτωση άγονης εκλογικής διαδικασίας των εξωτερικών μελών του ή του εκπροσώπου των φοιτητών, το Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα και χωρίς την εκλογή αυτών, έως την ανάδειξή τους.»

2. Η παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«3. Την ευθύνη της οργάνωσης της διαδικασίας ανάδειξης των εσωτερικών και των εξωτερικών μελών του Συμβουλίου σε κάθε ίδρυμα έχει η Πρυτανεία του Πανεπιστημίου, η οποία αποτελείται από τον Πρύτανη και τους Αναπληρωτές Πρύτανη, ή η Προεδρία του Τ.Ε.Ι., η οποία αποτελείται από τον Πρόεδρο και τους Αναπληρωτές Προέδρου. Τρεις μήνες πριν από τη λήξη της θητείας των αποχωρούντων μελών του Συμβουλίου, ο Πρύτανης ή ο Πρόεδρος είτε προκηρύσσει εκλογές, εφόσον πρόκειται για εσωτερικά μέλη, είτε δημοσιεύει ανοικτή πρόσκληση, εφόσον πρόκειται για τα εξωτερικά μέλη. Τα αποχωρούντα μέλη συνεχίζουν να ασκούν τα καθήκοντά τους και μετά τη λήξη της θητείας τους, έως την αντικατάστασή τους.»

Κατά την πρώτη εφαρμογή της διάταξης αυτής, η σχετική αρμοδιότητα ασκείται από το Πρυτανικό Συμβούλιο και η όλη διαδικασία συγκρότησης αυτού ολοκληρώνεται υποχρεωτικά έως και την 25η Οκτωβρίου 2012. Τα ήδη, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, αναδεδειγμένα Συμβούλια διατηρούνται έως τη λήξη της θητείας τους.

3. Η πρώτη και η δεύτερη περίοδος της περίπτωσης β' της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«β) Τα εσωτερικά μέλη εκλέγονται από το σύνολο των καθηγητών του οικείου ιδρύματος με ενιαίο ψηφοδέλτιο και με σημει-

ωση της εκλογής δίπλα από το όνομα των υποψηφίων της σειράς προτίμησης με διαδοχικούς ακέραιους αριθμούς (σύστημα ταξινόμησης ψηφίου). Στην εκλογή συμμετέχουν και οι υπηρετούντες λέκτορες των Πανεπιστημίων/καθηγητές εφαρμογών των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι υπηρετούν στο ίδρυμα, σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78. Τα εσωτερικά μέλη ανά Σχολή δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα δύο. Σε περίπτωση δύο (2) διαδοχικών άγονων εκλογικών διαδικασιών, των οποίων το μεταξύ τους διάστημα δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις τρεις (3) εργάσιμες ημέρες, το αρμόδιο για τη διενέργεια των εκλογών όργανο υποχρεούται στη διεξαγωγή της εκλογικής διαδικασίας μέσω επιστολικής ή ηλεκτρονικής ψήφου, το αργότερο εντός της αποκλειστικής προθεσμίας των επτά (7) ημερών από την τελευταία άγωνα ψηφοφορία. Σε περίπτωση άγονης εκλογικής διαδικασίας μέσω επιστολικής ή ηλεκτρονικής ψήφου, τότε υποχρεωτικά, εντός αποκλειστικής προθεσμίας επτά (7) ημερών, ως εσωτερικά μέλη του Συμβουλίου διορίζονται οι αρχαιότεροι καθηγητές πρώτης βαθμίδας του ιδρύματος, με τους περιορισμούς του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης α' της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του παρόντος νόμου. Η διαδικασία και ο τρόπος διενέργειας των ανωτέρω ψηφοφοριών, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.»

4. Η περίπτωση α' της παρ. 5 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«α) Προσόντα για την εκλογή εξωτερικού μέλους είναι η ευρεία αναγνώριση του υποψηφίου στην επιστήμη, στα γράμματα ή στις τέχνες. Ο υποψήφιος θα πρέπει να διαθέτει αυξημένα τυπικά προσόντα και τουλάχιστον πτυχίο ημεδαπού ή αναγνωρισμένου αλλοδαπού Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος. Κωλύονται να εκλεγούν ως εξωτερικά μέλη πρόσωπα τα οποία είχαν οποιαδήποτε οικονομική συναλλαγή με σκοπό το κέρδος με το ίδρυμα την τελευταία πενταετία, καθώς και οι εν ενεργεία καθηγητές Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή οι συνταξιούχοι καθηγητές του ίδιου Α.Ε.Ι.. Η παράγραφος 2 του άρθρου 17 του παρόντος νόμου εφαρμόζεται αναλογικά και στην παρούσα περίπτωση.»

5. Η περίπτωση β' της παρ. 5 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«β) Ο πρόεδρος και τα λοιπά εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου εκλέγονται χωριστά το καθένα από τα εσωτερικά μέλη, με φανερή ψηφοφορία και πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων του συνόλου των εσωτερικών μελών. Τα εσωτερικά μέλη συγκαλούνται προς τούτο, εντός αποκλειστικής προθεσμίας επτά (7) ημερών από την ανάδειξή τους, από το εσωτερικό μέλος που έλαβε τις περισσότερες ψήφους κατά την εκλογή του, το οποίο και προεδρεύει της διαδικασίας. Αν δεν επιτευχθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία, η εκλογή επαναλαμβάνεται μέσα σε επτά (7) ημέρες, οπότε και απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων εσωτερικών μελών. Με πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων του συνόλου των μελών μπορεί να παυθεί εξωτερικό μέλος για λόγους πλημμελούς άσκησης των υποχρεώσεων και καθηκόντων του. Αν δεν επιτευχθεί η απαιτούμενη ανωτέρω πλειοψηφία, η συνεδρίαση επαναλαμβάνεται μέσα σε επτά (7) ημέρες, οπότε και απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών.»

6. Η παρ. 7 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«7. Τα μέλη του Συμβουλίου εκλέγουν, με πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών του, τον αναπληρωτή πρόεδρο του Συμβουλίου μεταξύ των καθηγητών του ιδρύματος που έχουν εκλεγεί στο Συμβούλιο. Αν δεν επιτευχθεί η απαιτούμενη ανωτέρω πλειοψηφία, η συνεδρίαση επαναλαμβάνεται μέσα σε επτά (7) ημέρες, οπότε και απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών.»

7. Στην παρ. 10 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις:

Στο τέλος της περίπτωσης α' προστίθεται εδάφιο ως εξής: «... μετά από εισήγηση της Συγκλήτου.».

Η περίπτωση ε' τροποποιείται ως εξής:

«ε) την ανάληψη πρωτοβουλιών για τη σύνδεση του ιδρύματος με την κοινωνία και την οικονομία, καθώς και τη συμβολή του στην ανάπτυξη της χώρας.».

Η περίπτωση ι' τροποποιείται ως εξής:

«ι) την παύση κοσμητόρων από τα καθήκοντά τους.».

Στο τέλος της περίπτωσης ιγ' προστίθεται εδάφιο ως εξής: «, ύστερα από γνώμη του Κοσμήτορα της αντίστοιχης σχολής.».

8. Η παρ. 16 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«16. α) Ο Πρύτανης εκλέγεται από τους καθηγητές και τους υπηρετούντες λέκτορες του ιδρύματος, με άμεση, μυστική και καθολική ψηφοφορία, ύστερα από διεθνή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, η οποία εκδίδεται από τον πρόεδρο του Συμβουλίου, τρεις μήνες πριν τη λήξη της θητείας του υπηρετούντος Πρύτανη.

β) Την ευθύνη της οργάνωσης της διαδικασίας ανάδειξης του Πρύτανη έχει τριμελής επιτροπή, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Συμβουλίου και αποτελείται από καθηγητές πρώτης βαθμίδας του οικείου ιδρύματος. Η συμμετοχή στην εν λόγω επιτροπή αποτελεί καθήκον στο πλαίσιο του διοικητικού έργου του καθηγητή πρώτης βαθμίδας.

Η επιτροπή προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες για την προσέλευση υποψηφιοτήτων, συγκεντρώνει τις υποψηφιότητες και εκθέτει στο Συμβούλιο τα ακαδημαϊκά και διοικητικά προσόντα των υποψηφίων κατ' αλφαβητική σειρά.

γ) Το Συμβούλιο, με απόφασή του, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών του, επιλέγει εφόσον είναι ενδεκαμελές δύο και εφόσον είναι δεκαπενταμελές τρεις υποψηφίους μεταξύ αυτών που συγκεντρώνουν τα τυπικά προσόντα που προβλέπονται στην παράγραφο 15 και ύστερα από εκτίμηση των ουσιαστικών τους προσόντων, προσκαλεί τους υποψηφίους σε ακρόαση ανοικτή στην κοινότητα του ιδρύματος.

Μέσα σε προθεσμία δύο ημερών από την ακρόαση, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, καλούνται όλοι οι καθηγητές του ιδρύματος να εκλέξουν, μεταξύ των δύο ή τριών, κατά περίπτωση, υποψηφίων που επιλέχθηκαν, τον Πρύτανη του ιδρύματος. Στην εκλογή συμμετέχουν και οι λέκτορες των Πανεπιστημίων/καθηγητές εφαρμογών των Τ.Ε.Ι., οι οποίοι υπηρετούν στο ίδρυμα σύμφωνα με τα άρθρα 77 και 78, αντίστοιχα. Αν κανείς από τους υποψηφίους δεν συγκεντρώσει την απόλυτη πλειοψηφία των έγκυρων ψήφων, η εκλογή επαναλαμβάνεται την επόμενη ημέρα μεταξύ των δύο πλειοψηφούντων υποψηφίων.

Σε περίπτωση δύο (2) διαδοχικών άγονων εκλογικών διαδικασιών, το αρμόδιο για τη διενέργεια των εκλογών όργανο υποχρεούται στη διεξαγωγή της εκλογικής διαδικασίας μέσω επιστολικής ή ηλεκτρονικής ψήφου, το αργότερο εντός της αποκλειστικής προθεσμίας των επτά (7) ημερών από την τελευταία άγωνα ψηφοφορία. Σε περίπτωση άγονης εκλογικής διαδικασίας μέσω επιστολικής ή ηλεκτρονικής ψήφου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας επτά (7) ημερών, το αρμόδιο για τη διενέργεια των εκλογών όργανο υποχρεούται στη διεξαγωγή κλήρωσης, μεταξύ των δύο ή τριών, κατά περίπτωση, επιλεγέντων, από το Συμβούλιο, υποψηφίων, για την ανάδειξη του Πρύτανη, με τους περιορισμούς της περίπτωσης ε' της παρούσας παραγράφου.

Η διαδικασία και ο τρόπος διεξαγωγής των ανωτέρω ψηφοφοριών και της κλήρωσης, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

δ) Ο Πρύτανης διορίζεται με απόφαση του Συμβουλίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, για τετραετή θητεία. Ο Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού εκδίδει διαπιστωτική πράξη για το διορισμό του Πρύτανη. Αν ο πρύτανης παραιτηθεί ή για οποιονδήποτε λόγο εκλείψει, εκλέγεται νέος Πρύτανης για πλήρη θητεία. Στην ανωτέρω περίπτωση ο Πρόεδρος του Συμβουλίου, εκδίδει την, κατά την περίπτωση α' της παρούσας παραγράφου, διεθνή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, εντός της αποκλειστικής προθεσμίας των επτά (7) ημερών.

ε) Ο Πρύτανης δεν μπορεί να εκλεγεί για δεύτερη συνεχή θητεία στο ίδιο ίδρυμα.»

9. Η αρμοδιότητα της περίπτωσης ιη' της παρ. 18 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) υπάγεται εφεξής στη Σύγκλητο. Στο τέλος της παρ. 20 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) προ-

στίθεται περίπτωση ιζ' ως εξής:

«Ασκήι όσες αρμοδιότητες δεν ανατίθενται από το νόμο ειδικώς σε άλλα όργανα του ιδρύματος.»

10. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 19 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«19. Η Σύγκλητος αποτελείται από: ».

Η περίπτωση γ' της παραγράφου 19 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«γ) τους Προέδρους των Τμημάτων και μέχρι δύο ανά Σχολή, με διετή θητεία μη ανανεώσιμη, με εναλλαγή των σχολών και μέχρις ότου εξαντληθεί το σύνολο των Τμημάτων της κάθε Σχολής. Ο τρόπος καθορισμού της εκπροσώπησης των Προέδρων ορίζεται με απόφαση του Πρύτανη, η οποία εκδίδεται άπαξ.».

11. Στην παράγραφο 20 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195) προστίθεται περίπτωση ιζ' ως εξής:

«ιζ) η ανάληψη πρωτοβουλιών για τη συνεργασία του ιδρύματος με εκπαιδευτικά ή μορφωτικά ιδρύματα και επιστημονικούς και κοινωνικούς φορείς της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.»

Άρθρο 3 Όργανα της Σχολής

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«2. α) Υποψήφιοι για τη θέση του κοσμήτορα μπορούν να είναι αναγνωρισμένου κύρους καθηγητές πρώτης βαθμίδας της Σχολής με διοικητική εμπειρία, οι οποίοι υποβάλλουν υποψηφιότητα ύστερα από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που εκδίδεται από τον Πρύτανη δύο (2) μήνες πριν τη λήξη της θητείας του απερχόμενου κοσμήτορα. Ο κοσμήτορας εκλέγεται από τους Καθηγητές και τους υπηρετούντες λέκτορες της Σχολής με άμεση, μυστική και καθολική ψηφοφορία και διορίζεται από τον Πρύτανη.

β) Το Συμβούλιο, με απόφασή του, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων του συνόλου των μελών του, επιλέγει εφόσον είναι ενδεκαμελές δύο και εφόσον είναι δεκαπενταμελές τρεις υποψηφίους μεταξύ αυτών που συγκεντρώνουν τα τυπικά προσόντα που προβλέπονται στο εδάφιο α' της παρούσας παραγράφου και ύστερα από εκτίμηση των ουσιαστικών τους προσόντων. Η διαδικασία εκλογής του κοσμήτορα διενεργείται από τριμελή επιτροπή Καθηγητών Πρώτης Βαθμίδας του ιδρύματος, από τους οποίους δύο ανήκουν στην οικεία σχολή ενώ ένας προέρχεται από άλλη. Η τριμελής επιτροπή ορίζεται από τον Πρύτανη. Η επιτροπή συγκεντρώνει τις υποψηφιότητες, εξετάζει την εκλογιμότητα, οργανώνει και επιβλέπει το σύνολο της εκλογικής διαδικασίας και εντέλει εκδίδει το αποτέλεσμα που υποβάλλει στον Πρύτανη, ο οποίος και εκδίδει τη σχετική απόφαση διορισμού, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

γ) Κοσμήτορας εκλέγεται ο υποψήφιος που συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία των εκλεκτόρων. Εάν κανείς υποψήφιος δεν συγκέντρωσε την προηγούμενη πλειοψηφία, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται εντός τριών (3) ημερών μεταξύ των δύο πλειοψηφησάντων.

Σε περίπτωση δύο (2) διαδοχικών άγονων εκλογικών διαδικασιών, το αρμόδιο για τη διενέργεια των εκλογών όργανο υποχρεούται στη διεξαγωγή της εκλογικής διαδικασίας μέσω επιστολικής ή ηλεκτρονικής ψήφου, το αργότερο εντός της αποκλειστικής προθεσμίας των επτά (7) ημερών από την τελευταία άγονη ψηφοφορία. Σε περίπτωση άγονης εκλογικής διαδικασίας μέσω επιστολικής ή ηλεκτρονικής ψήφου, εντός αποκλειστικής προθεσμίας επτά (7) ημερών, το αρμόδιο για τη διενέργεια των εκλογών όργανο υποχρεούται στη διεξαγωγή κλήρωσης, μεταξύ των δύο ή τριών, κατά περίπτωση, επιλεγέντων, από το Συμβούλιο, υποψηφίων, για την ανάδειξη του Κοσμήτορα, με τους περιορισμούς της περίπτωσης δ' της παρούσας παραγράφου.

Η διαδικασία και ο τρόπος διενέργειας των ανωτέρω ψηφοφοριών και της κλήρωσης, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

δ) Ο κοσμήτορας δεν μπορεί να εκλεγεί για δεύτερη συνεχής θητεία.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) καταργείται.

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αναριθμείται σε 3.

4. Η περίπτωση β' της παραγράφου 5, η οποία αναριθμείται σε 4, του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) επιβλέπει την εφαρμογή των Κανονισμών Σπουδών των Τμημάτων και την τήρηση των ισχυουσών διατάξεων του νόμου, του Οργανισμού και του Κανονισμού.».

Η περίπτωση ε' της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αντικαθίσταται ως εξής:

«συγκροτεί μετά από γνώμη της Κοσμητείας τις επιτροπές αξιολόγησης των καθηγητών, κατ' άρθρο 21 του παρόντος νόμου. Η αρμοδιότητα συγκρότησης των επιτροπών επιλογής και εξέλιξης των Καθηγητών, κατ' άρθρο 19 του παρόντος νόμου, ανήκει στη Συνέλευση του Τμήματος, κατόπιν σύμφωνης γνώμης της Κοσμητείας, και».

5. Οι παράγραφοι 6, 7, 8 και 9 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αναριθμούνται σε 5, 6, 7 και 8, αντίστοιχα.

6. Η περίπτωση β' της παραγράφου 7, όπως αυτή έχει αναριθμηθεί, του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«β) τους προέδρους των τμημάτων.».

7. Οι αρμοδιότητες των περιπτώσεων ι', ιε' και ιστ' της παραγράφου 10, η οποία αναριθμείται σε 9, του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) υπάγονται εφεξής στη Συνέλευση του Τμήματος.

Η αρμοδιότητα των περιπτώσεων ε' και ζ' της ίδιας παραγράφου καταργείται.

Στην αρμοδιότητα της περίπτωσης β' της ίδιας παραγράφου προστίθενται εντέλει οι λέξεις «... της Συγκλήτου και του Πρύτανη».

Τις αρμοδιότητες των περιπτώσεων στ', ια' και ιβ' της ίδιας παραγράφου η Κοσμητεία τις ασκεί μετά από εισήγηση της Συνέλευσης του Τμήματος.

8. Η περίπτωση α' της παραγράφου 11, η οποία αναριθμείται σε 10, του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«Η Γενική Συνέλευση της Σχολής απαρτίζεται από τους Καθηγητές και τους υπηρετούντες λέκτορες της σχολής, καθώς και έναν εκπρόσωπο, ανά κατηγορία, των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΕΕΠ), των μελών του Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΔΙΠ) και των μελών του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (ΕΤΕΠ), που ορίζονται με άμεση, μυστική και καθολική ψηφοφορία μεταξύ του προσωπικού των οικείων κατηγοριών».

9. Η παράγραφος 12 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αναριθμείται σε 11.

Άρθρο 4 Όργανα του Τμήματος

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 10 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιούνται ως εξής:

«1. Όργανα του Τμήματος είναι: α) Ο Πρόεδρος, β) η Συνέλευση του Τμήματος και, εφόσον έχουν συσταθεί Τομείς, γ) ο Διευθυντής του Τομέα και δ) η Γενική Συνέλευση του Τομέα. Ως προς το νομικό καθεστώς των αρμοδιοτήτων των οργάνων αυτών εφαρμόζονται οι διατάξεις που ίσχυαν πριν τη θέση σε ισχύ του ν. 4009/2011 (Α' 195).

2. Ο Πρόεδρος του Τμήματος εκλέγεται από τους Καθηγητές και τους υπηρετούντες λέκτορες του Τμήματος με άμεση, μυστική και καθολική ψηφοφορία και έχει διετή θητεία.»

2. Ο Πρόεδρος του Τμήματος, η Συνέλευση του Τμήματος, και εφόσον στο Τμήμα έχουν συσταθεί Τομείς, ο Διευθυντής και η Γενική Συνέλευση του Τομέα έχουν το σύνολο των αρμοδιοτήτων που τους απονέμουν, αντίστοιχα, οι διατάξεις του ν. 4009/2011 (Α' 195) (ιδίως άρθρο 10 παράγραφοι 3 και 6) σε συνδυασμό με

τις διατάξεις που ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4009/2011 (Α' 195), αναλόγως εφαρμοζόμενες.

3. Η παράγραφος 5 του άρθρου 10 του ν. 4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«5. Η Συνέλευση του Τμήματος αποτελείται από τους Καθηγητές και τους υπηρετούντες λέκτορες του Τμήματος, σύμφωνα με όσα προβλέπονταν από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4009/2011 (Α' 195), έναν εκπρόσωπο, ανά κατηγορία, των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΕΕΠ), των μελών του Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΔΙΠ) και των μελών του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (ΕΤΕΠ), καθώς και δύο εκπροσώπους των φοιτητών του Τμήματος (έναν προπτυχιακό και έναν μεταπτυχιακό φοιτητή).

Οι εκπρόσωποι των μελών του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΕΕΠ), του Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΔΙΠ) και του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (ΕΤΕΠ) εκλέγονται με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία μεταξύ των αντίστοιχων μελών τους. Για την εκπροσώπηση των φοιτητών εφαρμόζεται αναλογικά το άρθρο 49 του παρόντος νόμου.»

4. Όπου στο ν. 4009/2011 (Α' 195) γίνεται αναφορά σε (προπτυχιακά) «Προγράμματα σπουδών» νοούνται εφεξής τα τμήματα, ενώ όπου γίνεται αναφορά σε διευθυντές τους νοούνται εφεξής οι Πρόεδροι.

5. Για τη λειτουργία των Τμημάτων εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που ίσχυαν πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4009/2011 (Α' 195).

6. Στο τέλος του άρθρου 10 του ν. 4009/2011 (Α' 195) προστίθεται έβδομη παράγραφος ως εξής:

«7. Κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.»

Άρθρο 5 Άλλα θέματα Α.Ε.Ι.

1. Το στοιχείο λδ' της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αντικαθίσταται ως εξής:

«λδ) η δυνατότητα των Α.Ε.Ι. να συνάπτουν συμβάσεις μίσθωσης μεταφορικών μέσων για τη μεταφορά των φοιτητών, συμβάσεις καθαριότητας, φύλαξης και συντήρησης των εγκαταστάσεών τους και κάθε άλλο θέμα που συναρτάται με τις ειδικότερες ανάγκες κάθε ιδρύματος και».

2. Στο άρθρο 18 του ν. 4009/2011 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Η προκήρυξη ή επαναπροκήρυξη για την πλήρωση νέων θέσεων ή για εξέλιξη μελών Ε.Π. των Τ.Ε.Ι. αποστέλλεται στο Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού για έγκριση της σχετικής πίστωσης και δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

3. Στο στοιχείο στ' της παρ. 2 του άρθρου 23 του ν. 4009/2011 (Α' 195) απαλείφεται η φράση «, πλην του προέδρου της ΑΔΙΠ.,».

4. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στον τρόπο και τα κριτήρια της δωρεάν διανομής στους ενεργούς φοιτητές του πρώτου κύκλου σπουδών των διδακτικών συγγραμμάτων μέσω της ηλεκτρονικής υπηρεσίας «ΕΥΔΟΞΟΣ», καθώς και την καταβολή αμοιβής στους συγγραφείς τους.»

5. α) Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 77 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διαδικασίες εκλογής σε νέες θέσεις μελών Δ.Ε.Π. για τις οποίες έχει εκδοθεί προκήρυξη έως τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, οι διαδικασίες εξέλιξης για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση από το ενδιαφερόμενο για εξέλιξη μέλος Δ.Ε.Π. έως την 1.7.2011, καθώς και οι διαδικασίες μετάκλησης και μετακίνησης που εκκρεμούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, συνεχίζονται και ολοκληρώνονται σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού διατάξεις.»

β) Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου β' της παρ. 5 του άρθρου 77 του ν. 4009/2011 (Α' 195) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Οι λέκτορες με θητεία που υπηρετούν ή έχουν εκλεγεί χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία διορισμού τους κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μπορούν μέχρι δύο φορές έως τη λήξη της επταετίας από τη δημοσίευση της πράξης διορισμού τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να ζητήσουν την εξέλιξη τους στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή. Μετά την πάροδο της επταετίας από την ημερομηνία δημοσίευσης του διορισμού του λήγει αυτοδικαίως η θητεία του, εκτός των περιπτώσεων που η διαδικασία εξέλιξης δεν έχει ολοκληρωθεί οπότε παρατείνεται η διάρκεια της θητείας έως την ολοκλήρωσή της για χρονικό διάστημα ενός έτους, κατά ανώτατο όριο, εντός του οποίου κρίνεται υποχρεωτικά, άλλως θεμελιώνεται παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας.»

γ) Στην παράγραφο 5 του άρθρου 77 του ν. 4009/2011 (Α' 195) προστίθεται στοιχείο δ' ως εξής:

«δ) Με την επιφύλαξη των οριζόμενων στην παρούσα παράγραφο, οι λέκτορες υποχρεούνται για τα πρώτα τρία έτη υπηρεσίας τους να είναι πλήρους απασχόλησης. Έως τη δημοσίευση του Οργανισμού, οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα που προβλέπονται σύμφωνα με την ισχύουσα κατά τη δημοσίευση του νόμου νομοθεσία για τους καθηγητές των Α.Ε.Ι. επεκτείνονται στο σύνολο των λεκτόρων.»

6. Στην παρ. 4 του άρθρου 78 του ν. 4009/2011 (Α' 195) πριν από το πρώτο εδάφιο προστίθεται η εξής φράση:

«Οι αναπληρωτές καθηγητές που υπηρετούν έως τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μπορούν να υποβάλουν αίτηση εξέλιξης με τη συμπλήρωση τριετούς υπηρεσίας από τη δημοσίευση της πράξης διορισμού τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

7. Στην παράγραφο 10 του άρθρου 80 του ν. 4009/2011 (Α' 195) προστίθεται δεύτερη υποπαράγραφος ως εξής:

«Η εκκαθάριση της δαπάνης και η πληρωμή των χρηματικών ενταλμάτων για διδακτικά συγγράμματα που διανεμήθηκαν κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2006-2007 έως και 2009-2010 γίνεται από τα Α.Ε.Ι. σε βάρος του τακτικού προϋπολογισμού τους, εξαιρουμένων μόνο εκείνων των περιπτώσεων που έχουν υποβληθεί τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 15 του άρθρου μόνου της υπ' αριθ. Φ.12.1/137002/Β3/23.10.2008 (Β'2226) υπουργικής απόφασης δικαιολογητικά στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού μέχρι 31.5.2012.»

8. Στην περίπτωση α' της παραγράφου 11 του άρθρου 80 του ν. 4009/2011 (Α' 195), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 47 του ν. 4025/2011 (Α' 228), προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Από τη δημοσίευση του παρόντος, τμήματα των Α.Ε.Ι. δύναται να οργανώνουν αυτοδύναμα ή να συνδιοργανώνουν μεταξύ τους προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών (Π.Μ.Σ.) με γλώσσα διδασκαλίας, εν όλω ή εν μέρει, κατ' εξαίρεση, ξένη γλώσσα.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΑΛΛΕΣ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Άρθρο 6 Καθαρισμός σχολικών μονάδων

1. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν. 3870/2010 (Α' 138), όπως είχε αντικατασταθεί, αντικαθίσταται ως εξής: «γ.ι) Οι συμβάσεις μίσθωσης έργου της παραγράφου 5 του άρθρου 113 του ν. 1892/1990 (Α' 1001), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, καταρτίζονται για τα διδακτικά έτη 2010-2011, 2011-2012 και 2012-2013 σύμφωνα με τις ρυθμίσεις των διατάξεων αυτών. ii) Από την έναρξη του διδακτικού έτους 2013-2014 και εφόσον οι ανάγκες των δήμων για τον καθαρισμό των σχολικών μονάδων δεν καλύπτονται από το υπάρχον προσωπικό, μπορεί να καλυφθούν με συμβάσεις, που καταρτίζονται από τους οικείους δήμους, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. iii) Για το κόστος της απασχόλησης, με συμβάσεις, του προσωπικού του προηγούμενου εδαφίου, για το διδακτικό έτος 2013-2014 και

εφεξής εγγράφεται ειδική πίστωση στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών, η οποία κατανέμεται, με απόφαση Υπουργού, κατ' αναλογία στους οικείους δήμους. Μέχρι το ανωτέρω διδακτικό έτος εξακολουθεί να εφαρμόζεται η παράγραφος 5 του άρθρου 113 του ν. 1892/1990, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.»

Άρθρο 7

Θέματα Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.)

1. Στο τέλος της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3966/2011 (Α' 118) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Εάν δεν υπηρετεί στο Ι.Ε.Π. κανένας Σύμβουλος ή οι υπηρετούντες Σύμβουλοι δεν επαρκούν, τα όργανα διοίκησης στα οποία προβλέπεται συμμετοχή Συμβούλου συγκροτούνται και λειτουργούν νομίμως και χωρίς αυτόν.»

2. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 13 του ν. 3966/2011 η φράση «Γραφείο Ειδικού Λογαριασμού του Τμήματος Οικονομικών Υποθέσεων» αντικαθίσταται με τη φράση «Γραφείο Προγραμμάτων και Διαγωνισμών του Τμήματος Συμβάσεων και Οικονομικών Υποθέσεων».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 14 του ν. 3966/2011 τροποποιείται ως εξής:

«3. Το Τμήμα Συμβάσεων και Οικονομικών Υποθέσεων περιλαμβάνει τα Γραφεία: α) Προϋπολογισμού και Μισθοδοσίας, με αρμοδιότητα, ιδίως, την κατάρτιση και εκτέλεση του προϋπολογισμού, τη σύνταξη του ισολογισμού και του απολογισμού, τη συγκέντρωση των δικαιολογητικών δαπανών και λοιπών παραστατικών στοιχείων, την τήρηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, τις κάθε φύσης πληρωμές σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα και τον έλεγχο νομιμότητας, τη μισθοδοσία του προσωπικού και την καταβολή λοιπών αμοιβών και αποζημιώσεων και β) Προγραμμάτων και Διαγωνισμών, με αρμοδιότητα, ιδίως, τη διοικητική υποστήριξη της διενέργειας πάσης φύσεως διαγωνισμών, τη σύνταξη προδιαγραφών και διακηρύξεων, τη σύνταξη σχεδίων συμβάσεων, την παρακολούθηση της εκτέλεσης των συμβάσεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συγχρηματοδοτούμενων ή μη προγραμμάτων, καθώς και την πάσης φύσεως οικονομική παρακολούθηση των προγραμμάτων, ενεργειών και έργων που εκτελούνται στο Ι.Ε.Π., σε συνεργασία με το Γραφείο Χρηματοδοτούμενων και Συγχρηματοδοτούμενων Προγραμμάτων της Επιστημονικής Υπηρεσίας που έχει την αποκλειστική επιστημονική ευθύνη επ' αυτών.»

4. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 6 του άρθρου 20 του ν. 3966/2011, όπως αντικαταστάθηκε με την υποπερίπτωση γ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 6 του άρθρου 329 του ν. 4072/2012 (Α' 86), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στα καθήκοντα των Συμβούλων που αποσπώνται στο Ι.Ε.Π. περιλαμβάνεται και η συμμετοχή τους στο Διοικητικό Συμβούλιο.»

5. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 26 του άρθρου 20 του ν. 3966/2011 απαλείφεται η φράση «για την αξιοποίηση των κονδυλίων επιστημονικής έρευνας».

6. Στο άρθρο 20 του ν. 3966/2011 προστίθεται παράγραφος 36 ως εξής:

«36. Η έκθεση απολογισμού και αξιολόγησης του Ι.Ε.Π. που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 16 υποβάλλεται για πρώτη φορά το έτος 2013.»

Άρθρο 8

Θέματα Ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης

1. Η περίπτωση α' της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 4027/2011 (Α' 233) τροποποιείται ως εξής:

«α) Από τα σχολεία της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 2: α) Λύκεια που έχουν ιδρυθεί κατά τις διατάξεις του ν.δ. 695/1970 (Α' 221) στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας των οποίων φορείς είναι οι ελληνικές διπλωματικές ή προξενικές αρχές, καταργούνται σταδιακά από το σχολικό έτος 2013-2014. Τα παραπάνω Λύκεια μέχρι την οριστική λήξη της λειτουργίας τους μπορούν να ενισχύονται κατά τις διατάξεις του

παρόντος.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 30 του ν. 4027/2011, (Α' 233) τροποποιείται ως εξής:

«Εκπαιδευτικές μονάδες που έχουν αναγνωρισθεί ή αναγνωρίζονται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και δεν εντάσσονται στο εκπαιδευτικό σύστημα άλλης χώρας, μπορεί να ενισχύονται κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3.»

3. Η παράγραφος 5 του άρθρου 18 του ν. 4027/2011, (Α' 233) τροποποιείται ως εξής:

«Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, επιτρέπεται να αποσπώνται εκπαιδευτικοί – κληρικοί, μοναχοί και μοναχές (δάσκαλοι ή καθηγητές), ασκώντας παράλληλα μετά τη λήξη του ωραρίου διδασκαλίας, όπως ορίζεται στο παρόν και τα ιερατικά τους καθήκοντα. Για τις αποσπάσεις αυτών και την παράταση απόσπασης ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 3 και επιπλέον απαιτείται άδεια του ιερατικού τους προϊσταμένου στην Ελλάδα, του οικείου μητροπολίτη στη χώρα υποδοχής, καθώς και εισήγηση του οικείου συντονιστή εκπαίδευσης. Για τα λοιπά θέματα της απόσπασης των εκπαιδευτικών της παρούσας παραγράφου ισχύουν όσα ορίζονται στα άρθρα στο παρόν και στα άρθρα 20, 21 και 23.»

4. Η περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 4027/2011, (Α' 233) αντικαθίσταται ως εξής:

«Παράταση της απόσπασης μπορεί να χορηγηθεί με αίτηση του εκπαιδευτικού, για δύο ακόμη έτη, κατόπιν εισήγησης του οικείου συντονιστή εκπαίδευσης σχετικά με τις ανάγκες της υπηρεσίας και την καταλληλότητα του εκπαιδευτικού, χωρίς επιμίσθιο και με τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας Διεύθυνσης Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης. Εκπαιδευτικοί που δεν έχουν συμπληρώσει τρία (3) συνολικά έτη απόσπασης μπορούν να αποσπαστούν μέχρι τη συμπλήρωση αυτών.»

5. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 4027/2011, (Α' 233) τροποποιείται ως εξής:

«γ) Κατ' εξαίρεση παράταση της απόσπασης μπορεί να γίνει και πέραν της πενταετίας: αα) όταν επιβάλλεται από διακρατικές συνθήκες, ββ) όταν είναι αδύνατη η αντικατάσταση του αποσπασμένου. Στην παραπάνω περίπτωση του εδαφίου ββ) η παράταση χορηγείται για κάθε σχολικό έτος, εφόσον συντρέχουν υπηρεσιακοί λόγοι και υπάρχει θετική αξιολόγηση για την καταλληλότητα του εκπαιδευτικού, οι οποίοι βεβαιώνονται από τους οικείους Συντονιστές Εκπαίδευσης και τη Διεύθυνση Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας, γγ) στις περιπτώσεις εκπαιδευτικών ιερωμένων της παραγράφου 5, οι οποίοι συνεχίζουν να εκτελούν ιερατικά καθήκοντα. Η παράταση χορηγείται με τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν για την απόσπασή τους.»

6. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 18 του ν. 4027/2011, (Α' 233) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«η οποία λαμβάνεται με τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας Διεύθυνσης Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης ή σε περίπτωση έλλειψης Συντονιστή, μόνο με τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας Διεύθυνσης Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης. Οι εκπαιδευτικοί μπορούν να μετακινηθούν για τις ανάγκες της υπηρεσίας από χώρα σε χώρα και σε περιοχή ευθύνης διαφορετικού Συντονιστικού Γραφείου, με απόφαση της Διεύθυνσης Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης.»

7. Η περίπτωση α' της παραγράφου 13 του άρθρου 18 του ν. 4027/2011, (Α' 233) συμπληρώνεται μετά την πρώτη πρόταση ως εξής:

«Επίσης, για λόγους συνυπηρέτησης μπορούν να αποσπώνται στο εξωτερικό, στην ίδια περιοχή που υπηρετεί ο ή η σύζυγος στρατιωτικού, που υπηρετεί σε μη διαπιστευμένη αρχή του εξωτερικού, μετά από εισήγηση του προϊσταμένου της οικείας αρχής.»

8. Η παρ. 1 του άρθρου 34 του ν. 4027/2011, (Α' 233) τροποποιείται ως εξής: «Καταργούνται τα άρθρα 1 έως και 33, το άρθρο 39 και το άρθρο 72 του ν. 2413/1996.»

9. Στο άρθρο 18 του ν. 4027/2011, (Α' 233) προστίθεται παράγραφος ως εξής:

«17. Εκπαιδευτικοί που συμπλήρωσαν πενταετή υπηρεσία με απόσπαση σε εκπαιδευτικές μονάδες του εξωτερικού και έχουν συνάψει γάμο με Έλληνες που είναι εγκατεστημένοι στο εξωτερικό ή με ομογενείς ή με αλλοδαπούς μόνιμους κατοίκους εξωτερικού μπορεί να αποσπώνται σε εκπαιδευτικές μονάδες της ίδιας χώρας του εξωτερικού με τις τακτικές αποδοχές στην Ελλάδα και χωρίς το εκάστοτε ισχύον επιμίσθιο. Η απόσπαση των εκπαιδευτικών αυτών παρατείνεται για κάθε σχολικό έτος, εφόσον συντρέχουν υπηρεσιακοί λόγοι και υπάρχει θετική αξιολόγηση για την καταλληλότητα του εκπαιδευτικού, οι οποίοι βεβαιώνονται από τους οικείους Συντονιστές Εκπαίδευσης και τη Διεύθυνση Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.»

10. Το εδάφιο β' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4027/2011, (Α' 233) τροποποιείται ως εξής:

«β. Πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή ο υπηρέτων στο Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, ή Σύμβουλος Α' ή Β' του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού ή του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής που ορίζεται με τον αναπληρωτή του.»

11. Η περίπτωση ιδ' της υποπαραγράφου α' της παρ. 34 του άρθρου 6 του ν. 3027/2002 (Α' 152) αντικαθίσταται ως εξής:

«ιδ) στα δημόσια σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που τελούν υπό τη διοικητική εποπτεία του αρμόδιου, σε κάθε κράτος, Υπουργείου των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιφυλασσόμενης της διάταξης της παρ. 10 του άρθρου 8 του ν. 2817/2000.»

Άρθρο 9 **Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης**

1. Το άρθρο 12 του ν. 3696/2008 (Α' 177) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 31 του ν. 4027/2011 (Α' 233), τροποποιείται ως ακολούθως:

α. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 12 προστίθεται στοιχείο ζ':

«ζ) Ασκει εποπτεία και έλεγχο στα Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης για τη συνδρομή των κριτηρίων και στοιχείων βάσει των οποίων εκδόθηκε η άδεια λειτουργίας τους κατά τη διάρκεια ισχύος αυτής. Ο έλεγχος είναι δειγματοληπτικός και διαρκής, πραγματοποιείται με κάθε πρόσφορο τρόπο, όπως και με αυτοψία. Τα ελεγχόμενα Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης υποχρεούνται να προσκομίζουν οποιαδήποτε έγγραφα ζητηθούν και άπτονται της λειτουργίας τους. Για κάθε διενεργηθέντα έλεγχο συντάσσεται Έκθεση.»

β. Το στοιχείο γ' της παραγράφου 2 τροποποιείται ως ακολούθως:

«γ) Ασκει εποπτεία και έλεγχο επί των λοιπών παρόχων υπηρεσιών εκπαίδευσης και κατάρτισης του άρθρου 11 για τη συνδρομή των κριτηρίων και στοιχείων βάσει των οποίων εκδόθηκε η άδεια λειτουργίας τους κατά τη διάρκεια ισχύος αυτής. Ο έλεγχος είναι δειγματοληπτικός και διαρκής, πραγματοποιείται με κάθε πρόσφορο τρόπο, καθώς και με αυτοψία και στο πλαίσιο του οι ελεγχόμενοι πάροχοι υπηρεσιών εκπαίδευσης και κατάρτισης υποχρεούνται να προσκομίζουν οποιαδήποτε έγγραφα ζητηθούν και άπτονται της λειτουργίας τους. Για κάθε διενεργηθέντα έλεγχο συντάσσεται Έκθεση, η οποία διαβιβάζεται στον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.»

2. Τα στοιχεία β', γ' και ε' της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν. 3696/2008 (Α' 177) όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 45 του ν. 3848/2010 (Α' 71) και το άρθρο 31 του ν. 4027/2011 (Α' 233), τροποποιούνται ως ακολούθως:

«(β) Οι διδάσκοντες σε Κέντρο Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης να έχουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που απαιτούνται για την κατοχή θέσης διδακτικού προσωπικού στο ίδρυμα της αλλοδαπής και τούτο να πιστοποιείται με σχετική βεβαίωση του αλλοδαπού ιδρύματος.

(ε) Οι όροι εισαγωγής, φοίτησης, αξιολόγησης, εξέλιξης και αποφοίτησης των σπουδαστών να είναι συγκρίσιμοι με αυτούς που ισχύουν σε ίδιο ή συγκρίσιμο πρόγραμμα του ιδρύματος της αλλοδαπής.»

Το στοιχείο γ' της παρούσης καταργείται.

3. Το τρίτο εδάφιο του στοιχείου δ' της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 3696/2008 (Α' 177), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 45 του ν. 3848/2010 (Α' 71) και το άρθρο 31 του ν. 4027/2011 (Α' 233), τροποποιείται ως εξής:

«Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για τη διδασκαλία γνωστικών αντικειμένων για τα οποία επαρκούν μόνο ειδικές, τεχνικές ή πρακτικές δεξιότητες δεν απαιτείται η κατοχή πτυχίου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος. Ο αριθμός αυτών δεν δύναται να υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό του συνολικού αριθμού των διδασκόντων του Κέντρου Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης.»

4. Το άρθρο 15 του ν. 3696/2008, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 45 του ν. 3848/2010 (Α' 71) και με το άρθρο 31 του ν. 4027/2011 (Α' 233), τροποποιείται ως εξής:

α. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 προστίθεται στοιχείο δ' ως εξής:

«δ. Βεβαίωση του συμπράττοντος ιδρύματος του στοιχείου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 10, εφόσον δεν κατατίθεται η ισοτιμία του δεύτερου εδαφίου του στοιχείου δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του παρόντος νόμου.»

β. Προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Η υποχρέωση εγγραφής στο Μητρώο Διδασκόντων των Κέντρων Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης δεν ισχύει για τους διδάσκοντες, που ανήκουν στο διδακτικό προσωπικό του συνεργαζόμενου αλλοδαπού εκπαιδευτικού ιδρύματος της παραγράφου 1 του άρθρου 10 και διδάσκουν για περιορισμένο χρονικό διάστημα σε ίδια ή συγκρίσιμα προγράμματα που υλοποιούνται στο Κέντρο Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης.»

5. Το στοιχείο β' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3696/2008 (Α' 177), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 45 του ν. 3848/2010 (Α' 71) και το άρθρο 31 του ν. 4027/2011 (Α' 233), τροποποιείται ως ακολούθως:

«β. ο σκοπός του, σύμφωνα με το καταστατικό του, αφορά και την παροχή υπηρεσιών εκπαίδευσης και κατάρτισης.»

Άρθρο 10 **Άλλες ρυθμίσεις**

1. Η παρ. 23 του ένατου άρθρου του ν. 4057/2012 (Α' 54) καταργείται και επανέρχεται σε ισχύ η παρ. 23 του άρθρου 2 του ν. 2621/1998 (Α' 136), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 11 του άρθρου 58 του ν. 4009/2011 (Α' 195). Οι προβλέψεις της παρ. 23 του άρθρου 2 του ν. 2621/1998 ισχύουν και για τους φορείς που διαδέχθηκαν ως καθολικοί διάδοχοι αυτούς που αναφέρονται στην ανωτέρω παράγραφο, δύναμι συγχώνευσης δι' απορρόφησης. Στους φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 2 παρ. 23 του ν. 2621/1998 προστίθεται και το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας.

2. Στο τέλος της παρ. 9 του άρθρου 58 του ν. 4075/2012 (Α' 89) προστίθενται τα εξής εδάφια:

«Ειδικά τα στελέχη της δημόσιας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης μπορούν, με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, να παρέχουν υπηρεσίες που είναι συναφείς με τα καθήκοντα της κύριας θέσης τους σε φορείς υλοποίησης συγχρηματοδοτούμενων πράξεων, παράλληλα με τα κύρια καθήκοντά τους, χωρίς άδεια άσκησης ιδιωτικού έργου. Για την παροχή υπηρεσιών προς όλους ανεξαιρέτως τους φορείς υλοποίησης συγχρηματοδοτούμενων πράξεων θεωρείται ότι, στους εκπαιδευτικούς και γενικά τους δημόσιους υπαλλήλους, κατά τη διάρκεια ισχύος των διατάξεων του δεύτερου εδαφίου, είχε χορηγηθεί άδεια άσκησης ιδιωτικού έργου.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ **ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 11 **Χρηματοδότηση**

Η χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι. της χώρας για το έτος 2012 γίνεται βάσει των εγκεκριμένων ή εγκριθέντων προϋπολογισμών τους. Προκειμένου για μη εγκεκριμένους προϋπο-

λογισμούς ιδρυμάτων, τα οποία δεν έχουν αναδείξει τα όργανα που προβλέπει ο ν. 4009/2011 (Α' 195), αρμόδιο όργανό τους για την ψήφιση του προϋπολογισμού είναι το προβλεπόμενο από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τη δημοσίευσή του ν. 4009/2011 (Α' 195).

Άρθρο 12 Διοικητικά όργανα

1. Η θητεία των μονομελών και συλλογικών οργάνων διοίκησης των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, η οποία ολοκληρώνεται την 31η Αυγούστου 2012, σύμφωνα με το νομοθετικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο εκλογής τους παρατείνεται έως την 31η Δεκεμβρίου 2012. Η ανάδειξη των νέων οργάνων πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4009/2011 (Α' 195), ως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο. Κατά την πρώτη εκλογή του Πρύτανη η όλη διαδικασία ολοκληρώνεται υποχρεωτικά έως και την 30ή Νοεμβρίου 2012.

2. Η θητεία των μονομελών οργάνων, εκτός αυτών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ολοκληρώνεται σύμφωνα με το νομοθετικό καθεστώς του χρόνου εκλογής τους. Οι αρμοδιότητες αυτών διαμορφώνονται όπως ορίζει ο ν. 4009/2011 (Α' 195), τροποποιούμενος με τον παρόντα νόμο. Στη συνέχεια, τα μονομελή όργανα αναδεικνύονται δυνάμει των διατάξεων του ν. 4009/2011 (Α' 195), ως αυτός ισχύει.

3. Στην περίπτωση αποχώρησης μονομελών οργάνων διοίκησης, για οποιονδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένων της παραίτησης ή της συνταξιοδότησης, η Σύγκλητος του οικείου Ιδρύματος ορίζει μεταξύ των μελών της τον αντικαταστάτη αυτών μέχρι τη λήξη της τετράμηνης προθεσμίας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Ειδικά, στην περίπτωση αποχώρησης του Πρύτανη ή άλλου μονομελούς οργάνου διοίκησης, εντός του χρονικού διαστήματος της θητείας του, όπως προβλέπεται στο εδάφιο α' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, η Σύγκλητος του οικείου Ιδρύματος ορίζει μεταξύ των μελών της αντικαταστάτη αυτού με θητεία έως τη λήξη του ακαδημαϊκού έτους κατά το οποίο έγινε η αντικατάσταση. Εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος πραγματοποιείται η εκλογή νέου Πρύτανη ή του μονομελούς οργάνου διοίκησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4009/2011 (Α' 195), ως αυτός ισχύει. Η θητεία του νέου Πρύτανη ή του μονομελούς οργάνου διοίκησης αρχεται μετά το πέρας της θητείας του ορισθέντος από τη Σύγκλητο αντικαταστάτη. Οι κατά τα ανωτέρω θητείες αντικαταστάσεων δεν θεωρούνται πλήρεις θητείες.

4. Με τη δημοσίευση του παρόντος καταργούνται οι επιτροπές που έχουν συσταθεί σε κάθε Α.Ε.Ι. για την ανάδειξη των εσωτερικών και εξωτερικών μελών του πρώτου Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 76 του ν. 4009/2011 (Α' 195), ως ίσχυε πριν τις παρούσες τροποποιήσεις.

5. Οι μεταβατικές διατάξεις του ν. 4009/2011 (Α' 195) παραμένουν σε ισχύ, έως την πλήρη εφαρμογή του παρόντος νόμου και εφαρμόζονται αναλογικά, εφόσον δεν καταργούνται (ρητά ή σιωπηρά) με τις παρούσες τροποποιήσεις.

6. Οι ρυθμίσεις για τα Πανεπιστήμια εφαρμόζονται αναλόγως και για τα Τ.Ε.Ι., εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά με ρητή ειδική διάταξη νόμου.

Άρθρο 13 Τροποποιούμενες και καταργούμενες διατάξεις

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος νόμου, καταρ-

γείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που βρίσκεται σε αντίθεση προς τις διατάξεις αυτού και, ιδίως:

1. Τροποποιούνται οι κάτωθι διατάξεις: α' Οι παράγραφοι 1, 2, 4, 6, 8, 9 και 10 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195), β) Οι παράγραφοι 2, 3, 4, 5, 7, 10, 16, 18, 19 και 20 του άρθρου 8 του ν. 4009/2011 (Α' 195), γ) Οι παράγραφοι 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195), δ) Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 10 του ν. 4009/2011 (Α' 195), ε) Το στοιχείο λδ' της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 4009/2011 (Α' 195), στ) Τα άρθρα 18, 23, 37, 77, 78 και 80 του ν. 4009/2011 (Α' 195), ζ) Το άρθρο 18 του ν. 3870/2010 (Α' 138), η) Τα άρθρα 4, 13, 14 και 20 του ν. 3966/2011 (Α' 118), θ) Τα άρθρα 5, 30, 18, 34 και 14 του ν. 4027/2011 (Α' 233), ι) Το άρθρο 6 του ν. 3027/2002 (Α' 152), ια) Τα άρθρα 4, 12, 10, 15 και 6 του ν. 3696/2008 (Α' 177), ιβ) Το άρθρο 58 του ν. 4075/2012 (Α' 89), ιγ) Το άρθρο 11 του ν. 3908/2011 (Α' 8), ιδ) Τα άρθρα 3 και 93 του ν. 3566/2007 (Α' 117), ιε) Το άρθρο 49 του ν. 3943/2011 (Α' 66), ιστ) Το άρθρο 110 του ν. 4055/2012 (Α' 51).

2. Καταργούνται οι κάτωθι διατάξεις: α) Η παρ. 7 του άρθρου 7 του ν. 4009/2011 (Α' 195), β) Η παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195), γ) Οι περιπτώσεις ε' και ζ' της παραγράφου 10 του άρθρου 9 του ν. 4009/2011 (Α' 195), δ) Η παρ. 23 του ένατου άρθρου του ν. 4057/2012 (Α' 54), ε) Το άρθρο 11 του ν. 4009/2011 (Α' 195), στ) Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 38 του ν. 4009/2011 (Α' 195).

Άρθρο 14 Ισχύς

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις του."

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε «όχι»!

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΑΡΙΑΣ: Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ είπε «όχι», κύριε Πρόεδρε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε! Ο κ. Μπόλαρης είπε «όχι»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ! Κάνω ψηφοφορία!

Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 6 Ιουλίου 2012 και του Σαββάτου 7 Ιουλίου 2012 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 6 Ιουλίου 2012 και του Σαββάτου 7 Ιουλίου 2012 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 20.13' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 2 Αυγούστου 2012 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ